

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY DIVA

AN
ICEHOLE
NOVEL

PENNY'S PROTECTOR

PENNY'NİN KORUYUCUSU

BİLİMKURGU UZAYLI ROMANTİZMİ

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, bilgi depolama ve Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Fotoğrafi: Sara Eirew Fotoğrafçı

Kapak Tasarımı: Kati Wilde, Photoshop Badass

Düzenleme: Aquila Edits, Word Wrangler

Extraordinaire

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

PENNY'NİN KORUYUCUSU

Hızlı bir uyarı!

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Sonsöz

Yazarın Notu

Icehome Halkının Daha

Fazla Ruby Dixon'a İhtiyacı

Var mı?

PENNY'NİN KORUYUCUSU

S'bren beni kaçıtırırken nasıl bir karmaşanın içine girdiğinin farkında değil. O sadece yankılanmak istiyor. Güzel, değil mi? Ama yöntemleri tamamen yanlış ve rezonans ikimiz için de yakın zamanda gerçekleşecek gibi görünmüyor.

Bu yüzden kamptan uzakta geçireceğim bu zamanı bir fırsat olarak kullanacağım. Keşfe çıkacağız ve ben iyi ve hazır olana kadar sahil kampına dönmeyeceğiz. Bu onun için bir nevi ceza - rehberim olacak - ve benim için de bir nevi macera olacak. Eğleneceğiz, meyve mağarasındaki bazı sarmaşıklardan sallanacağız ve sonra iyi ve hazır olduğumuzda Icehome'a döneceğiz.

Planın bir parçası olmayan ne? Aşık olmak. Son sözü khui söylediğinde kalp meseleleri zorlaşır... ve benimki tamamen sessizdir.

KISA BİR UYARI!

Bu olay örgüsü hakkında bir not. Uzaylı bir kahramanın çok daha masum niyetlerle (insanların gözünde) akıl almaz derecede korkunç bir şey yapması konseptiyle oynamak istedim. Yani kahraman, kadın kahramanın çayına ilaç katıyor ve onu kaçırıyor.

BİLİYORUM. BİLİYORUM. Bu korkunç ve yanlış ve meta-beynim *aynen böyle* düşündü! *BUNU YAPACAĞIZ VE BİR SEVİYEDE NASIL KESİNLİKLE ANLAMADIĞINI GÖSTERECEĞİZ! Seni aptal, Aptal kahraman!*

Bu, yazarın ağaçlar için ormanı göremediği anlardan biri. Birkaç kitap önce bu hikayeyi tasarladığımda, bazı insanları tetiklediğim ve onları korkunç bir yere gönderdiğim aklıma gelmedi.

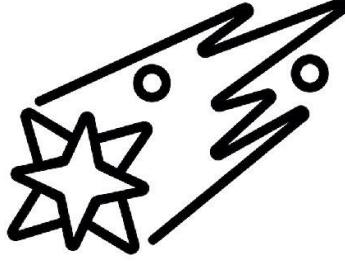
Özür dilerim.

Eğer yardımcı olacaksa, lütfen bunu karakterlerin bakış açısından hassas ve dürüst bir şekilde ele almaya çalıştığımı bilin, ancak bunu kesinlikle kötü bir yere gitmeden okuyamazsanız, ANLIYORUM. Lütfen bunu atlayın :)

Bir sonraki kitapta bu tür hikayeler yer almayacak ve gelecekte daha dikkatli/düşünceli olacağım.

xo

Ruby

PENNY

I dudağımı ısırıyor, büyük, garip uzaylının sahilde bana yaklaşmasını izliyorum. Bunun garip bir hal alacağını söyleyebilirim. S'bren bana her yaklaştığında garipleşiyor ve takım maçlarından beri? S'bren çok fazla yaklaşıyor.

Zavallı şey sanırım aşık olmuş.

Bu beklenen bir şey. Çok seksi olduğumu düşündüğüm için değil, adadaki uzaylılar asla eş ya da aile sahibi olma şansları olmayacağını düşündükleri için. Lauren ve Mari kabileleri keşfettiklerinde hayatta hiç dişi yoktu ve bu yüzden ada batmadan (ya da patlamadan, ya da bir volkan patlayıp her şeyi beraberinde götürdüğünde adalar her ne yapıyorsa) hemen önce anakaraya geldiler. Ada klanları geldiklerinden beri bekâr kızlara gözlerini dikmiş durumdalar. Flört etmek ve bu kadar çok erkeğin ilgisini çekmek eğlenceliydi ama bunu asla çok ileri götürmedim. Kendime her zaman bu erkeklere nazik davranılması gerektiğini hatırlatıyorum. Kimsenin çok fazla şey varsaymasına izin vermemeliyim. Herkese karşı arkadaşça davranmam ve işi oluruna bırakmam gerektiğini.

Ne de olsa karar verecek olan ben değilim gibi görünüyor. Bit yüzünden. Bu gerçekleşene kadar kendi kendimin kadınıyım ve bir kez gerçekleştiğinde... şey, bunu daha sonra düşüneceğim. Şunu söylemek yeterli, önceden bir "zevk" eşi alırsanız çok önemli değil, ama sanırım hemen hemen hepimiz bu fikri veto ettik. Takılmak istemediğimizden değil. Eminim aramızda kaçınması gereken kaşıntıları olan birkaç kişi vardır. Bridget'le olanlardan sonra mı? Hepimiz erkeklerden birinin bunun seksten fazlası olduğunu düşünmesinden korkuyoruz.

Bridget A'tam'la takıldı ve A'tam neredeyse bunun evlilik yemini olduğunu düşündü. Sonra Bridget korkup kaçtı ve o zamandan beri kaos var. Bu adamlar "çıkarı olan arkadaş", "sıradan seks" ya da "tek gecelik ilişki" nedir bilmiyorlar. Onlar "benim", "eş" ve "sonsuz dek "i biliyorlar.

Evet, Tia bile, o cilveli küçük kalbi sağ olsun, fazla ileri gitmemesi gerektiğini biliyor.

Ama S'bren benim kişisel sorunum haline gelebilir. Kollarımı dizlerime dayayarak kumların üzerine oturuyorum ve buz gibi sulara bakıyormuş gibi yapıyorum. O'jek'in zıpkınla balık avlamasını izlemem gerekiyordu çünkü öğrenmek istediğimi söylemişim. Ama S'bren'in iri

bedeninin sahile doğru ilerlediğini gördüğüm an

dikkatim dağıldı. S'bren ne zaman benimle konuşmaya gelse, işler garipleşiyor. Sınıfın en arkasında oturan ve kimseyle konuşmayan o garip, inek çocuk gibi. Şey, hayır, bu tam olarak doğru değil. O inek değil. Sadece garip biri. Çevresel görüşümde yaklaşmasını izlerken bile bakışlarımı sulara odaklamaya devam ediyorum. Belki devam eder. Belki devam eder. Belki de benimle konuşmak için gelmiyordur. Bu sadece bir tesadüf olabilir.

S'bren kısa bir mesafe uzakta duraklıyor, belki elli adım. Farkında olmama yetecek kadar uzak ama onu görmezden gelebileceğim kadar da değil. Orada duruyor... ve bekliyor.

Sonunda, daha fazla rol yapmaya dayanamıyorum. Dönüp ona bakıyorum ve uzaylıya dostça bir gülümseme veriyorum. "Günaydın, S'bren."

Donuyor. Rengi bir telaşla değişiyor, önce kuma, sonra okyanusa uyuyor, sonra ada klanlarının normal buz mavisine geri dönüyor. Alnı kızarmış gibi koyu görünüyor ve hiçbir şey söylemiyor. Sadece sessizce bir balık uzatıyor.

Gördün mü? Tuhaf.

"Um, hayır teşekkür ederim?" Yanımda, katlanmış ağımın yanındaki mızrağı gösteriyorum. "Ben böyle iyiyim."

Büyük, geniş yüzü kaşlarını çatarak aşağıya bakıyor. Eliyle balığı gösterip tekrar bana uzatıyor. "Balık tutmak üzereydin. Artık yapmak zorunda değilsin."

Gülümsemeye devam ediyorum, çünkü beni beslemeye çalışması çok tatlı, ama asıl noktayı kaçırıyor. "Buraya öğrenmek için geldim. Kendi kendime yetmek istiyorum."

"Eğer bir eşin olsaydı, seni beslerdi." Balığı indirip bir süre inceliyor. "Öğrenmene gerek kalmazdı."

Ve işler daha da garipleşti. Zavallı şey. S'bren'e acımdan başka bir şey hissetmiyorum, çok garip biri. Erkeklerin nasıl flört edileceğini bilmemesine alışkınım. Dalga geçmek eğlencelidir ama ben asla dalga geçmenin ötesine geçmem. Kimseyi kandırmak istemem ama görünüşe göre S'bren'i kurnazlığım ile bir şekilde tuzağa düşürmüştüm... Sanırım? Beynimi zorluyorum, bana yapışmasına neden olacak ne yaptığımı düşünmeye çalışıyorum. Çok mu uzun gülümsedim? Birinin şakasına çok mu güldüm? Ne? "Öğrenmek istiyorum," diyorum tekrar, nazıkçe. "Bu benim için önemli."

Alnı, boynuzlarının dibinde daha da koyulaşiyor. "Seni besleyebilirim. Sana bakabilirim, P'nee. Rezonans olmasa bile."

Ve balığı beceriksizce bana geri itti.

Evet, o şeyi elinden almayacağım. Ona göre nişan yüzüğü de olabilir. Onu nasıl nazıkçe bırakabilirim? Ayağa kalkıp derilerimdeki kumların tozunu alıyorum. "Tanrım, S'bren, düşüncen için gerçekten minnettarım." Ona gülümsedim, çünkü bir gülümseme kimseyi incitmez. "Ama beni beslersen, kendi başımın çaresine bakmayı asla öğrenemem ve bu haksızlık olur. Neden o balığı Liz ya da Harlow'a götürmüyorsun? Elleri yeni bebekleriyle dolu ve eminim fazladan bir parça ete bayılırlar."

Bir an düşünüyor ve kafasında dönen çarkları görebiliyorum. Çenesi geriliyor ve sonra kaşlarını çatıyor. "Senin için yakaladım."

"Eminim başka biri de bundan keyif alacaktır." Sanki suya girmeye hazırlanıyormuşum gibi mızrağımı ve ağımı elime alıyorum. Elbette bunu yapmak için pantolonumu çıkarmam gerekecek ve S'bren burada garip davranırken bunu yapmamın imkanı yok. "Oooh, Devi ve N'dek ne olacak? Onları suya girmekten kurtar!" Bunu önermek benim son kozum, çünkü Devi ile arkadaş olduğunu biliyorum (ki o da zaman zaman aynı derecede garip ve tuhaf olabiliyor).

S'bren bunu düşünürken omuzları çöküyor ve kendimi bir köpek yavrusunu tekmelemiş gibi hissediyorum. "Seni beslemek istedim."

"Ah, dostum." Ona sempatik bir bakış attım. "Bunu takdir ediyorum. Gerçekten minnettarım. Ama ben öğrenmek istiyorum

kendimi besliyorum." S'bren büyük bir ahmaktır ve aşık olması bunu daha da kötüleştirir ama gerçekten iyi bir kalbi vardır. "Bir dahaki sefere, ha?"

Sessiz kaldı ve bir an için kırıldığını düşündüm. Balığını reddederek duygularını gerçekten incittiğimi, ama sonra S'bren'in ifadesi sertleşiyor ve biri yanımda durmaya geliyor.

O'jek. Gölge Kedi avcısı S'bren'e O'jek'in bölgesine tecavüz ediyormuş gibi bakıyor... yani bana. Aslında, O'jek o kadar yakınımda duruyor ki deniz suyunun üzerinden damladığını hissedebiliyorum. Tüm vücudu titriyor, bir köpek gibi kollarından ve bacaklarından suları silkeliyor ve sonra mızrağının ucunu kuma vuruyor. "Bu seni rahatsız mı ediyor?" O'jek bana soruyor.

Beni rahatsız mı ediyorsun? Burası özgür bir plaj. Erkeklerin çoğunun bölgeci olduğunu anlıyorum ve yankı uyandırmayanlar en kötülerinden bazıları. Sanki yeterince ısrarcı olurlarsa bir bitin harekete geçeceğini ve onlara istedikleri dişiyi vereceğini düşünüyorlar. Son birkaç ayda birkaç kez oldu ve her seferinde kapattım.

Tıpkı şu anda yapmak üzere olduğum gibi. O'jek'e tatlı bir gülümseme veriyorum. "Tabii ki hayır. S'bren ve ben sadece sohbet ediyorduk. Yardımcı olmaya çalışıyor ama benim öğrenmeye çalıştığımı fark etmedi. Zararı yok."

S'bren sessizce O'jek'e bakar ve hareket etmez.

O'jek kıllanır. "O benimle, Uzun Boynuz-"

"Dur bakalım. Bunun sadece bir balık tutma dersi olduğunu sanıyordum?" İkisine de kaşlarını çatarak araya girdim. "Eğer ikiniz de bana birilerinin bölgesiymişim gibi davranacaksanız, o zaman bana zıpkınla balık tutmayı öğretecek başka birini bulurum."

"Sana öğreteceğim," diye hemen gönüllü oluyor S'bren. O'jek hırlayarak bir adım öne çıkar.

"Çocuklar, lütfen." Aralarına giriyorum. "Sakin olalım, tamam mı? Bu sadece bir balık tutma dersi. Biriyle çıktığım anlamına gelmiyor. Sadece balık tutmayı öğrenmek istiyorum." Tanrım. Pozitif kalmaya çalışıyorum ama sahilde bu kadar testosteronun havada uçuşacağını bilseydim, bana sorduğunda Nadine'le ava giderdim.

İkisi de sessizce birbirlerine bakıyorlar ve sonra O'jek bana dönüyor. "Özür dilerim. Gel. Sana suyun içinde nerede duracağını göstereceğim. Hazır mısın?"

S'bren'e bakıyorum ama omuzlarındaki sert ve öfkeli gerginlik azalıyor. Bana bakıyor, sonra sessizce başını sallıyor. Sırf ben istediğim için geri çekiliyor.

Ona takdir dolu bir bakış attım ve O'jek'e döndüm. "Olabileceğim kadar hazırım."

"O zaman botlarını ve tozluklarını çıkar ve dalgaların arasında bana katıl," diyor Gölge Kedi avcısı, ıslak peştamalının (giydiği tek şey) kalçasını tokatlayarak ve sonra buzlu, dalgalı kıyı şeridine doğru dönerek.

Tamam. Soyunma zamanı. Gidip gitmediğini anlamak için S'bren'e bakıyorum ama o mızrağına yaslanıp bekliyor, balığı unutmuş gibi görünüyor. Tamam o zaman. Peştamalıma kadar soyunmak için yaygara koparabilirim ya da normal bir şeymiş gibi davranıp işime bakabilirim. Bir an tereddüt ettikten sonra kürklü botlarımı ve ardından tozluklarımı çıkarıp ağımın yanındaki yığının içine atıyorum. Tunığım koca popomu zar zor örtüyor ama kalçalarındaki tüm selülitler ortada. Ne kadar yürürsem yürüyeyim, kalçalarım sıkı... ve hala selülitlerle kaplı. Oh neyse. Eğer buradaki erkekler umursamıyorsa -ki umursamadıkları çok açık- o zaman ben de umursamıyorum. Biraz ürperiyorum ve sonra mızrağımı tutarak buz gibi dalgalara doğru ilerliyorum.

O'jek zaten önümde ilerliyor, en büyük dalgaları geçip daha derin sulara giriyor. Beline doğru gidiyor ve sonra dönüp beni izleyerek beklemeye başlıyor.

Onun kadar uzağa gitmeye çalışıyorum ama su deri tuniğimin eteklerine değince duruyorum. Bunun için pantolonumu çıkarabilirim ama birkaç balık yakalamak için çırılçıplak soyunmamın imkanı yok. I

O'jek'in bunu yaparsam ona evlenme teklif ettiğimi düşüneneğinden şüpheleniyorum. Bu düşünce beni kıkırdatıyor ve ondan bir metre kadar geride durduğum yeri işaret ediyorum. "Bunun yerine bu derinliğe ne dersin?"

Başını sallayıp yanıma doğru ilerliyor.

Su buz gibi, ki bu beklenen bir şey. Khui'm göğsümde sıcak hissediyor, sanki garip, küçük bir ısıtıcıym varmış da çok çalışıyormuş gibi. Yani su saçma sapan, korkunç derecede soğuk ama ben bir şekilde buna dayanabiliyorum? Ayak parmaklarım soğuktan karıncalanıyor ama asla uyuşmuyorlar ve bu yüzden buz gibi hissi görmezden gelmek için elimden geleni yapıyorum. Ada doğumlu O'jek buna dayanabiliyorsa, eminim ben de dayanabilirim.

Ayağımın yanından bir şey kayarak geçiyor ve ben olduğum yerde donup kalıyorum, hemen aklıma düzenli olarak kıyıya vuran Cthulhu görünümülu tuhaf şeyler geliyor. "Az önce bacağıma bir balık dokundu. En azından balık olduğunu umuyorum. Endişelenmeli miyim?"

"Hayır," diyor O'jek, yanıma yaklaşarak. "En büyük, en ölümcül yaratıklar çok daha uzakta. Çok derin değiliz."

"Tamam, uzman olan sensin." İfadesinde bana biraz ters gelen bir şeyler var ama paranoyak da olabilirim. Karlı kanyonlarda avlanmaya alışkınım, burada her şeyi bir tehdit olarak görürsünüz - kar sürüklenmeleri, izler, iz eksikliği, rüzgârdaki bir değişiklik, her şey. Belki de balıkçılık daha gösterişsizdir.

O'jek bana mızrağımı nasıl tutacağımı gösteriyor ve suyun içine bakarak şekiller ve hareket aramamı söylüyor. Dalgaların suyu sürekli bacaklarıma çarptırdığını ve okyanusun şişe yeşili bulanık renginin de yardımcı olmadığını düşünürsek, bu pek kolay bir iş değil.

"Bu sabırla ilgili," diyor bana ve sonra mızrağını gelişigüzel suya saplıyor. Mızrağını geri çekiyor ve sivri ucuna mızrak saplanmış çizme büyüklüğünde bir balığı göstererek sallıyor.

Şok içinde bakakaldım. O kadar hızlı oldu ki zar zor görebildim. "Aman Tanrım, bunu nasıl bu kadar çabuk yaptın?"

Bana gururlu bir bakış attı. "Pratik. Çok pratik. Gel, daha fazlasını yapacağız." Dönüp balığı bir futbol topu gibi kıyıya doğru fırlatıyor ve balık benim terk edilmiş ağımın yanına düşüyor. Zavallı şey kumsalda bir kez çırpınıyor, sonra hareketsiz kalıyor ve midesi bulanık kalbime bunun yiyecek olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyorum, başka bir şey değil. Gittikçe daha iyi oluyorum ama hala zorlanıyorum. Muhtemelen hep de zorlanacağım. "Gel," diyor O'jek tekrar. "Sen dene."

Mızrağımı sabit tutmaktan kolum ağrıyana kadar, hiç kıpırdamadan bekliyorum. O'jek yanımdaki suyu işaret ediyor ama ben hiçbir şey göremiyorum. Bir dakika daha böyle devam ettikten sonra uzanıp balığı mızraklıyor.

"Ben görmedim," diye haykırıyorum. "Orospu çocuğu."

"Belki de halkınızın görme yeteneği o kadar keskin değildir." Balığı tekrar fırlatır. "Halkınızın benimkinden çok farklı olduğu birçok yön var."

Haksız değil. Yine de, sırf insan gözbebekleri yüzünden onun kadar iyi balık tutamamam beni rahatsız ediyor. Balığın havada süzülüşünü izliyorum ve S'bren'in hâlâ kıyıda aynı yerde durup bizi izlediğini fark ediyorum. Orada ne kadar kalacağını merak ediyorum.

Mola vermek zorunda kalmadan önce bir süre daha sudayız ve sonra O'jek bana bacaklarıma sarmam için bir kürk verene kadar kıyıda titriyorum. "Bunu alacaksın, P'nee," diye söz veriyor bana. "Sabırlı ol."

"Ho, ne yakalıyoruz?" diye sesleniyor bir diğeri.

Klan arkadaşı I'rec yaklaşırken O'jek'in yüzünde kısa bir hayal kırıklığı ifadesi beliriyor. I'rec gülümsüyor ve bana minnettar bir bakış atıyor. O'jek'ten daha cesur ve Tia ile flört etmeyi seviyor.

İyi biri -hepsi öyle- ama kesinlikle "elde edilmesi zoru oynamanın" anlamını bilmiyor. Dostum

her seferinde güçlü geliyor.

Bugün de farklı değil. S'bren ona uzaktan sinirli bir bakış fırlatıyor. O'jek sabırsızlıkla homurdanır. "Meşgulüm."

"Bana zıpkınla balık avlamayı öğretiyor," diyorum I'rec'e. "Biz de tam suya geri dönmek üzereydik."

I'rec kollarını kavuşturuyor ve aynı fikirde olmayarak başını sallıyor. "Yeni başlayan biri için zıpkınla balık avlamak mı? Ağlarla başlamak daha iyi."

"Mızrak öğrenmeyi diledi," diyor O'jek, sesi sinir bozucu bir kardeşle uğraşan birininki gibi.

"Ona mızrakları gösteriyorum."

"Ona ağları göstermelisin," diyorum tekrar. "Onları benim kadar uzağa fırlatamıyor olman, göstermeye değmeyeceği anlamına gelmez."

O'jek, I'rec'e ters ters bakar. "Yalan. Senden daha uzağa fırlatabilirim." I'rec sanki buna inanmıyormuş gibi homurdanıyor.

Harika, başka bir sidik savaşı. Tam da ihtiyacım olan şey. Nadine ve benim neden yalnız ava çıkmak istediğimizi merak ediyorlar. Erkekler bize izin vereceğinden değil, ama böyle şeyler çok sık oluyor. Kendime anladığımı söylüyorum, gerçekten anlıyorum... öyle olsa bile, eskiyor. Daha da kötüleşmeden onları ayırmalıyım. "Suya geri dönelim, tamam mı?"

Kürkü bırakıp buz gibi dalgalara doğru geri adım atıyorum ve birkaç metre ilerliyorum. Çok uzaklaşmadan hem I'rec hem de O'jek'in ağları olduğunu ve birbirlerine sertçe baktıklarını fark ediyorum. Onları ayırmak için çok fazla.

"Atışımı izle," diyor O'jek sert bir sesle. Yine de bana bakmıyor, sadece I'rec'e meydan okuyan bakışlar atıyor ve ardından sert bir hamleyle ağını fırlatıyor. Bileğine doladığı örgülü ipi çekiştiriyor, çekiştirirken de yavaşça geri çekiyor.

"Sen buna atış mı diyorsun?" I'rec'in dudağı kıvrılıyor ve bana ukala bir gülümseme veriyor. "İzle ve öğren, küçük insan." Ve o da fırlatıyor. Bana göre ikisi de aynı mesafeye yelken açmış gibi görünüyor ve ikisi de benim atabileceğim her şeyden çok daha uzağa gidiyor.

Sinirli bir iç çekişe karşı koyuyorum ve elimi gözlerime götürerek onları zayıf güneş ışığından koruyorum. Derslerim için çok fazla.

Her iki adam da ağlarını çekiyor ve sonra tekrar atıyor, her biri diğerinden biraz daha uzağa atmaya çalışıyor. Şimdi daha uzaktalar, benden yirmi metre kadar ileride ve sağ taraftalar ve böyle devam ederse tamamen uzaklaşacaklar. Bu çok saçma. Muhtemelen gidebilirim ve farkına bile varmazlar. I-

Bir şey yine ayağıma sürtünüyor.

Burnumu kırıstırarak suya bakıyorum. Elimde mızrağım var ama mızraklayacak bir şey göremiyorum. Balık gibi de hissetmiyordum. Daha çok sürünge gibi. Deniz yosunu o zaman? Kıpırdamadan dalgaları izlerken, bacağıma tekrar sürtündü. Bu sefer, neredeyse diken gibi hissettiren bir şeyin sıyrıldığını hissediyorum. Bu sularda dikenli bitkiler var mı? Mızrağımın başını suya sokup bir şeyleri test ediyorum.

Birdenbire aşağı çekildim.

Bacaklarım altımdan kayıp gidiyor ve burnumdan su fişkırıyor. Nefes almak için ağzımı açıyorum ve hemen suyla doluyor. Dikenler bileğime batarken acı bacağıma yayılıyor ve sonra sanki bir şey bacağımdan bir ısırık alıyormuş gibi hissediyorum. Suyun içinde çırpınıyorum, boğuluyorum ve dehşete kapılıyorum, yüzeyi bulmaya çalışıyorum. Havaya ihtiyacım var. Mızrağıma ihtiyacım var ama o da yok. Yüzeyi de bulamıyorum. Durduğum yer derin değildi ama

su etrafında aktıkça daha derine çekiliyormuşum gibi hissediyorum. Bacağımdaki keskin ağrı tekrar alevleniyor, daha fazla dokunaç baldırlarımın etrafında sürükleniyor ve karanlık çılgınca görüşüme girmeye başlıyor.

Ben öleceğim.

Farkına varmak dehşet verici. Bir deniz canavarı beni yemeden önce boğulacağım, üstelik I'rec ve O'jek ağlarını atarken onlardan yirmi metre uzakta dururken. Kimse gittiğimi fark etmedi.

Tam bayılmak üzereyken sert ve inatçı bir şey beni belimden yakalıyor. Başka bir dokunaç-

Hemen yukarı çekildim. Aniden tekrar hava ve ışık var. Öfkeyle öksürürken belimdeki demir kısılcacın bir dokunaç değil, bir kol olduğunu fark ediyorum. Büyük, sıcak bir göğse doğru çekiliyorum ve ciğerlerime hava çekmeye çalışarak boğulurken, öfkeli bir hırıltı duyuyorum.

Yüzen siyahlık bakışlarımdan uzaklaşıyor ve önümde buz mavisinden başka bir şey görmüyorum. Buz mavisini omuzlar, sert ve kaslarla dalgalanıyor. Buz mavisini kollar, gergin ve damarlı, diğeri bacağıma dolanmış ve bırakmayan uzun, vahşi bir dokunacı olan dikenli görünümlü deniz canavarını boğarken. Sersemlemiş bir halde yukarı bakıyorum ve devasa bir çift boynuz görüyorum.

O'jek değil. I'rec

değil. S'bren.

Benim şapşal sapığım.

O beni kurtardı.

Acı dolu bir iniltiyle, öksürürken bile boynuna yapışıyorum ve o da tüm gücüyle dalgaların arasından geçerek kıyıya doğru ilerliyor. Suyun her buz gibi vuruşunda hırpalanıyor ve savruluyorum ama S'bren beni asla bırakmıyor. Hırlamaya ve kıyıya doğru yürümeye devam ediyor, kollarındaki şey kıvranıyor ve çırpınıyor ve sonunda kan hücumuyla bacağıma bıraktığını hissediyorum.

Acı şiddetlenirken dudaklarımdan bir inilti kaçıyor.

Sonra kıyıya çıkıyoruz ve S'bren artık kıpırdamayan yarattığı öfkeli bir huffla kenara fırlatıyor. Bu şeyin şaka yollu "spagetti canavarı" dediğimiz küçük denizanası benzeri yaratıklardan biri olduğunu anlamam bir anımı aldı ama bu şimdiye kadar gördüklerimden daha büyük ve çirkin. Tabak büyüklüğündeki ağzında büyük boy bir karınca gibi kısaçlar var ve beni yiyeceğini fark ettiğimde dehşet içinde bakmaktan kendimi alamıyorum.

Ben boğulduktan sonra.

S'bren beni nazıkçe kumun üzerine yatırırken daha fazla su öksürüyorum,

burnum yanıyor. "P'nee," diye soruyor, sesi alçak ve acil. "Konuş benimle.

İyi misin?"

Islak, tuzlu saçlarımı yüzümden iterek tekrar öksürüyorum. Tuniğim tenime yapışıyor, buz gibi soğuk ve ıslak, ama şu anda bunların hiçbirisi önemli değil. Bacağıma sanki sıcaktan titriyor ve aşağı baktığımda ayak bileğimde kırmızı ve biraz şok edici beyazdan başka bir şey görmüyorum.

Lanet olsun. Kemiklerime kadar kesildim.

S'bren çeneme dokunarak beni ona bakmaya zorluyor.

"Konuş." "Beni sen kurtardın," demeyi başardım.

Keskin bir baş hareketiyle otoriter bir tavır takınıyor ve peştamalını çıkarmaya başlıyor. Havamda olmadığımı, beni kurtardığı için çok minnettar olduğumu ama belki de şimdi hanky-panky zamanı olmadığını protesto etmek istiyorum. Ama o sadece deriyi yırtıyor, dışarıya doğru çeviriyor ve sonra yaramın etrafına sarıyor.

"Bu kanamayı bir süreliğine durduracak," diyor ve peştamalının ipini koparıp bacağıma turnikeyle bağlamak için kullanıyor. "Sonra seni şifacıya götüreceğim. O senin acını dindirecek, P'nee. Buna söz veriyorum."

Sesinde öyle bir otorite, öyle rahatlatıcı bir kontrol var ki. Bana sahip olduğunu hissettiriyor ve

tüm paniğim azalıyor. Boğuk bir "tamam" demeyi başarıyorum, sonra tekrar öksürmekten sesim kısılıyor, ama çıldırmıyorum.

S'bren beni yakaladı ve nedense bu rahatlatıcı.

Tekrar üzerime eğiliyor ve ben daha düşünmeden, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kollarının arasına alıyor. Sanki eşikten geçireceği bir gelinmişim gibi. Oh. Ben ağır bir kızım ve ilk defa bir erkek beni gerçekten, gerçekten taşıyor. Ağırlıksız ve korunmuş hissediyorum ve hemen sıcaklık ve rahatlık için göğsüne yaslanıp sarılıyorum. "Acıyor."

"Biliyorum. Bunu daha iyi hale getireceğim."

Bir şekilde yapacağını düşünüyorum. Gözlerimi kapatıyorum, sanki bu bir şekilde bacağımdaki zonklayan, acı veren ağrıyı durduracakmış gibi ona sokuluyorum. Sesler bağılıyor ve kumda ayak seslerinin çıtırtısını duyuyorum.

"Ne oldu?" I'rec soruyor.

"P'nee iyi mi?" O'jek ekliyor ve gözlerimi açtığımda yüzünde neredeyse meydan okuyan bir ifadeyle S'bren'e doğru yürüdüğünü görüyorum, sanki şapşal S'bren son kez onun bölgesine tecavüz etmiş gibi.

S'bren'in vücudu sertleşiyor ve beni daha yakın tutarak onlara doğru hırslıyor. "Onun yaralanmasına izin verdin!" Ses tonunda öyle bir zehir var ki, iki Gölge Kedi adamı da durup şaşırıyor.

S'bren onlara arkasını dönüyor ve kollarında hafifçe beni tutarak uzaktaki kampa doğru yürümeye başlıyor. "Bu sahildeki en değerli şeye göz kulak olmadığınız için ikiniz de aptalsınız," diyor onlara. "Onunla ben ilgileneyeceğim. S'bren ona zarar gelmesine izin vermeyecek."

Ve fırtına gibi uzaklaşıyor.

Ses tonundaki acımasızlık karşısında gözlerim fal taşı gibi açıldı. S'bren her zaman biraz şapşal olmuştur, Devi hariç kızlardan herhangi biri onunla konuştuğunda garip ve rahatsız olur. Ne söyleyeceğini asla bilemez, dili tutulur ya da tuhaflaşır ve beni izler.

Ve yine de... beni kurtardı.

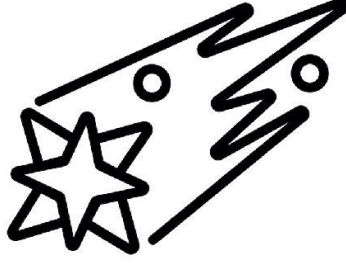
Eğer beni bu kadar dikkatle izlemeseydi, ölebilirdim.

I'rec ve O'jek'e de bağırdı. Onlara *değerli* olduğumu söyledi. Ben hiç kimse için değerli olmadım.

Beni sanki hiçbir şey değilmişim gibi taşıması da çok gurur verici. Beni rahatlatmak istercesine boğazından küçük sesler çıkarıyor, aynı kamptaki bebeklerden biri ağladığında çıkardığı sesler gibi. Ben bir bebek değilim ama yine de hoşuma gidiyor. Bana bakılmasından hoşlanıyorum. Tüm bunlar hakkında oyun oynamaya, hayatın önüne çıkardığı yumruklara katlanmaya çok çalıştım. Tamamen kendi kendime yetebilmek, böylece olayları olduğu gibi ele alabilmek için.

Ama şimdi? Tanrım, zor durumdaki bir genç kız olmak çok güzel.

S'bren beni yakaladı, ben de işleri halletmesine izin verdim. Başımı omzuna koydum ve kampa doğru fırtına gibi ilerleyip şifacının çadırına giderken ona tutundum.

S'BREN

I

hiç şu an hissettiğim gibi bir öfke hissetmemiştim.

Kollarımda inleyen dişimle kıydan uzaklaşıyorum. Bacağı kanıyor, ayak bileği onu yakalayan yaratık tarafından ezilmiş ve neredeyse

onu suyun altına ve bir daha asla görülmemek üzere inine götürdü. P'nee'm neredeyse ölüyordu ve o

iki Gölge Kedi aptalı kısa bir mesafe ötede ağlar hakkında tartışıyordu. Onu benim kadar yakından

izlemiyorlardı.

Kimse onu benim kadar yakından izlemiyor.

Kollarımda yine inliyor, itişip kakışan adımlarım onu tuttuğum yerde zıplattığında ağlıyor. Bir

özür mırıldanıyorum ve kampa doğru ilerlerken bile adımlarımı yavaşlatıyorum. Ateşin başında

toplananların bize meraklı bakışlar gönderdiğini görebiliyorum ama durmuyorum. Şifacının çadırına

doğru ilerliyorum, ondan yardım almaya kararlıyım. P'nee'ye ben bakacağım, karar verdim. Ona göz

kulak olacağım.

Gözlerimin önünde bir başkasına dönüşse bile, yine de onun güvende olduğundan emin olmalıyım.

Şifacının büyük çadırına doğru ilerlerken "Buradayız," diye onu rahatlatıyorum. Çadır çift

bölmeli, öndeki çadır otların ve köklerin depolandığı bir yer, arkadaki ise özel yaşam alanı.

Omzumu kapağın altından geçirip selam vermeden içeri giriyorum ve etrafı köklerle çevriliyken

eşini öpen H'nah'tan şaşkınlık dolu bir nefes alıyorum. Hiç sevmediğim H'nah'a "Kalk," diyorum. O

da kardeşimin eşi C'lie gibi rezonansa direnenlerden biri ve bu beni kızdıran birkaç şeyden biri.

Bu listeye şimdi I'rec ve O'jek de eklendi.

Güçlü Kol'dan J'shel ayağa kalkarak, "Arkadaşımla bu tonda konuşma," diyor. Normalde o da

benim kadar yumuşak başlı biri, ama o gün sinirleniyor.

Onu ve dört kolunu esnetmesini görmezden gelip kulübenin içinde P'nee'yi rahatça

yatırabileceğim bir yer arıyorum. Köşede bir kürk yuvası var ve oraya doğru ilerleyip onu yavaşça

yatırıyorum. H'nah ve J'shel'e "Bu dişini açıyor," diyorum. "Biri şifacıyı bulsun."

"Muhtemelen bağırdığını duyuyordur. Lanet olsun." H'nah'ın sesi huysuz ama kürklerin yanına oturuyor

ve P'nee'nin bacağını açmaya başlar. "Ne oldu Pen?"

"Dikenler," diye soluk soluğa kaldı P'nee. "Balıkların dikenli dokunaçları falan vardı."

İçerideki gizlilik kapağı açılır ve V'ronca kafasını içeri sokarak P'nee'ye bakar. "Kargaşayı duyduğum. Ne oldu?"

Küçük oda aniden insanlarla doluyor ve J'shel'in sessizce dışarı çıktığını görüyorum. Belki ben de aynısını yapmalıyım. Ayağa kalkıyorum-

P'nee elimi tutuyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. "Bekle. Benimle kalır mısın? Lütfen?"

Bunu duyunca göğsüm zevk ve acının karışımıyla kabarıyor. Acı çekmesinden nefret ediyorum ama onunla kalmaktan başka bir şey istemiyorum. Yanındaki şifacıya yer açmak için ağırlığımı kaydırarak tekrar yere çöküyorum ve onun küçük, soğuk elini kendi ellerimle kavırıyorum. "Seni güvende tutacağım, P'nee."

Bana zayıf bir gülümseme veriyor ve V'ronca elini alnına koyduğunda gözlerini kapatıyor. "Sadece kal, S'bren."

Hiçbir şey beni onun yanından ayıramazdı.

Şifacı başlarken P'nee'den küçük bir iç çekiş kaçıyor ve vücudundan acı ve gerginliğin ayrıldığını hissedebiliyorum.

Rahatlıyor ve H'nah P'nee'nin bacağındaki kanı silerken O'jek ve I'rec'i düşünüyorum.

Onu olması gerektiği gibi izlemediler. Onlara karşı o kadar öfke doluyum ki yumruklarımı kıvrıp peşlerinden gitmemek için kendimi zor tutuyorum. O'jek günü P'nee'yle geçirdiğinden, onun gülüşünden ve memelerinin sallanmasından ne kadar hoşlandığından övünerek bahsetti. Herhangi bir avcının kürkü içinde nasıl iyi bir dişi olacağını. Sanki P'nee de onun kürküne girecekmiş, bu sadece bir zaman meselesiymiş gibi konuşuyordu. Onu eşi olarak seçtiğini söyledi. Kendini çok zeki sanıyor. Gölge Kedi'nin klan lideri olduğu için yakında bir dişi bulacakmış.

İkisi kadar zeki olmadığımı biliyorum. Ya da klanımdaki diğerleri kadar. Kardeşim M'tok kurnaz olandır. Zeki olan o, ben ise kas gücüyüm. Normalde böyle şeyler beni rahatsız etmez... ama son zamanlarda ediyor. Son zamanlarda kendimi aptal ve işe yaramaz hissediyorum, çünkü kadınlarla nasıl konuşacağımı bilmiyorum.

Uzun Boynuz kampında, ben genç bir yavruyken, bunun bir önemi yoktu. Dişiler genç erkeklerden özenle uzak tutulur ve korunurdu çünkü halkımız zaten dengesiz bir kabileydi. Her dişiye iki erkek düşerdi, bu yüzden hiçbir dişi korumasız bırakılmazdı ve asla ormana avlanmaya gitmezlerdi. Ancak bu kurallar yüzünden, Uzun Boynuz dişilerinin hepsi Büyük Tüten Dağ'la birlikte öldü. Bundan sonra tüm adadaki tek dişi Güçlü Kol'dan I'chai'ydi ama o da başka bir dişiyle rezonansa girdi ve hepsi bu kadar. Yine de burada, insan dişilerle birlikte sahilde, istediğimiz kadar konuşmamıza ve birlikte vakit geçirmemize izin veriliyor. Birlikte avlanabiliyoruz. Birlikte balık tutabiliriz. Uzun sohbetler edebiliriz. Avcılar insan dişilerine hediyeler getirerek onları kürklerine çekip çiftleşmeye ikna edebilirler. İnsanlar zevk çiftleşmesi için hiç de aceleci davranmazlar ama bu, çiftleşmemiş erkekleri denemekten alıkoymamıştır. Gölge Kedi klanı çiftleşmemiş avcılarının en kötüleridir. Tüm dişilere kur yapıp sataşırlar, onlara hediyeler getirirler ve onlarla ava çıkmayı teklif ederler. İnsanlarla kolayca konuşur ve onları güldürürler.

Ve kıskanıyorum çünkü tüm bu konularda berbatım.

Ben iyi bir avcıyım. Güçlüyüm. Ama kadınların yanında iyi değilim... hem de hiç.

Bunun bir sorun olacağını ilk kez sahile vardığımızda ve dişilerden biri - en genci olan T'ia-bana yaklaşıp adımı sorduğunda anladım.

Kelime bulmakta zorlandım ve sonunda aklıma bir şey geldiğinde ona "İsim" dedim. Güldü ve komik olduğumu düşündü ama kamptaki dişilerin ne zaman yaklaşıp kıkırdamaya başlaması uzun

sürmedi. Bana karşı acımasız değiller ama beceriksizliğimin onları güldürdüğü açık ve bu da durumu daha da kötüleştiriyor. Bu yüzden onları uzaktan izliyorum ve her renkten yeleleri ve değişen tenleriyle gülen, gülümseyen insanlardan biriyle rezonansa girmenin nasıl bir şey olacağını düşünüyorum

Renkleri yok. Tuhaf, belirgin memeleri, çok fazla parmaklı elleri ve kuyrukları olmayan dişileri düşünüyorum. Boynuzları da yok.

Yine de bir şekilde çekici ve kadınsılar ve gözlerimi onlardan alamıyorum. Kardeşim M'tok geldiğimizde hemen rezonansa girdi ama C'lie onu reddetti. O zamandan beri M'tok dikkati dağınık ve somurtkan, rezonans kurallarına uymayı reddeden C'lie tarafından hüsrana uğratılmış durumda. Bu yüzden hayatımda ilk kez günlerimin çoğunu yalnız geçiriyorum. Avlanıyorum. Balık tutuyorum. Ve dişileri düşünüyorum.

İlk başta D'vi'nin bana göre bir dişi olduğunu düşünmüştüm. Diğerlerine uymuyor ve zamanını sahilde ölü yaratıklara bakarak ya da kemiklere bakarak geçirmeyi tercih ediyor. Bu anlayabileceğim bir dişi. Ama D'vi sadece arkadaş olduğumuzu ve bunun sorun olmadığını açıkça belirtti. Belki onunla düzenli olarak konuşmayı öğrenirsem diğerlerinin yanında konuşabilirim.

Özellikle birinin etrafında. P'nee.

Elini nazıkçe elimde tutup ona bakarken göğsüm ağrıyor. Bu dişi beni her zaman büyülemiştir. Uzun Boynuz dişileri zayıf ve uzunken o kıvrımlı ve sallanan memelere sahip. Gülümsüyor ve mutlu; saçları da en az geri kalanı kadar parlak ve neşeli bir sarı. Plaj oyunlarında bana gülümsedi. Özellikle dağınık bir yarıştan sonra ayağa kalkmasına yardım ettiğimde o kadar parlak gülümsedi ki kalbim göğsümde tekledi. O anda khui'min onun için şarkı söylemeye başlayacağını düşündüm ama sessiz kaldı.

O günden beri kaybolmuş durumdayım. Diğer tüm dişiler yok oldu ve sadece P'nee kaldı.

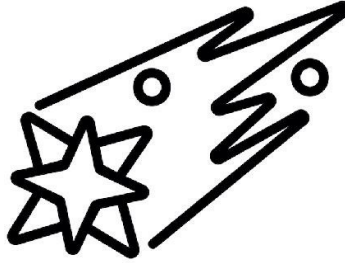
Yine de onu fark eden tek kişi ben değilim. Tüm çiftleşmemiş erkeklerin dikkatini çekiyor, özellikle de O'jek'in. O'jek onu güldürüyor. Onu balığa götürüyor. Ona sahilde bulduğu ve hoşuna gideceğini düşündüğü küçük, parlak deniz kabuklarını getiriyor ve o da hepsini bir zamanlar bana verdiği aynı geniş, mutlu gülümsemeyle kabul ediyor.

Onun için özel olmadığımı biliyorum. Oyunlardan beri onunla pek konuşmadım ama onu sürekli izliyorum. Ona hediye vermeye çalıştığımda reddediyor, bu da göğsümü acıtıyor. Belki de O'jek'in onun zevk arkadaşı olacağına karar verdiğini düşünüyorum. Rezonans onu bir başkasına çekene kadar onu kürklerine götürmeye karar verdi. Eğer rezonans onu başkasına çekerse.

Ama bugün, O'jek onu yakından izlemedi. Bugün, onun hayatını kurtardım.

Sanki onu güvende tutuyormuşum gibi bana sıkıca sarıldı ve bu içimi hastalıklı bir sevinçle doldurdu. P'nee'ye asla sahip olamayacağımı biliyorum. Biliyorum ben sadece büyük, aptal bir S'bren'im... ama rezonans olsun ya da olmasın ona göz kulak olacağım. Onu güvende tutmak bana sadece bir ya da iki gülümseme kazandırsa bile... yine de buna değecek.

Çünkü P'nee'nin gülümsemesi her şeydir.

PENNY

S Bren yanımda kalıyor. Sürekli yanımda olması ihtiyacım olduğunu düşündüğüm bir şey değildi ama Veronica iyileşmemi tamamen tamamlayamadığında bile rahatlatıcı oluyor. Hannah bileğimi bağlıyor, bana iyi gelen ilaçları veriyorlar ve S'bren beni ateşin yanına taşıyıp

Beni kaldırıyor, sonra kürklerle örtüyor. Kamptaki herkes bileğim hakkında beni sorgularken o benimle ilgileniyor, beni sıcak ve rahat tutuyor ve bana sıcak çay ve çorba veriyor. Hannah bana ne verdiyse onun sayesinde cevaplarım yavaş ve sersemce oluyor ve S'bren beni alıp mağaradaki kürklerime götürüp yatırana kadar her şey bulanıklaşıyor.

Sonra gidiyor ve nedense bu beni üzüyor. Kalıp bana sarılmak istemesi gerekmez miydi? Ayak bileğim zonklarken ve beynim şifalı köklere dalmışken bana sarılmasını gerçekten istiyorum. Ama o gidince yalnız kalıyorum ve rüyasız bir uykuya dalıyorum.

Ertesi sabah tamamen uyanık ve tetikteyim ama bileğim fena halde ağrıyor. S'bren gölgelerin arasından belirip mağaraya giriyor ve bana sessizce bir fincan sıcak çay ikram ediyor. Çok tatlı olduğu ve benim kurtarıcım olduğu için üzerime titremesine izin veriyorum. Birkaç kat giymeme yardım ediyor, beni ana ateşe geri taşıyor ve sonra kampın etrafında dolaşıyor, yaralı bir yavruya sahip bir anne ayı gibi geziniyor. Bana yiyecek kaseleri getiriyor ve yakınlarda park edip ağlarla uğraşıyor ve sürekli beni izliyor.

Onu çok yakından incelememeye çalışıyorum, çünkü o zaman onu izlediğimi anlayacaktır, ancak son birkaç aydır S'bren'in etrafında yaşadıktan sonra, onu aniden ilk kez görüyormuşum gibi geliyor. Ve onun kim ve ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. Tüm Uzun Boynuz kabilesi içinde en geniş olanı o. R'jaal en uzun boylu olanı, ama S'bren bir güç kayası gibi, büyük, vahşi boynuzları olan bir kas duvarı. Kardeşi M'tok'un yüzünde neredeyse keskin bir ifade var ama S'bren tamamen geniş, yüz hatları büyük. Tüm Uzun Boynuz klanının alametifarikası olan devasa boynuzlara sahip ama aynı zamanda geniş, neredeyse vahşi yüz hatlarında genç ve neredeyse tatlı bir şeyler var. Evet, dağ gibi bir insan ama dost canlısı bir dağ.

Kısa bir süre sonra yanıma geldi ve bana bir fincan uzattı. "Sana ay yaptım."

"Oh, teşekkürler." Sabahtan beri bana çay ısmarlıyor ama nasıl reddedebilirim ki? Bir an düşündü, sonra eğildi. "Bu sürpriz bir lezzet."

Duyularım alarma geçti. Tedirgin bir şekilde bardağa bakıyorum. "Sürpriz gibi... sürpriz, bu solucan aroması mı? Bana şaka mı yapıyorsun?"

S'bren sertleşir ve tamamen yaralanmış görünür. "Sana kötü bir şey vermeyeceğim. F'lor'a sürprizlerden hoşlandığını söylemiştin. Ben de sana sürpriz yapıyorum."

Elimde "sürpriz" çayı bırakarak uzaklaştı. Etrafıma bakıyorum ama başka kimse bir şey içmiyor. Angie ateşin uzak tarafında dalgın dalgın yeni doğmuş bebeğini emziriyor ve Vordis'le konuşuyor, başları birbirine değiyor. Willa yakındaki ateşin başında kahvaltının tadına bakıyor ve iri çirkin arkadaşının söylediği bir şeye gülüyor. S'bren gitmiş. Eğer bu bir numaraysa, sonuçları görmek için burada kalmayacak.

F'lor'a sürprizleri sevdiğini söylemişsin.

Öyle mi yaptım? Hatırlamıyorum. F'lor'la konuşmak o kadar kolay, o kadar güleç ki bazen hiçbir şey hakkında konuşmuyoruz. S'bren dinliyor muydu? Son zamanlarda hep bir yerlerde gizleniyor gibi görünüyor.

Çayı kokluyorum ve burnuma karamel kokusu geliyor. Bardağın dibinde diğer bitkilerle birlikte bir hraku tohumu olduğunu fark ediyorum ve bir yudum alıyorum. Vay canına. Çok lezzetli. S'bren bir çay ustası.

Ve... sürprizleri sevdiğimi biliyor.

Nedense çok etkilendim. Başka birine söylediğim bir şeyi anında hatırladı ve bunu bana iyi davranmak için kullandı. Ve...Tanrım. Bu gurur verici. Uzun zamandır ilk defa biri beni görüyor gibi. Penny'nin büyük, kabarık, sütyensiz göğüsleri yerine Penny'yi düşünüyorlar.

Güzel bir çift meme olmanın yanlış bir tarafı olduğundan değil. Yani, hayatımda ilk kez seksi bir şey oldum. Her zaman pek çok kızıdan daha iriydim ve bu yüzden kız arkadaş olduğumdan daha fazla erkekle arkadaş oldum. Burada bu kadar çok erkeğin ilgisini çekmek memnuniyet verici - Tia'nın neden bağımlı olduğunu *tamamen* anlıyorum - ama aynı zamanda sadece ben olarak görülmek de güzel.

S'bren kısa bir süre sonra bacaklarım için kürklü bir battaniyeyle döndüğünde ona gülümsüyorum. "Sürpriz çayı sevdim."

Sarsıntılı bir şekilde başını sallıyor, gözlerime bakmıyor ve battaniyeyi hızla üzerime örtüyor, alnı boynuzlarının dibinde kızarıyor.

Eğer acı çekiyorsam, bazen biraz garip olsa da bir erkek tarafından üzerine titrenmekten daha kötü şeyler de vardır.

P'nee'nin bileğinin iyileşmesi günler alıyor, bu yüzden yanından ayrılmıyorum. T'shen'le
ava çıkmayı ya da kardeşimle balık tutmayı kaçırmamın bir önemi yok. P'nee'yi bir an
bile terk etmeyeceğim, çünkü bunu her yaptığımda O'jek ve I'rec'in ağlarıyla olan
kavgasını düşünüyorum

Onunla konuşmaya çalışan diğerlerini de kovalıyorum. O'jek özür dilemek için elinde bir dizi balıkla beliriyor ve balıkları P'nee'ye veremediğinin onun önüne geçip hırslıyorum.

O'jek sessiz bir özürle elini kaldırıp geri çekiliyor. "Haklısınız. Onu kurutacağım ve başka bir gün hediyeyle birlikte döneceğim."

"Sorun değil," diye sesleniyor P'nee neşeyle. "Yine de teşekkür ederim, O'jek. Bunun önemli olduğunu düşündüm."

Kaşlarımı çatıyorum. Gölge Kedi erkekleri günlerdir P'nee'yle ilgilendiğimi fark etmişti. Her yaklaştıklarında onları kovaladım ve somurtkan yavrular gibi bana doğru somurtkan bakışlar attılar. Güzel. Bırakalım başka bir dişiye rahatsız etsinler. Bu dişi benim.

Geri dönmediğinden emin olmak için onu birkaç adım takip ediyorum ve sonra ateşin etrafında dönüyorum, ateş çukuru için daha fazla yakıt alıyormuş gibi yaparken sessizce dışımı izliyorum.

Ateşin yanında otururlarken P'nee L'z'e "Çok nazıktı," diyor. "Bileğimi incittiğimden beri kendiliğinden payıma düşeni yapamadım."

L'z bebeğini emzirirken kızgınlık belirtisi olabilecek bir ses çıkarıyor. Diğer kızları ayaklarının dibinde duruyor ve yemek yemeleri için eğilip kaşıklarını uzatırken yorgun görünüyor. "Buna alışın."

P'nee biraz kaşlarını çatıyor, güzel yüzü mutsuz bir ifadeye bürünüyor. "Ne demek istiyorsun?"

L'z yüzünü ovalıyor ve sonra yavruyu memesinde sallıyor. "Özür dilerim. Sadece yorgun ve huysuzum. Raahosh dışarıda tuzakları kontrol ediyor ve bu sabah herkes huysuz." Ayaklarının dibindeki en büyük yavrusu yemeğini dörterken uyarı dolu bir bakışla yavrularına bakıyor. "Ben de

kendimi huzursuz hissediyorum. O dışarıda avlanıyor

ve bu ufaklık annesiyle birlikte askıda itişip kakışmaya aldırmayacak kadar büyüyene kadar burada, kampta sıkışıp kaldım." Bebeğin sırtını sıvazlıyor.

"Avlanmayı özlüyor musun?" P'nee'nin sesi sempati dolu.

L'z gülüyor, sesi yorgun. "Tanrım, evet. Bu yavruları seviyorum ama bazıları diğerlerinden daha kolay. Ahsoka kesinlikle kolay bir bebek değil." Emzirme setine bir göz atıyor. "Rezonans harika bir şey ama bazen sadece bacaklarınızı uzatmak ve memeleriniz sızmadan, biri tuniğinizi çekiştirip bir şeyler atıştırmak istemeden karda güzel bir yürüyüşün tadını çıkarmak istersiniz." Başparmağını yalıyor ve tekrar eğilerek A'yla'nın yüzündeki bir lekeyi siliyor. Küçük dişi kıvranıyor ve bir protesto sesi çıkarıyor.

P'nee tedirgin görünüyor. "Rezonansı sevdiğini sanıyordum."

"Oh, kızım, biliyorum." L'z ona gülümsüyor. "Ama gecenin yarısında uyumadığım bir sabah benimle konuşuyorsun çünkü bunun karnı ağrıyor." Emzirirken bebeğin sırtını tekrar sıvazlıyor. "Ve bu ikisi şafakta kalktı ve kahvaltıya ihtiyaçları var ve her şey sızdırıyor ve bebek doğurduğum için uzun zamandır yatmadım ve bu yüzden huysuz bir pisliğim."

"Kötü bir kelime söyledin anne," diye araya giriyor R'shel. "Kesinlikle söyledim, tatlım. Kahvaltını yap."

Kadınım -çünkü o benim olacak- kıkırdıyor. "Bu şekilde düşünmemiştim. Ne zaman düşünsem, sadece..." İç çekiyor ve sesi doğrudan kasıklarına gidiyor. "Romantik, biliyor musun? Sanki khiu'n ruh eşini arıyormuş ve sen rezonansa girdiğinde her şey netleşiyormuş gibi. Evren sıraya giriyor ve sana tek gerçek aşkını gösteriyor-"

L'z homurdanıyor. "Bunu M'tok ve Callie'ye söyle."

"Callie romantik biri değil," diyor P'nee hülyalı bir şekilde. "Ve onu tanımak için hiç çaba sarf etmedi. Ben herkesi tanımaya çalışıyorum, böylece rezonans benim için gerçekleştiğinde sürpriz olmayacak. Hoş karşılanacak."

"Senin için de olacak," diyor L'z. "Henüz bunun gerçekleşmediği tek bir kadın görmedim. Bunun sadece bir zaman meselesi olduğunu düşünüyorum. O zamana kadar özgürlüğünüzün ve avlanmanın tadını çıkarın. Çünkü bebekler her şeyi değiştirir." Bir an düşünüyor, sonra eğilip ayaklarının dibinde oturan kızlardan birinin sarı yelesini öpüyor. "Anneniz sizi şiddetle sevmiyor değil."

"Annem de avlanmayı seviyor," diye ekliyor R'shel, sanki bu düzenli olarak duyduğu bir şeymiş gibi. L'z kıkırdar. "Amin. Ve Raahosh emzirme konusunda berbat."

Kadınlar kıkırdıyor. Meşgul görünüyormuş gibi yaparak maşayla gübre keklerini düzenliyorum. Bunun yerine, P'nee'nin az önce söylediği her şeyi düşünüyorum. Yankılanmak istiyor. Bir eş istiyor. Bunun harika olacağını düşünüyor. Bu konuda kardeşimin eşinden çok farklı. Sıcak özlem göğsümü dolduruyor.

P'nee'yle rezonansa girecek kişi olmak istiyorum. Her şeyden çok. Gözlerimin önünde bir başkasıyla rezonansa girerse bu beni mahveder.

Ama diğerlerini ondan sonsuza dek uzak tutabilir miyim? Böylece sadece benimle yankılanacak mı? Şimdiden O'jek ve I'rec bana sinirli bakışlar atıyor. Ona yaklaşmak istiyorlar. Onun parlak gülümsemesini ve güldüğünde memelerinin nasıl sallandığını izlemek istiyorlar. Benim dişimi istiyorlar.

Maşa elimde şaklıyor, kemik aletlerin çıtırtısı kampta duyuluyor.

L'z bana seslenerek, "Arka planda dolanmayı bırakabilirsin," dedi. "Kız meseleleri hakkında konuşmayı bitirdik."

"Şimdilik," diye ekliyor P'nee, ama yüzündeki gülümseme sataşmayı yumuşatıyor. "Bizimle oturmaya gelecek misin yoksa arkada mı bekleyeceksin?"

Bir an düşünüyorum, sonra U'dron'un uzaktan yaklaştığını görüyorum. Başka bir Gölge Kedi klanı

Üye. Muhtemelen gelip P'nee ile konuşmaya çalışacak. "Şurada dur," diyorum dalgınca, artık kırılmış olan maşayı yere atarak.

En azından onun arkasında, P'nee U'dron'a doğru gönderdiğim bakışları göremiyor.

GÜNLER GEÇTİ. P'NEE'Yİ KORUMAYA DEVAM EDİYORUM, AMA BİLEĞİ İYİLEŞTİKÇE, O DA BÜYÜDÜ. sabırsızlanıyor. Bu konuda nazik davranıyor ama huzursuz olduğunu ve ona verdiğim kürkleri ve çayı istemediğini söyleyebilirim. Uzaktaki sahili izliyor ya da avlanmak için yola çıkan veya kampa dönen grupları izliyor.

Sonra bir gün yine ava gitmek istedi. Onu ateşe götürmek için kadınların mağarasına vardığımda, kürklerinin içinde olmadığını görüyorum. Çılgına dönüp kampı aradım ve onu N'deen ve Th'rand ile ava giderken buldum.

Hayal kırıklığına uğramış bir halde P'nee'nin yanına koşuyorum ve bana selam veren bir bakış attığında uzanıp mızrağı elinden alıyorum.

"Ne oluyor, S'bren?"

"Sen avlanmıyorsun, P'nee. Bileğin-"

"Aman Tanrım, sorun yok!" Oflama sesi çıkarıyor ve mızrağa uzanıyor. "Veronica her şeyi yapabileceğimi söyledi."

"Birkaç gün daha bu ilaçtan uzak durmalısın. Dinlen." Mızrağı başının üzerinde tutuyorum, böylece ne kadar tutarsa tutsun mızrağa ulaşamıyor. "O yanılıyor."

P'nee dudağını ısırtıyor ve arkadaşlarına bakıyor. Mızrağına uzanmak yerine kolumu tutuyor ve beni uzaklaştırıyor. "Garip davranma S'bren, tamam mı? Bu kadar nazik olduğun ve benimle ilgilendiğin için gerçekten minnettarım ama yemin ederim kendi başımın çaresine bakmayı biliyorum." Beni rahatlatıcı bir şekilde okşuyor. "Şimdi bana mızrağımı ver. Ben ava gidiyorum."

"Bekle, ben de seninle geleceğim."

Yüzünde sabırsızlık ifadesi beliriyor. "Başka bir zaman. Thrand bugün bizimle geliyor."

İtiraz etmek istiyorum ama topallamıyor. Şifacı da iyi olduğunu söylüyor. Çoğunlukla onun yanında kalmak istiyorum ama davet edilmediysem neden onlarla gitmem gerektiğine dair iyi bir neden düşünemiyorum. Erkek olan Th'rand'a bakıyorum. N'deen'e yakın duruyor ve ilgilendiği dışının P'nee değil, o olduğunu biliyorum.

En azından Gölge Kedi klanıyla vakit geçirmiyor. Mızrağı isteksizce geri veriyorum. "Sadece Th'rand. Başka kimse yok."

"Sen benim babam değilsin."

"Hayır, değilim." Bunu söylemek çok garip bir şey.

N'deen kıkırdıyor ve P'nee'nin dudakları seğiriyor. Bana küçük bir el sallıyor ve sonra arkadaşlarıyla birlikte ava gitmek üzere uzaklaşıyor. Onlar ayrılırken N'deen'in P'nee'ye doğru eğilerek konuştuğunu duyuyorum. "Bu garipti. Tüm bunlar neydi?"

"Biliyorsam ne olayım."

ONU KARLI TEPELERE KADAR TAKIP ETMEK İSTİYORUM. ARKASINDA GÜVENLİ BİR MESAFEDE GİZLENMEK İSTİYORUM.

Sadece ona göz kulak ol. Güvende olduğundan emin ol. Ama bunun onu rahatsız edeceğini biliyorum. O zaten

Sanki sürekli varlığım onu tedirgin ediyormuş gibi bugün bana karşı hırçın. G'hail'in beni ateşin yanında durup P'nee'yi izlerken gördüğünde nazıkçe önerdiği gibi, nefes almasına izin vermeliyim.

Sadece avlandığımı ve onlarla aynı izleri takip ettiğimi söyleyebilirim... ama P'nee hüsrana uğrayacaktır. Bu yüzden bugün balık tutmaya karar verdim. Balık tutacağım, yakalayabildiğim en büyük, en etkileyici balığı yakalayacağım ve akşam yemeği için ona sunacağım. Belki de özel görünümlü bir deniz kabuğu bulup onu uyku kürkünün içine koyacağım. Ne de olsa sürprizleri sever.

Bu kendimi daha iyi hissetmemi sağlıyor, ama sadece biraz. Ağlarımı savururken dikkatim dağınık ve tedirginim, bir gözümü uzaktaki kamptan ayırmamaya çalışıyorum ki P'nee'nin dönüşünü izleyebileyim. V'za geliyor ve bana bir hikâye anlatıyor ama ben sadece yarım yamalak dinliyorum. Dışımı düşünmekle ve ona sahildeki en güzel balığı yakalamaya çalışmakla çok meşgulüm.

Keşke D'vi gibi onunla konuşmak daha kolay olsaydı. Bu balığın üzerindeki büyük pullara ya da bu balığın yavrularını tehlikeye girene kadar ağzında tutup sonra diğer yırtıcıların yemesi için nasıl serbest bıraktığına dikkat çekebilirdim. D'vi ile konuşmak kolay çünkü o sadece canlılar hakkında bilgi edinmek istiyor.

Ama P'nee sürprizleri sever.

Ve düğün gibi şeyler. G'hail bana onlardan da bahsetti. Dişi süslü bir elbiseye bürünüyor ve yüzünü, onunla çiftleşmek için sözler söyleyen erkekten saklıyor. Erkek kadının eline metal koyar, kadın da çiçek tutar ve sonra seyircilerin önünde çiftleşirler.

İnsanlar garip geliyor.

Yine de P'nee'yi düşünmeden edemiyorum. Üzerindeki tüm o derileri soyup atmayı -hatta onu eşinden saklamak için yüzündekileri bile- ve onu almayı. Seyircilerin önünde bile onunla çiftleşirdim. Büyük bedenimi onun küçük bedenini onların gözünden korumak için kullanırdım ama P'nee'ye sonsuza dek sahip olmak onu ilk kez başkalarının önünde sahiplenmek anlamına geliyorsa? Bir kalp atışında kalçalarının arasında olurum.

Belki de bu yüzden bana karşı sabırsızdır? İlgi gösterdiğim halde geride durup bana yaklaşmasını beklediğim için mi? Belki de başını örtmeli ve eline metal sıkıştırmalıydım? Kabileyi toplayıp onu onlara göstermeli ve sonra da yüzümü onun amına sokmalıydım?

Soğuk, buz gibi sulara rağmen terliyorum. İnsan dişileri çok karmaşık.

V'za hikâyesini bitirip kardeşim M'tok uzaklaşırken bile bunları düşünüyorum. Evlilikleri, P'nee'yi ve pek çok şeyi düşünüyorum. V'za'nın R'hosh'un eşini çalması hakkında söylediklerini düşünüyorum. Belki de L'z ona çok kızmıştı çünkü onu diğerlerinin önünde sahiplenmemiştir ve o da töreni istemiştir? Ama diğer pek çok kişi insanlarla çiftleşti ve şimdiye kadar hiç kimse alenen çiftleşmedi.

En azından ben izlerken.

Hava karardığında kardeşim kolumdan tutup beni kenara çekiyor, böylece özel olarak konuşabiliyoruz. Beni kulübesine doğru götürüyor ve ortalık sessizleşip yalnız kaldığımızda konuşmaya başlıyor. M'tok da V'za'nın hikayesini düşünüp duruyor. Ve bana P'nee'nin başka biriyle yankılandığını düşünüp düşünmediğimi soruyor. Son birkaç gündür bu kadar imkansız olmasının nedeni bu mu?

Bu düşünce beni öfkeyle titretiyor. O'jek'in yüzünü kapattığını ve sonra kalçalarının arasından ittiğini düşünüyorum ve... Bir şeyleri kırmak istiyorum. Daha fazla kemik. Tahta. Bir taş. O'jek.

"Onu istiyorum," diyorum kardeşime acımasızca.

"O halde dişilerin mantıklı olmasını beklemiyoruz. İnsan dişilerinin pek çok şeye sahip olduğu

açıktır, ancak mantıklı ve pratik olmak onların sahip olduğu özellikler değildir. Bu yüzden mantıklı olan biz olmalıyız." M'tok tüm bunları büyük bir otoriteyle söylüyor, çantasını hazırlamaya başlarken bile.

Bir planı var, farkındayım. Büyük bir plan. Artık dışisinin mantıklı davranmasını beklemeyecek. Bu konuda bir şeyler yapacak.

Eğildim. "Aklında ne var, kardeşim?"

"Onları çalışıyoruz. Tıpkı R'hosh'un eşini çaldığı gibi. Dişilerimizi bu kamptan uzağa, güvenli bir yere götüreceğiz. Özel bir yere. Bir avcı mağarasına." Gözleri ateş dolu, omuzları gergin. "Kamptan uzaktayken yiyecek, ateş ve barınak için bize bağımlı olmak zorunda kalacaklar. Nasıl geri döneceklerini bilmeyecekler ve biz onları geri getirmeye karar verene kadar bizimle kalmak zorunda kalacaklar." Gülümsemesi muzaffer. "Tabii ki rezonanstan sonra."

Ben şüpheliyim. Bu belki avcı olmayan C'lie için işe yarayabilir ama P'nee bağımsızdır. "P'nee'nin kaybolacağını sanmıyorum. Benimle sessizce gideceğini de sanmıyorum."

M'tok'u gördüğü anda başka bir dilde çılgılık atmaya başlayan C'lie'den bahsetmiyorum bile. Kardeşimden şiddetle nefret ediyor ve rezonansı kabul etmeyi reddediyor. Yine de kardeşim çok sabırlıydı. Görünüşe göre sabrının sonuna gelmiş.

Bunu anlıyorum.

Artık P'nee'nin gülümsemelerine sahip olduğum için, onların eksikliğini şiddetle hissediyorum. Ava gitmek için N'deen ve Th'rand'ı değil, S'bren'i seçmesini istiyorum. Bana hikayelerle gelmesini ya da balık tutmayı öğrenmek için bana gelmesini istiyorum. O'jek'i değil.

Asla O'jek.

M'tok çenesindeki kaşıntıyı ovuşturarak düşünüyor. "C'lie sessizlik konusunda da iyi değil. Onları susturmak için bir yol bulmamız gerekecek."

Ben de bunu düşünüyorum. "P'nee'nin kafasına bir taşla vurmak istediğimi sanmıyorum. O kırılğan ve bu onu incitir."

Kardeşim tıslayarak başını sallıyor. "Taş değil. Başka bir şey." Etrafına bakınıyor, sonra bakışlarını kulübesinin tavanından sarkıttığı kurumuş kök yığınının dikeyi. "Çay," diyor.

"Çay," diye yankıladım. Ben zeki bir kardeş değilim, o yüzden bu bana hiç mantıklı gelmiyor. "Onlara... o kadar çok çay vereceğiz ki içtikleri için sessiz mi olacaklar?"

"Çünkü çaylarına visshek koyduk."

Oh. Bu daha mantıklı. Yine de... "P'nee'nin çayında visshek olduğunu bilirse içmeyeceğinden eminim. Onu neden uyuttuğumu merak edecektir."

Ağabeyim ensemden tutup beni öne doğru çekiyor ve gözlerimin içine bakıyor. "İşte bu yüzden önce ona söylemiyorsun, S'bren."

Ah.

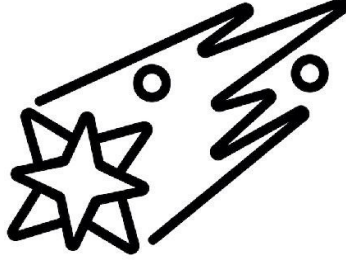
İşte bu yüzden kardeşim zeki olan. "Ne zaman?"

"Yakında. Doğru anı beklememiz gerekecek." Gözleri kurnazlaşıyor. "Hazırlanmamız gerekecek."

"Bunun işe yarayacağını düşünüyor musun?" "Bu iyi bir plan," diyor bana.

O kadar emin değilim. P'nee uyandığında bana kızacak gibi görünüyor ama... belki de onunla evleneceğimi göstermek için başını örterim? O zaman kabul ederse, döndüğümüzde kabilenin önünde çiftleşebiliriz.

Bu fikir çekici. Her şeyden öte, P'nee'yi sadece benim kollarıma getirecek. Ve M'tok akıllı olan. Eğer iyi bir plan olduğunu söylüyorsa, o zaman iyi bir plandır.

PENNY

A Günlerce üzerimde gezindikten sonra, S'bren... mesafeli mi oldu? Şey, hayır, bu doğru terim değil. O her zaman tuhaf ve biraz garip biriydi. Ama her zaman yakınlardaydı, izliyordu ve son zamanlarda uzaklarda. Sahilde yürüdüğümde, büyük bir şey yok. Çiğ balığı bana doğru sessizce iten bir aptal. Ateşin yanındaki gölgelerde gizlenen, beni izleyen veya bana "sürpriz çay" verdiğinden emin olan bir uzaylı yok.

Sonra da buna üzüldüğüm için kendimi aptal gibi hissediyorum.

Ateşin yanında oturmuş, insanların Ashtar'ın skyclaw Yaşlı Büyükbaba'ya karşı kazandığı zafer hakkında heyecanla konuşmalarını dinliyorum. İki günden daha kısa bir süre önce oldu ama ben bunu şimdiden on yedi milyar kez duydum ve Ashtar kampta sanki pisliği kokmuyormuş gibi kasıla kasıla dolaşıyor. Şimdi biraz komik ama Thrand'ın yendiğini ve Nadine'in onun peşinden gittiğini herkese bildirmek için kampa çılgınca koşmak zorunda kaldığımda benim için o kadar da komik değildi.

Yemin ederim üç saat içinde otuz yaş yaşlandım.

O kadar uzun ve zorlu koştum ki kampa vardığımda ve Ashtar ejderha formuna geçip uçup gittiğinde bileğim futbol topu büyüklüğünde şişmiş gibiydi. Diğerleri yola koyulduktan sonra topallayarak kampa geri döndüm - neyse ki tarif ettiğim yolu biliyorlardı - ve ayağımı kaldırdım. Gail elbette üzerime titredi, bana yiyecek ve içecek verdi, ama S'bren (genellikle her zaman çok korumacıdır) hiçbir yerde bulunamadı.

Neden duygularımı incittiğini bilmiyorum ama incitiyor.

Ona o kadar kötü mü davrandım? Elbette, mızrağımı çalmaya çalıştığında ona kısa davrandım ama bağımsızlığımı giderek daha fazla korumaya başladım. Bir hafta boyunca kışımın üstünde oturmak teoride güzel görünüyordu ama kampta takılmak beni huzursuz ediyordu. Vahşi doğada olmayı, patikanın bir sonraki kıvrımını keşfetmeyi, avlanma becerilerimi test etmeyi seviyorum. Bağımsız olmayı seviyorum. Kendime nasıl bakacağımı öğrenmeyi seviyorum. Bu dünyada güç farklıdır. Kimin en güçlü olduğu değil, kimin ateş yakabildiği ya da kendini besleyebildiği önemli ve

ben de kendi tarzımda güçlü olmak istiyorum. Kendi kendime yeterli olmak istiyorum.

Bir ahbap tarafından avlanmama izin verilmediğinin söylenmesini kesinlikle istemem.

Yani kafasını koparmış olabilirim. Belki birazcık. Özür dilemek için geri döndüğümüzde onu aradım ama kardeşiyle takılıyordu ve hiç fırsatım olmadı. Avlanma konusunda hassas olmam tamamen onun suçu değil. S'bren'in kızlara yüklenen tüm kısıtlamaların farkında olup olmadığını bilmiyorum. İlk başta küçük şeylerdi, çiftler halinde dışarı çıkmak ve yakın durmak gibi, ki yabancı ve korkutucu bir diyarda olduğumuz için bu doğaldı.

Ama mızraklarla, avcılıkla ve kendi kendimize yetmeyi öğrenmekle ne kadar rahat ederiz? Vuruşlar gelmeye devam ediyor. Geçenlerde Nadine ve bana, eğer ava gitmek istiyorsak. Yanımızda bir erkek getirmemiz gerekiyormuş. Raahosh ve R'jaal'ın bunun ne kadar cinsiyetçi olduğunun farkında olduklarını sanmıyorum. Onların gözünde, biz sadece korunmaya muhtaç, kırılğan, küçük insanlarız. Sanki bir erkekten uzaklaştığımız, bildiğimiz yolların dışına çıktığımız, ülkenin öbür ucuna gittiğimiz ya da günlerce avlanmaya çıktığımız anda çılgına döneceğimizi düşünüyorlar. Biz sadece kampa yakın tuzak hatlarını kontrol etmek istedik. Tanrım.

Bu da canımı sıkıyor. Buna bir de geçen gün Liz ile babaları avdayken üç çocuğunu kontrol altında tutmaya çalışırken (başarısız bir şekilde) yaptığım konuşmayı ekleyin. Bu bana bağımsızlık zamanımın kısa olacağını fark ettirdi. Bir kez rezonansa girdiğimde -ve eminim o da gelecek- bir bebekle ağırlaşacağım. Sonra bir bebeği emzireceğim. Ne kadar iyi bir avcı olduğum önemli değil ama burada bebek maması yok. Oyunun adı emzirmek... Bu da bebeğimin yakınımda kalması gerektiği anlamına geliyor. Bu da avlanmak yok demek.

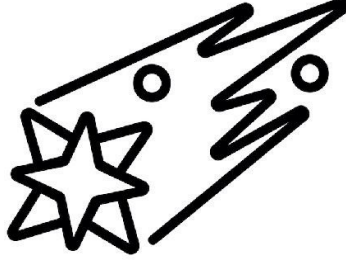
Bu da Penny'nin kampa gideceği anlamına geliyor. Ve gelecekte ne kadar çok çocuğum olursa? O kadar çok kampta kalmam gerekecek.

Bu gelecek vizyonundan nefret etmiyorum. Bir ruh eşi düşüncesini seviyorum ve bebek sahibi olmak istiyorum. Buna bayılıyorum. Ama... şu an olmak zorunda mı? Çünkü sadece Penny Of The Wild, vahşi avcı ve her yönüyle belalı bir insan olmaktan gerçekten keyif alıyorum. Avlanmayı seviyorum. Keşfetmeyi seviyorum. Henüz kampta oturup bebek emzirmek için acelem yok.

Bu yüzden kimsenin bağımsızlığımı elimden alamayacağından emin olmalıyım. İsteddiği zaman çok tatlı olan S'bren bile. Kendime "sahip çıkılmasına" izin veremem yoksa özgürlüğümün tamamen vazgeçerim. Bu da S'bren'in topuklarını soğutmasının iyi bir şey olduğu anlamına geliyor.

Yine de, neyi yanlış yaptığımı düşünmeden edemiyorum. Düşman edinmek bana göre değil. Herkesle arkadaş olmak istiyorum. S'bren'i de incitmek istemiyorum çünkü onun iyi bir kalbi var.

Ve... beni kurtardı. Bunu hâlâ atlatamadım. Son derece minnettarım ama aynı zamanda sürekli sıkıntıda olduğumu düşünmesine de izin veremem. Bir denge olmalı, değil mi?

S'BREN

M Kampta müzik tamtamları çalışıyor. Kahkaha sesleri ve insanların konuşmaları geceyi dolduruyor. Herkesin keyfi yerinde.

Ben, gerginim. Terli avuçlarımı tozluklarıma siliyorum ve Kardeş. Grubun kenarındaki gölgelerde gizleniyor, bakışları C'lie'ye odaklanmış durumda. Kabile N'deen ve Th'rand'ın rezonansını kutluyor ve aynı zamanda Yaşlı Büyükbaba'nın ölümünü kutluyor. Dikkatim bu kadar dağınık olmasaydı, ben de eğleniyor olurum. Güzel yemeklerle ziyafet çeker, kafam sulanana kadar fermente sah-sah içer ve bütün gece P'nee'yi ve onun zıplayan memelerini izlerdim.

Ama bu gece M'tok ve ben planımızı uygulamaya koyacağız. Bu gece, dişileri çalacağız. Kadınlarımız.

Her şey hazır. Erzak paketlerimiz birkaç kanyon ötede, kayalık bir patikanın dışında ve sahilden uzakta karların altına gizlendi. Küçük visshek kökü bukleleri cebimdeki kesede, P'nee ve C'lie'nin çayına atılmayı bekliyor. M'tok ve ben gideceğimiz mağaraları belirledik, ikimizi de takip edemesinler diye farklı yönlere gidiyoruz. Bu kısım beni tedirgin ediyor. Kardeşimin yanından hiç uzun süre ayrılmadım ve keşke o da benimle gelseydi. M'tok her zaman ne söyleyeceğini bilir. Her zaman bir planı vardır.

P'nee ile yalnız kalacağım ve bu düşünce çok korkutucu. Heyecan verici ama korkutucu.

Gerginlikten terliyorum. P'nee onu götürdüğümü anladığında çok kızacak. Eğer çok kızarsa, bunun khui'sini etkileyebileceğinden ve o zaman benimle rezonansa girmeyeceğinden endişeleniyorum. Ama M'tok bana böyle şeylerin olamayacağı ve khui seçerse seçeceği konusunda güvence veriyor. Ne de olsa C'lie her zaman kızgındır ve onunla rezonansa girmiştir. Her şey yoluna girecek.

Ateşe yaklaşırken bile kendime bunu tekrar tekrar söylüyorum. U'dron davulunu çalışıyor, birkaç dişi de aynı anda el çırpıyor ve tüm bu ilgi hoşuna gidiyor. Kaşlarımı çatmamak için kendimi zor tutuyorum çünkü Gölge Kedi klanından birine odaklanmak planım için iyi bir şey. Öyle zaten.

Onlardan hoşlanmamamın bir önemi olmamalı ama P'nee diğlerleriyle birlikte alkış tutup gülünce dişlerimi sıkıyorum. M'tok'a bakıyorum ve C'lie, P'nee ve L'ren'in yanına otururken kardeşim yavaşça başını sallıyor.

Vakit geldi.

"İşte, yardım edeceğim," diyorum G'hail'e kepçeyi ondan alırken. "Çay servisi yapacağım." Şaşırmış görünüyor, sonra kolumu okşuyor. "Tanrı seni korusun, tatlım. Minnettarım."

Homurdanarak başımı sallıyorum ve ilk fincanı dolduruyorum. Çay soluk, yapraklar buharlı suyun içinde dönüyor ve ben hareket ederek ilk fincanı L'ren'e uzatıyorum. Sonra bir fincan da R'ven'e. M'tok'un planını uyguluyorum. Çayı önce dişilerimize veremeyeceğimi söyledi. İçecekleri ellerine tutuşturursam çok belli olurmuş, bu yüzden diğerlerine servis yapıyorum. Bir fincanı H'rlow'a uzatırken bile cebimden küçük visshek paketini çıkarıp avucumun içine sıkıştırıyorum. Sanki hepsini çayın içine dökecekmişim gibi geliyor ama deri paket terli elime yapışıyor ve P'nee'nin bardağına birkaç bukle kök salmayı başarıyorum.

Ter içindeyim, birilerinin fark edeceğinden eminim.

Kimse yapmıyor. R'ven ayağa fırlayıp dans ediyor ve alkış sesleri daha da yükseliyor.

Şimdi tam zamanı. P'nee'ye dönüyorum ve fincanı sessizce ona uzatıyorum. Minnettar bir gülümsemeyle alıyor ve kokuyu içine çekiyor. "Sürpriz çay mı?"

Sesime güvenmeyerek başımı sallıyorum.

Yüz ifadesi biraz değişiyor ve başımı eğip beni izliyor. "Sen ve ben iyi miyiz?"

Son zamanlarda biraz sessizsin."

Kalbim küt küt atıyor. "Meşgulüm," diye boğulmayı başarıyorum. "Ama biz hâlâ arkadaşız, değil mi?"

Bir kez daha başımı sallıyorum ve sonra kendimi ateşe dönmeye zorluyorum. Bir şeylerin yanlış gittiğini biliyor. M'tok'la vakit geçirdiğimi ve onun yanında olmadığımı biliyor. Ve yokluğumu fark etti. Eğer bu kadar gergin ve terli olmasaydım, bundan heyecan duyardım. Gölgeleleri tarayıp kardeşimi arıyorum. Yoğun bir bakışla beni izliyor ve elinin bir hareketiyle kepçeyi işaret ederek acele etmem ve dışisine de servis yapmam gerektiğini söylüyor. Bir fincan çay daha koyuyorum, visshek'i dikkatlice ekliyorum ve sonra bana teşekkür eden ama dikkati dağılmış görünen C'lie'ye sunuyorum. P'nee'ye bakıp içişini izlemek istiyorum ama belli etmekten korkuyorum. İki fincan daha dolduruyorum ve kepçeyi G'hail'e geri veriyorum. "Artık işim bitti."

"Tamam." Bana şaşkın bir gülümseme veriyor. "Teşekkürler, sanırım?"

Başımı sallıyorum ve kampın kenarında pusuya yatmış olan kardeşimin yanına çekiliyorum. "Şimdi bekleyeceğiz," diye mırıldanıyor M'tok. "İyi iş çıkardın kardeşim."

Alnımı sildim. Sadece bunun bitmesini istiyorum. P'nee'yi kollarımda istiyorum ve onunla yalnız kalmak istiyorum. Eğer bunu elde edersem, tüm bunlara değecek.

Eğer M'tok bu planın işe yarayacağı konusunda haklıysa, ondan özür dilemek için günlerce çalışmam gerekecek çünkü visshek uykusundan uyandığında çok kızgın olacağı kesin. Bunu düşünüyorum ve öfkesini dindirmek için ne söyleyeceğimin provasını yapıyorum. Ona benim kadınıml olmasını istediğimi söyleyeyim mi? Bundan hoşlanacağından emin değilim. Ona rezonansa girdiğimi mi söylesem? O zaman beni terk edemez. Ama... göğsümün sessiz olduğunu fark edecektir. Başımı kaşıyıp düşünüyorum. Keşke M'tok gibi zeki olsaydım. Dışisine ne söyleyeceğini biliyordur herhalde.

Ona sormak için ağzımı açıyorum ama M'tok sertçe nefes alıyor ve kolumu dürtüyor. "C'lie gidiyor. Şimdi tam zamanı. Dışine dikkat et."

P'nee'ye bakmak için geri dönüyorum. Hâlâ ateşin yanında, fincanının dibini yukarı kaldırmış ve

boşaltıyor. Yine de gözleri ağır ve L'ren ona bir şey söylediğinde gülümsemesi biraz yavaşlıyor. İşe yarıyor. Onu izlemeye devam ediyorum ve zaman geçtikçe ağır ağır göz kırpmıyor. Bir kez. İki kez. Sonra tekrar ve o kadar uzun süre göz kırpmıyor ki uykuya daldığını düşünüyorum. L'ren'e bir şeyler mırıldanıyor, omzuna dokunuyor ve sonra ayağa kalkıp kutlamadan ayrılıyor.

Şimdi benim şansım.

Grubun dışında daire çiziyorum ama kimse bana dikkat etmiyor. R'ven'in bir şeyler söylemesi, U'dron'un davul çalması ve grubun kahkahaları dikkatlerini dağıtıyor. Harika vakit geçiriyorlar. Yavaşça hareket ediyorum, çünkü koşmak çok fazla dikkat çekecek ve P'nee'yi dişilerin uyuduğu mağaraya doğru sallanırken görüyorum.

Yanına gidip, sendelemesine fırsat vermeden dirseğinden tutuyorum.

"Oh," diye nefes alıyor, ağır ağır kapanan gözlerinin arasından bana bakıyor. "Teşekkürler." "Yürümene yardım edeyim mi?"

"Elbette." Bana aptalca bir gülümseme veriyor ve kollarını belime dolayarak yüzünü göğsüme gömüyor. "Oooh, sıcacıksın."

"Teşekkür ederim." Beceriksizce omzuna dokunuyorum.

Yanında durduğuma göre şimdi ne yapmalıyım? Onu omzuma atıp tepelere mi çıkayım, yoksa güvenli bir mesafeye gelene kadar benimle yürümesini mi isteyeyim? Kararsızlıktan donup kaldım. M'tok ne yapacağımı bilirdi ve onun tavsiyesi olmadan yanlış bir şey yapacağımdan endişeleniyorum.

P'nee yüzünü göğsüme bastırıp üflüyor ve beni ürküten bir ses çıkarıyor. Kıkırdıyor. "Sana ahududu verdim."

Bu...Visshek'in nasıl çalışması gerektiği değil, değil mi? Ama o bir insan. Belki de onlar için durum farklıdır. "Yorgun musun, P'nee?"

Tekrar esniyor ve yüzünü göğsüme sürtüyor. "Ah, evet. Eğer oyuncak ayım olacağına söz verirsen hemen şimdi uyuyabilirim."

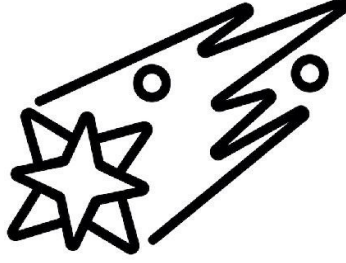
Bunun ne olduğunu bilmiyorum ama eğer benden bir şey olmamı istiyorsa, olacağım. "Olacağım. Benimle gelir misin?"

"Mmm." P'nee ayaklarının üzerinde sallanıyor, gözleri kayarak kapanıyor. "Sanırım belki..." Ve yere yığıldı.

Yere düşüp kuma çarpmadan önce onu yakalıyorum ve sarkan bedenini kollarımın arasına alıyorum. M'tok her şeye rağmen haklıydı. Rahatlamış bir şekilde onu göğsümde tutuyorum ve karlı tepelere bakıyorum. Yollarımız ayrılmadan önce kardeşimle buluşacağım ve ona eşime sahip olduğumu göstermek istiyorum.

P'nee benim olacak.

Bu düşünce içimi o kadar büyük bir beklentiyle dolduruyor ki adımlarımı hızlandırıyor ve neredeyse uzaktaki kayalıklara doğru koşuyorum.

PENNY

Ipuslu rüyalar görüyorum.

Dünyanın sallandığı, yüzüme kar yağdığı, bir şeyin karnımı deştiği puslu rüyalar. Zihnim gidip geliyor, odaklanamıyorum ve belli belirsiz farkındayım

Hareket. Benim hareketim. Ama ayaklarım yere değmiyor, bu birinin beni taşıdığı anlamına mı geliyor?

Rüyalara geri dönüyorum, daha derin rüyalara.

Uyandığımda hava sıcaktı ve kütük gibi sert ve uzun bir şey yan tarafıma bastırıyordu. Kürklerin içinde dönüyorum -kürklerim değil, dalgınlıkla fark ediyorum- ve yüzümün hemen yanında kocaman mavi bir uyluk görüyorum.

Tanrım, bu beni tahrik ediyor.

Bunun tuhaf olduğunu fark ediyorum ama yine de eğilip çıplak tenini öpüyorum. Büyük, kaya gibi sert bir kalça ne zaman bu kadar seksi olmuştur ki? Muazzam görünüyor, sanki granitten yontulmuş gibi. Hiç bu kadar büyük dörtlü görmemiştim ve büyülenmiş bir şekilde tırnaklarımı hafifçe üzerinde gezdiriyorum.

Üstümde bir nefes tıslaması var.

Kafamı kaldırıyorum ve sisli beynim bacağına birine bağlı olduğunu fark ediyor. S'bren. Yanımda oturuyor ve ben de onun uzattığı bacağının yanına sokuluyorum. Onun lezzetli, lezzetli bacağı. Mmm. Benim büyük oyuncak ayım. "Ayıcık."

"Uyanık mısın?"

"Merhaba," diye inliyorum ve sonra bir bacağımı baldırına geçiriyorum. Sürtünmek için mükemmel görünüyor. Bacaklarımın arasına sürükleyip sürtünüyorum ve bunun ne kadar lezzetli bir his olduğunu düşünerek inliyorum. Dostum, hayatımda hiç bu kadar azgın olmamıştım.

"P'nee," diye boğuk bir ses çıkardı. Sesi ürkmüş gibi geliyor. "Ne yapıyorsun?"

Heyecanımı öldürüyor. Tek istediğim sevişmek ve uyumak. Beynimin geri kalanıyla bağlantısı kesilmiş gibi hissediyorum, bu yüzden bunu sorgulamıyorum. Tek bildiğim ihtiyaçla dolu olduğum

ve bu ihtiyacın karşılanması gerektiği. "Şşşt. Sadece arkana yaslan," diye fısıldıyorum. "Penny seninle ilgilenecek."

S'bren inliyor ve sonra kendini geriye doğru fırlatırken bir hava *gümbürtüsü* duyuyor. Sonra yatıyor

düz ve peştamalıının çadırı tam yüzümden ve çok açık. Oooh, her yerinde koca bir çocuk var. Mutlu bir mırıldanma sesi çıkarıyorum ve tembelce peştamalıının bağlarını çekiyorum. Adamım, ellerim çok ağır. Bir esnemeye karşı koyarken bile bunu fark ediyorum. Sikişmek mi yoksa uyumak mı istediğime karar veremiyorum. Önce sevişmek, sonra uyumak, diye karar verdim. Deriyi çekiyorum ve sikini ortaya çıkarıyorum.

Vay canına. Bunu daha önce nasıl görmedim? Tüm ada sakinleri çıplaklık konusunda rahatlar ama nedense S'bren'in güzel sikini gözden kaçırmışım. Şimdiye kadar gördüğüm en düz, en zarif görünümlü, devasa büyüklükteki alet. Ayrıca çıkıntıları da var. Baş kızırmış ve kalın, sırt kısmı belirgin ve taşakları kocaman görünüyor. Bu... büyüleyici. Elimi üzerinde gezdiriyorum ve tepesinde alışılmadık bir şey keşfediyorum. "Bunun adı neydi?" Sesim bile kopuk ve uzak geliyor.

"S-spur," ben ona dokunduğumda boğuk bir ses çıkarmayı başarıyor.

Mahmuz. Doğru. O da büyük, başparmak büyüklüğünde -onun, benim değil- ve bu tür şeyler hakkında hikayeler duymuştum. Büyük uzaylı içinizdeyken klitorise nasıl süründüğü ve daha önce hiç gelmediğiniz kadar sert boşalmanızı nasıl sağladığı. Azgın beynim bunu denemek istiyor ve bir bacağıma kalçalarının üzerinde sallayıp ona binmeyi düşünüyorum.

Yine de bu çok fazla çaba gibi görünüyor ve ben çok yorgunum. Esniyorum, bacağına biraz daha sürünüyorum ve başımı kalçasına yaslayıp parmak uçlarımla sikini öğrenirken izliyorum. Ona her dokunduğumda sarsılıyor ve seğiriyor, ama S'bren sessizliğini koruyor, çünkü pre-cum sikinin başından aşağı sızıyor ve şaftına damlıyor.

Bu sadece yalamayı gerektiriyor, değil mi?

Öne doğru eğildim. Şaftını elimle sabit tutarak onu düşünüyorum.

S'bren'in nefesi kesilir. "Şişe oyunu mu oynuyoruz, P'nee?" "Ha?" Dikkatimi dağıtıyor ve zaten konsantre olmak yeterince zor.

"Şişe oyunu. Öpücük verdiğin yer." Sözleri gergin, vücudu benimkinin yanında garip bir şekilde gergin.

Çıplak, ağrıyan amımı bacağına sürüyorum. Neden çıplak olduğumdan emin değilim ama bunu daha sonra sorgulayacağım. Şu anda kıvrımlarımı bacağına sürmek çok iyi hissettiriyor. Tam olarak bir mahmuz değil ama tembelliğim umurumda değil. Çok yorgunum. Çok yorgunum ve çok tahrik oldum. Bu çok garip bir kombinasyon ve neden olduğundan emin değilim ama buna hazırım. "Oyun değil."

"O zaman neden sikimi tutuyorsun?"

"Hoşuna gitmedi mi?"

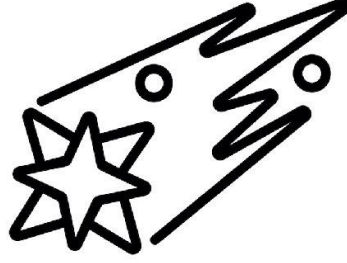
S'bren'in sessiz yanıtı hararetli. "İstiyorum."

Evet, gerçekten öyle görünüyor. Bu cesaret verici ve içimdeki tüm azgın kısımları harekete geçiriyor. Sanırım daha fazlasını yapabilirim. "Seni ağzıma alacaktım."

Nefesini içine çekiyor. "Öyle misin?"

"Öyleydim." Ama bu çok yorucu. Ve çok uykum var. Başımı tekrar kalçasına yaslıyorum ve aletin sert, katı uzunluğuna tutunuyorum. "Belki uykumdan sonra."

Ve uyumaya devam ediyorum.

S'BREN

I Sersemlemiş bir halde, eli hala sertleşmiş, ağrıyan shaftımın etrafında yarı kıvrılmış olan kadına bakıyorum. Bir horlama sesi duyuyorum ve salyalarının kalçama aktığını hissedebiliyorum.

Az önce ne olduğunu bilmiyorum.

P'nee visshek'ten beklediğimden çok daha erken uyandı. Uykusu da tüm zaman boyunca huzursuzdu. Onu kollarımda, bazen de omzumda taşımama rağmen, sanki rüyaları hoş değilmiş gibi kıpırdanıyor, mırıldanıyor ve hareket ediyordu. Onu tepelerde taşıırken kar durmadan yağıyordu ve bu yüzden erzak çantamı alırken adımlarıma hız katıyordu. Avcı mağarasını bulduğumda ateş yaktım ve sonra P'nee uykusunda kıvrılarak mırıldanmaya başladı.

Bahr, tekrar tekrar söyledi.

Ben de onun izni olmadan vücuduna çok yakından bakmamaya çalışarak nemli derisini soydum. Ateşi daha da yaktım ve onu sıcak tutmak için üzerine kürkler yığdım.

Hemen bana uzandı, ben de bacaklarımı onun yanına uzattım. Kendime bunun sadece sıcaklığı paylaşmak için olduğunu söyledim. Onun yanımda kıvrılmasından alacağım her türlü zevk hoş karşılanacaktı ama gerekli değildi.

Sonra gözlerini açtı, bana baktı ve sikime dokundu. *Ağzına* alacağını söyledi.

Hareketleri beni şaşkına çevirdi. Şaşkınlık ve acı. Çiftleşmenin nasıl gerçekleştiğini bildiğimi sanıyordum - vahşi doğada hayvanların bunu yaptığını görmüştüm elbette. Ben yavruyken kulübemizdeki ailemle ilgili belli belirsiz anılarım var. Ama hiç kimsenin ağzına bir horoz aldığını hatırlamıyorum.

P'nee nasıl çiftleşeceğini bilmiyor mu? Belki de onunla böyle şeyler hakkında konuşmalıyım. Yine de duygularını incitmek istemem.

Ağrıyan yanlarım bunu yapmasını istiyor. Tekrar ve tekrar, ama bu sefer söz vermeyecek ve uyumayacak. Ben boşalana kadar ağzımı açacak, tohumlarım onun solgun tenine yağacak ve-

Bir iniltiyle ayağa kalkıp mağaranın girişine doğru koşuyorum. Nefes nefese, karın içine adım atıyorum ve kendimi elime alıyorum. Rüzgar etrafımda ıslık çalıyor, bir fırtına yaklaşıyor ve esinti beni keskin bir şekilde

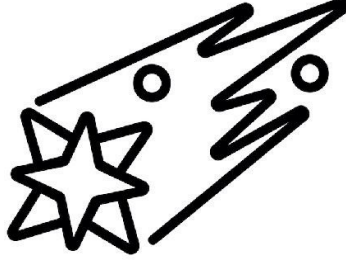
Baldırımdaki ıslaklığın farkındayım. Amını bacağıma sürttüğü ve o yumuşak, tatlı sesleri çıkardığı yer nemliydi.

Sikimi öfkeyle ovuyorum, hareketlerim çılgınca. Sıkı, nasırlı tutuşum onun ağzının ıslak sıcaklığı kadar iyi hissettirmiyor -hiçbir şey hissettirmiyor, hiçbir şey hissettirmeyecek- ama sadece sikimi tutarken gözlerindeki yumuşak, uykulu bakışı düşünmek bile beni öfkeyle boşaltıyor. Homurdanıyorum, ağrıyan uzunluğumdan tohum pompalıyorum. Kara çarptığında buharlaşıyor, dakikalar sonra donuyor.

Ve kendimi tatminsiz hissediyorum. Elim daha önce hep yeterliydi, ama şimdi?

Şimdi onun elini üzerimde hissettiğime göre, bunu her zaman düşüneceğim. Yine de uyandığında ona öpüşmeyi yanlış yaptığını belirtmeliyim. Onun utanmasını istemiyorum ama diğer erkekler bu kadar anlayışlı olmayabilir.

İyi ki onu kaçırmışım. Artık onun dokunuşunu hissettiğime göre, O'jek'e gülümsediğini düşünmek bile hayal kırıklığıyla ulumama neden oluyor.

PENNY

I

Çok fazla parti yapmışım gibi hissediyorum.

İronik, çünkü hiç parti yaptığımı düşünmüyorum. Tek gözümü açıyorum ve yüzümden birkaç metre ötedeki mağara duvarına bakıp inliyorum. Sanırım parti yapmış olabilirim.

çok zor. Nadine ve Thrand'ın rezonansını kutluyorduk ama her şey çok bulanık.

Çıplak olduğumu fark etmem bir anımı aldı. Beynimin hafızamdaki birkaç boşluğu doldurması için birkaç dakika daha geçmesi gerekiyor.

Çıplak.

S'bren mağaramda. Benimle, çıplak.

Elim S'bren'in aletinde. Amım onun bacağına sürtünüyor.

Şişe oyunu oynar mısın, P'nee?

Aman Tanrım.

Adama sakso çekmeden hemen önce uyuyakalmışım. Ne oluyor lan, ben mi?

Hangi kısım beni daha çok dehşete düşürüyor bilmiyorum. Sarhoş bir fahişe gibi hemen onun üzerine atlamam mı, yoksa bunu berbat bir şekilde yapmam mı? Elimi ağzıma götürüp kaç bardak sah-sah içtiğimi hatırlamaya çalışıyorum. Tek hatırladığım çay içtiğim... ama tatlıydı. Baharatlı çay mı? Sa-khui'de böyle bir şey var mı? Gözlerimi açıp başımın üstündeki tavana bakarken içimde bir batma hissi var.

Kadınlar mağarasının tavanı değil. S'bren'i hatırlıyorum - pantolonsuz S'bren'i - kürklerin içinde benimle birlikte. Ne kadar sessiz olduğunu hatırlıyorum, hiç horlama ya da uykuda konuşma yoktu. Step uykusunda konuşur ve çok gürültücüdür. Burası sessiz.

Battaniyeleri göğsüme çekerek doğruluyorum ve kafam karışmış bir şekilde etrafıma bakıyorum. Küçük bir mağara, küçük bir yatak odasından daha büyük değil, tavanı biraz alçak. Ateşin yanında S'bren çömelmiş, peştamalını giyiyor. Uyandığımı fark etmedi, kuyruğu rahatlamış bir kedininki gibi yere sürtünüyor. Çok uzakta değil, mağaranın girişini örten bir perde var ve

dışarıda kar yağıyor. Hava serin ve berrak, tıpkı sahilin korunaklı girişinden ayrılıp dağlara doğru gittiğinizde olduğı gibi.

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Neredeyiz biz?"

S'bren irkilerek arkasını döndü, gözleri iri ve suçluydu. "P'nee. Uyanmışsın."

"Ve yine giyiniksin. Bir nevi." Peştamalına dikkat etmeden edemiyorum, sanırım koca taşaklarını hayal edip durduğum için. Taşakların bu kadar çekici olduğunu bilmiyordum ama onunkileri düşünmeden edemiyorum. Avucumun içini alnıma bastırıyorum. "Şu anda kafam cidden berbat durumda. Ne oldu? Neden buradayız?"

Sorularımdan rahatsız olmuş görünüyor. "Buradasın çünkü... Seni buraya ben getirdim."

"Partiyi hatırlamıyorum. Çok mu vahşileştim? Kamptan uzaklaştım mı?" Aklıma yatmayan bir şeyler var. Nasıl olur da onun sikine dokunduğumu bu kadar canlı zihinsel imgelerle hatırlarken gerçek kutlamanın kendisi hakkında hiçbir şey hatırlayamam?

"Hayır." Ayağa kalkıyor ve boynuzları tavana çarpıyor, bu yüzden hızla omuzlarını tekrar kamburlaştırıyor. "Seni çaldım."

"Beni çaldı mı?" Gözlerimi kısıyorum, onu doğru duyduğumdan tam olarak emin değilim. Akşamdan kalma başım zonkluyor. "Tekrarlar mısınız?"

"Çayına visshek koydum ve seni yorduğunda seni kamptan alıp buraya getirdim."

Hala ikiyle ikiyi bir araya getiremiyorum.

"Neden?" "Seni tutuyorum."

Ne? Başım yine ağrıyor ve bana söylediği her şeyi bir araya getirmeye çalışıyorum. Çayına bir şey koymuştu, tadının tatlı olduğunu hatırlıyorum. Ondan sonra hiçbir şey hatırlayamamama şaşmamalı. "Bekle, bana ilaç mı verdin?"

"Roof-ee nedir?" S'bren'in kafası karışmış görünüyor.

"Seninle seks yapmam için bana *ilaç mı* verdin?" Dehşete kapıldım. Tanrım, aletini höpürdetmek istememe şaşmamalı. Şimdi uyuduğuma memnunum. "Ne oluyor lan, S'bren?"

"Hayır, seni götürürken uyuman ve sessiz olman için sana çay verdim. M'tok bunun iyi bir fikir olduğunu söyledi." Ama kararsız görünüyor.

"M'tok'un bununla ne ilgisi var?" Duyduklarıma inanamayarak gözlerimi ovuşturuyorum. "Bana ilaç verdin!"

"Bu onun fikriydi."

Şok olmuş bir şekilde ona bakakaldım. S'bren'in garip aşkının farkındaydım ve bundan vazgeçtiğini sanıyordum. HAYIR. Meğer sinsi kardeşiyle planlar yapıyormuş. "Beni uyuşturmanı kardeşin mi söyledi? Ve Callie'ye?" Başını salladığında en yakın şeyi -kemik bardağı- alıp kafasına fırlatıyorum. "Bunu yaptığına inanamıyorum!"

Eğilirken geniş yüzünde suçlu bir ifade belirliyor. "Kızacağını biliyordum."

"Tabii ki kızgınlım! Kafamı karıştırmak için bana çay verdin!" Uyandığımda ne kadar azgın olduğumu düşünüyorum. "Aman Tanrım, beni çırılçıplak soydun!"

"Sen istedin." "Ben ne?"

"Sürekli 'çıplak' diyordun, ben de kıyafetlerini çıkardım. Seni rahatsız ettiklerini düşündüm."

Oh Tanrım. Ona oyuncak ayım dediğime dair belli belirsiz anılarım var. Dün gece uyuşturulmuş bir haldeyken, sanırım bana sevimli, şirin ve çekici geliyordu. Bugün, dehşete düştüm.

"Başını ovuşturuyorsun," diye dikkat çekiyor. "Canın acıyor mu?"

"Akşamdan kalmayım," diye tısladım ona, hâlâ öfkeliydim. "Uyuşturucun yüzünden. Tabii ki canım yanıyor!" S'bren kendi kendine kaşlarını çatıyor. "Ama bu bana baş ağrısı vermiyor."

"Seni çok mu azdırıyor? Çünkü böyle büyüleyici bir yan etkisi de var."

Uzun bir süre sessiz kalır. "Hayır." "Ama beni etkiledi!"

"O zaman... dün gece bana elini sürmek istemedin?" "Hayır!"

Bir köpek yavrusunu tekmelemek gibi. S'bren tamamen yıkılmış görünüyor. "Oh."

Ona başımı sallıyorum, o kadar kızgınım ki titriyorum. "İnsanlara uyuşturucu verip onları çalamazsın, seni lanet olası pislik. Bunun ne kadar yanlış olduğu hakkında bir fikrin var mı?"

O yaralı gözlerle bana bakıyor. "Bunun yanlış olduğunu bilmiyordum. Neden?"

"Çünkü uyanık değilim! Çünkü kendimde değilim! Bilincim yerinde değilken ya da uyuşturucu etkisindeyken bana bir şey yaparsan kendimi savunamam. Bu benden faydalanmak olur!"

Solgun görünüyor. "Elini üzerime koyduğun zamanki gibi." "Aynen öyle!"

Bir erkeğin daha da utanmış görünmesinin mümkün olduğunu sanmıyordum ama öyle görünüyor. "Bu... insanlar için kötü mü?"

"Evet, bu kötü!" Kafasına fırlatmak için bir bardak daha alıyorum ama sonra... Duruyorum. Bir bakıma, onun üzülmesi beni daha iyi hissettiriyor. En masum amaçları olduğu açıktı - en azından çay söz konusu olduğunda. Dün geceyi ve ona dokunduğumda ne kadar rahatsız olduğunu ve şaşırdığını hayal meyal hatırlıyorum. Sevişmeyi bekleyen bir adamın ifadesi değildi bu.

Tamam. Yani biraz almak için bana ilaç vermiyordu. Eğer durum buysa, daha az korktum. Üniversitedeki oda arkadaşlarımdan, iyi görünüp de sürüngen çıkan adamlarla ilgili kaç tane korku hikayesi duydum? Ugh. Buradaki erkeklerle böyle bir şey hakkında endişelenmem gerekeceğini düşünmemiştim. Tuhaflar ama her zaman saygılılar.

Şimdi olduğu gibi. S'bren ayağa kalkıyor, bakışlarını kaçırıyor ve bana tuniğimi uzatıyor. "Senin için ateşin yanında kuruttum."

Elinden kaptım. Ona teşekkür etmedim... ama bağırmadım da. Her zaman kızgın olmak benim doğamda yok. Bunu başkalarına bırakıyorum. Güvenimi kırdığı için incindim ama yüzündeki üzüntüyü görmek hissettiğim öfkenin çoğunu alıp götürüyor. "Kızlara bu tür şeyler yaparsan başlarına kötü şeyler gelebilir S'bren. Benim geldiğim dünyada bu çok ama çok tehlikeli ve seninle bir daha asla konuşmam."

Öncekinden daha da ezilmiş görünüyor. "Seni her zaman güvende tutacağım, P'nee. Benden nefret etsen bile."

Derin bir iç çektim. "Senden nefret etmiyorum. Şu anda kızgınım ama bunu atlatmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Şimdi, neredeyiz? Hangi avcı mağarası?"

S'bren omuz silkiyor. "M'tok sana söylemem gerektiğini söylüyor." "Neden söylemeyecekmişsin?"

"Çünkü amacım, birbirimize uyum sağlayana kadar seni yanımda tutmak. Eğer kampa geri dönersen, her şey boşa gitmiş olacak."

Kulağa çok mantıklı geliyor. Sanki *köşedeki marketten süt almam gerektiği için buradayız*. Sıradan, günlük bir iş, bir hatun çalmak. "İşlerin böyle yürüdüğünden emin değilim, S'bren."

"M'tok olabileceğini söyledi."

Bu beni dişlerimi gıcırdatmaya itiyor. "M'tok'un gerçekten korkunç fikirleri var, bilesin diye söylüyorum. Sana hiç kötü davrandım mı? Sana kötü davrandım mı?"

"Hayır."

"Peki beni neden *çaldın*?"

"Yani ne O'jek ne de l'rec'e benziyorsun. Ya da başka biriyle."

Kekeliyorum. "Yıllar ve yıllar boyunca kimseyle rezonansa girmeyebilirim. Hiç kimseyle yankılanmayabilirim." "M'tok-"

"Burada değil! Sana soruyorum!"

Kafasını kaşdı, benim sivri sorularım karşısında açıkça kendini yetersiz hissediyordu. Şimdiye kadar S'bren'in kardeşine ne kadar bağımlı olduğunu fark etmemiştim. İkisinden birinin beyni olduğu ve bu mağarada bizimle olmadığı anlaşılıyor. "Düşünen M'tok, yapan benim," diyor S'bren sonunda. "Eğer o bu planın işe yarayacağından eminse, ben de işe yarayacağından eminim. Seninle rezonansa girmek istiyorum, P'nee." Bana özlem dolu bir bakış atıyor. "Senin için iyi bir eş olacağım."

Yedi ayak boyunda bir canavar size kederli bakışlar ve üzgün köpek yavrusu gözleri atarken kızgın kalmak zor. Hâlâ sinirliyim ama bu sinirin gideceği bir yer yok. S'bren'e acımamaya kararlı bir şekilde iç çekiyorum. "Beni çalmak yanlıştı."

"R'hosh onun eşini çaldı."

"İki yanlış bir doğru etmez." Ve şimdi annem gibi konuşuyorum.

"Ama onlar mutlu. Ben de seninle mutlu olmak istiyorum." Yüzündeki o köpek yavrusu bakışı gitmiş, geriye tamamen içten bir bağlılıktan başka bir şey kalmamıştı. "Eşinden ne istiyorsan, P'nee, onu yapacağım."

"Çaydan tahrik olmamı mı istiyorsun?"

Başını iki yana sallar. "Halkımı uyutuyor. Bana ulaştığını sanmıştım çünkü..." Sessizleşiyor ve alnı mavinin daha derin bir tonuna bürünüyor. "Önemli değil. Bu yanlıştı. Bunu şimdi anlıyorum. Seni çalmamalıydım."

"Hayır, yapmamalıydın."

"Sana visshek vermemeliydim." "Çok doğru."

"Bunu nasıl düzeltebilirim? Arkadaşın olmak istiyorum, P'nee."

Gah. Bağlılığını ilan ederken dudağımı çiğniyorum. Ve ben de geçen gün kendi kendime özgürlüğümün rezonans tarafından elimden alınması için hiç acele etmediğimi düşünüyordum. Bu gezegenin biyolojisi beni ezmeden ve benim yerime seçim yapmadan önce özgürlüğümün tadını çıkaracağım her anın tadını çıkaracaktım. Görünüşe göre birileri çoktan aksini düşünmüş.

"Peki... bu plan nedir?" Ben giyinirken arkasını dönmesini işaret ediyorum ve o da öyle yapıyor, ben tuniğimi başımdan çekerken ateşin yanında çömeliyor. "Kadınına ilaç verip onu çalacaksın, sonra ne olacak?"

"Buraya kadar gelebildik." Yüzünü buruşturuyor. "Dostum, bu berbat bir plan."

"Bunun farkına varmaya başlıyorum."

Tuniğim üzerimdeyken daha cesur olmaya başlıyorum. Ayağa kalkıyorum ve bana verdiği şey yüzünden hâlâ biraz titrediğimi fark ediyorum, bu yüzden yavaşça tozluklarımın ateşin yanında asılı olduğu yere doğru ilerliyorum ve onları çıkarıyorum. "Bunu yaptığına inanamıyorum," diyorum ona.

"Bu arkadaş olamayacağımız anlamına mı geliyor?" Beni izliyor, çenesi gergin, mutsuz.

Ona bağırarak istiyorum. *Neredeyse aletini yalıyordum! Bana ilaç verdin! Biz nasıl arkadaş olabiliriz?* Ama bunu o bir insan olsaydı düşüneceğim gibi düşünemeyeceğimi biliyorum. Bunun bir kadın olarak benim için ne kadar tehlikeli olduğunu anlamıyor. Dışarıda bir yerlerde M'tok

muhtemelen Callie'den aynı şey için azar işitiyordur ve ben buna seviniyorum. O adamı bir süre hayattan nefret ettirecek ve bunu hak ediyor.

Gerçi burada bir tek S'bren var. Soğuk ayak parmaklarımı mağaranın kaya zemininde kıvırıyorum ve sonra parmak uçlarımla ön tarafa doğru ilerliyorum; burada rüzgârın en kötüsü bir çerçeve üzerine gerilmiş post tarafından engelleniyor. Rüzgârın ve karın bir kısmı hâlâ içeri sızıyor -duman çıkabilsin diye bilinçli olarak boşluklar bırakılmış- ama

dışarı bakmama izin veriyor. Karanlıkta bile, yarın yokmuş gibi kar yağdığını görebiliyorum.

Bu da kurtarma ekibinin işini zorlaştıracak. Açıkta bıraktığımız tüm izler bu noktada örtülmüş olacak. Tekrar S'bren'e bakıyorum. "Bunu yapmak için kasten fırtınalı bir gece mi seçtiniz?"

"Hayır. Acımasız bir mevsim. Bana çoğu gecenin karlı olduğu söylendi."

O haklı. Küçük sahil koyumuzda hava koşullarının çoğundan yalıtılmış olmamıza rağmen hava gittikçe kötüleşiyor. Sa-khui avcıları tarafından bu konuda sürekli uyarılıyor, ancak bazen bunu gerçek olarak görmek zor çünkü dağların o kadar uzağına gitmiyoruz.

Özellikle de bir kız olarak. Biz narin çiçekleriz ya da öyle bir şeyiz ve yanımızda bir erkek olmadan dolaşamayız. Bu düşünceyle kendi kendime homurdanıyorum - Nadine'le kaç kez çıktım ve o beni hiç uyuşturup kaçırmadı.

"Nereye gittiğimizi bilen var mı?" Dönerek ona sordum.

"M'tok. Ama o dışisiyle birlikte gitti." Bir çakıl taşı alıp kenara fırlatıyor. "Yani sen... dün gece bana elini sürmek istemedin mi?"

"Bana verdiğin çayın o olduğundan oldukça eminim."

Omuzları çökmüş ve tamamen yenilmiş görünüyor. "Tuhaf davranışlar sergilemene neden olmasından hoşlanmıyorum, P'nee. Seni güvende tutamadım, benden bile."

Öfkeli kalmakta zorlanıyorum. Benim ters tepkim karşısında dehşete düşmüş görünüyor. Yanına gidip omzunu okşuyorum, beni esir alan kişiyi rahatlattığının farkındayım. "Bak, benimle sadece konuşabilirdin, tamam mı? Penny, bir süreliğine uzaklaşmak ve seni de yanıma almak istiyorum deseydin, hayır diyebilir miydim bilmiyorum."

S'bren kaşları çatılmış bir halde yukarı bakıyor. "Gidecek miydin?"

Gülüyorum çünkü sesi çok kuşkulu geliyor. "Dalga mı geçiyorsun benimle? Macera, kampta oturmaktan bin kat daha iyidir." Yine de sadece ben ve o olsaydık hayır diyebilirdim. Muhtemelen Bridget'i de yanımda sürüklemeye çalışırdım, böylece romantik hissetmezdim. Ama ona bu kısmı söylemedim. Onun yerine kara bakıyorum ve çıplak ayaklarımı ısıtmak için ateşe biraz daha yaklaşıyorum.

"Bilmiyordum," diyor S'bren ve sesi yenilmiş gibi çıkıyor. Depresyonda. Onu bir kez daha okşuyorum ama ne yaptığının farkına varması iyi bir şey. Gelecekte bunu bir daha yapmayacak ve yaptıklarının ne kadar sorunlu olduğunun farkında. "Hava açtığında seni geri götüreceğim."

Ona teşekkür etmek için ağzımı açtım ve sonra durakladım.

Çenem kapandı. Kimse nerede olduğumuzu bilmiyor.

Dehşete kapılmalıyım ama bunun yerine, görmek istediğim ve çok uzak oldukları için göremeyeceğim söylenen tüm yerleri düşünüyorum. Meyve mağarası, ataların gemisi, ametist kümelerine benzeyen büyük mor dağlar. Oymalarla dolu eski kulübelerin olduğu diğer köy. Sa-khui kabilesi. Bu gezegende bana tarif edilen o kadar çok harika yer var ki, ama ne zaman gidip gidemeyeceğimizi sorsam, bana küçümseyici bir cevap veriliyor.

Hava çok kötü.

İnsan bacakları o kadar uzağa yürüyemez.

İnsanlar için tehlikeli. Yanına bir penis al.

Tamam, tam olarak penis demiyorlar ama ima ediyorlar. Benim bir kız olduğum ve korunmam gerektiği ve bu nedenle bir bok göremediğim ima ediliyor.

Ama kimse gittiğimi ya da S'bren'in beni nereye götürdüğünü bilmiyor. Hmm.

Bu... heyecan verici olabilir. Yere çöküyorum ve S'bren'e bakıyorum. "Evet." Ona en kazanan gülümsememi veriyorum. "Meyve mağarasından ne kadar uzaktayız?"

Çünkü artık oraya gitmek güvenli, değil mi? Yaşlı Büyükbaba yenildi ve bu yüzden artık ona ev sahipliği yapan vadiye yönelik bir tehdit yok. Brooke ve Hannah'ya göre meyve mağarası sürekli sıcak ve asmalardan taze meyve damlıyor. Dibinde gün boyu yıkanabileceğiniz ılık sudan oluşan büyük bir havuz var.

Kulağa cennet gibi geliyor. Ve oraya gitmek istiyorum.

S'bren beni dikkatle izliyor. "Bana kızgın değil misin?"

"Hâlâ kızgınım. Bunu ne kadar çabuk atlatacağım bazı şeylere bağlı. Planlar hakkında konuşalım.

Hiç planın olmadığını söylemiştin, değil mi?"

"Seni daha uzağa götürelim ki kimse seni benden çalamasın. Planımız bu." Kuyruğu bir ileri bir geri sallanıyor. "Rezonansa girene kadar bekle."

Doğru. "Ama yakın zamanda rezonansa gireceğimi bilmiyorsun."

Bana bakıyor, bakışları eşit ve inatçı. "Benim için sorun değil. Zamanımı seninle geçirmeyi seviyorum."

Aw. Şu an kızgın kalmakta gerçekten çok zorlanıyorum. "Peki ya beni meyve mağarasına götürmeni istediğimi söylesem? Sahile geri dönmek yerine?"

S'bren'in yüzünde şaşkınlık ifadesi belirir. "Geri dönmek istemiyor musun?"

"Eninde sonunda. Şu anda dışarıda neler olduğunu görmek istiyorum. Kız olduğum için gitmeme izin verilmeyen tüm yerleri görmek istiyorum." Hamile kaldığımda ilginç bir yere gitme seçeneğim olmayacağını eklemiyorum - çünkü bu sadece bir zaman meselesi gibi görünüyor.

"Ama hava soğuk ve karlı-"

"Her zaman soğuk ve karlı." Dikkatini çekmek için dizine dokunuyorum. "Beni çaldın. Beni meyve mağarasına götürmen karşılığında ne istiyorsun?"

"İstemek mi?" İri kaşları çatıldı.

"Evet. Sen benim sırtımı kaşı, ben de seninkini kaşıyayım gibi bir şey." "Sırtımın kaşınmasına ihtiyacım yok."

Başını öne eğdi.

İçimden gelen kıkırdama isteğine karşı koyuyorum. Bu uzaylılarla ilgili en sevimli, en sevimli şeylerden biri, fiziksel olarak son derece korkunç görünseler de, en gerçek, en saf kişiliklere sahip olmalarıdır. "Gerçekten sırtını kaşımdan bahsetmiyorum. Demek istediğim, beni meyve mağarasına götürürsen seni ödüllendiririm. Öpüşmek mi istersin, oral seks mi, yoksa başka bir şey mi?"

Kelimeler ağzımdan çıktığı anda yanaklarımın ısındığını hissediyorum. Neden oral seks dedim ki? Bu en kötü pazarlık aracı. Tabii ki bunu seçerdi. Ve ben... şey, ben aldırmazdım, ki bu da kendi içinde biraz çılgınca. Acaba ilaç hala beni etkiliyor mu diye düşünüyorum ama etkilediğini sanmıyorum. Ben her zaman iyi vakit geçirmeye hazır bir kız oldum ve sadece ağzımı onun sikine koyduğumu ve onun nasıl tepki verdiğini düşünüyorum. Seks benim için büyük bir mesele değil. Bakire değilim. Ama onun için büyük bir mesele ve onunla oynamak eğlenceli olabilir.

Çok fazla bağlanmadığı sürece tabii. Yine de içimden bir ses bebeğin çoktan banyo suyuyla birlikte dışarı atıldığını söylüyor. Ama aynı zamanda S'bren'in ondan ayrılırsam ya da ona sadece eğlence olsun diye flört ettiğimizi söylersem bunu kaldırabileceğini düşünüyorum. Yaralanırdı elbette ama A'tam ya da M'tok gibi aşırı tepki vereceğini sanmıyorum.

Sonra tekrar, adam beni kaçırdı ve uyuşturdu.

Ama bu da M'tok'un planıydı. S'bren sadece gölgelerden bana özlem dolu bakışlar atmayı seviyor ve bana çiğ balık vermeye çalışıyor.

Ve Şu anda tamamen Şaşkın bir Şekilde bana
bakıyor. "Ne?"

"Neden rezonans olmadan  p Őeyim ki?  d l olarak mı?"

"Çünkü rezonansa girdiğinizde eşinizi nasıl memnun edeceğinizi öğrenmek isteyeceksiniz?"

S'bren başını sallar. "P'nee. Öpüşme sadece her iki taraf da dudaklara dokunmak istediği için yapılmalıdır. Seni bir yere götürdüğüm için bir ödül olmamalı." Böyle bir şeyi önerdiğim için bile şok olmuş görünüyor.

Ve oral seks konusunu açmıyor bile. Ağzım bir gülümsemeye dönüşüyor.

"Bunu neden komik buluyorsun?" Kaşlarını çatıyor.

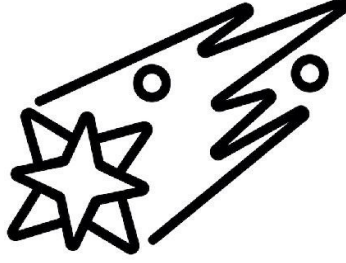
Öne eğilip yanağına bir öpücük konduruyorum. "Çünkü senin yanında tamamen güvende olduğumu fark ettim." Yüzünde hoşnutsuz bir ifade var. "Neden güvende olmayasın ki?"

"Dün gece yüzünden-"

"Bunu sen istemedin," dedi S'bren sert bir sesle. "Bunu şimdi anlıyorum ve bunun olmasına izin verdiğim için utanıyorum. Bir daha olmayacak."

Omzunu okşadım. "İşte bu yüzden seninle güvendeyim. Peki beni meyve mağarasına götürmek için karşılığında ne istiyorsun?"

"Hiçbir şey istemiyorum. Eğer oraya gitmek istiyorsan, seni oraya götüreceğim." Harika. Ona ışınlanıyorum. "Yolculuk! Eğlenceli olacak."

S'BREN

P

Nee deli değil.

Seçimlerimden dolayı hayal kırıklığına uğradı ama şimdi konuştuğumuza göre gülüyor ve gülümsüyor, bu mağaradaki malzemeleri gözden geçiriyor ve yeni yolculuğumuzdan bahsediyor.

sabah,

meyve mağarasına doğru gidiyordu.

Sanki bir hile varmış gibi hissediyorum. Onun hoş ruh halinin kötü bir ruh haline dönüşmesini bekliyorum ama o benden nefret etmiyor. Bu kafa karıştırıcı ama aynı zamanda minnettarım. Kardeşim M'tok, P'nee'nin öfkeleneneceğini ve onu kürklerimin içine çekmem gerektiğini söyledi. Beni affetmesinin zaman alacağını ama rezonans gerçekleştiğinde her şeye degeceğini söyledi. Ama kızgın değil mi? Onu geri almayı teklif ettiğimde reddetti.

Başka bir yere gitmek istiyor. Benimle birlikte.

Ve onu oraya götürmem karşılığında bana öpüşmeyi teklif etti. Tenime üflemeği de teklif etti ama bu öpücükten daha az heyecan verici görünüyor.

Onu öpmek istiyorum. Onu her şeyden çok istiyorum ama öpücükleri mecbur olduğu için verirse hiçbir anlamı olmayacak. Dün geceyi düşünüyorum, sadece visshek yüzünden kendini garip hissettiği için elini üzerime koymuştu. Bunun olacağını bilmiyordum. Benim halkım üzerinde böyle bir etkisi yok ama P'nee de bir insan. Bunu ona yaptığım için utanıyorum. Bana dokunmak istediğini sanmıştım. Aletimi ağzına almaktan bahsedenin P'nee olmamasından nefret ediyorum. Bu, onunla ilgili tüm düşüncelerimi mahvediyor, onları kirli ve yanlış hissettiriyor.

Yine de o anı düşünüyorum. Dokunuşları yanlış olsa da -çünkü yanlış yerlerimi öpmekten bahsetti- hala o anı çok fazla düşünüyorum. Keşke kardeşim de burada olsaydı da tavsiye isteseydi ama o eşiyile uğraşıyor. P'nee'nin fikir değiştirmesi hakkında ne düşüneceğini bilirdi. Benim kafam karıştı. M'tok, P'nee'nin kızacağını ve vahşi doğanın derinliklerine gitmek için ayrıldığımızda benimle gitmekten başka çaresi kalmayacağını söyledi. Kızacağını.

Bu P'nee öfkesini çoktan yenmiş ve bunu bir yolculuğa dönüştürmüş. Şu anda bile çantalarını

hazırlıyor ve yiyecek malzemelerinden bahsediyor. Büyük derileri kesip giysilerinin üzerine geçiriyor.

Karlı rüzgarın en kötüsü teninden uzak tutulacak.

Bu artık P'nee'nin av gezisi ve ben sadece onu güvende tutmak ve ona rehberlik etmek için yanındayım.

Bu şekilde düşünmek beni rahatlatıyor. Bu benim rahat olduğum bir rol. P'nee'yi korumak mı?

Ona göz kulak olmak mı? Bunu zaten günlerdir yapmıyor muydum?

Onun için her şeyi yaparım. Her şeyi. P'nee'nin tek yapması gereken istemek ve o da onun.

PENNY

ACIMASIZ MEVSİMDE SEYAHAT E T M E K . . .ŞEY, ACIMASIZ. YANI, HOŞ OLMASINI BEKLEMİYORDUM, ama buna katlanabileceğimi düşündüm. Ve dayanabiliyorum, bitim sağ olsun. Ama bu eğlenceli olduğum anlamına gelmiyor.

İki günlük kardan sonra mağaramızdan çıkıyoruz ve hemen beklediğimden farklı bir yöne doğru ilerliyoruz. S'bren önden gidiyor, mızrağını baston olarak kullanıyor ve derin karda önümde ilerliyor çünkü bacaklarım karda tek başıma ilerleyemeyecek kadar kısa. Üzerimizdeki iki kat kürke rağmen hava hâlâ o kadar soğuk ki her nefes alışımında canım acıyor ve ayak parmaklarım çok geçmeden soğuktan uyuşuyor. Yürürken birkaç kez mola veriyoruz, her seferinde yırtıcı ve sert rüzgârdan korunmak için bir sığınak buluyoruz ve bazen S'bren'in donmuş botlarımın bağını çözmesi ve ayaklarımı ısıtmak için karnına koyması için duruyoruz. Ben de onun için aynısını yapıyorum ve biraz konuşuyoruz ama çoğu zaman katlanmakla meşgulüz.

Koca adamın bana buna değmeyeceğini söylemesini bekliyorum. Gece için bir avcı mağarasında her durduğumuzda "Artık yeter" diyecek ve ben de meyve mağarasına gitme fikrimden vazgeçmek zorunda kalacağım. Yine de her sabah uyanıyor, ateşi söndürüyor, giyinmeme yardım ediyor ve sonra tekrar yola koyuluyoruz. Meyve mağarasına gitmek istiyorum, hepsi bu. S'bren'in bu yönünü seviyorum, fikrimi değiştirmeye çalışmıyor. Sadece ne yapmak istediğimi görüyor ve bunu başarmam için bana yardım ediyor.

Bu bir dostta olması gereken iyi bir özellik ve ona olan sevgimi artırıyor. Ayak ısıtıcıları da buna yardımcı oluyor.

Yine de eğlenceli bir yolculuk değil ve bazen aptallık ettiğimi düşünüyorum. Tekrar kar yağmaya başladığında ve yola devam ettiğimizde, kesinlikle aptalca seçimler yapıyormuşum gibi hissediyorum. Sa-khui acımasız mevsimde yerinde kalmıyor mu? Şimdi nedenini anlıyorum. Bir avcı mağarasında geçirdiğim her akşam tam bir rahatlama ve deri giysilerimi üzerlerindeki buz kabuklarından çözmek saatler sürüyor. Isınana kadar saatler daha geçiyor. Tüm bu soğuk, tropik bir ada cennetinden gelen S'bren için de yeni ama sanki hayatı boyunca kalça derinliğinde taze karın içindeymiş gibi davranıyor, sağlam bir şekilde ilerliyor ve arkasından yürümem için yolu açıyor.

Sonra, birkaç gün böyle devam ettikten sonra, onu gördüm. Vadiyi.

Hemen hemen her vadiye benziyor, cılız pembe ağaç kümeleri vahşi esintide dönüyor, bodur çalılar uçurumlara tutunuyor ya da karla kaplı... ama aynı zamanda karanlık ve iğrenç görünen yarı örtülü garip topaklar var ve uçurum duvarları eski, koyu pas renkli lekelerle sıçramış. Kan. Her şeyi örten kar için minnettarım, çünkü Nadine'in buranın ne kadar korkunç olduğunu ve nasıl koktuğunu anlattığını hatırlıyorum.

Ayak izi yok, karda iz yok, bu da ilerlemek için güvenli olduğumuz anlamına geliyor ve S'bren

beni sağlam bir şekilde ilerletiyor. Dar bir uğurumyolunu işaret ediyor ve bu sefer beni bekliyor. Önce ben gideyim diye değil, ellerimi kemerine bağlayıp patıkanın kaygan olması ihtimaline karşı ona tutunabileyim diye. Ve sonra hiçbir yere çıkmıyormuş gibi görünen patıkadan yukarı çıkıyoruz, ama eğer duyduğumuz her şey doğruysa

bizi sıcak, yeşil ve meyvelerle dolu bir yere götürecekt.

Kulağa cennet gibi geliyor, özellikle de karda neredeyse bir hafta süren en kötü yürüyüşten sonra. Umarım yanılmıyoruzdur. Umarım abartılmamıştır.

Sonra S'bren dar bir açıklıktan uçuruma doğru adım atıyor ve ben de onu takip ettiğimde bir ısı duvarı yüzüme çarpıyor...

Ve sonra buradayız.

MEYVE MAĞARASI TAM DA HAYAL ETTİĞİM GIBI BİR CENNET.

İçeri adım attığımız anda Noel sabahındaki çocuklar gibi sersemledik. Hava sıcak ve bunaltıcı, baktığım her yerde bitkiler var. Duvarlar onlarla dolu. Sarmaşıklar her santim kayanın üzerinde kıvrılıyor. Mağara döne döne yükseliyor ve her kaya katmanı meyve yüklü parlak yeşil bitkilerle kaplanmış gibi görünüyor. Bir yerde, şelale gibi ses çıkaran bir yerde su akıyor ve yukarıda, bir uçurumun kenarında olmamıza rağmen floresan aydınlatma sürekli bir ışık akışı sağlıyor.

"Eskilerin serası," diye mırıldanıyorum, S'bren'e bakarak.

Tamamen hareketsiz. Sonsuza dek ilk kez bana bakmıyor. Bakışları sarmaşıkların manzarasını seyrediyor, sonra gözlerini kapatıyor ve boğazı düğümleniyor. Yüzünde acı dolu bir ifade var ve hissettiği vatan hasretini ancak hayal edebiliyorum. Bahse girerim onun evi de böyleydi. Uzanıp elini tutuyorum ve eldivenli elimle sıkıyorum.

Büyük uzaylı bana bakıyor, sonra boğazını temizliyor. "Sıcak."

"Tanrıya şükür." Parmaklarını sıkarak ona sırtıyorum. "Artık ayaklarımı karnına koymak zorunda değilsin."

"Bunu yapmak hoşuma gidiyor," diyor bana basitçe. "Sana dokunmayı seviyorum."

Ne kadar büyük, tatlı bir aptal. Ona göz kırpıyorum ve sonra elini bırakıyorum. En azından artık yüzündeki o melankolik ifade yok. Onun yerine, o özlem dolu ifadeyle bana bakmaya devam ediyor. Görmezden geliyorum ve belimdeki kalın deri kemerle uğraşıyorum. "En azından katlarımızı çıkarabiliriz."

"Evet, sıcak havaya karşı tenimi yeniden hissetmek iyi gelecek."

Ona katılıyorum - zaten o kadar sıcak ki, giydiğim tüm derilerin terli tenime değdiğini düşününce biraz tiksiniyorum. Kat kat kürkü soyup düzgünce bir yığın haline getirdikten sonra sadece taytım ve en hafif iç tuniğim kalana kadar soyunuyorum. Soğuktan çatlamış tenimi dalgınca ovalayarak dönüyorum ve S'bren'e bakıyorum.

Kısa bir mesafe ötede, daha fazla bitkiye inen birçok çıkıntıdan birinde duruyor ve tamamen çıplak. Sırtı bana dönük, kuyruğu iyi bir ruh hali içinde olduğunu belli edecek şekilde ileri geri sallanıyor ve ben şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel, kavranabilir popoya bakıyorum. S'bren'i peştamal içinde milyarlarca kez görmüştüm ama onu tamamen çıplak görmek bana başarısız oral seks denemesini hatırlatıyor. Bana ateşli, azgın şeyler düşündürüyor. Ne kadar ısırılabilir bir kıcı olduğunu düşündürüyor. Ellerini kalçalarına koyuyor, mağaranın içini inceliyor ve karnımda sıcaklığın kıvrılmasına neden olan saf bir memnuniyetle iç çekiyor.

"Şey," diyorum bir süre sonra. "Havanın tenine değmesini istediğini söylemiştin."

Dönüp bana bakıyor ve elimi üzerinde gezdirdiğimi kesinlikle hatırladığım o sırtla kaplı domuz bacaklarının arasında sallanıyor. Kocaman taşakları da öyle. Taşaklarından etkilendiğimden değil. Sadece onları fark ettim. Hem de çok. Kendimi onun bakışlarıyla buluşmaya zorluyorum, kendimi açık hissediyorum. "Bu kötü mü,

P'nee?" diye soruyor. "Ben adada yaşarken, üzerimizi örtmemiz gerektiğinde yapraktan başka bir şey giymezdik."

"Hayır, sorun değil," diye kabalaşıyorum. Ne de olsa kendini rahatsız hissetmesini istemiyorum. Biz arkadaşız. Dostuz. Ne de olsa dostum S'bren, hiç gerekmediği halde beni bu cennete getirmek için günlerce süren bir kar fırtınasının içinden geçti. Şu anda ona karşı çok şefkatli hissediyorum. "Seni daha önce çıplak görmüştüm, hatırladın mı?"

"Hatırlıyorum." Sesi boğuk ve alçak ve normalde tanıdığım köpek yavrusu S'bren'e hiç benzemiyor.

Tüylerim diken diken oluyor ve meme uçlarım diken diken oluyor. Çünkü şimdi ben de o geceyi ve uyumasaydım neler olabileceğini düşünüyorum. Ya üzerine tırmanıp onu alsaydım? Ya işini bitirmeme izin verseydi ve sonra bu iyiliğe karşılık verseydi? Ya-

Vay canına, şimdi eskisinden daha da ateşliyim ve üstelik dikkatim de dağınık. Deri tuniğimin yakasını çekiştiriyorum. "Bu bitkileri tanıyor musun?"

"Bazıları." Geniş bir yaprağa dokunmak için uzanıyor. "Bazıları benim için gizemli."

"Hepsi benim için yeni ama onları gördüğüme çok sevindim." Yanına gidiyorum, çıkıntının üzerinden bakarken kolunu hafifçe tutuyorum. "Burası çok büyük bir yer. Diğerlerinin anlattıklarını duymakla kendi gözlerimle görmek aynı şey değil. Neden o aptal kumsal yerine burada yaşayamıyoruz?"

S'bren gülüyor. "Çünkü çıkıntılar dar ve çok fazla kit -ve hyoo-man- düşüp kendini yaralayacak."

Aşağıda parlak mavi su parıltıyor ve yukarıdaki bir çıkıntıdan akıntı geldiğini görüyorum. Bu bitkileri sulamak için kurulmuş eski bir hidroponik sistem olmalı ve altta toplanıp geri dönüştürülüyor. Ya da öyle bir şey. Bilim insanı değilim ama bu şeyin muhtemelen nasıl çalıştığına dair belli belirsiz bir fikrim var. Yine de, bu su son derece davetkâr görünüyor ve günler ve günler -tamam, aylar sonra- terliyorum ve kendimi kirli hissediyorum.

-Zor yaşamın. "Eminim su sıcaktır."

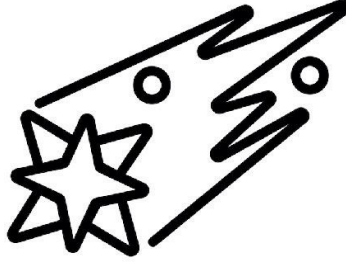
"Neden olmasın anlamıyorum."

Kolunu sıktım. Sert pazu. Büyük taşaklarıyla uyumlu. Tanrım, gerçekten dikkatim dağıldı. "Suya girmek ister misin?"

Üzüntüyle bana bakıyor. "O gölde balık olduğunu sanmıyorum."

"Balık kimin umurunda?" Etrafımızdaki bitkileri işaret ediyorum. "Günlerdir salata ve meyve yiyorum dostum. Ben de yüzmek için suya girmeyi kastetmiştim! Sizinkiler yüzmüyor mu?"

S'bren sırtıyor, yüzünde çocuksu bir ifade var. "Elbette istiyoruz." "O zaman gidelim!"

PENNY

W

Saatler gibi gelen bir süre yüzüyorum. Su derin ve balıksız ve daldığımda dipte bir ızgara gördüğüme eminim, su yumuşak bir akışla aşağıya doğru emiliyor. Çok yaklaşmıyorum, çünkü isteyeceğim son şey uzaylı bir suyun içine çekilmek.

filtre, ama

yüzmek ve

buranın

sıcaklığının

tadını

çıkarmak

güzel. Sonunda

kendimi

havuzun

kayalık

kenarına

çekip

sırt

üstü

uzanıyorum,

sıcaklığın

ve

yapay

ışığın

tadını

çıkarıyorum. Sadece

bir

kez

olsun,

yeniden

güneşli

bir

gün

geçirmeyi

çok

isterdim. Burası

"sıcak"

olduğunda

bile

güneş

ışığı

zayıf. Bu

mağaradaki

ışık

yapay, o

yüzden

aynı

değil. Bu

da

alışmam

gereken

şeylerden

biri.

Ama

üzerinde

uzandığım

taş

sıcak

ve

sert

ve

dışarıdaki

karlı

alan

bana

çok

ama

çok

uzak

geliyor. Gözlerimi

kapatıyorum,

iç

çekiyorum

ve

rahatlıyorum.

Birkaç

dakika

sonra

S'bren'in

iri

bedeninin

yanıma

uzandığını

hissediyorum. O

da

suyla

kaplıydı

ve

o

da

benim

kadar

çıplaktı. Yüzmek

için

soyunduğumda

birkaç

garip

an

oldu, ama

boynuzlarının

tabanını

ovuşturdu

ve

gözlerimin

içine

bakmadı,

saygınlığımı

korumaya

falan

çalışıyordu. Sadece

güldüm,

çünkü

adam

beni

kaçırdığında

soyunmuştum. Zaten

göğüslerimi

ve

diğer

her

şeyi

gördü. Ayrıca,

kendisi

de

taşaksız. Hayatta

kalma

modunda

olunca

bazı

şeylerden

daha

az

utanıyorsun. Bir

zamanlar,

büyük,

fazla

kabarık

üç

boyutlu

göğüslerimden

ve

aynı

derecede

çalkantılı

göbek

yağlarımdan

utanırdım. Şimdi

umurumda

değil. O

beğenmiyorsa,

başkası

beğenir.

Ve

bu

kaya

umurumda

olmayacak

kadar

sıcak. O

yanıma

uzanırken

memnun

bir

şekilde

iç

çekiyorum. "İyi

yüzdün

mü?"

S'bren

homurdanıyor.

"Burada

en

az

bir

hafta

kalabilir

miyiz?"

Tek

gözümü

açıp

gözlerini

kısarak

ona

bakarak

soruyorum. "Tekrar

kara

dönmek

için

acelem

yok."

"Erzağımız

olduğu

sürece

bunu

bir

sorun

olarak

görmüyorum. Ancak

yakıtımız

ya

da

erzağımız

azalırsa

bir

avcı

mağarasına

dönmek

zorunda

kalacağız."

Başımı

sallıyorum,

onu

inceliyorum. O

da

kayanın

üzerine

uzandı,

bir

elini

başının

arkasına

koyarak

destekliyor. Boynuzları sa-khui boynuzlarından daha büyük ve daha uzun ve alnının üstünde ölümcül bir çift tırpan gibi görünüyorlar, ama sudan geriye doğru kaymış saçlarıyla da... genç görünüyor. Daha az vahşi ve daha çok çocuksu.

"Kaç yaşındasın?" Ona düşüncesizce sordum.

S'bren bana bakıyor, sonra omuz silkiyor. "Mevsimin yirmi yedi tam dönüşünü gördüm."

Kıkırdıyorum. "Ben senden daha yaşlıyım. Yirmi dokuz yaşımdayım."

Omuz silkiyor. "Bu benim için önemli değil. I..." Kendi kendine kaşlarını çatıyor ve kelimeleri yutuyor. "Ne?" Bir dirseğimin üzerinde doğruluyorum ve diğer elimle onu dürtüyorum. "Ne söyleyecektin?" Boynuzlarının dibi tekrar kararıyor. "Ben... seni her yaşta alırdım. Söyleyeceğim şey buydu."

Kelimeler boğuk boğuk çıkıyor. "Sizi rahatsız etmek istememiştim. Sevgimin hoş karşılanmadığını söylemiştiniz, hatırlıyorum."

Kaşlarımı çattım. Bunu ben mi söyledim? Ona flörtöz konuşmalardan hoşlanmadığımı mı söyledim? Yoksa kaçırdığı kıcına anında aşık olmadığım için her şeyle bir şekilde sorunun olduğunu mu varsayıyor? "Ben oldukça yumuşak başlıyım, S'bren. Beni gücendirmek konusunda endişelenme. Sadece ne düşünüyorsan onu söyle."

"Yapacağım." Bana bakmıyor.

Tekrar sırt üstü uzandım.

"Sana söylemeliyim..."

Gözümü tekrar açıyorum ve bir kez daha yan dönüp bekliyorum.

"Öpüşmeyi yanlış yapmak istedin."

Duymayı beklediğim şey bu değildi. "Öpüşmeyi yanlış yapmak istedim de ne demek?"

S'bren bana doğru bakıyor. Bakışları göğüslerime kayıyor, çıplak ve hala hafif ıslak, sonra tekrar yukarıya öyle hızlı kalkıyor ki gülmek için kendimi zor tutuyorum. "Visshek tarafından tuhaflaştırıldığın zaman. Öpüşmekten bahsetmiştin ama yanlıştı." Gözlerini kapatıyor ve sanki güneşleniyormuş gibi başını tekrar tavana doğru eğiyor. "Bu konu hakkında çok düşündüm ve bilmen için sana söylemem gerektiğine karar verdim."

Öpüşmekten yanlış mı bahsettim? Bunu çok mu düşünüyordu? Gözlerimi kısarak dinlenen bedenine bakıyorum, bunu çözmeye çalışıyorum. "Öpüşmek hakkında konuştuğumuzu hatırlamıyorum. Pek çok şey hatırlıyorum ama bunu değil."

Ağzı parçalanıyor. Hiçbir kelime çıkmıyor, sadece küçük, boğuk bir ses. Daha güneyde, aleti sertleşip geriliyor ve büyülenmiş bakışlarımı üzerine çekiyor. Artık tavana doğru uzanan tehlikeli görünümlü tek şey boynuzları değil. Büyüleyici. Bakmamalıydım ama bakıyorum. Çok büyük. Ve çıkıntıları var. Ve taşakları muhteşem.

Görünüşe göre konu uzaylı topları olunca ürkütücü ve sapık oluyorum. Garip bir farkındalık.

S'bren sonunda "Beni öpmekten bahsettin ama dudaktan değil," demeyi başarıyor. Alnı derin, masmavi, sesi gergin. Sadece ona bakarak bile vücudunun gergin olduğunu söyleyebilirim.

Onu öpmekten bahsettim...oh. Oral seks. Dudaklarımı yalıyorum, başka bir kahrkahrı bastırıyorum... ve nasıl tepki vereceğini görmek için tekrar yapma dürtüsü. Kötü Penny. Kötü Penny. Kötü.

"Bahsettiğim öpücük bu değildi, dostum."

"Hayır mı?" Kafası karışmış görünüyor. "Ama senin ağzın-"

"Buna oral seks denir. Bir kız erkeğin aletini ağzına alır ve boşalana kadar emer."

Tüm vücudu sertleşip katılaşıyor ve yüzündeki şaşkın ifadedden ve sikişin seğirmesinden bunu

düşündüğünü anlayabiliyorum. "İnsan... dişiler bunu yapar mı?"

"Evet, biz ucubeyiz," diye takılıyorum. "Her türlü çılgınlığı yaparız."

"Ben yapmadım..." Sözleri kesiliyor ve kafasının içinde dönen çarkları görebiliyorum, açıkça bir şeyleri anlamaya çalışıyor. Bu çok sevimli. Aynı zamanda bende de taşaklarına bakma isteği uyandırıyor ama bunun tuhaf olduğunu bildiğim için bakmıyorum. "Özür dilerim," diyor sonunda.

Bir özür beklemiyordum ve bir özür almak beni rahatsız ediyor.

"Neden?" "Çünkü benim işime üfleyecektin ve sen bunu istemedin."

İfadeyi nasıl karıştırdığına gülmek için kendimi zor tutuyorum. Ona gülmenin sırası değil. Yüzündeki ifade düpedüz kederli, sanki bana ihanet etmiş gibi. Uzanıp koluna dokunuyorum. "Sana dokunmak istemediğimi söylemedim. Sadece uyuşturulmak istemediğimi söyledim." Parmağımı pazusundaki belirgin bir damarda gezdirdim. "Elim üzerindeyken seni üzdüysem özür dilerim."

"Üzücü değildi. Bunu düşünmeden edemiyorum," diye itiraf ediyor bana bakarak. Gözlerinde öyle çiğ bir ihtiyaç var ki nefesimi kesiyor. S'bren'in köpek yavrusu gibi aşık olmasına alışkınım ama bu tamamen farklı bir şey ve heyecan verici. Kalçalarımın arasında nabzımın atmasına neden oluyor, çünkü şimdi ona dokunduğum zamanları düşünüyorum ve onun tepkilerini düşünüyorum. Boşalana kadar ağzımla onu kızdırmak ne kadar heyecan verici olurdu.

S'bren'den başka biri olsaydı, uzanıp yapabilirdim. Ama S'bren beni gelini olmam için çaldı. Eğer onunla oynasırsam? O sahiplenici uzaylı genleri aşırı hızlanacak. Gerçekten onun kadını olduğumu düşünecek ve işler istediğimiz gibi gitmezse bu ikimizi de bir dünya acıya hazırlayacak. "Şu anda seni gerçekten öpmek isterdim S'bren, ama yapamam. Her şeyi çok ciddiye alıyorsun." Parmak ucumu o damar boyunca kaydırıyorum, çünkü açgözlüyüm ve bundan tamamen vazgeçmeye istekli değilim. "Eğer bana işleri hafif tutacağımıza söz verirsen, biraz takılabiliriz."

"Işık mı?"

"Bağlılık yok. Çiftleşme yok. Sadece kürklerin içinde eğleniyoruz. İşin içinde kalp yok."

S'bren başını sallar. "Artık çok geç, P'nee. Kalbimi sana uzun zaman önce kaptırdım."

İçimi çektim çünkü bu çok tatlı ve romantikti ama duymak istediğim şey değildi. "Oh, S'bren."

"Sorun değil. Bu mağarada yankılanmayı uman tek kalbin ben olduğumu biliyorum." Başka tarafa bakıyor,

Sonra da sanki bıçak gibi saplanan ereksiyonunu gizlemeye çalışıyormuş gibi bir elini gizlice sikinin üzerine bastırır. Bunun için çok geç. "Peki sen kalbini bir başkasına mı kaptırdın?"

"Ben mi?" Sorusuna şaşırdım. "Tanrım, hayır. Rezonansın benim için doğru olanı seçmesini umuyorum. İkimiz de geleceğini biliyoruz, o yüzden seçene kadar sadece eğleniyorum ve kalbimi koruduğumdan emin oluyorum." Ben de bu konuda oldukça iyi bir iş çıkardığımı düşünüyordum ama S'bren'in bana bakışındaki çığlık ve acı bana istediğimden çok daha fazlasını hissettiriyor.

Bana hiç kimsenin bakmadığı gibi bakıyor. Sanki ona gülümsemezsem ölecekmiş gibi. Birinin üzerinde bu kadar güce sahip olmak hem baş döndürücü hem de biraz korkutucu. Geçmişte çıktığım ve yattığım zamanlarda hep kovalayan, erkeği arayan, Penny'nin her zaman iyi vakit geçirmeye hazır olduğunu açıkça belirtmek zorunda olan bendim. Bu, düşük özsaygı ve kendi doğal macera aşkımin on kat daha kötü hale getirdiği bir karışımdı. Ne de olsa en güzel kız ben değildim ve kesinlikle zayıf da değildim, bu yüzden coşkumun eksikliğimi telafi etmesini umuyordum.

Spoiler: Genelde öyle olmazdı. Erkekler her zaman ince, narin kızları tercih ederdi ve Good Time Penny sadece Cuma gecesi gece yarısından sonra, diğer planlar suya düştüğünde aranırdı.

Belki de bu yüzden düğünler, ruh eşleri ve gerçek aşk fikrine bu kadar aşığım. Birinin benim için sırlıslıkla aşık olması ve sonsuza dek sürecek mutluluğumun bir inilti yerine bir patlamayla başlaması. Birinin bir kez olsun beni kovalaması.

İronik bir şekilde S'bren beni kovalıyor ve şimdi "neden arkadaş olamıyoruz" cümlesini söyleyen benim. Ama rezonans her şeyi değiştirir. O adama aşık olup rezonansın benim için başka birini seçmesini istemiyorum. Bu beni kırar. Ve onu da. Bekleyip rezonansın ne karar vereceğini görmek herkes için daha güvenli olur.

Yine de doğam gereği sabırsızım (merhaba, maceracı ruh), bu yüzden onu yakalamamak zor.

Nasıl tepki vereceğini görmek için ona oral seks yapmak. Nasıl tepki vereceğini görmek için onu öpmek ve onunla seks yapmak.

Yabancı sikini hissediyorum ve o kocaman taşakları içime girerken tenime çarptığında hissediyorum.

Bu düşünceyle kalçalarımı sıkıca birbirine bastırıyorum. Bu benim giremeyeceğim bir yol. S'bren zaten "kalbini kaybetti". Onu kürklerin içine götüren ilk kişi olarak bunu ikimiz için de daha kötü hale getirmek istemiyorum. Çünkü S'bren oral seksin ne olduğunu bilmiyorsa? Adam koca bir bakire.

Ve bu beni tamamen heyecanlandırmamalı.

Sonunda sessizliğimizi bozarak "Neden geri dönmedin?" diye sordu.

"Ne demek istiyorsun?"

"Kabileye geri dönelim. Seni Icehome köyüne geri götürmeyi teklif ettim ama sen onun yerine buraya gelmek istedin." Tropik çevreyi işaret ediyor. "Benimle gel."

"Tanrım, bilemiyorum. Soğuk karlı kumsal mı, burası mı? Bir dakika düşüneyim." Kıkırdıyorum. "Bence hepimiz her acımasız mevsimde buraya gelmeliyiz. Yani, hadi ama. Bu gezegende cennete en yakın yer burası."

Sonra ne dediğimi fark ettim ve dehşete kapıldım. O cennetten gelmişti... ve şimdi hepsi gitti. Ben tam bir pisliğim.

Ama S'bren sadece düşünceli görünüyor. "Ama sen kabileden ayrılmayı hiç istemedin."

"Kaçırılmak istemedim," diye tekrar belirtiyorum. "Rıza her şeydir. Bana deseydin ki, hey Penny, meyve mağarasına gitmek ister misin? Çantamı hazırlayan ilk kişi ben olurdum."

Yavaşça başını sallar. "Bunu şimdi anlıyorum. Sormam gerekirdi."

"Evet, yapmalıydın." İri gövdesini kayaların üzerinde kaydırırken kolundaki damar seğiriyor ve uzanıp tekrar dokunmamak için parmaklarımı kıvırıyorum. Seksi, kalın kolları bana neredeyse onun büyük, büyüleyici taşakları kadar çekici geliyor.

Tanrım, gerçekten onun aleti hakkında düşünmeyi bırakmalıyım.

"Yine de bu o kadar da kötü bir şey değil," diye itiraf ediyorum bir süre sonra. "Her şey değişmeden önce son bir büyük macera yaşama fikri hoşuma gidiyor."

Bu da onun oturup ağırlığını tek omzuna vermesine neden oluyor. Tanrım, belki bugün aşırı derecede tahrik oldum ya da belki hala sistemimde o ilaç var, çünkü bu adam muhteşem. Ağırlığını bu şekilde kaydırduğunda, dalgalanan kaslar ve aşağıya doğru inen tatlı, baştan çıkarıcı küçük bir damarla-

Hayır, hayır. Hayır, hayır. Bakmıyorum.

"Ne değişecek, P'nee?" S'bren yüzünde endişeli bir ifadeyle soruyor. "Bir sorun mu var?" Tüm vücudu gerginlikle dolup taşıyor, sanki bir şekilde sıçrayıp benim için bir şeyleri düzeltmek istiyor.

"Oh. Bilirsin, rezonans." Omuz silkiyorum. "Hepimiz dominos gibi düşüyoruz, biz kızlar. Bana da bulaşmasının an meselesi olduğunu anladım."

Biraz rahatlıyor. "Rezonans iyi bir şeydir."

"Senin için, evet. Hayallerindeki kızı kürklerinin içinde bulacaksın ve bütün gün sevişeceksin. Benim içinse biraz seks olacak -umarım iyi bir seks olur- ve sonra hayatımdaki her şey değişecek." İşte bu yüzden ruhumu sızlatacak kadar tatlı bir romantizm umuyorum. Callie ve M'tok ile Mari ve T'chai'ye neler olduğunu görüyorum ve içim acıyor. Romantik kalbim daha çok Nadine ve Thrand ya da Veronica ve Ashtar gibi bir şey istiyor. Partnerinizi gördüğünüz, sırlarınızı paylaştığınız anda yüzünüzde beliren o mutlak mutluluğu. Heck, birlikte bir ömür paylaşmak. Kötü şeyler olmadan tüm o iyi şeyleri istiyorum.

S'bren'in gözleri bana daralıyor. "Her şey nasıl değişiyor?"

Sadece bir erkek bunu sormaya cesaret edebilir. Bir iç çekişe karşı koyuyorum. "Liz'e baksana.

En son ne zaman kamptan uzak kaldı?"

Ağır kaşları aşağı doğru çekiliyor. "Kalıyor çünkü yeni bir takımı var."

"Doğru. Ayrıca iki küçük çocuğu var. Ve emziriyor. Liz bir gün uyanıp 'hey, gerçekten avlanmak istiyorum' diye düşünürse, yapamaz. Eğer eşiyle dışarı çıkmak isterse, çıkamaz. Geç saatlere kadar uyumak isterse, yapamaz. Sorumlu olduğu insanlar var. Gail ya da Angie'nin onun için çocuklarına bakacağını biliyorum ama emzirdiği yeni bir bebekle mi? Bu çok zor. Ya da Angie gibi aşırı hamile olmaya ne dersin? Hiç ava gitmedi çünkü avdan sonra paytak paytak yürümek zor." Başımı sallıyorum. "Bebekler harikadır. Rezonans harika. Beni yanlış anlamayın. Rezonansın beni vurup aşık etmesinden daha çok istediğim bir şey yok... ama bu kız için her şeyi değiştirir. Benim için gelene kadar, keyfime bakacağım." Sözlerimin acısını hafifletmek için ona gülümsüyorum. "Biyoloji benim için bir seçim yapmadan önce iyi vakit geçireceğim ve bu dünyayı biraz keşfedeceğim."

"Yani rezonans istemiyor musunuz?"

"Hayır, istiyorum. Aşık olmayı çok isterdim." Bunu düşündükçe hüzünleniyorum. O'jek ve Gölge Kedi klanının diğer üyeleriyle takılmamın nedeni bu değil mi? Ya da R'jaal ile flört etmemin? S'bren'in beni kayıp bir köpek yavrusu gibi takip etmesine izin vermem? Kalbimin bu adamlardan birinin eşim olması konusunda rahat olmasına izin vermeye çalışıyorum, böylece rezonans gerçekleştiğinde korkunç bir şok olmayacak. Sonunda cümlenin sonuna ünlem işareti koymak heyecan verici olacak, tabiri caizse.

"İnsan tarzında çiftleşmek istiyorsunuz," diyor.

Gülüyorum. Callie düğünlere aşırı takıntılı olduğumu düşünüyor çünkü birkaç kez düğünlerden bahsettim ve evde gelinlik dergilerine aboneliğim olduğunu söyledim. Yani, hangi romantik kadın istemez ki? "Düğün yapmak istiyor muyum? Elbette, çok isterim ama sanırım artık bu dünyada böyle şeyler geçerli değil."

S'bren bana ciddiyetle, "Eğer seninle aynı fikirde olsaydım, kafana bir çuval geçirmekten mutluluk duyardım," diyor. Bu beni güldürerek ayağa kaldırdı. "Ne oluyor lan?"

"Bu sizin geleneğiniz değil mi? G'hail bana onlardan bahsetti."

Gail'e beni mi sordu? Zevkten kıvrınma dürtüsüyle savaşıyorum, çünkü umursamamalıyım, değil mi? Rezonansa girene kadar nötr oluyorum, tıpkı gerçekten büyük memeli bir İsviçre gibi. Ama sormak zorundayım. "Gail sana başıma bir torba istediğimi mi söyledi?"

"Yüzünü eşinden saklamak için başını örttüğünü söyledi." Ağzı seğiriyor. "Bunun tuhaf bir gelenek olduğunu düşündüm. Herkesin eşimin ne kadar güzel olduğunu görmesini isterdim, onu saklamayı değil."

Oh, lanet olsun. Kalbim yine sıkışıyor, çünkü bana o kadar açık bir hayranlıkla bakıyor ki etkilenmemek elde değil. Haydi, cootie, zihinsel olarak tezahürat yapıyorum. Zarı at. Ona bir şans ver. Bana tapan birinden çok daha kötüsünü yapabiliriz.

Ama göğsüm sessiz kalıyor ve bu yüzden yavru köpek gözlerine, taş gibi sert bir vücuda ve harika bir taşak setine kanamıyorum. İç çekiyorum. Hâlâ sahilde olan R'jaal ve Shadow Cat de yakışıklı ama S'bren'de her geçen saat daha da çekici hale gelen bir şeyler var. Sert, baştan çıkarıcı bir vücudu var, elbette. Ama aynı zamanda saf bir ruhu var. Bir şeyleri fazla düşünmüyor, sadece yapıyor. Birileri bunun en parlak ampul olmadığı için olduğunu iddia edebilir, ama ben öyle olduğunu sanmıyorum.

Bence S'bren ne istediğini biliyor.

O da beni istiyor. Bu en büyük iltifat. "Gerçekten Gail'e benimle evlenmeyi sordun mu?"

Başını sallıyor, yüzünde isteksiz bir ifade var. "Sana sevgimi göstermek için uygulayabileceğim bir gelenek olup olmadığını öğrenmek istedim. Düğünler olduğunu ve parmağına bir parça metal takıp yüzünü kapatmam gerektiğini, sonra da herkesin önünde seni eşim olarak kabul edeceğimi

söyledi." Boynuzlarının dipleri kızardı. "İlk seferimi tüm kabilenin önünde yapmak ister miydim bilmiyorum ama eğer istediğin buysa bunu memnuniyetle yaparım."

Çenem düştü. "Evlilik töreni böyle olmaz." "Öyle değil mi?"

"Hayır. İşte. Dur sana göstereyim." Ayağa kalkıyorum ve zıplarken bakışlarını üzerimde hissediyorum, çünkü her şey sallanıyor - kalçalar, popo, göğüsler. Ve tamam, belki de bunu bilerek yaptım çünkü onun bakmasını seviyorum. Belki de ben bir aziz değilim. Ama tanrım, birinin gözünde seksi olmak güzel. Ellerimi ona doğru uzattım. "Göstereceğim."

S'bren kaşlarını çatarak oturur. Sanki tahrik olduğunun kanıtını gizleyecekmiş gibi elleriyle sertleşmiş sikini örtüyor. "Ama şu anda bir zevk eşi istemediğini söylemiştin."

Onu burada becereceğimi mi sanıyor? Başımı sallıyorum ve ellerimle ayağa kalkmasını işaret ediyorum. "Hayır. Kimsenin önünde seks yok. Sana insan gibi nasıl yapıldığını göstereceğim. Ve aletini tutmayı bırak. Sert olduğunu zaten biliyorum. Utanmana gerek yok."

Boynuzlarının dibi tekrar kızarıyor. Ayağa kalkıp doğruldu ve ellerini benimkilerin içine koydu. Birbirimizin önünde, yüz yüze ve çıplak dururken, üzerimde beliren cüssesinin son derece farkındayım. Aletinin ve ereksiyonunun pek de düz olmayan göbeğime sürtünmeye ne kadar yakın olduğunun daha da farkındayım. Belki de bu gösteri giyinik olana kadar beklemeliydi, çünkü o zaman belki de çıplak, ağır göğüslerim ve diken diken meme uçlarım onun karın kaslarına bu kadar yakın olmazdı.

Ama ben artık varım. Boğazımı temizleyip bakışlarıyla buluşuyorum. "İnsanlar evlendiğinde, tüm aileleri törene davet edilir. Kadın özel bir elbise giyer, duvak takar -ki bu sadece bir süslemedir- ve eş olarak seçtiği adama yaklaşır. Ellerini birbirlerinin ellerine koyarlar ve yeminlerini okurlar." Parmaklarını sıkıyorum. "Seninle evleniyor olsaydım, kocamı seveceğime ve ona her konuda itaat edeceğime söz verirdim."

Homurdanıyor. "İtaat etmekte iyi değilsin."

Gülüyorum, çünkü haksız değil. Çok iyi niyetliyim ama iyi bir dinleyici de değilim. "Belki de sadece deneyeceğime söz vermeliyim."

"Ben de aynı sözü verirdim," diyor başını sallayarak. "Denemek için."

İtaat edeceğine söz veren bir adam mı? İnsani bir törene pek benzemiyor ama benim için sorun değil. Birimiz itaat edeceğine söz veriyorsa, neden diğeri de vermesin? Ellerini tekrar sıkıyorum, ağırlığımı değiştiriyorum, çünkü gerilen aletine o kadar yakınım ki görmezden gelmek zor.

Aptalca, onu öpmek istiyorum. Benden o kadar hoşlanan bir adamı öpmenin nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum ki, benim yanımda sürekli ereksiyon olmaktan kendini alamıyor. Sevilmenin ve el üstünde tutulmanın, bana hayatında gördüğü en güzel şeymişim gibi bakılmasının nasıl bir şey olduğunu bilmek istiyorum.

S'bren'in şu anda bana baktığı gibi.

Kalbim ağrıyor. Bana öyle yoğun bir özlemle bakıyor ki, parmakları parmaklarıma dolanmış. Başparmağı parmak eklemlerimden birine sürtünüyor ve bu meme uçlarımın gerilmesine neden oluyor. "Bir hyoo-man bir eş aldığı anda başka ne vaat eder?"

"Sevgi. Onur." Boğazımda bir düğüm var. "Sonsuza kadar." Ama sonsuza kadar alamadım, değil mi?

Tüm bu düğün olayları bana hayatımın en kötü hafta sonunu hatırlatıyor. Anılar gözümün önüne geldikçe tüylerim diken diken oluyor ve onları düşündükçe utançtan ölmek istiyorum. Vegas'ta bir Elvis şapelinde geçirdiğim o sarhoş hafta sonunu. Erkek arkadaşım Lewis'e evlilik yemini ettikten sonra sabah uyandığımda kalbimdeki mutlulukla onun yüzündeki pişmanlığı görmek.

Çok sarhoştum, bebeğim. Bunun olmasını istememiştim. Bu bir karmaşa.

Ve bir hafta geçmeden ayrıldık.

Yani evet, koridordan aşağı indim. Sayılır. Ve her seferinde olduğu gibi, Good Time Penny bir

kenara atıldı. Ama bu beni sonsuza dek mutlu olmayı, hayallerimdeki adama giden güzel bir gelin olmayı hayal etmekten alıkoymuyor. Onun bana öyle bir hayranlık ve sevgiyle bakmasını hayal ediyorum ki ruhumdaki tüm boş yerleri dolduruyor.

Vegas'ı düşünmeyeceğim. Yeni bir yer, yeni bir başlangıç, yeni her şey. S'bren'e parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Düğün törenleri böyle olur. Çiftler yeminlerinden memnun olduklarında öpüşürler. Hepsi bu kadar. Herkesin önünde çiftleşme olmaz."

"Sadece bir dil çiftleşmesi."

"Doğru," diye boğuluyorum. Tanrım, şimdi onunla dil çiftleşmesi yapmak istiyorum. Bakışları ağzıma düşüyor ve sonra başını sallıyor. "Demek böyle oluyor," diye geveleyerek bitiriyorum.

S'bren önümde dizlerinin üzerine çöküyor ve kalbinin sert gümbürtüsüne karşı ellerimi göğsüne çekiyor. "P'nee," diye mırıldanıyor.

"Yapma S'bren," diye başlıyorum, kalbim acıyor.

"Bütün bunları seninle yapardım." Sesinde öyle bir acı var ki. "Sana sarılır, seni onurlandırır ve rezonans bizi ayırana kadar seni eşim olarak kabul ederdim. Ve eğer hiç rezonansa girmeseydik, mutlu olurum, çünkü bu sonsuza dek benim olduğun anlamına gelirdi." Ellerimi ağzına götürüyor ve dudaklarını ellerime bastırıyor. "Eşin olmama izin ver."

Zor yutkunuyorum. Boğazımda bir düğüm var çünkü evet demek istiyorum. Tanrım, bunu çok istiyorum. Kısa bir süre için bile olsa, S'bren'le eğlenmek istiyorum. Onun hayranlığının tadını çıkarmak istiyorum. Ona seks yapabileceğimiz ve birbirimizden zevk alabileceğimiz tüm kirli, pis yolları göstermek istiyorum.

Sonra da bitim devreye girmezse yine reddedileceğim.

Bunu tekrar yaşamak beni tamamen yıkacak. Onu da yıkacak çünkü S'bren ateşli, sadık ve vefalı biri ve eğer bunu şimdi bitirirsek aşık olmayacak. Beni durduran kısım da bu. Aç ve bencil Penny onu bu kayanın üzerine fırlatıp ellerimi üzerinde gezdirmek istiyor ama bu ona haksızlık olur. "Daha çok erken," diyorum sonunda. "Lütfen bunu bana henüz sorma."

Nedense bu onu tatmin ediyor. Başını sallıyor ve dudaklarını tekrar parmak eklemlerimin üzerinde gezdirerek tüylerimi diken diken ediyor. "Sana zaman vereceğim."

Ayağa kalkıyor ve ben de konuyu değiştirmeye karar vererek parlak bir şekilde gülümsüyorum. "Halkınızın bir düğün geleneği var mı?"

S'bren bir an düşünür ve sonra başını sallar. "Bunun gibi bir tören yok. Burada olduğu gibi. Rezonans gerçekleştiğinde, çift iyi yiyecek ve içeceklerle kutlanır, ama hepsi bu." Çenesini ovuşturarak düşünüyor. "Atalarımızın daha fazla geleneği olabilir ama ben bilmiyorum. Gençken iyi dinleyemedim ve kanıtlama oyunlarına katıldığım da sadece bir delikanlıydım. Ben hatırlamam. Ama M'tok hatırlar." Bana doğru gülümsüyor. "Hiçbir zaman çok fazla Uzun Boynuz dişisi olmadığını hatırlıyorum. Çiftleşmemiş genç olanlar çiftleşmemiş erkeklerden uzak tutulurdu, böylece erkekler sürekli ilgi talep ederek onları rahatsız etmezdi. Rezonansa girdikten sonra, dişiler istedikleri gibi gitmekte özgürdü ve annemin bana bunun onun için çok keyifli bir şey olduğunu söylediğini hatırlıyorum. Bizim kabilemizde bundan nefret edersiniz."

Gülüyorum, kendimi daha rahat hissediyorum. "Bahse girerim bu eskidi. Her yere bir eskortla gitmekten nefret ediyorum. Sanki kimse kendi başımın çaresine bakabilecek kadar mantıklı olduğuma güvenmiyormuş gibi geliyor."

Büyük uzaylının yüz ifadesi ciddileşir. "Özür dilerim."

Elimi havada salladım. "Özür dileme. Bu senin hatan değil. Bu kuralı Raahosh ve R'jaal koydu. Anlıyorum ama yine de sinir bozucu. Eve döndüğümde tek başıma yaşıyordum ve bir erkek arkadaşım yoktu." Yine de denemediğim için değildi. "Kendi işimi yapmaya ve bağımsız olmaya alışmıştım. Bir kez sahip olduktan sonra bundan vazgeçmek zor."

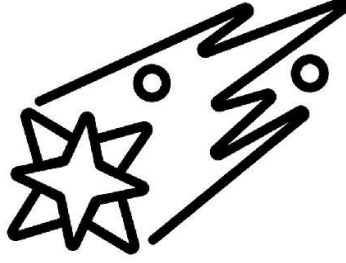
"Ve seni çaldım."

Elimin tersiyle ona hafifçe vuruyorum. "Suçluluk duymayı bırak. Beni tüm bunlardan kurtardın

ve Şimdi bir macera yaşayacağız."

"Burada benimle olmak bir macera mı?"

"Öyle düşünmek hoşuma gidiyor. O kadar da kötü değilsin." Ona göz kırpıyorum ve sonra tekrar suya atlıyorum, çünkü derin konuşmalar yapmaktan yoruldum. Şu anda sadece yüzmek ve meyve yemek istiyorum.

S'BREN

P

'nee bütün gün suda eğleniyor. Onunla birlikte yüzüyorum ama bazen sadece eğlenmesini izlemekle yetiniyorum. Artık meyve mağarasında yalnız olduğumuz ve nemli sıcak derileri rahatsız ettiği için çıplak vücuduyla özgür. Onun vücuduna bakmamalıyım

ama kendime engel olamıyorum. P'nee'nin memeleri her sallandığında, bakıyorum. Ne zaman memelerinin arasındaki vadiden su aksa, bakıyorum. Karnının kıvrımlarını ve kalçalarının arasındaki nemli bukleleri her gördüğümde ağzımı ona götürmek istiyorum.

Henüz değil, dedi bana. Ama bakışlarında daha önce olmayan bir ilgi kıvılcımı vardı. Bu beni cesaretlendirdi.

O da benim uyarıldığımı fark etti. Bundan bahsetti ve ben de onun vücuduma baktığını gördüm. Umarım o da beni benim onu bulduğum kadar güzel ve çekici buluyordur. Ama sormuyorum. Şimdilik P'nee'yi zorlamayacağım. Ona S'bren'in ne kadar iyi bir arkadaş olduğunu göstereceğim ve onu kendi başına kürklerimin içine çekmeye çalışacağım. Bana gelmesini istiyorum. Ona sordum, kalbimden geçenleri anlattım. Onunla hyoo-mans tarzında çiftleşeceğimi söyledim ve şimdi tek yapabileceğim beklemek.

Biraz daha yüzdükten sonra meyveleri deniyoruz. Buradaki asmalar her türlü meyveyle dolu, o kadar ki annem böyle bir cömertliği görse ağlardı. Adada sık sık meyve toplanırdı ve bir torbayı doldurmak için o gün çok yol kat etmek gerekirdi. Kuşlar ve uçucular meyvenin tadını çok severlerdi, bu yüzden avcılar meyveleri yemeden önce onlara ulaşmak için birbirleriyle yarışlardı.

#Burada bir ziyafet var ve K'thar'ın evcilleştirdiği şişman uçan kuş Kki gibi yemek yiyoruz. Ben evden hatırladığım eski favorilerimi yiyorum ama P'nee her şeyi denemek istiyor. Düşüncesizce davranıyor, ben farkına varmadan meyveleri koparıp ısırtıyor ve bir ağız dolusu kabuk yiyor. Yaptığı suratlar çok komik ve ona bir ağaç meyvesinin nasıl düzgün yeneceğini ya da bir güneş meyvesinin nasıl soyulacağını göstermem gerekiyor. Sonra karnımız doyunca sıcak kayaların üzerine uzanıp hava durumu ve balık tutmak gibi basit şeylerden konuşuyoruz.

Konuşmalar arasında uyuyakalıyorum. P'nee de öyle. Sıcak bizi uyutuyor ve onun pençesine düşmek çok kolay. Evimi, geniş, yeşil yapraklı uzun ağaçları, balıklarla dolu ılık suları ve Büyük Sigara Dağı'nın üzerinde her daim asılı duran kara bulutu hayal ediyorum. Kovalamacayı hayal ediyorum

M'tok'un arkasında, ona yetişmeye kararlı ama bir türlü başaramıyor. Onu geriye doğru çekmek için uzun yelesine uzanıyorum, böylece önden koşabileceğim ve-

Yüksek sesli bir böğürtü beni uyandırdı.

Sarsılarak doğruluyorum ve mızrağımı arıyorum. Avcı reflekslerim canlanıyor ve havayı kokluyorum, böyle bir çılgılık atan hayvanı ararken kamuflajım değişiyor.

Tekrar oluyor ve yukarı bakıyorum.

Orada, kayalıklardan birinin tepesinde, P'nee elinde bir sarmaşıkla duruyor. Aynı garip derin çılgılığı atıyor, bir yumrukla göğsüne vuruyor ve sonra sesleniyor, "Woo! Ormanın Penny'si!"

Sonra, sanki kurtulamayacağım bir kâbusun içindeymişim gibi, küçük elleriyle sarmaşığı kavırıyor ve çıkıntıdan aşağı sallanıyor.

"Hayır!"

Kopmuyor. Asma tutuyor ama P'nee tutmuyor. Çıkıntıdan ayrıldığı anda, elleri yaprakları sıyrarak asmadan aşağı kayıyor. Havada çırpınıyor ve sonra vahşi bir sıçrama ve büyük bir sıçrama ile suya iniyor.

Dehşete kapılarak peşinden suya atlıyorum, sonra da düştüğü yere doğru yüzüyorum. Yukarı doğru yüzerken elleri suyu tırmalıyor ve ben de kollarımdan birini beline dolayarak onu yanıma çekiyorum. Öksürürken onu yüzeye doğru çekiyorum ve ardından bir çift kaari gibi üzerinde güneşlendiğimiz kayalığa sürüklüyorum. "P'nee," diyorum ve onu nazikçe kayanın üzerine bırakıyorum. "İyi misin?"

Öksürüyor, yumruğunu ağzına götürüyor ve bana sulu bir gülümseme veriyor. "Filmlerde bunu çok kolaymış gibi gösteriyorlar."

"Bunu yapmak mı istedin?" Bakışlarımla vücudunu sıyrarak ona bakıyorum, kesik, çürük ya da kayaların onu incitmiş olabileceği sıyrıklar arıyorum.

"Bana göre çok daha zarifti." P'nee yüzündeki suyu siliyor ve bana gülümsüyor.

"Kendini riske attın," diye hırlıyorum ona, ne kadar çaresiz hissettiğime kızarak. Ben bir yavru olarak uyurken, o uçurumlara tırmandı. O tutamaklar küçük insan elleri için çok aralıklı görünüyor ve P'nee halkının en uzununu ya da en güçlüsü değil. Kendine ne kadar kötü zarar verebileceğini fark ettiğimde kalbim göğsümde öfkeyle çarpıyor. "Bunu yaptığina inanamıyorum!"

Uzanıp göğsümü okşuyor. "Üzülme S'bren. Benimle ilgileneceğini biliyordum." Bakışları ıslak tenimde, düz göğüs kaslarımdan birinin üzerinde duran eline düşüyor. İfadesi sıcak bir ifadeye dönüşüyor ve aniden onun çıplak, ıslak, baştan çıkarıcı vücudunun üzerinde nasıl hala çömelmiş olduğumun farkına varıyorum. Dudakları aralanıyor ve gözlerini ağzıma dikeyiyor. "Sana nasıl düzgün öpüşüleceğini göstermemem gerektiğini söyle."

İnliyorum, çünkü benden çok şey istiyor. Ona beni öpmemesini mi söyleyeyim? Ona bir başkasıyla rezonansa girmesini daha çabuk söyleyebilirim. "Evet, yapmalısın."

P'nee uzanıp ıslak yelemeye dokunuyor. Bir nefes sonra parmakları saçlarımda kıvrılıyor ve beni kendine doğru çekerek dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. Öpücüğü nazik değil. P'nee'nin her şeye yaklaştığı gibi aç ve istekli. Hevesli olmasına rağmen dudakları benimkilerin altında yumuşak, sonra ağzını ayırıyor ve dili dudaklarımı sıyrıp geçerek benimkilere sürtünüyor.

Sıcaklık içimde alev alev yanıyor, çığ ve şiddetli. Boğazımdan kaçan sesi durduramıyorum, dilimi onunkine sürterken çenesini tutmaktan ve onu sabitlemekten kendimi alıkoyamadığım gibi. İnliyor, elleri yelemde daha sıkı kıvrılıyor ve sonra dillerimiz tekrar tekrar okşuyor ve pürüzsüz olanın her sürüklenişi sanki o gece yaptığı gibi horozumun tadına bakıyor.

Benim halkım insanlar gibi öpüşmez. Sahilde yaşayan insanların eşlerini öpmekten hoşlandıklarını biliyorum ve P'nee'yi öpmeyi hayal ettim... ama hiçbir zaman aklımda gerçeğe

yaklaşmadı bile. Yemyeşil ve coşkulu, tadı enfes. Sonsuza dek onun ağzını yalamak istiyorum.

İkiz güneşler gökyüzünden düşene kadar ona dokun.

Adımı inliyor. "S'bren."

Ağzımı tatlı dudaklarından isteksizce çekerken nefes nefese kalıyorum. Onu tekrar tekrar öpmek istiyorum. O pırıl pırıl, pembe dudakların tadına bakmak istiyorum. Her yerini yalamak ve karşılığında yalanmak istiyorum. Ama ona eşim olmasını teklif ettim ve o hayır dedi.

"İstediğinin bu olmadığını söylemiştin," diyorum ona, nefes nefese.

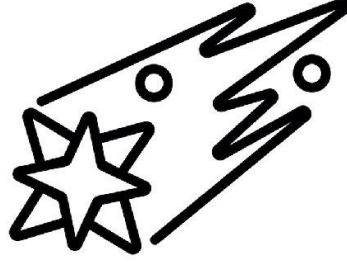
Bana bakışı hem aç hem de çılgınca. Eli aşağı kayıyor, sertleşmiş sikimi okşuyor. "Sanırım ne istediğimi bilmiyorum. Belli ki kötü kararlar veriyorum."

Sözleri göğsümün yeni bir şekilde ağrımasına neden oluyor. Yumuşak yanağını okşuyorum, tüm bedenim hayal kırıklığıyla çılgılık atıyor ve başımı sallıyorum. "Ne istediğini bilmediğini söylüyorsun, bu yüzden sana karar vermen için zaman vereceğim."

Ve ayağa kalktım. Ve uzaklaştım. Bu

şimdiye kadar yaptığım en zor şeydi.

Şimdiye kadar.

PENNY

I

S'bren gittikten sonra kendimi çok suçlu hissediyorum.

O haklı. Ona karışık sinyaller veriyorum. Onun her yerinde olamam, onu öpemem ve aletini elleyemem, sonra da rezonans için beklemek istediğimi söyleyemem. Düşüncesiz olduğumu biliyorum,

ama bunun olmasına izin verirsem ikimizi de mahvedeceğim.

Aşık olduğunuzda (ya da en azından aşık olduğunuzu düşündüğünüzde) bir kenara atılmanın nasıl bir his olduğunu bilirim. Bunu S'bren'e yapmak istemiyorum. Bunun tekrar başıma gelmesini kesinlikle istemiyorum. Ben rezonansa girmesem bile, S'bren'in başka birine rezonansa girmeyeceğini ve aynı senaryo olacağını kim söyleyebilir?

Arkadaş olarak kalmak daha iyi.

Öpücükle şişmiş dudaklarıma dokunuyorum ve onun ağzını, dudaklarının benimkinde ne kadar aç olduğunu ve üzerimde ne kadar iyi hissettiğini düşünüyorum. Tanrım, bu berbat. En kötüsü de onun öpücüklerini istiyor olmam. Ben ona dokunurken bana o hayran bakışlarla bakmasını istiyorum. Beni öperken bile bana aya asılmışım gibi bakmaya devam etmesini istiyorum.

Ama bu işleri çok zorlaştırıyor.

Sahile geri dönseydim, birkaç gün kadınların mağarasında takılırdım, belki de birbirimizle karşılaşmamak için ortalıkta görünmemenin yollarını bulurdum. Ortamın sakinleşmesi için zaman tanırdım. Ama bu mağarada yalnızız. Birbirimizden saklanabileceğimiz bir yer yok, boşluk bırakabileceğimiz bir yer yok. Yani, sanırım yapabiliriz, ama birkaç metre ötedeki birini kasıtlı olarak görmezden gelmek çok aptalca geliyor.

Bir kez daha yüzdükten sonra dinlenmek için tekrar ısıtılmış kayaların üzerine çıkıyorum. Saçlarımı kuruladıktan sonra S'bren'in kısa bir mesafe ötede, şelaleye daha yakın olduğunu ve çantalarımızı aşağı indirdiğini fark ediyorum. Mızrağını bileylerken bile göz ucuyla beni izliyor.

Her zaman beni izliyor.

Tuniğimi çekiyorum, sonra aramızdaki mesafeyi geçip onun yanına oturuyorum. "Daha önce

olanlar için özür dilerim. Bunu yapmamalıydım."

Başını sallıyor. "Özür dilemeyeceğim, çünkü hoşuma gitti. Ama daha ileri gitmesine izin vermeyeceğiz." "Seni rahatsız mı ettim?"

S'bren bakışlarını karşılıyor. "Sadece bir parçam."

Buna kıkırdıyorum ama ağır kalbimi kaldırmaya yetmiyor. "Keşke işler daha kolay olsaydı, biliyor musun? Bu rezonans zaten birini işaret ediyor. Kalbimi vermek ve sonra halının tekrar altımdan çekilmesini istemiyorum."

Başını hafifçe eğiyor. "Yine mi?"

Dilimin sürçtüğünü fark ederek kızardım. "Lafın gelişi. Yani genel olarak." Ona Vegas'taki felaket düğünümünden bahsetmeyeceğim. Anlatmayacağım. Bunu düşünmekten bile hoşlanmıyorum. Çok utanç verici. "Rezonansı bekleyeceğim," diyorum kararlı bir şekilde.

"Anlıyorum." S'bren mızrağını bilemeye devam ediyor, başparmağını mızrağın ucunda gezdiriyor, sonra da bileme taşını tekrar mızrağın ucuna sürtüyor. "Yine de seni buraya benimle rezonansa girmen için getirdim. Seni istiyorum. Ben de bu gerçekleşene kadar beklemeye hazırım."

Bu hem tatlı hem de domuz kafalı ama beni gülümsetiyor. "Biliyorum. Ama şu anda kimsede yankı bulmuyorum, değil mi? Bu biraz endişe verici. Yani, ya rezonans bana yıllarca ulaşmazsa? Liz bazen beklediğini söylüyor. Birinin yanından binlerce kez geçebilirsiniz ve o bin bir seferde sizin iyi bir eşleşme olduğunuza karar verir. Ya da ya hiç yankı uyandırmayan kişi bensem?" Bu benim şansım olurdu. Gelin takıntılı Penny, her zaman bir nedime.

"Bence rezonansa gireceksin," diye beni temin ediyor. "Herhangi bir khui bedeninizin ve ruhunuzun ne kadar iyi olduğunu görecektir."

"Dalkavuk."

"Doğruyu söyleyen," diyor kolayca. "Sence... khui'n başka biri için dayanır mı? Sahilde biri mi var?"

S'bren kelimeleri çok rahat söylüyor ama vücudunda yükselen gerilimi görebiliyorum. Kaçınılmaz olanın söylenmesini bekliyor. Zaten birine aşık olduğumu. Bitimin beni çoktan bir başkasına doğru çektiğini.

Eğer öyleyse, bana hiçbir belirti vermedi. "Sanmıyorum?" "Peki ya benimle rezonansa girseydin? Bu sana nasıl hissettirirdi?"

Bunu düşünüyorum, çünkü ona dürüstçe cevap vermek istiyorum. Üzülür müydüm? Rahatlar mıydım? Kafamın içinde düşünüp taşındıktan sonra bir sonuca varıyorum. "Sanırım ihtiyatlı bir iyimserlik içinde olurdum? Senden hoşlanıyorum. Vücudunu beğendim." Dudaklarımı yalıyorum ve sonra ekliyorum, "Tanrım, vücudunu seviyorum."

Başını sallıyor, boynuzlarının dipleri yine derin derin kızarıyor.

"Sanırım mutlu olurdum," diyorum. "Ve sanırım birbirimize aşık olabiliriz. Ama rezonansa girene kadar bilemeyeceğim ve kendimi kalp kırıklığına hazırlamak istemiyorum."

S'bren'in yüz ifadesi ciddidir. "Bunu anlıyorum. Kalbini korumana yardım edeceğim, P'nee."

Ve bu beni daha da çok üzüyor. Çünkü S'bren ne kadar nazik ve koruyucu olursa, kalbimi ona o kadar çok kaptıracağımdan şüpheleniyorum.

Umarım bitim uyanır ve dikkatini verir.

SONRAKI BİRKAÇ GÜN TAMAMEN TEMBELLİK VE ARA SIRA BIRAZ ÇALIŞMANIN BİR KARIŞIMI.

Meyve mağarasında yapacak pek bir şey yok. Görmek için ateş yakmaya gerek yok - tepedeki ışıklar hiç sönmüyor. Isınmak için de ateşe ihtiyaç yok. Burada olmak bir serada yaşamak gibi. Yiyecek stoklarımız var, bu yüzden dışarıda fırtınalar koparken biz meyvelerle ve yapraklarla karnımızı doyuruyor, giysiler ve ağlar yapıyor, daha da fazla yapraktan hasırlar örüyor ve uyuyoruz.

Hem de çok.

Biz de yüzüyoruz. Tabii ki yüzüyoruz. İçinde hiçbir şey yaşamayan sıcak, berrak bir havuz. Ben de her gün yüzüyorum, suyun sıcaklığını tenimde hissediyorum ve vücudumun her yerini onlarca kez keseliyorum. Bir çim etek yapıyorum -S'bren bana nasıl yapılacağını gösteriyor- ama pek giymiyorum. S'bren çıplaklığımı pek önemsemiyor ve kendisi de çıplak dolaşıyor. Büyütülecek bir şey değil.

Yani, o bakmıyorken çıplak poposuna çok ama çok sert baktığımı boş verin. Ya da inanılmaz geniş omuzlarının esnemesini izlediğimi. Ya da yüzerken onu süzdüğümü ve güzel vücudunun ıslak, mavi ve kaya gibi sert olduğunu ve -

Tamam, muhtemelen benim onun çıplaklığını fark ettiğim kadar o da benim çıplaklığımı fark ediyordur. Ancak burası ne kadar sıcak ve nemli olursa olsun, mümkün olduğunca az giymek mantıklı geliyor ve ikimiz de bunu büyük bir mesele haline getirmiyoruz.

Tüm bu meyveler inanılmaz derecede lezzetli ve diğerlerinin tüm bunlarla ziyafet çektiğim için beni çok kıskanacaklarını söylediğimde, yanımızda götürmek için biraz meyve kurutmaya karar veriyoruz. Böylece S'bren mağaranın girişine küçük bir duman çukuru kuruyor ve biz de ara sıra içine biraz meyve ekliyoruz ya da meyveleri ters çeviriyoruz ki yavaşça kuruyabilsinler.

Sonra biraz daha yüzeriz. Ve kestiririz.

Dürüst olmam gerekirse, meyve mağarası güzel ama burada yaşamak istemiyorum. Bu kadar sıcak bir yerde olmanın tam bir cennet olacağını düşünmüştüm ama burası buharlı ve bu yüzden sürekli terliyormuşum gibi hissediyorum... bu da daha fazla yüzmek istememe neden oluyor. Yüzmek sorun değil ama sıcaktan dokuma hasırların üzerinde uyumak zorlaşıyor. Buna bir de ışıkların hiç sönmediği gerçeğini ekleyince uykum mahvoluyor. Kendime sık dokunmuş yapraklardan bir uyku maskesi yapıyorum ama genel olarak burada derin uyku diye bir şey yok ve okyanusun sesini özlüyorum. Bu yüzden çok fazla kestiriyoruz.

Ve birlikte kestiriyoruz.

Masum bir şey. Çoğunlukla. S'bren tam bir centilmen ve her zaman bana alan bırakma konusunda son derece bilinçli. Ben onun minderine sürünerek yaklaşan ve yanında uyumak isteyen biriyim. Kadınlar mağarasında yarım düzine uyuyan bedenin rahatlatıcı varlığıyla geçen aylardan sonra, sırf sevişmediğimiz için ondan kısa bir mesafe uzakta yalnız uyuma fikrinden hoşlanmıyorum. Yakınımda başka birinin varlığına ihtiyacım var. Düzgün nefes alışlarını duymaya ve uyandığımda yanımda kimse olmadığında tamamen terk edilmediğimi bilmeye ihtiyacım var. Her seferinde kabuslar görüyorum.

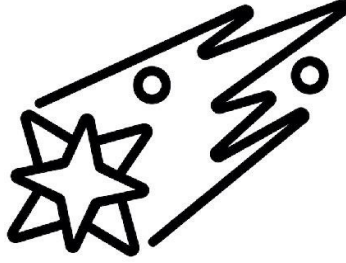
Sanırım bir buz gezegeninde mahsur kaldıktan sonra biraz terk edilme sorunum var.

Ama S'bren asla sınırları zorlamıyor. Geceleri yanına kıvrılmama izin veriyor ve eğer koluna tutunarak ya da yanına sokularak uyanırsam, bunu asla daha fazla zorlamıyor. Çıktığım diğer tüm erkekler onun yanında uyumamı "açık sezon" olarak görür ve sertleştiği anda beni hırpalarlardı, ama S'bren öyle değil. O mükemmel bir centilmen.

Nazik ve koruyucu ve bir erkekte istediğim her şey olabileceğini fark etmeye başlıyorum.

Ama benim bitim zoru oynuyor. Tamamen uykuda ve bu yüzden tek yapabildiğim bir şeylerin devreye girmesini beklemek.

Umarım. Yoksa işler olduğundan daha da karmaşık bir hal alacak.

PENNY

*GÜNLER SONRA***"D**

"S'bren'i mızrağını ona uzatması için teşvik ediyorum.

Yüzü kızarıyor - ya da en azından uzaylı eşdeğeri. Alnı boynuzlarının dibinde kararıyor ve yüzünde o garip ifade belirliyor ama mızrağı benden alıyor. "Geri çekil."

Mecburen çıkıntının kenarına geçiyorum ve gösteriyi izleyebilmek için sarmaşıklara tutunarak kendimi sabitliyorum. Bana her gösterdiğinde, sanki ilk kez görüyormuşum gibi ve aynı derecede etkileyici.

S'bren mızrağı alıp inceliyormuş gibi yapıyor ama ifadesinden bana baktığını, beni izlediğini anlayabiliyorum. Tepkimi görmek hoşuna gidiyor. Sonra, ben daha düşünmeden mızrağı bırakıyor ve bir şekilde sapını kolunun üzerinde yuvarlayıp havaya fırlatıyor. Dönüyor, kuyruğuyla yakalıyor ve sonra etrafında dönüyor. Tekrar tekrar daireler çiziyor, mızrak parlıyor, dönüyor ve sanki bir akrobatmış gibi havada fırıl fırıl dönüyor. Mızrağı boynunun etrafında döndürmesini, sonra aşağıya indirmesini, büyük bir omzundan aşağı yuvarlamasını ve sonra diğer eline geri dönene kadar geçmesini keyifle izliyorum. Pratik mızrak taklalarını bitirdiğinde, mızrağın ucunu ayaklarının dibinden yere saplıyor ve kuyruğuyla son bir fiske vurarak mızrağı uçtan uca çeviriyor ve mızrağın ucu kayaya saplanıp kırılmadan önce yakalıyor.

Heyecanlı bir alkış koptu. "Bu inanılmazdı! Bunu her yaptığında, bir öncekinden daha etkileyici oluyor."

"Evdeyken, sonunda toprağa mızrakla saplardım. Burada sadece kıracağım. Aptalca görünüyor."

Bana utangaç bir gülümseme veriyor, mızrağını bir kez daha döndürüyor ve sonra ileri doğru savurarak başımın üzerinden büyük bir kırmızı meyve geçiriyor. Bir kez daha döndürdükten sonra meyveyi bana uzatıyor.

Göz kırparak ve memnuniyetle eğilerek alıyorum. "Teşekkür ederim, benim cesur akrobatım."
"O kelimeyi bilmiyorum," diyor ama meyveyi almak için yanından geçiyor ve önce bir ısırık alıyor.

bana geri verdi. "İyi mi?"

"Bir akrobat, vücuduyla diğer insanların yapamayacağı inanılmaz yetenekli şeyler yapabilen kişidir." Tanrım, kulağa çok ayıp geliyor. "Numaralar falan gibi," diye ekliyorum çabucak. Meyveden bir ısırık alıyorum, ağzımın değdiği yeri ısırdığını fark etmemeye çalışıyorum, sanki beni tatmak istiyormuş gibi.

Dostum, aramızdaki bu cinsel gerilim beni öldürüyor. Bir kısmının sadece kafamda olduğunu biliyorum, ama önemli değil. Hâlâ beni şehvetten çıldırtıyor. Geceleri minderlerin üzerinde onun büyük çıplak bedenine sürtünmemek için kendimi zor tutuyorum. Onun büyük, görkemli vücudunu çıplak gördüğümde, kendime bunun benim fikrim olduğunu söylemem gerekiyor. Sonunda incinecek olanın ben olduğumu.

Ama tanrım, çok sabırsızım. Onu istiyorum ve bitimin uyanmasını beklemek gittikçe zorlaşıyor. S'bren beceriksiz, evet, ama aynı zamanda koruyucu, çekici ve kurnaz değil. Vücudunda kötü niyetli, aldatici bir kemik yok. Bana bir şey söylediğinde, bunun doğru olduğunu ve ona güvenebileceğimi biliyorum. Ve benim için değil de karşı taraf için şaka gibi olan yıllarca süren ilişkilerden sonra? Bu çok ferahlatıcı. S'bren'in yanında her zaman tam olarak nerede durduğumu biliyorum.

Ve ne yazık ki benim için, çok iyi bir adam olduğu için, bir şeyleri zorlamayacak. Rezonans için beklemek istediğimi söyledim ve bu yüzden benimle flört etmeye bile çalışmıyor. Sadece S'bren gibi davranıyor. Aptal, şapşal, taparcasına seven S'bren.

Ve bu beni her zamankinden daha çok düşürüyor.

Ben meyveden bir ısırık daha alırken başparmağını mızrağın ucunda gezdiriyor ve bana bakıyor. "Seninle konuşmak istediğim bir şey var, P'nee."

"Oh?" Dudaklarımı yalıyorum. Sesi ciddi geliyor ve bunun ne anlama geldiğini merak ediyorum. Bizimle mi ilgili? "Biz" eksikliği mi? Aramızdaki şeylerin değişmesini mi istiyor? Sadece bu düşünce bile karnıma ateş düşürüyor ve bikini üstüme bir jest olarak taktığım yaprak dokumalı lei'ye rağmen meme uçlarımin diken diken olmasına neden oluyor. "Devam et."

Kararsız görünüyor. "Burayı sevdiğini biliyorum ama... eğer diğerlerinden önde olmak istiyorsak, hava açıkken burada uzun süre kalmamalıyız. Birileri burayı kontrol etmeyi düşünecek ve geri dönmeniz için ısrar edecektir." S'bren'in yüz ifadesi ciddileşir. "Yine de kampa geri dönmek istersen, seni götüreceğimi biliyorsun. Ve eğer burada kalmak istersen, bu da sorun değil. Ama bunu belirtmek istedim."

Ah. Seksi bir şey olmadığı için biraz hayal kırıklığına uğradım ama tabii ki değil. S'bren bana bunu yapmazdı. Ona nasıl hissettiğimi söyledim ve o da bunu onurlandırıyor... bana ölümsüz aşk yemini etmediği ya da yuvarlak, solgun vücudumu nasıl da tahrik etmekten kendini alamadığı için biraz hayal kırıklığına uğramış olsam bile. Bana ne söylediğini düşünüyorum. Köye dönmek istiyor muyum? Hazır mıyım?

Hayır. Hâlâ eğleniyorum. "Bugün hava güzeldi, sence yola devam etmeli miyiz?" Ona soruyorum. Başını sallayınca devam ediyorum. "Özellikle gitmek istediğin bir yer var mı?"

"Seninle her yere."

Gülümsüyorum. Ne kadar tatlı. "Bunun belli olduğunu sanıyordum. Hiçbir yere yalnız gitmek istemiyorum."

Çocuksu bir zevk gülümsemesi ağzını kavislendiriyor. "O zaman nereye gitmek istediğini söyle, seni götüreyim."

Evet, beni hemen al! Bu gülümsemeyi gördükten sonra söylemek istiyorum. Kalbim her yönden pıt pıt atıyor. "Emin değilim. Senin ve diğerlerinin yaptığı kadar uzağa avlanmaya gidemiyorum. Her

zaman kampa daha yakın kalmak zorundayız." Sözlerim sanki biraz acıymış gibi geliyor. "Bir fikrin var mı?"

Tereddüt ediyor, sonra da "Eğer seçim yapacaksam, sanırım Atalar Mağarası'nı görmek isterim" diyor.

Oh. Orijinal Sa-khui kabilesinin buraya geldiği eski uzay gemisi. Ben de görmek isterdim sanırım. Eski bir uzay gemisi kulağa sahile dönmekten çok daha ilginç geliyor. "Kulağa harika geliyor."

"O halde sabah yola çıkacağız," diyor S'bren başını sallayarak. "Hava müsait olursa tabii."

Yüzümü buruşturuyorum, derilerimi tekrar giymeyi düşünüyorum, gerçi bir yanım bir kez daha canlı havaya çıkma ve tüm bu ıslak nemden uzaklaşma düşüncesini seviyor. Ama o zaman S'bren'in muhteşem poposunu bir daha göremeyeceğim. Gerçi sadece arkadaş olduğumuz için ona bakmam gerekmiyor. "O zaman yarın sabah."

Başını salladı. "Ben çantalarımızı hazırlayayım ve meyvelerimizi hazırlayayım."

Mızrağına uzandım. "Önce bana o dönme hareketini nasıl yapacağımı göstermelisin."

S'bren bunu düşünüyor. "İşe yarar mı bilmiyorum. Kolların kısa."

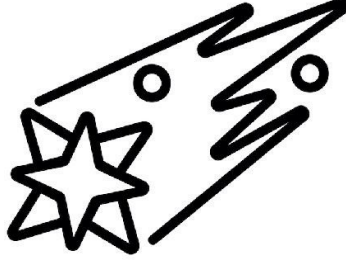
"Kısa kollar mı?!" Gülüyorum, irkiliyorum. "Sana kısa kolları göstereceğim!" "Ve kuyruk yok-"

Daha da çok gülüyorum, çünkü gözleri eğlenceyle parlıyor ve benimle alay ettiğini biliyorum. Bir an için uzun saçlarından tutup öpmek için kendime doğru çekmek istiyorum. İfadesinin hınzır bir zevkten daha ateşli bir şeye dönüştüğünü görmek için...

Ama yapamam.

Yapamam, çünkü bitim yankılanmadan aşık olursam kendimi kalp kırıklığına hazırlamış olurum. Bu yüzden gülümsemeye devam ediyorum... çünkü başka ne yapabilirim ki?

Görünüşe göre işler tersine döndü ve şimdi garip bir şekilde aşık olan benim.

S'BREN

T

Hava sabaha kadar değişmedi, biz de meyve mağarasından ayrıldık ve taze karda Atalar Mağarası'na doğru yürümeye başladık. Ben hiç gitmedim ama diğerleri bana birçok kez orayı ve nasıl bulacağımı tarif ettiler. Bu biraz zaman alacak.

Birkaç gün yürüyeceğiz ama umurumda değil. Çantalarımızı omzuma asmışım ve P'nee arkamda yürüyor, neşeli sesi soğuk sabahı neşeyle dolduruyor.

Meyve mağarasını ve sıcaklığını terk etmesine neden olduğum için kendimi suçlu hissediyorum.

Orayı çok severdi, bitmek bilmeyen taze meyveleri, duvarlardan damlayan yeşillikleri ve ılık tatlı su havuzunu çok severdi. Çıplak tenle dolaşabilmeyi ve rahatlamayı seviyordu. Ben de seviyordum ama her geçen gün kabilenin bizi bulup onu benden alacağından endişeleniyordum. Henüz köye dönmek istemeyen kişinin P'nee olması önemli değil. Kötü bir şey yaptım ve çayına bir şey koydum. Geldiğı yerin ne kadar kötü bir yer olduğunu bana defalarca anlattı ve bunu anlamak benim için zor olsa da bildiğim bir şey var: ona bir daha benimle birlikte güvenmeyecekler.

Eğer birlikte vakit geçireceksek yolumuza devam etmeliyiz. Belki bencilim ama onun köye geri dönmesini istemiyorum. Eğer dönerse, I'rec'e gülümsemelerinden birini verebilir ve o zaman khui'si yankılanır. Ya da O'jek. Ya da tüm dişilerin hayranlıkla baktığı yüzüyle A'tam bile. Kasvetli sabaha doğru kaşlarımı çatıyorum, sanki Gölge Kedi klanına dair düşüncelerden kaçabilirmişim gibi biraz daha hızlı yürümek istiyorum.

Bencilce davranıyorum çünkü P'nee'yi benimle birlikte vahşi doğada kalması için cesaretlendiriyorum. Benimle ne kadar uzun süre yalnız kalırsa, birbirimize o kadar çok uyum sağlayacağımızı umuyorum. Khuilerimizin sessiz olması umudumu yitirdiğim anlamına gelmiyor.

Sabırlıyım.

Çok sabırlı. Ve P'nee beklemeye değer.

GÜZEL HAVA DE V A M ETMİYOR. BU SOĞUK, YABANCI TOPRAKLARDA, İYİ HAVA ASLA TUTMAZ.

Biz yürürken bulutlar yuvarlanıyor, karanlık ve uğursuz, ama üzerimize yağmur yağdırmıyorlar. Bunun yerine kar ve şiddetli rüzgarlar gönderiyorlar ve görmek o kadar zorlaşıyor ki P'nee kemerimi tutuyor ve ben de mızrağımı rehber olarak ileri doğru tutuyorum. Bu, diğerlerinin bizi uyardığı, gökyüzünün sıcak bir kulübeden çıkmayı anlamsız kılacak kadar çok kar yağdırdığı acımasız mevsim havası.

Yine de buradayım, P'nee'yi ılık meyve mağaralarından uzaklaştırıyorum çünkü başkalarının gelip onu benden almasından korkuyorum. Belki de aptal olan benim. Ama görüş alanım kısıtlı olsa bile, tanıdığım ağaç gruplarının yanından geçiyoruz ve birçok avcı mağarasından birinin bu yerin yakınında olduğunu biliyorum. İzlediğim patikalarda dikkatli davranıyorum, seyahat hızımızın yavaşlaması anlamına gelse bile bir tür sığınaktan asla uzak kalmamamızı sağlıyorum. P'nee ve onun güvenliğini hiçbir şey için riske atmayacağım.

Mağaranın girişini buluyoruz ve P'nee beni takip ediyor, ben daha güvenli olduğundan emin olmak için mağarayı kontrol edemediğim karları silkeliyor ve soğuktan yakınıyor. Ben çantalarımızı bırakıp mağarayı kontrol ederken o ateş çukurunun yanına çömelip ateş için gerekli malzemeleri hazırlıyor. Ama sonra her şey netleşiyor ve rahatlayabiliyoruz.

P'nee'nin solgun yüzü soğuktan çatlamış, küçük burnunun ucu kıpkırmızı olmuş ve yelesi buz tutmuş. Ateşe çıra parçaları atarken bile titriyor ama gülümsemesi hiç eksik olmuyor.

"Seni meyve mağarasının sıcaklığından ayırdığım için pişmanım," diyorum ona, yakıt maşasını alıp ateş çukuruna iki büyük yakıt keki bırakarak. "Muhtemelen orada kalmamızı isterdin."

"Ben mi?" Sözlerime şaşırmış görünüyor. "Yok, ben iyiyim. Hava çok soğuk ama buradayız ve güvendeyiz, yani bu da başka bir macera." Gülümsemesi genişliyor. "Peki ya sen? Mağarada kalmak yerine yine bu kışta kıyamette dışarı çıkmak zorunda kaldığın için üzgün müsün? Eminim bu sana evi özletiyordur."

"İlk başta bana evi hatırlattı," diye itiraf ediyorum. "Ama farklılıklar... tuhaftı. Kayadaki hiç kaybolmayan ışık gibi. Ya da sessizlik. Evimiz bile hiçbir zaman tam anlamıyla sessiz değildi. Her zaman ormanda fırtınalar kopan kaariler ya da eşlerine seslenen kuşlar olurdu. Orası sadece... garip bir yer." Omuz silkiyorum ve çantamdaki kürkleri çıkarıyorum. "Ama ayrıldığım için hiç pişman değilim. Seninle vakit geçirebileceğim. Önemsemişim tek şey bu."

"Seni koca tatlım," diye takılıyor P'nee, gülümsemesi daha da genişliyor. "Ben kendi adıma geri dönmek yerine ikinci maceraya çıktığımız için minnettarım. Biraz karla başa çıkabilirim."

Hiçbir şey söylemiyorum, homurdanarak cevap veriyorum ki onu duyduğumu bilsin. Bunun yerine ıslak, karla kaplı kürkünü çekip çıkarıyorum ve onu sıcak tutması için taze bir kürke sarıyorum. Kampa geri dönersek, bana hayır diyemesin diye çayına bir şey koyduğumu öğrenecekler. Bu utanç verici şeyi ve onun ne kadar üzgün olduğunu bilecekler ve kamptaki herkes S'bren'in sorumsuz bir aptal olduğunu öğrenecek. Seçimimden o kadar pişmanım ki, acaba M'tok insanların onlara uyarıda bulunmadan visshek vermesinin ne kadar kötü olduğunu fark etti mi? Acaba C'lie şimdi bile öfkeli sözlerle kulaklarını kabartıyor mu?

Eminim öyledir. Uyandığında durumdan memnun olduğunu hayal bile edemiyorum. P'nee beni hayal kırıklığına uğrattı ve bu da bir o kadar kötü. Onu hayal kırıklığına uğratmışım gibi hissettim ve bu bir daha asla yaşamak istemediğim bir duygu.

Küçük mağaranın etrafına bakar. "Burası biraz seyrek."

Başımı sallıyorum. Tüm avcı mağaraları arasında bu mağarada erzak bolluğu yok. Ya birilerinin ikmal yapması gerekiyor ya da birileri yakın zamanda buraya gelmiş ve henüz erzak doldurmak için geri dönmemiş. Yakıt bile azalmış. "Kar yağışı yapamayacağımız kadar kötü olmadığı sürece sabah yola devam edeceğiz."

P'nee başını sallıyor ve nemli çizmelerinden birini çıkarıyor. "O zaman giysilerimizi ateşin yanında kurutsak iyi olur, çünkü içimden bir ses bu havanın dinmeyeceğini söylüyor."

HIÇ DURMUYOR.

Karlar sabahki kadar rüzgârla savrulmuyor ama yoğun bir şekilde yağıyor. Mağarada kalmayı tartışıyorum ve P'nee bana umutla baktığında devam etme kararı veriyorum. Eğer bir yerde mahsur kalacaksak, bunun daha iyi bir mağarada ya da Atalar Mağarası'nda olmasını tercih ederim. P'nee biraz kar yağmasını dert etmediğini söylüyor, biz de devam ediyoruz.

Sonraki iki gün berbat geçti. Tüm nefesimizi yürümeye sakladığımız için fazla konuşmuyoruz. Rüzgâra karşı kalın karda attığımız her adım efor sarf etmek gibi geliyor ve buzlu havayı doğrudan solumamak için yüzümüzü kürkle örtmek zorundayız.

Her öğleden sonra ikiz güneşler batmadan önce bir avcı mağarasına zar zor ulaşıyoruz ve daha hızlı seyahat edemiyor olmamız beni endişelendiriyor. Yine de P'nee elinden geldiğince hızlı gidiyor. Havanın bu kadar kötü olması ve derin karların her adımı zorlaştırması onun suçu değil. Ben bile gerektiği kadar hızlı hareket edemiyorum. Soğuğun sonu yok. Yağan karın sonu yok. Ve Atalar Mağarası'na devam etmenin akıllıca olmayacağından endişeleniyorum. Belki de bu küçük avcı mağaralarından birinde oturup havanın değişmesini bekleyeceğiz...

Ya da Sa-khui kabilesinden avcıların bizi bulup P'nee'yi benden sonsuza dek almalarını beklemek. Bu fikirden pek hoşlanmadım.

İki gün boyunca bu böyle devam eder. Hava sert ama dayanılabilir.

Üçüncü gün güzel başlıyor ama sonra daha soğuk bir hava geliyor. Rüzgârlar şiddetleniyor ve hava o kadar soğuk oluyor ki sanki her nefes alışımında ciğerlerimi yakıyormuş gibi hissediyorum. P'nee kemerime tutunuyor ama adımları gittikçe yavaşlıyor ve yüzünü örten kat kat kürklere rağmen dişlerinin takırdadığını duyabiliyorum. Bu beni endişelendiriyor. Ben Sa-khui halkının soyundan geliyorum. Adanın havasına alışkın olsam da, bu kemik kıran soğuğa dayanabilirim. Ama P'nee insan ve kırılan. Onu ısıtmalıyım, hem de hemen.

Aklıma hemen bir fikir geldi ve rüzgar giysilerimizi yırtarken inleyerek bana doğru sendelediğinde ne yapacağımı biliyordum. Sırtımı donmuş rüzgârlara dönüyorum ve P'nee önümde titrerken bedenimi rüzgâr kıran olarak kullanıyorum. "Kıyafetlerini çıkar."

"Ne-ne-ne?" Buz tutmuş kirpiklerinin arasından bana bakıyor ve başını sallıyor. "Bunu yapmayacağım!"

Bıçağımı çıkarıp katlarımın önünü, tunik altıma kadar kesiyorum ve çıplak göğsümü işaret ediyorum. "Ten tene temas en sıcaktır. Kıyafetlerini çıkar ve bana sarıl. Kürklerinizi ikimizin etrafına saracağım ve sen güvende ve korunmuş olacaksın."

Sanki delirmişim gibi bir an bana bakıyor ama sonra bana yaklaşıyor. Eğiliyor ve buz gibi yanağını göğsüme bastırıyor, titriyor. "Emin misin?"

Daha önce tereddüt ettiysem de teninin soğukluğu beni ikna etti. Soğuktan daha da yüksek sesle inleyene kadar katlarını soymasına yardım ediyorum ve sonra yumuşak, pembe bedenini göğsüme doğru çekiyorum. Bana yapışıyor, kollarını ve bacaklarını göğsüme doluyor ve nefes nefese kalıyor. "Lanet olsun, çok sıcaksın S'bren. Tanrım, bu iyi bir fikirdi."

Tüm dişi uzuvlarını tenime bastırıldığında sikim hemen sertleşiyor ama bunu daha sonra düşüneneğim. Uzun bir deri parçasını poposunun etrafına ve sırtımın alt kısmına sarıyorum, tutunmasına yardımcı olması için ona bir askı yapıyorum. Sonra, derilerimi bağlayıp ikimizin etrafına daha da fazla pelerin ve kürk katmanı sararak bizi bir araya getiriyorum. İşim bittiğinde tamamen hantallaşmış ve önden ağırlaşmışım ama P'nee'nin titremesi yavaşlamıştı ve

bana karşı, tüm yumuşaklığıyla göğsüme bastırdı.

Enfes bir işkence.

Yürürken onu kucağıma alıyorum ve adımlarım yavaşlasa da umurumda değil. Onu sıcak tutabildiğim sürece P'nee artık tehlikede değil ve ben güçlüyüm ve devam edebilirim. Rüzgâr ve kar hızlanıyor, her adımda daha da kalınlaşıyor ve ısıyor. Çok geçmeden yüzüm buzla kaplanıyor ve birkaç adımdan ötesini göremiyorum - gerisi kar fırtınası tarafından gizleniyor. Ama tanıdık bir soluk pembe ağaç kümesini, ardından bir yiyecek zulasının işaretini geçiyorum ve bir başka avcı mağarasına daha yakın olduğumu anlıyorum. Mağaranın o bölgede bir yerde olacağını bilerek kayalıklara doğru ilerliyorum. Daha günün erken saatleri ama böyle kötü bir havada daha uzağa giderek P'nee'yi ya da kendimi riske atmayacağım. Ataların Mağarası bir gün daha bekleyebilir. Ne de olsa bu kadar uzun süre bekledi.

Görüş mesafesi çok kötü olduğu için mağarayı bulmam biraz zaman alıyor ve bulduğumda da pek sıcak gelmiyor. Rüzgâr artık bıçak gibi içimizi parçalamıyor ama küçük mağaranın içi hâlâ çok soğuk.

"Ateş yakmalıyım, P'nee," diyorum ona, üzerimizdeki ilk birkaç katmanı soyarken bile. "Kürklerin altına gir ve sıcak kal, ben seninle ilgileneceğim."

"Bebeklik yapmaya çalışmıyorum," diyor benden ayrılırken bile. "Ama hava çok soğuk."

"Biliyorum. Bunu iyi yapacak güçtesin, güven bana. Bu hava korkunç." Üzerimdeki katların çoğunu çıkarıp ona sarıyorum, sonra mağaranın arka tarafında daha sert ve soğuk kürkler bulup onları da üzerine yığıyorum. "Ateş yardımcı olacaktır. Artık fazla kalmadı."

"Teşekkür ederim S'bren," diye nefes nefese kalıyor ve sonra başını kürklerin altına eğiyor.

Parmaklarım soğuktan ağrıyor ama ateşi yakmayı başarıyorum, hızlı ve sıcak bir alev elde etmek için üzerine yakıt yığıyorum. Neyse ki bu mağara iyi stoklanmış, bu yüzden dışarıda hava şiddetlenirken burada güvende kalabiliriz. Çay yapabilmek için ateşin üzerine bir kese kar koyuyorum ama şu anda üşüyorum ve P'nee'nin de üşüdüğünü biliyorum. Üzerinde yattığı alt kürkü ateş çukuruna yaklaştırıyorum. "Biraz zaman ver, sıcaklığı hissedeceksin."

Kürk yığınının bir köşesini kaldırarak bana büyük pembe memelerini ve karnının gölgeli kıvrımlarını gösteriyor. "O zamana kadar buraya gelip beni ısıtır mısın? Sen de üşümüş olmalısın."

Öyleyim. Yine de tereddüt ediyorum. Onu istemediği bir durumun içine itiyormuşum gibi hissetmesini istemiyorum. "Derilerim ter ve karla ıslanmış."

"Çıkar onları. Tekrar ten tene yapalım." Kürklerin altında titriyor. "Utanma, S'bren. Ayak parmaklarımı hissedemezken olmaz."

Bu benim kararım. Giysilerimi, hatta peştamalımı bile çıkarıp ateşin yanındaki taşların üzerine seriyorum ve sonra P'nee ile birlikte battaniyenin altına giriyorum. Hemen soğuk ellerini göğsüme koyuyor ve ayaklarını bacaklarımın arasına sokup inliyor.

Kaskatı kesiliyorum, çünkü bu inilti bana başka şeyler düşündürüyor. Soğuk olmayan şeyleri. Çok, çok sıcak ve bana doğru bastırılmış şeyler. "Ben... çay yapıyorum," diyorum ona, sesim boğuklaşarak. "Seni ısıtacak."

"Hayır, sen harikasin" diye mırıldanıyor, bana daha da sokularak. "Burada kal ve sana dokunmama izin ver.

Sen çaydan bile daha sıcaksın."

Öyle miyim? Tereddütle, battaniyenin altından bir kolumu ona doluyorum, tenim onunkine sürtünüyor ve o da iç çekip kendini daha da yaklaştırıyor. Onu uzaklaştırmalıyım.

Ben... iyi, bilge bir avcı değilim, çünkü onu uzaklaştıramıyorum. Sadece ona daha sıkı sarılıyorum ve bedenime karşı hissettiği duyguyu takdir ediyorum. Aletimin sert, ağrıyan çubuğunu

fark etti - fark ettiğinden eminim, ama hiçbir şey söylemedi. Sıcaklık ikimiz için de çok önemli.

Sıcaklık, başka bir şey değil.

HER GECE OLDUĞU GIBI, RÜYAMDA P'NEE'YI GÖRÜYORUM. BU GECE DE DİĞERLERİ GIBI.

benim eşim ve ağzını benden uzak tutamıyor. Dudaklarını dudaklarıma bastırıyor ve sonra birlikte kürklerin içine kayarken çıplak göğsümü öpüyor. Karnımı yalayıp öperken yelesi karnımın üzerinde iz bırakıyor ve sonra duraklıyor, dişleri kalçamdaki hassas deriyi hafifçe sıyrıyor.

"Bunu yapmam senin için sorun değil, değil mi?" Ağzı sıcak ve ılık, dili tenimde geziniyor.

Rüyamda inliyorum, o kadar yüksek sesle ve ihtiyaç dolu ki sarsılarak uyanıyorum.

Ama P'nee'nin sıcak, davetkâr ağzı hâlâ kalçamda, dili şakacı bir şekilde etimin üzerinde dans ediyor. Eli karnımın alt kısmında duruyor ve bana dokunurken küçük bir zevk iç çekişi yapıyor.

Bu bir rüya değil.

Eli aşağıya iniyor ve birçok kez hayal ettiğim ve acı çektiğim gibi, sikimi elinde kavırıyor ve bana dokunuyor. Dokunuşu önce hafif ve araştırıcı, parmak uçları uzunluğumu sıyrıyor ve sonra aşağı inip kesemi avuçluyor. "S'bren," diye nefes alıyor. "Bunu daha önce de söylemiş gibi hissediyorum ama... Tanrım, muhteşemsin. Ağzımı her tarafına sürmek istiyorum." Ve ben sertleşince gırtlaktan küçük bir kıkırdama çıkarıyor.

Beynim sisle dolu. Düzgün düşünemiyorum - nasıl oluyor da P'nee bana böyle dokunuyor ve ben henüz rüya görmüyorum? Dehşete kapıldığım bir an, dün gece uyumadan önce içtiğimiz çayın içine bir şekilde visshek koyduğumdan, kürklerin altında sıcaklığı paylaştığımdan endişeleniyorum. Elini tutuyorum ve bir kez daha sikime uzanmadan önce onu durduruyorum. "P'nee-bekle. Ne yaptığının farkında değilsin."

"Evet, istiyorum." Bana bakıyor, gözleri ateş saçıyor ve dilini kalçamdaki sert, kaslı çizgilerin üzerinde hafifçe gezdiriyor. "Beni çaldığım geçen geceyi düşünüp duruyorum. O zaman bir şey yapma şansım olmadı ve bu iyi, çünkü ben değildim. Visshek'ti. Ama bunu düşünmeye devam ediyorum, S'bren. Verdiğin yanıtları ve bunu senin için ne kadar çok yapmak istediğimi düşünüp duruyorum. Senin için. Seninle birlikte olmak istiyorum. Sana dokunmak hoşuma gidiyor." Ağzını tenime bastırıyor, dudakları gıdıklanıyor. "Ve daha fazlasını yapmak istiyorum."

İnliyorum, acı çekiyorum. Bunu istiyorum. Sıcak, istekli ağzını düşünmekten kendimi alamadığım tüm noktalara koymasını istiyorum. P'nee'nin zevk hakkında bildiklerini öğrenmek istiyorum. Onu kürkümün içine almak ve eşim yapmak istiyorum.

Ama beklemek istediğini söyledi. Bana tekrar uzandığında sikim seğiriyor ve ağrıyor, ama elini tutuyorum ve sakız dolu uca dokunmasına izin vermiyorum. "P'nee. Bekle."

"Neden?" Alaycı bir şekilde dudak büküyor ve kalçama bir öpücük daha konduruyor, yüz ifadesi eğlenceli ve baştan çıkarıcı. "Kirlili rüyalar gördüm ve sen buradasın, sana dokunmak ve iyi hissettirmek istiyorum."

"Ama... Ben sadece arkadaş olduğumuzu sanıyordum. İstedğin bu değil mi?"

P'nee oturur, güzel yüzü meydan okumayla doludur. "İstedğin bu mu?" diye karşılık verir.

Başparmağımı bileğine sürüyorum ama sıkışan elini bırakmıyorum. "Ne istediğimi biliyorsun. Senin zevk eşin olmak istiyorum... ama bu senin istediğin şey değil."

Başını sallayarak elimden kurtulmaya çalışıyor. "Artık ne istediğim umurumda değil. Sana dokunmak istiyorum. Dokunulmak istiyorum. Kimsenin bilmesine gerek yok."

"Bileceğiz. Hatırlayacağız. Ve kampa döndüğümüzde bunu çok fazla düşüneceğiz."

ve sen başka biriyle rezonansa giriyorsun. Gölge Kedi klanından birini gördüğünde khiu'n şarkı söylemeye başlarsa, günlerim boyunca başka hiçbir şey düşünmeyeceğim. Sana dokunmayı ve bunun ne kadar iyi olduğunu düşüneceğim - çünkü iyi olacağını biliyorum. Ve sonra sen benimleyken khiu'nin ne kadar sessiz olduğunu düşüneceğim. Ve bu benim ruhumu kıracak." Küçük bileğini ovmaya devam ediyorum, çünkü ona dokunmalıyım. "Ve sanırım seninkini de kıracak."

Yüzü buruşuyor, gözlerinden yaşlar geliyor. "Bu sen olabilirsin. Başka biriyle rezonansa girebilirsin."

Kampta bir sürü kız var ve hepsi benden önce rezonansa girebilir." Yavaşça başımı sallıyorum.

Yüzünde hayal kırıklığı ve acı dolu bir ifade belirliyor ve elini geri çekiyor. "Ne düşüneceğimi bilmiyorum. Senden hoşlanıyorum, S'bren. Ve senden deli gibi etkileniyorum... ama tekrar bir kenara atılmak istemiyorum."

"Yine mi?"

Sessiz kalıyor. Burada eski bir acı var, konuşmayacağı bir acı. Ama bu ikinci kez dışlanmaktan ya da khiu'si isterse atılmaktan korktuğundan bahsediyor. Birisi geçmişte benim gülümseyen, sevimli P'nee'mi incitti ve bu benim göğsümü ağrıtıyor. Bunu onun için düzeltmek istiyorum. Hayatının geri kalanında her gün gülümsemesini ve bir daha kimsenin onu incitmemesini sağlamak istiyorum. Bu yüzden uzanıp onu kendime çekiyorum, göğsüme yaslayıp sarılıyorum.

"Özür dilerim," diye fısıldıyor bir süre sonra.

"Özür dileme." Saçlarını okşadım. "Benden kalbini güvende tutmamı istedin. Koruyacağım."

Küçük bir hıçkırık boğazında düğümleniyor. "Hiç bitinin uyanmasını dilediğin oldu mu? Onu o kadar çok istediğimi hayal ediyorum ki, harekete geçmesi gerektiğini fark edecek ve o zaman tüm bu merak sorun olmaktan çıkacak."

Onunla rezonansa girmeyi hayal ediyor muyum? Bu aptalca bir soru. Bu benim tek hayalim.

Bana yaslanmış yatıyor ama uyumadığını söyleyebilirim. Zihni çok huzursuz, vücudu çok gergin. Hiçbir şey söylemiyorum, zihinsel olarak kendi bedenimin rahatlamasını istiyorum. Aletim yanıyormuş gibi hissediyorum ve bana ne kadar hevesle uzandığını, karnımı öperken sesindeki boğuk notayı düşünmeden edemiyorum.

M'tok teklifini kabul etmediğim için aptal olduğumu söyleyecektir... ama P'nee kalbini korumamı istedi. Ne kadar zor olursa olsun, anlıyorum. Şimdi ihtiyaç duyduğu bir anda gelecekte acı çekmesine neden olmak istemiyorum. Eğer onun koruyucusu olacaksam, onu şimdi ve gelecekte korumalıyım.

Yine de... solgun parmaklarının sikimin etrafında kıvrılmış görüntüsü aklıma kazındı. P'nee bana dokunmaya çok hazır. Sanki elleri üzerimdeyken -ağzı üzerimdeyken- ona büyük bir zevk verecekmiş gibi davranıyor. Bunun tam tersi olduğunun farkında değil mi? Bir erkeğin her şeyden önce dışısını memnun etmek için çabalaması gerektiğini? Ve yine de... benden ona dokunmamı hiç istemedi.

Acaba kaçırdığım bir şey mi var? Aklıma gelmeyen bariz bir açıklama. Yine de hiçbir şey düşünemiyorum. Tek düşünebildiğim P'nee'nin boğucu gülümsemesi. Hevesli eli. Ağzını sikimin üzerine koymak istediğinin farkına varmam... ve şimdi başka hiçbir şey düşünmeden duramıyorum. "P'nee?"

"Mmm?"

Belki de bu konuyu açmamalıyım. "Ben...hiçbir şey."

İç geçiriyor ve bir dirseğinin üzerinde doğrulup bana bakıyor. "Aramızdaki şeyleri garipleştirdim, değil mi?"

Özür dilerim. Her şeyi unutamam, tamam

mı?" "Böyle şeyleri unutamam."

"Denemek mi?"

Onun için deneyeceğim... ama... "Neden hep beni memnun etmeye çalışıyorsun?" "Ha?" Kaşları birbirine çatıldı.

"İhtiyacın olduğunda, neden beni memnun etmeye çalışıyorsun ve benim... sikime dokunuyorsun?" Kelimeler boğazımda düğümlendi.

"Oh. Bir erkeğe dokunmayı seviyorum. Onun tepkisini görmek hoşuma gidiyor. Onu iyi hissettirmek hoşuma gidiyor." Omuz silkiyor ve sanki bu basit bir cevapmış gibi tekrar bana yaslanıyor.

"Ama... neden benden seni tatmin etmemi istemiyorsun?" "Oh. İstemek zorunda değilsin."

Bu benim kafamı karıştırıyor. "Yapmak zorunda değil miyim?"

"Hayır. Çoğu erkeğin bir kızın altına yatmaktan hoşlanmadığını biliyorum, bu yüzden normalde sormam. Sorun değil." Sesi uykulu. "Bu konuda endişelenme. Eğer oynamak istiyorsan, bu konuda hiçbir şartım yok."

Sikime dokunuyor ama karşılığında hiçbir şey istemiyor mu? Kendisini bana yaptığı gibi iyi hissettirmemi istemiyor mu? Bunu şaşırtıcı buluyorum... ve sonra bunun belki de geçmişte onu inciten erkeklerle bir ilgisi olduğunu fark ediyorum. Onu reddedenlerle.

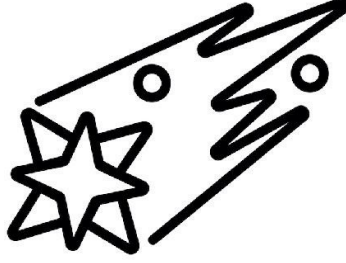
Daha önce hiç hissetmediğim kadar sıcak, öfkeli bir öfke zihnimi kabartıyor.

Böyle bir yeteneğe sahip olmak ve bunu kötüye kullanmak. P'nee'mi kollarında, istekli ve sıcak tutup onu memnun etmeye çalışmamak mı? Onu bir kenara atmak mı? İstedğim tek şey o iken? Derin, öfkeli bir nefes çekiyorum ve sonra sakinleşmem gerektiğini fark ediyorum. Sırlarından şüphelendiğimi anladığında P'nee'nin üzülmesini istemiyorum.

Ve şimdi P'nee'yi memnun etmeyi düşündüğümde, başka hiçbir şey düşünmüyorum. Ağzımı onun yumuşak tenine koyduğumu hayal ediyorum. Uyluklarının arasını yalamayı ve kıvrımlarından tatlılık çıkarmayı. Amcığını koruyan altın rengi bukleleri okşadığımı ve altında sakladıkları harikaları keşfettiğimi. Vücudum yeniden şiddetli bir ihtiyaçla kenetleniyor ve bunu yapmak istiyorum. P'nee'ye tüm değersiz erkeklerin sahip olmadığı zevki vermek istiyorum.

Atalarımız dilde rezonans eşinin tadı gibi bir tat olmadığını söyler. Ama bence P'nee'nin tadı da aynı derecede mükemmel, aynı derecede inanılmaz olurdu. Rezonans benim için önemli değil.

Ben sadece P'nee'yi istiyorum.

S'BREN

I

Sorunumun çözümünü anlamam için bir gün daha geçmesi gerekiyor: Aptal olmayı bırakmalıyım.

P'nee ve ben mağarada kalıyoruz, buz gibi hava her an daha da soğuyormuş gibi görünürken ısınmak için ateşin yanına sokuluyoruz. Ateşi harlıyoruz ve sohbet ediyoruz, ama

P'nee öğleden sonra boyunca uyuyor ve uyanık olduğu zamanlarda botlarını tamir ediyor.

Bu bana düşüncelerim için zaman bırakıyor. Çok fazla zaman.

Ve düşündükçe, bu konuda yanlış yaptığımı fark ediyorum.

P'nee kalbini riske atmak istemiyor ama benden etkileniyor. Bana dokunmaktan hoşlanıyor. Gülümsemeleri parlak ve misafirperver ve ben hala meyve mağarasındaki o öpücüğü düşünüyorum. Uzaklaştım çünkü kalbini güvende tutacağıma dair ona söz vermiştim.

Ben bir aptalım.

Kalbini kimin için güvende tutuyorum? I'rec için mi? O'jek için mi? Dışımı kollarımdan alsınlar diye mi? Düşüncesi bile mızrağımı ikiye ayırmak istememe neden oluyor.

M'tok kafama bir tokat atar ve çamur beyinli olduğumu söylerdi. P'nee için en iyi eş ben değil miyim? Onun kalbini kazanmaya çalışmalıyım, başka bir avcı için güvende tutmaya değil. Onu kürklerime bir kez kazandıktan sonra, tek sorun rezonans olacaktır.

Yankılanma bir dolunayda da olabilir, yirmi dolunayda da. Hiç olmayabilir de. G'hail, V'za ile rezonansa girmedi ve birlikte mutlular. P'nee bundan çok çok uzun bir süre sonra yankılanabilir.

Onu sonsuza dek istiyorum. Tüm günlerini istiyorum. Ama gelecekte olabilecekler için endişelenmenin bir anlamı yok. P'nee bana uygun olabilir. Hiç yankı bulmayabilir.

Dumanı tüten büyük bir dağ ülkeyi yeniden yok edebilir.

Kötü şeylerin olmamasını umarak yaşayamam. Her günü kabullenmeli ve kucaklamalıyım.

İstediğim dişi alıp ona sahip olmalıyım. Tüm bu kaçırılmanın amacı bu değil miydi? Onu

diğerlerinden uzaklaştırıp sadece benimle rezonansa girmesini sağlamak? Tekrar M'tok'un burada olmasını diliyorum. Benim

Zeki kardeş muhtemelen kürkünün içinde eşini çoktan bulmuştur. O akıllı ve kurnazdır ve dışısını nasıl ikna edeceğini bilir. Ben zeki kardeş değilim, bu yüzden düşünmeliyim.

Ve düşün.

Ve biraz daha düşün.

P'nee esniyor ve kürklerin arasına kıvrılıyor, sonra bana bakıyor. "Bu gece soğuk olacak. Yine birlikte uyuyabilir miyiz?"

Sorusu karşısında boynuzlarımın kızardığını hissedebiliyorum. "Tabii ki. Tüm kıyafetlerimi çıkarmamı ister misin?" Evet demesini umarak elimi peştamalıma götürüyorum. Çıplak olursam onu baştan çıkarmanın daha kolay olacağını düşünüyorum.

"Hayır." Esneyerek gözlerini kapatıyor. "Bütün gün ateş yaktığımız için o kadar da kötü değil. Uyumak için peştamalımı ve tunik altımı giyiyorum. Umarım bu seni rahatsız etmez."

Bunların hiçbiri beni rahatsız etmiyor. Peştamalımı üzerimde bırakıp kürklerin içine giriyorum ve onu kendime doğru çekiyorum. Kıvrımlı, yumuşak vücudu kollarımda mükemmel bir his uyandırıyor ve elini belime doğru kaydırarak yüzünü göğsüme yaslıyor. Son derece memnun görünüyor ama benim zihnim sakin değil. Yeni planımı, daha çok M'tok gibi olma planımı düşünmeye devam ediyorum.

"Kabilemde," diye geveliyorum, bir yalana başlarken kendimi garip hissediyorum. M'tok çabalarım gülerdi ama burada değil. "Bir erkeği zevk eşi olarak almak isteyen bir dişi, önce onun kendini kanıtlamasını ister."

Bu bir yalan. Hem de büyük bir yalan. Ama kimsenin bilmesine gerek yok.

"Mmm?" Gözlerini açtı ve merakla bana baktı. "Kendini kanıtlamak mı? Ne demek istiyorsun?"

"Yani... iyi bir eş olduğunu kanıtlamak." Kelimeler boğazımda düğümleniyor. Kendi kulaklarıma bile aptalca geliyor.

"Bu çok hoş. Avlanarak mı?" Gözleri tekrar kapandı.

"Ona zevk vererek. Kürkler içinde." Atalarım P'nee'ye kur yapma çabalarım kesinlikle gülüyordur. "Eğer bir erkek dışısını memnun etmekte iyi değilse, dışının onu zevk eşi olarak kabul etmesi için hiçbir neden yoktur."

Yüz ifadesi değişti. Gözleri birden açıldı ve vücudu yanımda gerildi. "Bana soruyor musun... benimle yatabilir misin?" P'nee başını eğdi.

"Sana kendimi kanıtlamak isterim, evet. Ve sonra birbirimize dokunabiliriz. Zevk arkadaşı olabiliriz. Birbirimizden zevk alabiliriz." Elini tutuyorum, yığına bir yalan daha eklerken yüzümde ciddi bir ifade var. "Rezonans bizim için gerçekleşebilir... ya da ayların birçok dönüşü boyunca ikimiz için de gerçekleşmeyebilir. Kim bilebilir ki?"

"Oh." Dudağını ısıırıyor. "Kararsızım. Senden hoşlanıyorum, S'bren. Tanrım, senden hoşlanıyorum." Parmakları peştamalimin bağlarıyla oynuyor ve ben beklentiyle inlemek istiyorum. "Senin kadar tatlı ve özenli biriyle hiç tanışmadım. Egoma iyi geliyorsun, biliyor musun? Beni özel hissettiriyorsun."

Sanki o özel değilmiş gibi? Kadınların en mükemmeli değilmiş gibi mi? Ama sanki tereddüt ediyormuş gibi geliyor.

"Ben sadece... incinmekten korkuyorum."

"Sana zarar vermeyeceğim. Eğer aletim senin küçük bedeninin için çok büyükse duracağım."

İçinden bir kahkaha yükseliyor. "Öyle değil. Fiziksel acı değil. Kalp acısı. Sadece seni kaybetmek için aşık olmak istemiyorum, anlıyor musun?"

Ah. Bu tartışmayı bekliyordum. Ve başka bir yalanla hazırım. "Mutlu bir çiftleşme zevki sık sık halkımla rezonansa neden oldu. Bu birçok kez oldu."

"Oh." Dudaklarını yalıyor ve bana bakıyor. Yüzünde özlem ve belirsizlik karışımı bir ifade var.
"Bilmiyorum, S'bren. Tek yapmak istediğim seni iyi hissettirmektir. Bu olmak zorunda değil.

daha fazla bir şey-"

"Zevkli bir çiftleşme olabilir," diye ısrar ediyorum, uzanıp çenesine dokunarak bakışlarını kaçırmak yerine bana bakmasını sağlıyorum. "Bu çok iyi bir şey olabilir. Ve belki de khuilerimizi cesaretlendirebilir."

"Ama... ya kalplerimiz kırılırsa?" Bir an için küçük ve kararsız görünüyor, gözleri kırılganlıkla dolu.

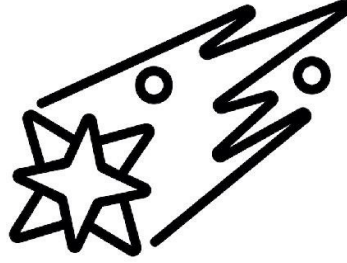
"Seni koruyacağım," diye söz veriyorum ona. "Bu bir zevk olacak, daha fazlası değil. Seninkini rezonans eşin için saklayabilirsin." Bu da başka bir yalan. Onun kalbinin benim olmasını istiyorum ama bu zamanla olacak.

Ağzını yarım bir gülümseme kaplıyor. "Peki ya senin kalbin?" "Benimki çoktan gitti. Sonsuza dek senin oldu."

Gözleri yumuşuyor ve bir an için beni tekrar öpüp öpmeyeceğini merak ediyorum. Ama bana sadece titrek bir gülümseme veriyor. "Bunu düşüneceğim, tamam mı?"

Başımı salladım.

Fikir orada. Şimdi cesur davranıp kendimi ona kanıtlamama izin verecek mi, yoksa çok korktuğu için kalbini benden daha sıkı mı koruyacak, görmek için bekliyorum.

PENNY

I S'bren'in teklifini düşünüp duruyorum. Düşünmeden duramıyorum, gerçekten. Bana kendini "kanıtlamak" mı istiyor? İyi bir sevgili olabileceğini kanıtlamak için mi? Birkaç gün önce beni öpmeyen adamdan öyle bir dönüş yaptı ki merak ediyorum.

Aynı zamanda içimi öyle bir özlemle dolduruyor ki bu beni dehşete düşürüyor.

Son birkaç gündür S'bren'i çok takdir etmeye başladım. Bu sadece ona bakmanın lezzetli olması ve tam bir fiziksel erkek şekerlemesi olması değil. Avlanma, balık tutma ve aklına koyduğu hemen her fiziksel aktivitede yetkin olması da değil. Konu ben olduğumda çok korumacı olması ve bana sanki aya asılmışım gibi bakması da değil. Bu onun kişiliğiyle de ilgili. Biraz palavracı olan I'rec'e ya da S'bren'in sürekli bir şeyler hakkında fikir paylaşma ihtiyacı duyan kardeşi M'tok'a kıyasla daha sessiz. S'bren daha yumuşak başlı. İstedğim zaman liderlik etmeme izin vermekten memnun ama kendimi tehlikeye atmama izin vermeyecek kadar da korumacı. Ama genel olarak kişiliğinde bir tatlılık var. Kardeşinin sahip olduğu sinsi omurgaya sahip değil. O'jek ya da Thrand gibi agresif bir rekabetçi değil. Sadece yumuşak başlı ve nazik ve bunu belirtmeye çalıştığımda başını sallıyor ve bana bunun zeki olmadığı için olduğunu söylüyor.

Belki hiçbir zaman buz gezegeni MENSA'nın bir üyesi olamayacak ama bu onun aptal olduğu anlamına gelmiyor. Sadece plan yapmaya ya da komplo kurmaya gerek görmüyor. Düz çizgilerle düşünüyor. Yıllarca beni yatağa atmak için bir şey söyleyip, söylediği anda değişen erkeklerle çıktıktan sonra? Bu çok ferahlatıcı. S'bren ile her zaman nerede durduğumu bildiğimi hissediyorum.

Bir kaide üzerinde. Dürüst olmak gerekirse, acıtmıyor.

Ani dönüşünün beni meraklandırmasının bir nedeni de bu. Günlerdir ona asıldığımda bile kalbimi benim için güvende tutmak istediğini söylüyor. Bu çok tatlı ve bunu takdir ediyorum, ama aynı zamanda neden şimdi bir sevgili olarak kendini kanıtlaması gerektiğine karar verdiğini merak etmeme neden oluyor. Kalbimi güvende tutma konusundaki fikrini mi değiştirdi? Bu benim ona yaptığım "ya sıçarsın ya da defolup gidersin" uyarısı mı? Çok mu zoru oynuyorum?

Yoksa daha kötü bir şey mi? S'bren benim çok fazla çaba harcadığıma mı karar verdi?

Kalbimi korumasının tek yolu, başka bir kadınla harika seks yapabilmek için benimle seks pratiği yapmak mı?

Son fikrin biraz zorlama olduğunu kabul ediyorum ama bu uzaylılardan bazılarının ne düşündüğünü anlamak da zor. İnsan gibi düşünmüyorlar. Sonuçta, eğer bir insan çayına ilaç atsaydı, doğruca polise giderdim. Ama S'bren bunu sıfır kötü niyetle yaptı ve yanlış yaptığını anladığında o kadar yıkıldı ki neredeyse onun için üzüleceğim... ki bu çok saçma. Kurban benim.

Böyle şeyleri düşündüğümde, onun bu dönüşü hakkında ne düşüneceğimi bilemiyorum. Seks yapmamızı önermesi hakkında. Resmi olarak seks değil, sanırım, ama şakalaşmak. Geçmişte S'bren'den bir şey almaktan çekinirdim çünkü sanki onun kadını olmayı teklif ediyormuşum gibi hissederdim. Şimdi onu biraz daha iyi tanıyorum...tamam, hala öyle hissettiriyor.

Ama bunu söyleme şekli, çok rahat, sadece kendini bana "kanıtlamak" için gönüllü olması, sanki masada bile değilmiş gibi hissettirdi. Sanki sadece zaman geçirmek için yapıyormuşuz gibi.

Belki de bu yüzden saplantılı bir şekilde her şeyi fazla düşünüyorum. Çünkü sadece S'bren'e uymuyor değil, aynı zamanda duygularımı da biraz incitiyor.

Artık beni istemiyor mu?

Berbat durumdayım. Öyle olduğumu biliyorum. İşleri berbat etmekten çok korkuyorum. Yankılanan, bana yol gösteren ve "Evet, bu adam senin için doğru kişi" diyen hiçbir şey yok ve benim geçmişim berbat. İlişkiler konusunda her zaman çok iyiydim. Aşık olma fikrini seviyorum, ancak geçmişte ilişkide her zaman daha çok seven taraf ben oldum. Her zaman veren, takip eden, partnerini memnun etmeye çalışmak için değişen ben oldum. Her seferinde de felaketle sonuçlandı.

Vegas'taki düğünümü düşündüm. Uyandığımda parmağımdaki ucuz yüzüğü gördüğümde ne kadar mutlu olmuştum. Sonunda birinin sonsuza dek sevgilisiydim. Birinin bir numarasıydım. Onların ruh eşiydim. Aşklarıydım. Ve bu karşılıksız değildi.

S'bren bir avı doğrarken ben ateşin yanında oturup kömürleri karıştırırken aklıma korkunç bir düşünce geliyor.

Ya tüm ilişkilerimdeki sorun bensem? Her zaman seks konusunda oldukça iyi olduğumu düşünmüştüm, ama ya bu konuda berbatsam? Ya yapışkanlığım ve "Good Time Penny" zihniyetim yatak odasına uzanmıyorsa ve tüm sevgililerimi hayal kırıklığına uğratiyorsam?

Ve şimdi kendimi sorguluyorum. "Ugh." "Eh?"

S'bren öldürdüğü kişiyi giydirirken başını kaldırıyor.

"Hiçbir şey." Sanırım bunu yüksek sesle söyledim. Ateşi tekrar dürtüyorum ve sonra fikrimi değiştiriyorum. "Aslında konuşmamız gerek."

Yüzünde temkinli bir ifade belirliyor. "Ne hakkında konuşmak istiyorsunuz?"

"Neden bana kendini kanıtlamayı teklif ettiğini bilmem gerekiyor." Sopamı yere bırakıp dizlerime sarılıyorum, çünkü ya bu olacak ya da deli bir kadın gibi volta atmaya başlayacağım.

S'bren duraksıyor ve sonra hayvan etini kesmeye devam ediyor - derisinden arındırılmış bir hazne. "Bu Uzun Boynuz klanının bir geleneğidir."

"Hayır, hayır. Yani, bunca zaman sonra, neden şimdi?" Başımı sallıyorum. "O kadar uzun zamandır kalbimi güvende tutmak istediğini söylüyordun ve şimdi bana kendini kanıtlamak mı istiyorsun? İyi bir aşık olduğumu kanıtlamak için mi? Ne düşünmem gerekiyor?"

Sessiz, et üzerinde çalışmaya devam ediyor ve bu beni daha iyi hissettirmiyor.

"S'bren, lütfen. Bana yalan söyleme ve beni görmezden gelme, tamam mı? Beni ters köşeye yatırdın ve ne düşüneceğimi bilmiyorum."

Büyük avcı bir an düşündükten sonra ellerini yakındaki bir su kabında yıkıyor, sonra da eski,

yumuşak bir deriye siliyor. "Çünkü ben bencilim." Geniş yüz hatlarında bir suçluluk ifadesi var.

Beklediğim cevap bu değildi. "Bencil mi?"

"Kalbini bir başkası için saklamayı istemediğime karar verdim. Onu kendim için istiyorum." Yüz ifadesi inatçı bir ifadeye dönüşür. "Ve geçmişteki zevk arkadaşların sana iyi davranmadı. Seni memnun eden kişi ben olmak istiyorum. Öpülmek ve amının tadına bakmak istediğinde bana gelmeni istiyorum. Uyandığımda seni dilimde, ellerimi de kalçalarının arasında görmek istiyorum. P'nee'yi kendim için istiyorum, başkası için değil. Bu yüzden kendimi sana bir zevk eşi olarak kanıtlamayı teklif ettim. Ve ben bencilim çünkü ağzını tattığım gibi amını da tatmayı hayal ediyorum ve bunu kendim için de istiyorum."

Dürüst itirafı karşısında yüzümün kızardığını hissedebiliyorum. Şey... Gerçeği istemiştim. Bu bir sürü gerçektir. "Oh."

"Bu kötü bir şey mi?" diye soruyor, uzun bir süre sessiz kalıp düşünmeye çalıştığımda. "Açıklamamı istedin. Ben de açıkladım."

Başımı salladım. "Kötü bir şey değil. Ben sadece... Korkuyorum."

"Rezonans mı?" S'bren ellerini tekrar kürküne silerek bana bakıyor. "Yankılanma bundan bir dolunay sonra gerçekleşebilir ya da hiç gerçekleşmeyebilir. Böyle bir şeyden korkarak yaşamamamız gerektiğine karar verdim, eğer S'bren'i kürklerinizin içinde istiyorsanız. Sadece senden bir şansım olup olmadığını öğrenmem gerekiyor... ya da senin için kalbini korumaya devam etmeli miyim? Ne istersen yapacağım." Bir an duraksıyor ve sonra ekliyor, "Ama eğer karar vereceksem, bir fikri diğerinden daha çok seviyorum."

Histerik bir kıkırdamayı bastırıyorum. Tabii ki bir fikri diğerinden daha çok seviyor. Benim de hoşuma gidiyor. Onunla seks yapma düşüncesi hoşuma gidiyor. Öpüşmek, sarılmak ve birbirimizi öğrenmek. "Yani seks olacak, öyle mi?"

"Eğer tek istediğin zevk için amını yalamamsa, bunu da seve seve yaparım," diye itiraf ediyor.

Şimdi gerçekten kızardım. Bedava oral mı? Akıllı başında hangi kadın bunu geri çevirir ki? Ama neden teklif ettiğini biliyorum. Ben de ona bunu teklif etmiştim. Ona sadece eğlenebileceğimizi söyledim. Bir elimi alnıma bastırıyorum, çünkü her şeyi berbat etmişim gibi hissediyorum. "S'bren, ikimiz de ilişkiye girip girmeyeceğimize karar vermeden önce benim hakkımda bazı şeyler bilmelisin."

"Bana söyleyebileceğin hiçbir şey fikrimi değiştiremez." O kadar net, o kadar olumlu ki içim acıyor. Onun gözünde bu çok basit. Benden hoşlanıyor ve bu yüzden beni istiyor, hikâyenin sonu.

"Seninle birlikte olmak istiyorum," diye itiraf ediyorum. "Öpüştüğümüzden beri sürekli bunu düşünüyorum. Beni harika hissettiriyorsun." Tanrım, bana altın gibi davranan bir adamla birlikte olmak ne kadar güzel olurdu? Takıldıktan sonra bana taparcasına bakan biriyle? Sadece hızlı bir sevişmeyle ilgilenmeyen ve sonra daha yeşil çayırlara giden? "Ama erkeklerle iyi bir geçmişim yok."

"Takip... kayıt mı? İzleme konusunda iyi değil misin?" Yüzü şaşkınlığın resmiydi. "Öğrenmene yardım edebilirim."

Yüzümü buruşturuyorum. "Hayır. Yani, insan erkekleriyle bir geçmişim var. Bakire değilim, bilesin diye söylüyorum. Muhtemelen bunu söylemeliyim. Bakireye yakın bir yerde değilim."

"Hiç başkasıyla birlikte olmadım. Başka birini istemiyorum. Tek istediğim sensin, P'nee." S'bren kelimeleri öyle saygıyla söylüyor ki kalbim sızlıyor.

"Ama seks yaptıktan sonra beni istemeyeceğinden endişeleniyorum. Hiç kimse istemez. Rezonans istememin bir başka nedeni de bu. Çünkü sonrasında benden kaçamazlar."

İfadesi gök gürültüsüne dönüşüyor. "İnsan erkekleri, onları kürklerinizin içine aldıktan sonra sizden kaçtı mı?"

Dudağımı çiğniyorum, dizlerime daha da sıkı sarılıyorum. Tanrım, şu anda kendimi çok

savunmasız hissediyorum. Bu konu hakkında konuşmak çok zor. Kelimeler bile sanki boğazımdan sıkıca süzölüyormuş gibi geliyor ve onları geri itmekten başka bir şey istemiyorum. "Tam olarak değil. Ben her zaman belli bir tipteki erkekleri kendime çekirim.

sanırım. Bana ilgi gösterirlerdi ve ben de karşılık verirdim. Flört eder, eğlenir, birkaç randevuya çıkar ve benden ne istediğini açıkça belirtirdi. Sorun şu ki, ben aşk ve bir ilişki arıyordum, onlar ise sadece hızlı bir ilişki arıyorlardı. Seks yaptıktan sonra benden ayrılmak için bahaneler buluyorlar ya da beni ekiyorlardı. Ya da tekrar takılmak istiyorlardı ama ilişki olmadan. Sadece çıkarları olan arkadaşlar, değil mi? Ben de bunu sorun etmiyormuş gibi davranıyordum, çünkü başka ne yapabilirdim ki? İçlerinden birinin fikrini değiştirip bana bakmasını ve "Vay canına, Penny harika biri" diye düşünmesini istedim. Eğlenceli bir hatun, birlikte olmak eğlenceli ve belki de benim için doğru kişi. Ama hiç kimse bunu yapmadı." Çenemi sıkıyorum, çünkü geçmişteki dallamalar için ağlamamaya kararlıyım. Bu tür şeylerle işim bitti. "Ama gerçekten, gerçekten birinin sonsuza dek sevgilisi olmak istiyorum. Sadece birinin 'şu an'ı olmaktan yoruldum. Anlıyor musun?" Ellerimi kalbime bastırıyorum, sessiz, sessiz bitimin üzerine. "İşte bu yüzden rezonans düşüncesini seviyorum ve bunu çok istiyorum. Birisi için o mükemmel BİR olmak istiyorum. Onların ruh eşi olmak istiyorum. Bana bakmalarını ve 'Oh, Penny başından beri beklediğim o özel kişi' demelerini istiyorum."

Ben gevezelik ederken S'bren sessiz, yüz ifadesini okumak imkânsız.

Sessizliğinden ne anlam çıkaracağımı bilmiyorum. Tek bildiğim kalbimin sanki bir mengineye sıkıştırılmış gibi hissettiği ve onun bana uğruna savaşmaya değer olduğumu söylemesini çok istediğim. Bu kadar çabaya, didinip durmaya değdiğimi. Benden henüz vazgeçmediğini.

Onun yerine, ayağa kalkıyor.

"Um... bir yere mi gidiyorsun?" Mağarayı geçerken sordum. "Konuştuğumuzu sanıyordum."

Mağaradaki malzemelerden bir kürk parçası alıyor, onu inceliyor ve sonra bana yaklaşıp başımın üzerine yerleştiriyor, bakışlarını gizliyor ve yüzümü tamamen kapatıyor.

Gülüyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Kabileye döndüğümüzde seninle evleneceğim."

Başımdaki kürkü çekiştirip ağzım açık ona bakıyorum.

"Ne yapacaksın?"

S'bren kürkü işaret ediyor. "Başını ört. Halkının yanına döndüğümüzde töreni yapacağız. Sana, zevk olsun ya da olmasın, başka kimseyi eşim olarak kabul etmediğimi göstereceğim. Sen benim P'nee'msin ve başka kimseyi istemiyorum. Bu yüzden seninle evleneceğim."

Ağzım açık kaldı.

S'bren, her zamanki gibi düşünceli, ilk seferinde kaçırmış olma ihtimalime karşı kürkü tekrar başımın üzerine çekiyor.

"Sen... benimle evlenmek mi istiyorsun?" Kürkü tekrar çekiştirerek idare ediyorum. "Sen... bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?" Kalbim küt küt atıyor ama fazla heyecanlanmak, fazla umutlanmak istemiyorum. Her şeyi yanlış anlıyor olabilirim.

Elimi tutuyor, güçlü ve emin bir şekilde kavlıyor, avuç içi çalışmaktan ve zor yaşamaktan nasır tutmuş. Elim göğsüne, kalbine bastırıyor. "Bu, seni elinden tuttuğum ve tüm halkının önünde eş olduğumuzu ve başkasını almayacağımı ilan ettiğim anlamına geliyor. Onlara senin benim olduğunu ve benim de senin olduğumu söylüyor. Senden başkasını istemediğimi."

Eriyorum. Sadece birazcık. Bu tipik bir evlenme teklifi değil, ama yine de tüm romantik hislerime çarpıyor. "Oh, S'bren. Peki ya rezonans?"

Bu düşünce karşısında kaşlarını çatıyor. "Eğer zamanı gelir ve başka biriyle rezonansa girersen, kürklerde yer açmak zorunda kalacak çünkü seni bırakmayacağım."

Bu düşünceyle bir kahkahayı bastırıyorum. "Üçlü bir çiftleşme yapmaya istekli misin? Gerçekten mi?"

"Hayır. Başka bir eş almayacağım. Ama sen benim olacaksın ve başka bir erkeğe yankılanman için yeterince uzun süre tahammül etmeye çalışacağım." Bu düşünce onu tiksindirmiş gibi çenesini sıkıyor. "Rezonans bir eş anlamına gelmek zorunda değil. Bazen sadece bir çiftleşme anlamına gelir, daha fazlası değil."

Benim romantik, sonsuza kadar isteyen kalbim bununla zor zamanlar geçiriyor. Ne demek istediğini anlıyorum. Denemeye istekli. Birbirimize uymasak bile bu işi yürütmek istiyor. Beni o kadar çok istiyor. Tıpkı yazın buzlu şeker gibi eriyorum, çünkü o şimdiye kadar tanıdığım en tatlı, en harika adam-uzaylı. Hiç kimse beni bu kadar çok istememişti. "Oh, S'bren. Bana mı soruyorsun?"

Kafası karışmış görünüyor. "Sana ne soruyorum?" Kıkırdıyorum. "Seninle evlenmeyi mi?"

Kafası karışmış bir halde mağaranın etrafına bakar. "Açık değil miydim? Sözlerimi duymadınız mı?"

Daha da çok gülüyorum, çünkü bu korkunç, tuhaf (ve tamam, harika) teklifin nasıl yapıldığını düşünüyor. "Bizim oralarda çoğu erkek kadının önünde diz çöker ve teklif eder."

Kaşları çatıldı. "Dişilerine boyun eğdiklerini göstermek için mi?"

"Hayır! Çünkü bu romantik."

"Romantik olabilirim."

Ağzım seğiriyor. "Yapabilirsin. Hiç şüphem yok."

Başparmağı bileğime sürtünüyor ve elimi hâlâ kavradığını fark ediyorum. "Bir erkeğin bir dişiye evlilik eşi olmasını emrettiği başka hangi gelenekler vardır?"

"Şey... bir yüzük var." O sormadan önce boştaki elimi havada sallıyorum. "Bu sadece aşkın bir sembolü. Büyük bir anlamı olan ve diğer erkeklere kadının alındığını gösteren bir simge."

S'bren şüpheli görünüyor. "Başındaki kürkten daha mı fazla?"

"Hayır, yüzük her zaman takmak için." Daha fazla kıkırdamamak için kendimi zor tutuyorum. "Sadece tören için değil."

"Anlıyorum." Belli ki görmüyor, ama elimi tutmaya devam ediyor, başparmağını tenimde gezdiriyor ve düşünüyor. "Senin için özel bir şey bulacağım. Bana birkaç gün ver."

"Sadece balık olmadığından emin ol," diyorum ona, sahilde beni kurtardığı o günü düşünürken dudaklarım eğlenerek seğiriyor. "Ve bir öpücük var."

"Şimdi bu kısmı anlıyorum." Başını sallıyor ve beni kendine doğru çekerken bir eli belime gidiyor. "Tüm kabilenin önünde öpüşeceğiz, değil mi?"

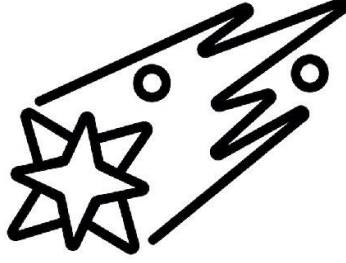
"İstedığımız zaman öpüşebiliriz," diyorum ona, nefes nefese. Beni o kadar yakınına çekti ki, ona yaslanmış durumdayım, kalçalarım onun iri ve güçlü kalçalarından birinin üzerinde duruyor, göğsüm onun yan tarafına dayanmış durumda ve hâlâ elimi bırakmıyor. "Birbirimizi öpmek istediğimiz için öpüşmeliyiz. Çünkü birbirimize dokunmayı seviyoruz. Çünkü birbirimizi seviyoruz."

"O zaman kalbin bende mi, P'nee?" S'bren mırıldanıyor. Elim ters çevirip ağzına götürüyor ve nabzımın çılgınca attığı bileğime bir öpücük konduruyor. "Sana benim kalbimin her zaman sende olduğunu söylemiştim."

Aşık mıyım? Henüz bilmiyorum. Onun işveli yanları gözümü kamaştırıyor. Kollarını, kalçalarını ve taşaklarını arzuluyorum. İşleri daha ileri götürmek için can atıyorum. Ama yine de bir gün uyandığımda tüm mutluluğumun ellerimden alınacağından korkuyorum. "Eğer sana kalbimi veririm," diye fısıldıyorum, "asla incinmesine izin vermeyeceğine söz verir misin?"

Başını sallıyor, yaklaşıyor. Boynuzlarının dipleri kızarmış, gözleri ateşle dolu, nefesi yavaş. Bana biraz daha yaklaşıırken dudakları aralanıyor ve sonra eğilip kokumu içine çekiyor. "Asla," diyor bana. "Kimsenin kalbini incitmesine asla izin vermeyeceğim."

"O zaman yapalım," diye fısıldıyorum, bedenim ağrıyan bir ihtiyaçla dolu. "Hadi evlenelim."

PENNY

I

Bunu yaptığımıza inanamıyorum. Dehşete kapıldım ama aynı zamanda nefesim kesildi.

Bir uzaylıyla evlenmek üzereyim. Yüksek sesle gülüyorum, çünkü birden gerçekmiş gibi geliyor. Rezonansı özlemle bekledim ve S'bren ile flört ettim, ama şimdi birine bağlanıyorum, ben

biraz şoka girdim. Dünya'ya dönmüş olsaydım, protesto eder ve bu kadar hızlı evlenemeyeceğimizi söylerdim.

Aslında hayır, o ben değilim. Ben önce atlayıp sonra soran Penny'yim. Kesinlikle bir hevesle evlenirdim.

Bir kahkaha atarak kollarımı S'bren'in boynuna doluyorum ve dudaklarına şapırtılı bir öpücük konduruyorum. "Bu nişanlandığımız anlamına mı geliyor?"

Bana şaşkın bir bakış attı. "Bilmiyorum. Bu ne anlama geliyor?"

Başımı sallayıp omzunu okşuyorum. "İnan bana, bu nişanlandığımız anlamına geliyor. Kabileye döndüğümüzde evleneceğiz." Ona kaşlarını oynatıyorum. "Bu işi yapmadan önce tekerleri tekmelemek ister misin?"

"Sanırım seni tekrar öpmek istiyorum." Bana şaşkın bir bakış attı.

Kıkırdıyorum ve parmağımı göğsünde gezdiriyorum. "Ben de bunu kastetmiştim. Daha önce öpüştünüz mü?" "Evet. Seni."

Yavaşça başımı sallıyorum. Tamam, o büyük bir bakire. Bunu biliyordum, ama bunun doğrulanması aklımda yavaş gitmemiz gerektiğini pekiştiriyor. Her şeyin tadını çıkar. Bir anda çok fazla şey söyleyip aklını başından almayalım. Ya da öyle bir şey. Çoğu zaman bir buhar makinesi olsam da, onu sekse alıştırmaya düşüncesi hoşuma gidiyor. Daha fazla dayanamayana kadar birbirimizi kışkırtmak. "Bu gece öpüşeceğiz o zaman. Ve yarın gece, biraz daha fazlasını yaparız. Her şeyi tamamlamaya hazır olduğumuza karar verene kadar her gece biraz daha. Bu ikimize de yapmak istediğimizin bu olup olmadığına ya da vazgeçmek isteyip istemediğimize karar vermek için zaman tanıyacak."

"Geri çekilmeyeceğim," diye bana güvence veriyor S'bren. İri eli sırtımı bir aşağı bir yukarı okşuyor ve üzerimde bir tunik olmasından nefret ediyorum. "Bana gülümsediğinden beri seni istiyorum."

Ona bakıp hızlıca bir öpücük daha veriyorum, gözlerinin ilgiyle parlaması hoşuma gidiyor. "Sana dokunabilir miyim?"

"Şu anda bana dokunuyorsun."

"Hayır, demek istediğim, sana gerçekten dokunuyorum."

Sanki tuhaf bir şey soruyormuşum gibi şaşkın şaşkın bana bakmaya devam ediyor. "Sen benim eşim olacaksın. Bana dokunabilirsin."

"Tamam." Ona gülümsedim ve elimi nazikçe çenesine koydum. Sakalındaki o küçük kıl parçası günlerdir beni büyülüyordu ve ona tekrar dokunup hatırladığım kadar yumuşak olup olmadığını görmek istedim. Çoğu erkek sakal kıllarıyla yüzünüzü parçalama eğilimindedir, ama onunki yumuşak ve neredeyse tüylü. Sadece çenesi boyunca bir miktar gölge, tam bir sakal değil, ama hoşuma gitti. Ona dokunduğumda gözlerini kapatması ve tamamen hareketsiz kalması daha da hoşuma gidiyor, sanki tüm konsantrasyonunu dokunuşuma odaklamak zorundaymış gibi. "Bu iyi mi?"

"İyi hissettiriyor," diye mırıldanıyor, kolu belime dolanıyor. "Çok iyi."

Parmak uçlarımı çenesi boyunca hafifçe gezdirip kemikleri izliyorum. Tüm uzaylılar gibi onun da keskin, belirgin bir çenesi ve yoğun bir kemik yapısı var. Kaşlarında sa-khui'lerde olan kaplama yok, sadece benimkinin daha erkeksi bir versiyonu olan kalın kaşları var. Belki biraz daha kemerli, sanki her zaman biraz şaşkın görünüyormuş gibi. Çok sevimli ve parmak ucumu büyük, güçlü burnundan aşağı doğru kaydırmadan önce o kaşların her birini izliyorum. O küçük yüz hatlarına sahip bir adam değil, S'bren'im. Küçük şeylerin adamı değil ve mutlu bir şekilde iç çekiyorum. "Yüzünü beğendim."

"Sevindim. Bu konuda pek bir şey yapamam," diye mırıldanıyor, gözleri hâlâ kapalı.

Bir kıkırdamayı ısııyorum ve gezgin parmaklarımın alnına, uzun, geniş boynuzlarının saç çizgisinden dışarı çıktığı yere gitmesine izin veriyorum. Boynuzların dipleri büyük ve ağzını göğüslerine dayadığında dikkat etmezse bir kızın gözünü çıkarabilecek zarif uzunlukta kavisler çiziyorlar. Bunu hatırlamak için aklıma bir not alıyorum ve parmağımı saç diplerinde gezdiriyorum. Şimdi bile kızarmış, teni sıcak ve hafif yumuşak.

Elimi tutuyor, gözleri benimkilerle buluşmak için açılıyor. Boğazından saf bir ihtiyaç iniltisi kaçıyor. "Hassas mı?" Merakla fısıldıyorum. Başını sallayıp elimi bıraktığında, karşı koyamıyorum. Ona dokunuyorum

parmaklarımın her bir boynuzun dibinde dolaşmasına ve keşfetmesine (ve tamam, kızdırmasına) izin veriyorum. Şu anda içimde onu delirtmek isteyen vahşi bir yan var. Ona dokunmak bana meyve mağarasına geri döndüğümüzden beri ne kadar tahrik olduğumu hatırlattı ve pazılarından ve kasıklarından aşağı inen lezzetli damarları hatırlıyorum ve...

Muhtemelen bu "işleri hızlandırmak" olayında iyi olamayacağım. Bu yüzden bir boynuzun dibine tekrar dokunuyorum ve bunu yaparken göğüslerimi ona sürtüyorum.

S'bren bileğimi tekrar kavıyor ve bir saniye sonra üzerimde belirirken kürklerin içinde sırtüstü yatıyorum. Alnı tamamen kızarmış ve gözlerindeki bakış tamamen şehvet ve sıcaklıkla parlıyor. "Şimdi sana dokunabilir miyim?"

Battaniyenin üzerinde beklentiyle kıpırdanıyorum. Bu hoşuma gitti. Bundan da öte, yüzündeki yoğunluğu seviyorum. "Tabii ki." Ben de itaatkâr bir şekilde gözlerimi kapatıp çenemi kaldırıyorum ve bana karşılık vermesini bekliyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, alnıma ya da yanaklarıma nazik, fısıldayan bir dokunuş yok. Uzun bir süre hiçbir şey hissetmiyorum ve sonra büyük bir el taytımın belini kavıyor ve onu orada tutan düğümü koparıyor. Taytımı çekiştirip kalçalarımın altına indirirken ve deri külot benim kitabımda büyük bir hayır olduğu için altına bir şey giymediğim gerçeğini ortaya çıkarırken şaşkınlıkla ciyaklıyorum,

gözlerim tekrar açılıyor. "Ne yapıyorsun?"

"Dişime dokunacağım," diye ilan ediyor, sesi boğuk ve güven dolu. "Yüzümü kastettiğini sanmıştım."

"Ben öyle bir şey demedim." S'bren sanki daha önce hiç görmemiş gibi ilgiyle kalçalarımı bakıyor. Bu çok saçma. Tabii ki kalçalarımı gördü. Kediye ve onunla birlikte gelen her şeyi gördü.

Bir haftayı meyve mağarasında neredeyse çıplak olarak geçirdiğimizden beri. Ama şimdi farklı hissettiriyor, derileri bacaklarımın geri kalanından ve mağaranın zemininden çıkarırken onun altında yatmak. Her şey farklı hissettiriyor. Tenim o kadar çok farkındalıkla karıncalanıyor ki kendimi canlı bir tel gibi hissediyorum. "Görünüşünü beğendim," diyor bana.

"Bu iyi, çünkü bu konuda pek bir şey yapamam," diye karşılık veriyorum. Bu doğru. Demek istediğim, her zaman biraz kozmetik temizlik ve düzeltme vardır, ancak kalçalarım her zaman kalın ve geniş olmuştur ve bir buz gezegeninde bulunduktan, sıkı çalıştıktan ve gün boyu yürüdükten sonra bile, zayıf, ince bir modele dönüşmedim. Aynı sağlamlıktayım ama sallanan bölgelerim biraz daha sıkı. Neyse o ve ben cömert bedenimle uzun zaman önce barıştım. Ayrıca iri yarı, bakir bir uzaylının mahrem yerlerime bu kadar dikkatle bakmasını da beklemiyordum.

"Sana dokunabilir miyim?" diye soruyor, başını kaldırıp o yakıcı gözleriyle bana bakarak.

Bir nefes çekiyorum. Kendi sözlerimi bana karşı kullanıyor. Bakire olduğu için yavaş gitmek zorunda kalacağımı mı düşünmüştüm? Onu kolayca tavlayacağımı mı? Belli ki nasıl flört edileceğini biliyor... ya da ben yaşayan en şanslı kadını. Belki ikisi de. Aynı zamanda yaşayan en tahrik olmuş kadını, çünkü sözlerimi bana geri söylediğini duymak içimin derinliklerinde her türlü ıslaklık ve ağrıya neden oluyor. "Evet." Bu bir kelimeden çok bir nefes.

Yine de işe yarıyor. Elini üzerimde hissetmeyi bekliyorum ama eğilip göbeğimi nazikçe open koca kafaya hazır değilim. Kıvraniyorum, hem gıdıklanıyorum hem de şaşıyorum çünkü uzun saçları tenime düşüyor ve ağzı sıcak, ıslak ve beklenmedik. Dili göbek deliğimin çukuruna girdiğinde kıkırdıyorum ve sonra kocaman bir el dizlerimin arasından kayarak kalçamdan yukarı çıktığında kıkırdamalarım inlemeye dönüşüyor.

Aman Tanrım, bu adam şaka yapmıyor. Göbeğime daha fazla öpücük kondurup yumuşak kabarıklığına burnunu sokarken çaresizce bir omzumu tutuyorum. Ağzını tenimin üzerinde gezdiriyor, tuniğimi yukarı itiyor ve dudaklarıyla beni keşfediyor. Çok uzağa gitmiyor -güneyde cennetin kapılarına ya da kuzeyde göğüslerime gitmiyor- ama sadece karnımın o bölümüne odaklanıyor, sanki dünyadaki tüm vakti varmış ve düz olmayan karnımın nazik kıvrımları dünyada olmak için en sevdiği yermiş gibi tenimi tadıyor ve alay ediyor.

Ve bu beni yarın olmayacakmış gibi tahrik ediyor.

Karnımı öpüp burnunu sokarken parmaklarımı yelesinde gezdiriyorum, ona dokunmaya karşı koyamıyorum. O kadar büyük ve kaslı ki. Onun büyüklüğünü aklım almıyor. Elbette, her zaman onun yanında duruyorum, ama üzerime eğildiğinde farklı oluyor ve kafası devasa ve üzerime eğilebilmesi için onu destekleyen kol da aynı derecede devasa. Uyluklarımın arasındaki eli -beni hayal kırıklığına uğratacak şekilde- hareket etmiyor ama iç uyluğumda duruyor ve beni yerimde tutuyor. Sanki onu itecekmişim gibi? Kendimi hiç bu kadar seksi ve sevilmiş hissetmemiştim. Kimse vücudumu tanımak istemiyor. Sadece hızlı bir sikiş istiyorlar. Bu yabancı, bu bakire, insanlar hakkında hiçbir şey bilmeyen bu adam karnımda o kadar çok zaman geçirdi ve şefkat gösterdi ki gözlerim buğulandı. Güzel hissediyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum ona.

"Ne için?" Başını kaldırıp bana baktı.

"Bana dokunmak için zaman ayırdığın için. Şu ana kadar buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim." Ve gözlerimin ne kadar nemli olduğunu fark etmemesini umarak ona titrek bir gülümseme veriyorum. Tepkim karşısında tuhaflaşmasını istemiyorum. Belki de dikkatini dağıtmalı, durumu tersine çevirmeli ve-

Hayır, kendime hatırlatıyorum. Good Time Penny'nin oturması gerekiyor. Sabretmeyi öğrenmeli ve durumu olması gerekmeyen bir şeye dönüştürmemeye çalışmalıyım. S'bren acelesi

olduğunu belirtmedi. Sadece ilişkiler konusunda kendime olan güvensizliğim çirkin yüzünü gösteriyor.

Bu yüzden derin bir nefes alıyorum, ona bir gülümseme daha veriyorum ve o bana dokunurken arkama yaslanıp rahatlamaya çalışıyorum.

S'bren homurdanıyor ve bunun bir tür yanıt olup olmadığını bilmiyorum ama parmaklarımı kalın, ağır saçlarında kıvırıyorum ve o eğilip karnımı tekrar öperken kafa derisini ovuyorum. "Seninle neden vakit geçirmediğimi bilmiyorum, P'nee," diye mırıldanıyor. "Günlerdir ağzımı sana sürmekten başka bir şey düşünmedim. Neden bunun tadını çıkarmak için zaman ayırmayayım ki? Bu şimdiye kadar istediğim her şey."

"Orası güneyde sanıyordum," diye şaka yapıyorum. "Güney mi?"

"Uylukların arasında-oh, boşver."

"Bacaklarının arasına girmemi mi istiyorsun?" Başını kaldırıyor ve bana ateşli bir bakış atıyor.

"Sanki karşı koyabileceğimi mi sanıyorsun?"

S'bren'in eli biraz daha yükseliyor.

Nefesim hızlanıyor. Hem inanılmaz derecede tahrik olmuş hem de sabırsız bir şekilde kıpırdanıyorum. "İşleri ağırdan alacağımızı sanıyordum."

"Yapacağız. Ama ben sana kur yapıyorum."

"Bana kur mu yapıyorsun?" Sözleri yüzüme bir gülümseme getiriyor ve onun kalın, siyah saçlarını okşuyorum. "Şu anda burada seninle olduğumu biliyorsun çünkü seninle olmak istiyorum, değil mi? Kur yapma zamanının çoktan geçtiğine eminim."

"Yanılıyorsun dostum," diye mırıldanıyor S'bren, o iri elini kalçamda biraz daha yukarı kaydırarak. Tehlikeli bir bölgeye doğru ilerliyor ve bana dokunması için içim sızlıyor. Birbirimizi yavaşça keşfetme planlarımızı bir kenara bırakıp tavşanlar gibi sevişmek için. O el beni çıldırtıyor. "Daha önce sana kur yapıldığını sanmıyorum. Olman gerektiği gibi değil."

Sözleri beni duraksattı. Haklı mı? Hiç romantik biriyle çıkmadım. Her zaman duygusal şeyleri atlamakta sorun yokmuş gibi davrandım çünkü erkeklerin öyle yapacağını düşündüm. Asla elde edilmesi zoru oynamadım. Hatta kolay elde edilebiliri oynadım. Belki de haklıdır. Belki de hiç doğru düzgün kur yapmadım. Bunun tamamen geçmişteki eski sevgililerimin suçu olduğunu da sanmıyorum. Sanırım kendimi ucuza sattım.

Bu ve bazı pisliklerle çıktım. Hepsi benim suçum değil.

"Kur yapmak için aklında ne vardı?" Ona soruyorum, nefes nefese. Yatakta en deneyimli kişi ben olduğum halde onun bana kur yapması beni büyülüyor. Bunda tamamen alfa erkeğine özgü bir şey var ve yine de aynı zamanda çok tatlı ve dokunaklı. Bana kur yapmak istiyor.

Ben.

Kendimi çok şanslı hissediyorum.

"Oh, evet. Tamamdır." Bacaklarımı sonuna kadar açıp onu keşfe davet etmem için çok mu erken? Muhtemelen. Heyecandan titriyorum. İki farklı erkekle iki kez oral seks yaptım. Bir erkek arkadaşım pek hoşlanmadığını açıkça belli etti. Diğeri ise dili bana değdiği anda roket gibi

boşalmayınca vazgeçti. Bu yüzden heyecanlıyım, ama aynı zamanda garip bir şekilde gerginim. Ya S'bren de beni boşaltamazsa? Onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum. Kendini iyi hissetmesini istiyorum. Kendini bir şampiyon gibi hissetmesini istiyorum ki cesaretlensin. Ne de olsa bu onun ilk seferi.

Çözüm hemen aklıma geliyor: Numara yapmak.

Numara yapmaya yabancı değilim. Bu, birlikte olduğunuz erkeğin kendini iyi hissetmesini sağlamak için cephaneliğinizdeki bir başka silahtır. Heyecanlandığımı düşünmesini sağlamak için nasıl inleyeceğimi ve bir şeyleri nasıl sıkacağımı biliyorum, sanki öyle olmasa bile harika bir iş çıkarıyormuş gibi.

Eğer yeterince hızlı boşalamazsam, orgazm taklidi yapacağım, ona harika olduğunu söyleyeceğim ve belki ileride ihtiyacı olursa onu nazikçe eğiteceğim. Umarım ihtiyacı olmaz.

Şimdiden fazla düşündüğümü biliyorum ama elimde değil.

S'bren karnıma bir öpücük konduruyor ve sonra daha aşağıları öpüyor. Uyluklarımı nazikçe ayırıyor ve ben de daha geniş açarak onu içeri davet ediyorum. Soğukkanlı ve sakin olmak istiyorum ama içten içe ilk kez seks yapmak üzere olan bir ergen gibi ciyaklıyorum. Umarım her şey harika kokuyordur ve tadı da harikadır. Umarım çok manikürsüz değilimdir. Umarım-

Derin bir nefes alır ve içine çeker. "Kokun, P'nee." Sıcak ağzı uyluğumun iç kısmına bastırıyor ve sanki kendini içime sokmak istiyormuş gibi yüzünü tenime sürüyor.

"İyi mi? Kötü mü?"

"Mükemmel," diyor ve ağzını amıma daha da yaklaştırıyor. Sıcak ve ıslağım, içim her yönden ağrıyor ve onu umutsuzca istiyorum. Sonunda başını eğip tümseğimi öptüğünde, boğuk bir rahatlama sesi çıkarıyorum. Üzerimde, parmakları ve diliyle kıvrımlarımı nazikçe keşfediyor ve bu iyi hissettiriyor.

Çok iyi.

Ama sadece öpücükler ve okşamalar beni boşaltmak için yeterli olmayacak, biliyorum. Boşalabilmem için genellikle sert sürtünme ve çoklu uyaranlara ihtiyacım var. Çoğu erkek sert ve hızlı olmayı umursamaz ama şu anda uygunsuz görünüyor. Bu yüzden beni dillerken kıvranıyorum ve bundan zevk almaya çalışıyorum, aklım dakikada bir milyon mil gitse ve heyecanımın Sahra'dan daha hızlı kurduğunu hissedebilsem bile.

Kahretsin.

Kıvrımlarımı öpüyor, dili hafifçe üzerlerinde geziniyor ve ben derin bir nefes alıyorum. Ağzı iyi hissettiriyor ve orgazm çılgınlıkları atmak istiyorum ama beynim bana karşı çalışıyor. Zaten en az bir dakikadır aşağıdaydı. Ve ben bir kez bile inlemedim. Klitorisimi de bulamadı. Bunun yerine, beni tatmak, dudaklarıyla beni öğrenmek ve dilinin ucuyla her kıvrımı izlemek için tatlı zamanını alıyor. Bu gıdıklayıcı ve eğlenceli ama... beni tahrik etmediğini düşünmesinden de endişeleniyorum. Sorun o da değil. Sorun bende.

Bu yüzden usulca inliyorum. İç kaslarımı sıkıyorum ve boğazımın arkasından nefes nefese küçük bir ses çıkarıyorum.

S'bren hemen başını kaldırıyor ve bana tuhaf bir bakış atıyor.

"Bir sorun mu var?" Uygun bir şekilde nefes nefese ve tutkuyla kendimden geçmiş gibi görünmeye çalışıyorum, oysa gerçekten yapmak istediğim tek şey kalçalarımı birbirine kenetlemek ve onu üstüme tırmanmaya ve vurmaya davet etmek. En azından o zaman boşalacağımı biliyorum.

Ama başını tekrar eğiyor, beni tadıyor ve dilini göbeğimin girişine değdiriyor. Tekrar sıkıyorum ve inliyorum.

Başı tekrar yukarı kalkıyor. Kaşlarını çatıyor. "Ne yapıyorsun?" "Um... geliyor musun?"

S'bren'in yüzü kızarmış, ağzı koyu ve nemli ve çok öpülesi, bana kaşlarını çatarken bile. "Eğlenirken sesin böyle çıkmıyor."

"Elbette öyle."

"Hayır, öyle değil. Zevk aldığında nasıl ses çıkardığını biliyorum. Seninle ilgili bu şeyleri fark etmediğimi mi sanıyorsun, P'nee?" Bana şüpheli bir bakış attı. "Seslerin neden değişiyor?"

Bu muhtemelen çıplakken yaptığım en utanç verici konuşma olabilir. Ya da giyinirken, bu konuda. Başını kalçalarımın arasına park etmiş, kaşlarını çatarak bana bakıyor. "Yemin ederim numara yapmıyorum," diye yalan söylüyorum. "Ben sadece... İyi vakit geçirmemeni istemiyorum."

Uyluklarımın arasından bana bakarken garip bir hayvan sesi çıkararak hırlıyor. Tanrım, bu neden bu kadar sıcak? "Bu benim zevkimle ilgili değil, P'nee'm. Bu sana kur yapmakla ilgili."

"Ben senin eğlenmeni istiyorum-"

Bana attığı bakış düpedüz kuşku dolu. "Sence ben eğlenmiyor muyum?"

"Bilmiyorum!" Kalçalarımı kapatmaya çalışıyorum ama onları iterek ayırıyor, iri ve ağır bir koluyla bacaklarımı sabit tutarken bana dik dik bakıyor. "Ben sadece... Fazla düşünüyorum, tamam mı? Çok fazla düşünüyorum ve bu da boşalmamı zorlaştırıyor. Benim saç tetikleyicim yok. Bu tür şeyler biraz zaman alır ve hayal kırıklığına uğrayıp benden vazgeçmeni istemiyorum."

"Vazgeçmek mi?" İnanamayarak bana bakıyor. "P'nee, seni tatmak için bir ömür boyu bekledim. Sen mükemmelsin. Vücudunun tadını seviyorum. Teninin kokusunu ve yumuşak kalçalarının başıma değmesini seviyorum. Eğer yanlış yapıyorsam ve seni memnun etmiyorsam, bilmek istiyorum. Numara yapmanı istemiyorum."

Onu hayal kırıklığına uğratiyormuşum gibi hissediyorum. Göğsümde bir boşluk hissediyorum ve utaniyorum - en seksi anım değil. "İyi gidiyorsun. Ben sadece... Ben hızlı boşalmıyorum. Hepsi bu."

S'bren bana hınzırca sırtarak kalbimin çarpmasına neden oluyor. Kalçamın iç kısmına bir öpücük daha konduruyor. "O zaman bu çok iyi bir şey dostum, çünkü ağzımın senin üzerinde olması hoşuma gidiyor. Bu da acele etmeyeceğim ve bunun tadını çıkaracağım anlamına geliyor."

Tadını çıkarmak mı? Normalde yatakta duyduğum bir kelime değil. Hiç duymadım.

Tereddüt ettiğimde bana "Sakin ol," diyor. "Acelelerimiz yok. Bütün gece kar yağacak." Mağaranın ön tarafını işaret ediyor ve sonra bakışları üzerimdeyken tekrar kalçamın iç tarafını ısıyor. "Bütün gece."

"Bütün geceyi bacaklarımın arasında geçirmeyeceksin-"

"Neden?"

Hayal kırıklığıyla kıvranmak istiyorum. "Çünkü... sıkılacaksın."

Homurdanıyor, sesi yüksek ve küçümseyici. "İnsan erkek zevk arkadaşlarıyla kıyaslanamayacağımdan endişeleniyordum. Görüyorum ki bu konuda çok yanılmışım."

"S'bren," diye başlıyorum, dirseklerimin üzerinde doğruluyorum. "Belki-"

"Rahatla," diye emrediyor bana, sanki sevişme konusunda uzmanmış gibi. Başını tekrar kalçalarımın arasına indiriyor ve hemen tekrar uzanmadığımda, bir elini karnıma koyuyor ve beni yavaşça kürklerin üzerine geri itiyor.

"Tamam, tamam."

"Bunun için bir zaman sınırı yok," diyor bana. "Sabaha kadar vaktimiz var ve eğer kar dinmezse ertesi gün yine burada kalacağız. Hiçbir şeyi aceleye getirmeye gerek yok, güzel dostum." Ve kalçamın iç kısmını bir kez daha öpüyor, sonra çenesini tenime sürüyor. Nedense bu beni ürpertiyor. Kafasındaki kalın saçlar neredeyse ip gibi, ama çenesindekiler tüy gibi yumuşak ve tüy gibi hissettiriyor. Bu garip bir tezat, tıpkı vücudumun üzerinde asılı duran boynuzlar gibi, uçları yumuşak bir şeye saplanmaktan birkaç santim uzakta. Ama S'bren'e güveniyorum. O her zaman dikkatlidir ve yakınlıklarının farkında olduğunu biliyorum. Kıvrımlarımı nazikçe ayırıp bana uzun bir yalama daha verirken birinin ucuyla oynuyorum. Kendime tepki vermememi, sadece gözlerimi kapatıp rahatlamamı söylüyorum.

Biraz zaman alıyor ama yapıyorum. Boynuzlarının uçlarına tutunuyorum, gözlerim kapalı ve

S'bren amımı yalıyor. Boğazından kısık bir ses çıkarıyor ve bundan zevk aldığını fark ediyorum, bu da rahatlamama yardımcı oluyor. Buradaki erkekler farklı, kendime hatırlatıyorum. Şişman piliçler ya da frijit kadınlar hakkında kültürel şakalar falan yok. Buradaki kadınlara saygı duyuluyor ve her uzaylı erkek sanki

rezonans gerçekleştiğinde özel bir ödöl kazandı. Bu harika tatlı ve romantik ve-

S'bren'in araştıran dili göbeğimin girişine dalıyor ve küçük bir ürperti ortaya çıkarıyor. Bunu tekrar yaptığında, benden küçük bir ses çıkıyor ve başını kaldırıyor. Yüzü kızarmış ama zafer kazanmış gibi bir ifade takınıyor. "Bu senin memnun olduğunda çıkardığın ses." Kıvrımlarımda bir parmağını gezdiriyor ve ben yeniden kıvranmak istiyorum. Sonra parmağını içime, dilinin olduğu yere daldırıyor ve ben küçük bir inilti çıkarıyorum. Parmağı o kadar büyük ki sanki beni geriormuş gibi hissediyorum. "Ve şimdi benim için bir kez daha balın var."

Tatlım. Bunun duyduğum en aptalca şey mi yoksa en tatlı şey mi olduğuna karar veremiyorum.

"Bütün bu balın tadına bakacağım," diyor bana, sesi beklentiyle boğuklaşarak. "Hepsini yalayacağım çünkü tadı meyve mağarasındaki her şeyden daha güzel. Ve daha fazlasını istiyorum. İyi bir avcı olduğumu düşünüyorsun ama ben açgözlü bir avcıyım, P'nee. Bunların hepsini istiyorum. Bütün balını istiyorum ve bütün gecelerimi senin kalçalarının arasında geçirmek istiyorum."

"Tamam," diyorum ona, nefes nefese.

"Ve sana yanlış dokunup dokunmadığımı ya da diğerinden daha çok sevdiğin bir nokta olup olmadığını bana söylemeni istiyorum."

Sertçe yutkunuyorum. Yatakta bir şey talep etmeye alışık değilim. Ben her zaman her konuda iyi davranan biriyim. Ama onun için deneyeceğim. "Tamam."

Parmaklarını yalıyor, beni tadıyor ve ıslak parmaklarının üzerinde gezinen koyu mavi dili beni büyülüyor. "Geçmişte diğer erkeklerin ne düşündüğü umurumda değil. Şu anda yanında sadece S'bren var. Memnun etmeyi düşünmen gereken tek kişi S'bren ve senin zevkin beni memnun ediyor. Boşalmanızın ne kadar sürdüğü umurumda değil, sadece size zevk veriyorum. Bunu anlıyor musun?"

"Anladım."

Sanki iyi vakit geçiremeyeceğim için sessizce öfkelenmiş gibi bana bir kez daha talepkâr bir bakış atıyor ve bakımına geri dönüyor. Ve dili iyi hissettiriyor. Her santimimi okşuyor, gıdıklıyor ve tadına bakıyor, farklı okşamalarla beni keşfediyor. Bir ya da iki kez klitorisime yaklaşıyor, üzerinde kısa bir süre geziniyor ama bir şeyleri aydınlatacak kadar ilgi göstermiyor. Sonra kıvrımlarımı birbirinden ayırıyor ve dilini aşağıdan yukarıya doğru üzerimde gezdiriyor.

Ve dilindeki o çıkıntıların klitorisimin üzerinde gezindiğini hissediyorum. Haykırdım.

Başını kaldırıp bana muzaffer bir bakış atmasını bekliyorum ama yapmıyor. Sadece alçak sesle bir hırıltı daha çıkarıyor ve sonra aynı şeyi yapıyor ve dilini klitorisimin üzerinde tekrar sertçe gezdirirken çenesinin altında çok sert bir şekilde kıvranıyordum, kıvranıyordum ve ona doğru bastırıyordum. Ve tekrar. Ve tekrar. Sızlanıyordum, ağzına karşı sürtünüyordum ve sanki içimdeki her şey aniden alev alan bir çıra gibi. Tekrar sıırılsıklam oldum ve ihtiyaçtan derimden çıkmak istiyordum. Beni tekrar tekrar dilliyor ve açıyla ilgili bir şey değişiyor ve daha az iyi oluyor.

Gıcırdamam yavaşlıyor ve hayal kırıklığıyla çığlık atmak istiyordum. "Kendimi kaybediyordum, S'bren," diye fısıldıyordum ve sızlanıyordum gibi hissediyordum.

"Senin için bulacağım, P'nee'm," diye söz veriyor. "Merak etme."

Sonra beni tekrar şefkatle yalıyor, açıyı değiştiriyor ve her şey yeniden ateşleniyor. "Ooh," diye inliyorum inşa etmeye devam ettiğinde. "Aynen böyle.

Aynen böyle."

"Sana kendimi kanıtlayacağım," diyor bana vahşi yalamaları arasında. "En iyi tedarikçi olduğumu kanıtlayacağım. En güçlü erkek. En vahşi. En iyi dile sahip erkek olduğumu." Dilini tam

da bacaklarımı refleks olarak titreten doğru noktaya değdiriyor. "Senin için en iyisi olacağım, P'nee."

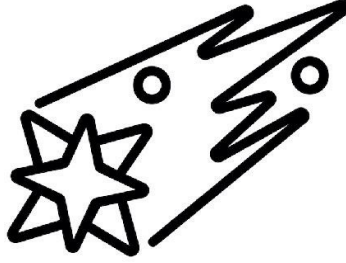
"Aynen böyle," diye yankılıyorum beni çalıştırmaya devam ettiğinde. Söyleyebildiğim tek şey bu, çünkü herhangi bir varyasyondan, ifadeden herhangi bir sapmadan ve karnımda yavaşça çiçek açan orgazmı kaybedeceğimden korkuyorum. "Aynen böyle. Aynen böyle."

S'bren hiç durmuyor. Dakikalar sonra, orgazm nihayet yüzeye çıkıp içimi bir orman yangını gibi yaktığında da durmuyor. Boynuzlarını tutup avazım çıktığı kadar "Aynen böyle!!!" diye bağırduğında da durmuyor. Boşaldığımda durmuyor, titriyor ve sarsılıyor, amım salıverilmemin yoğunluğuyla dolup taşıyor.

İşim bittiğinde bile durmuyor. Memnuniyetle iç çektiğimde ve hayatımın en zor, en iyi orgazmının mutluluğuyla kıvrılmaya çalıştığım da. Beni yalamaya, tadıma bakmaya, benden daha fazlasını koparmaya devam ediyor.

Ve bedenimin verecek daha çok şeyi var. Beni ilk seferden daha sert bir şekilde tekrar boşaltıyor, acımasız, çıkıntılarla kaplı dilini şiddetli bir ritimle klitorisimin üzerinde gezdiriyor, ben onun altında yığılıp kalana, adını hıçkıra hıçkıra söyleyene kadar. Vücudumun her yeri titriyor ve sanki tamamen sıkılmış gibi hissediyorum.

Tanrım. Harika hissediyorum. Hızlı değildi. Nazik değildi. Ama aman tanrım, çok iyiydi. "Dilimin altına boşaldığında böyle olmalı, P'nee," diyor bana. Ben de katılıyorum. Oh oğlum, katılıyorum.

PENNY

GÜNLER SONRA

"S" "Burası Atalar Mağarası, öyle mi?" Başlığımı indiriyorum ve buzla kaplı çevreye bakıyorum. Eski gemiye giden rampa herkesin içeri girebilmesi için açık bırakılmış ve içerisi enkaz ve hafif bir kar tozuyla kaplı. Her şeyde buz var -duvarlar, tavan, zemin- ve her yüzeyden buz sarkıtları halinde aşağı sarkıyor. Tüm bunların altında, metal panellere karşı ara sıra yanıp sönen elektronik ışıklar görüyorum.

İçerisi de ürkütücü derecede sessiz, çoğunlukla boş olan geminin geniş iç kısmı sessiz ve hareketsiz. Birkaç gün daha seyahat ettikten sonra soğuktan kurtulacağımız için heyecanlanacağımızı düşünmüştüm - ve öyleyim - ama burası meyve mağarası gibi tam olarak misafirperver değil.

Sadece ürkütücü ve ölü.

S'bren'e bakıyorum ve eldivenli elimi onunkinin içine sokuyorum. Etrafına göz kırpmıyor ve sonra elimi daha sıkı sıkıyor. "Buraya ne yapacağımı bilmiyorum." Sesi gerçekten kafası karışmış gibi geliyor. "Bu bir mağara ama... değil mi? Atalarım buraya bununla mı gelmiş? Uçuyor mu? Bir kuş gibi mi?"

"Sanırım daha az kuşa benziyor," diyorum ona ve iyi bir karşılaştırma bulmaya çalışıyorum. Ama yok. İlkel bir yaşam süren birine uzay yolculuğu nasıl açıklanır? Açıklayabileceğimden emin değilim. S'bren'in teknolojiden belli belirsiz haberdar olduğunu biliyorum -Mardok tüm zamanını mağarasında bir şeyler üzerinde çalışarak geçiriyor ve S'bren bileşenleri gördü- ama sanırım bu şeylerin ne kadar ezici ve karmaşık olabileceği hiç aklına gelmedi. Girişe yakın bir panelde küçük kırmızı bir ışık yanıp sönüyor ve eğildiğimde duvara kazınmış bir sürü yazı olduğunu görüyorum, anlayamadığım yazılar. Kasten bir adım geri çekiliyorum, hiçbir şeye dokunmak istemiyorum. İhtiyacım olan son şey, Bugs Bunny tarzı yanlış bir düğmeye bastığım için burayı patlatmak. "Görünüşe göre insanlar bu ana alanda kamp kuruyor," diyorum S'bren'e, onu nazikçe ileri doğru

yönlendirerek. "Sanırım burası bir kargo alanı."

"Car-go?" Yankılanıyor. "Car-go nedir?"

"Eşyalar," diyorum yardımsever bir şekilde. "Burayı eşyaları sakladığınız büyük bir araba gibi düşünün. Bu oda

"Erzak kulübesi, ama şimdi boş."

"Aaaah," S'bren bir elini omzuma kaydırıyor. "Bu gece burada kalmak ister misin?"

Dışarıda rüzgârın uğuldadığı ve yere yeni bir kar yığınının düştüğü buz sarkıtlarıyla kaplı girişe bakıyorum. "Bunun içine geri dönmek istediğimi sanmıyorum."

"O zaman burada kalacağız," diyor S'bren basitçe. "Sana bir ateş yakacağım ve zamanımızı kürklerin altında birlikte geçirebiliriz." Ve bana hınzırca bir bakış attı.

Yüzüm kızardı.

Son zamanlarda çok kızarıyorum. Tüm bu utangaçlığın içimde olduğunu düşünmüyordum, ama yine de içimde pek çok şey olduğunu düşünmüyordum ve geçen her gün daha fazlasını öğreniyorum. S'bren'le çiftleşmekten büyük zevk aldım. Onun tuhaf ve garip olduğunu düşündüğüm ve onunla bir ilişki istemediğim için kendimi tekmeliyorum. Birlikte eğlenebileceğimiz günleri boşa harcadık. Şimdiye kadar sahip olduğum en iyi aşık o. Tek yaptığımız öpüşmek ve bana oral seks yapmaktı.

"Üzerime düştü." Dostum, bu çok basit bir ifade gibi görünüyor. Daha çok "S'bren her gece saatlerce amımı yalamakta ısrar ediyor ve ben titreyip zevkten dört köşe olana kadar boşalmamı sağlıyor." gibi. Evet, kulağa daha hoş geliyor. Bu da doğru. Onunla yatakta rahatladım, çünkü artık biliyorum ki boşalmam sonsuza dek sürse bile S'bren'in umurunda değil. Her yerimi yalayarak, ağzı ve parmaklarıyla vücudumu keşfederek harika vakit geçiriyor. Artık bir şeyleri fazla düşünmediğim için çok daha hızlı boşalıyorum. Orgazmın oluşmaya başladığını hissettiğimde o bölgede kalabiliyorum ve S'bren benim için onu nasıl kovalayacağını biliyor. Boşaldıktan sonra öpüşüp sarılıyoruz ve sonra beni tekrar tekrar boşalmaya zorluyor, ta ki ben endorfin karmaşasından başka bir şey olmayana kadar. Ben de onu öpmeyi seviyorum. Demek istediğim, beni yanlış anlamayın, oral oldukça harika, ama S'bren'in öpüşme şekli beni... inanılmaz hissettiriyor. Sanki gelmiş geçmiş en iyi şeymişim, sanki istediği tek kişiymişim gibi öpüyor. Sanki paylaştığımız her öpücük başlı başına büyü.

Beni de büyü hissettiriyor.

Onunla mutlu bir balonun içinde yaşıyorum ve acımasız mevsimin yoğun soğuğu ve bitmek bilmeyen kar fırtınaları bile bunu benim için mahvetmiyor. Soğuk ve korkunç kar fırtınalarında dışarıda yürüdüğüm bir güne aldırmiyorum, çünkü biliyorum ki geceleri sıcak bir ateşin yanında olacağız, ben onun kucağında olacağım ve o bana o kadar yakın sarılacak ki kendimi tüm evrendeki en değerli nesne gibi hissedeceğim.

Artık burada, eski bir uzay gemisi olan Atalar Mağarası'nda olduğumuza göre, bir süre daha devam etmemize gerek yok. Bir sonraki durağımızın neresi olacağına karar verene kadar burada kalabiliriz. Her zamankinden daha kötü kar fırtınalarına dönüşürse, hava tekrar ısınana kadar burada saklanabiliriz.

Sıcak. Hah. Her zaman acı mevsimin "sıcak" olarak nitelendirilemeyeceğini düşünürdüm ama acımasız mevsimi ilk elden deneyimledikten sonra? Kar dağları yerine hafif karın yağdığı o ılık günler için sabırsızlanıyorum.

S'bren çevremizi inceliyor ve ben de bu tuhaf yeri nasıl gördüğünü merak ederek onu izliyorum. Bir süre sonra bir duvar boyunca sıralanmış sepetleri işaret ediyor. "Erzak, tıpkı avcı mağaralarında olduğu gibi. Kendimize bir ateş yakacağız, yemek yiyeceğiz ve rahat edeceğiz, değil mi?"

Kıkırdıyorum, çünkü buranın büyüüne kapılmak yerine benim rahatımı düşünmek tam ona göre. "Keşfetmek istemiyor musun? Atalarınız için buranın nasıl bir yer olduğunu görmek? Arkalarında bıraktıkları ürkütücü şeylere bakmak?" Kat kat giysilerinin önünü alaycı bir şekilde gıdıklıyorum.

"Belki de. Ama şu anda kırılgan dostuma sıcak bir ateş yakmak ve ona biraz sıcak çay vermek istiyorum. Ayaklarını ovmak istiyorum çünkü bugün çok yol yürüdü ve sonra onu tatmak istiyorum." Bana bakıyor, gözleri beklentiyle parlıyor. "Onu tatmayalı çok uzun zaman oldu."

"Daha çok altı saat gibi," diye takılıyorum. "Bugün geç saatlere kadar yola çıkmadık." Ya da önceki gün. Aslında, sabahları acele etmemek için pek çok neden buluyoruz. Her şey S'bren'in bana sürekli "kur yapmasıyla" ilgili. Öpüşmek ve ara sıra okşamak dışında, onu baştan çıkarmaya çalışmama izin yok. Karşılığında hiçbir şey istemeden bana ihtiyacım olan her şeyi vermeye istekli olduğunu anlamamı istiyor. Bunun mümkün olan en tatlı jest olduğunu düşünsem de, ben de onu memnun etmek için yanıp tutuşuyorum. İhtiyaç dolu olması gerektiğini biliyorum. Her gece işimiz bittiğinde acı çektiğini biliyorum. Birlikte yatağa her girdiğimizde bunun kanıtı kalçama baskı yapıyor. Ama o bunu görmezden geliyor ve onunla ilgilenmeme izin vermiyor.

Bana bunun düğünümüzü bekleyebileceğini söyledi.

İlkel bir plajda evleneceğimi düşünmek. Hem de bir uzaylıyla.

Bu düşünceyle gözlerim parlıyor ve çok mutlu oluyorum. Ama öyleyim. Kabilenin önünde yemin etme, herkesin önünde S'bren'e aşkını ilan etme ve birlikteliğimiz için bir kutlama yapma düşüncesine bayılıyorum. Büyük bir insan düğünü ile aynı şey değil elbette. Duvak yok, elbise yok, pasta yok, koridorda bana eşlik edecek bir aile yok ama heyecan ve neşe orada.

Mutlu evlilikler daha azı üzerine kurulmuştur. Bu yüzden kesinlikle evlilik kısmını dört gözle bekliyorum... ancak Icehome sahil kampına geri dönmek için acelem yok. Arkadaşlarımı özlüyorum, elbette. Nadine ile konuşabilmeyi ya da Harlow ve Gail ile ana ateşin başında sohbet edebilmeyi çok isterdim. Sürekli bir drama gibi görünen Bridget ve A'tam arasında ne gibi yeni saçmalıklar olduğunu merak ediyorum. Ama... geri dönmekten de biraz korkuyorum. Kampa dönmek ve aniden başka biriyle yankılanmak istemiyorum. S'bren'in Raven'a, Flor'a ya da Steph'e bir bakış atıp aniden başka biriyle yankılanmasını istemiyorum. Birlikte kaçtığımızdan beri ikimizde de yankılanma hissine yakın bir şey olmadı ve bunun birbirimiz için yaratılmadığımız anlamına gelmesinden endişeleniyorum. Bitlerimiz bizi başkası için sakladığından endişeleniyorum.

Ve... Başka kimseyi istemiyorum. S'bren'i istiyorum.

Yine de korkularımı onunla paylaşmıyorum. Sanki her şey yolundaymış gibi ona gülümsüyorum. "Ateş yakmaya başlayalım mı?"

"Ateş yakacağım," diyor ve beni kargo bölümünün zemininde taşlarla çevrili bir daireye doğru yönlendiriyor. Altında ince bir kül tabakası ve üzerine oturmak için yakınlara serpiştirilmiş birkaç büyük kaya var. "Minik ayaklarını ve bir sürü parmağını dinlendireceksin."

Gülüyorum, çünkü bazen çok saçmalayabiliyor. "Yangına yardım edebilirim."

"Yapabilirsin, ama sana izin vermeyeceğim." Beni koltuklardan birine doğru yönlendirdi. "Eşimle ben ilgileneceğim. Bu tam bir avcı görevi ve ben henüz kendimi sana kanıtlamayı bitirmedim."

Bu "kanıtlamak" kelimesi aramızda bir alay konusu. Bana yaşattığı o ilk akıl eriten orgazmdan beri her gece defalarca kendini bana "kanıtladı". Yine de oturmak yerine kayanın tepesine tırmanıyorum ve yüzümü ona dönüyorum. "Bunun yerine beni öpmeye ne dersin?"

S'bren'in ikna edilmeye ihtiyacı yok. Kollarını belime doluyor ve beni kendine doğru çekiyor. Kayanın tepesinde durduğum için bir karış kadar daha uzunum ve bu boyumla, onun eğilmesine gerek kalmadan onu öpmek için doğru boydayım. Kollarımı boynuna dolayarak sırtıyorum ve eğilerek dudaklarımın hafifçe onunkilerin üzerinde oynamasına izin veriyorum. "Merhaba," diye fısıldıyorum.

"Ho," diye mırıldanıyor, bu onun halkının geleneksel selamlaması ama yine de beni deli gibi kıkırdatıyor. Sanki bana "ho" diyor ve bu beni her seferinde gülmekten kırıp geçiriyor. "Arkadaşın

seni selamladığında glmemen gerekiyor," diye beni azarlıyor ama sırtıyor.

"Sana glmyorum. Seninle birlikte gülüyorum," diye onu rahatlatıyorum ve dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdiriyorum. Hafif bir öpücük fısıltısı, gıdıklayıcı ve yumuşak, ve küçük bir zevk i ekişı çıkarıp eğiliyorum. O da alıyor

hafif ve eğlenceli tutuyor, dudakları benimkini okşuyor ve ara sıra ağzımı ısıyor. Bu bitmek bilmeyen bir alay, en iyi ön sevişme türü ve sonunda bir elini başımın arkasına kilitlediğinde ve dilini benimkine karşı derin, süpürücü bir sürüklemeye ağzımı talep ettiğinde, neredeyse bir su birikintisine dönüşüyorum. Tanrım, harika bir dili var.

S'bren kısıp bir inilti çıkarıyor ve sonra tekrar alt dudağıımı ısıyor. "Seni bütün gece öpebilirim."

Oh, kesinlikle yapabilir. Bunu artık çok iyi biliyorum. "Peki o zaman ateş kim yakacak?"

Alay ediyorum. Ağır ağır iç geçiriyor. "Haklısın. Eşimin rahatı her şeyden önce gelir."

İsteksiz, ortak bir bakışla ayrılıyor. Bu adama direnmek benim için gittikçe zorlaşıyor. Onunla ilgili her şey beni cezbediyor -gülüşü, kahkahası, koruyuculuğu. Kesinlikle bir köpek yavrusu aşkım var ve bunun gerçek bir şeye dönüşmesini umuyorum. Çok erken, biliyorum ama ben yine de balıklama atlayacak türden bir kızım.

S'bren ateş çukuru üzerinde çalışmaya başlıyor ve ben de ona yardım etmeye çalışıyorum, ancak birkaç öfkeli ses çıkarıyor ve denediğimde malzemeleri elimden alıyor, ben de vazgeçiyorum ve "mağara" yani kargo bölümünde dolaşıyorum. İleri teknoloji olmasına rağmen, her şey bana şaşırtıcı derecede yabancı geliyor. Bilimkurgu filmlerinden fırlamış gibi, ama daha garip. Küçük ışıklar, kayan yazılar ve küçük düğmelerden oluşan bir panel var ama buzları kırıp herhangi bir şeyi test etmek için çaba sarf etmiyorum.

Dik başlıyım, evet. Garip bir düğmeye basacak kadar aptal mıyım? Hayır.

Ama belli belirsiz tanıdık gelen ve maceracı ruhumu çağıran bir şey görüyorum. "Burada, gölgelerin arasında kapılar var S'bren," diye sesleniyorum hevesle. "Bakalım nereye gidiyorlar!"

"P'nee," diye uyarırcasına sesleniyor ve ateş yakarken grevcilerin hafif sesini duyabiliyorum. "Bensiz hiçbir yere gitme-"

"Fazla uzağa gitmeyeceğim," diye söz veriyorum ona, sürekli açık olan kapı çiftindeki aralıktan içeri giriyorum. "Sadece burada ne olduğunu görmek istiyorum."

Karanlık, gölgeli bir koridora girdiğimde arkamdan tekrar "P'nee," diye sesleniyor.

Vay canına, bu gerçekten bir korku filminden çıkmış gibi. Bir duvara dokunuyorum, büyüleniyorum. Metal ama diğer oda gibi buzla kaplı gibi gelmiyor. Merakla eldivenimi çıkarıp dokunuyorum ve evet, soğuk ama yapışmıyor. Bir şeyle kaplanmış o zaman? Sanırım uzay yolculuğu için mantıklı olurdu, bu tür konularda uzman olduğumdan değil. Yine de koridorda çok fazla enkaz var ve etrafa baktığımda, tavanda eski kabloların ve kordonların sarktığı delikler, yere atılmış metal parçalar ve döküntüler ve her yerde kırık şeyler görüyorum. Bir de kapıya benzeyen bir şey var ama yetersiz ışıpta gözlerimi kısmam gerekiyor.

"Hey, bebeğim, yapabilir misin-" Arkamı dönüp feryat ediyorum ama neredeyse S'bren'in göğsüne çarpacağım. Gıcırdayarak geriye, duvara doğru düşüyorum ve tavandan bir toz bulutu saçlarıma doluyor. Öksürerek elimi yüzümün önünde salladım. "Seni orada görmedim."

Elimi tutup doğrulmama yardım ediyor, sonra da tozumu alıyor. "Seni takip ettim. Eşimin bir tür delikten düştüğünü ve bir daha asla görülemeyeceğini gördüm. Burası etrafta dolaşmak için güvenli değil, dostum. Bana yakın dur."

"Sadece bir göz atmak istiyorum," diyorum ona, bu düşünce beni heyecanlandırıyor. "Bir fener alıp etrafa bakabilir miyiz? Lütfen?"

S'bren iç çekerek yeri işaret eder. "Burada kal. Ben hemen döneceğim."

"Tam burada. Söz veriyorum."

Ve aynı yerde kalıyorum. Çoğunlukla. Bir ya da iki adım ilerleyebilirim, ama sadece en yakın kapıdan içeri bakmak istediğim için. Kırık ve sanki bir zamanlar duvara doğru kaymış ama yarıya

kadar sıkışmış gibi görünüyor. İçeride bir yığın eşya var ama hiçbiri kişisel bir şey çağrıştırmıyor. Eski aile resimleri, kitaplar, giysiler, bu eşyalara kişilik kazandıracak hiçbir şey yok.

Uzun zaman önce insanlar. Eğer burada bir şey varsa, uzun zaman önce alınmış.

S'bren bir süre sonra elinde titreyen bir kemik ve yanan ucuna sarılmış eski bir deri parçasıyla geri döner. Yanan saç ve kızarmış tavuk karışımı bir kokusu var ama işini yeterince iyi görüyor. Işıl ışıl bir gülümsemeyle S'bren'i peşimden sürüklüyorum ve odaları keşfe çıkıyoruz.

Meraklı olanın ben olduğum açık, S'bren değil. O daha çok beni güvende tutmaya odaklanmış görünüyor, eli her zaman omzumda ve beni yerdeki deliklerden ya da duvardan çok uzağa fırlayan metal parçalardan nazıkçe uzak tutuyor. Hayal kırıklığına uğradığım için ilk kat oldukça temiz. Bir koridordan aşağı dönüyoruz ve tavanda bir delik var ama S'bren el fenerini tuttuğunda başka bir oda gibi görünüyor.

"Beni yukarı kaldırabilir misin?" Ona sordum. "Hayır." Katır gibi inatçı bir şekilde çenesini kapatıyor. "Yapamaz mısın, yapmaz mısın?"

"Olmaz."

"Ya sana bir öpücük verirsem?"

Homurdanıyor. "Nasıl olsa bana bir öpücük vereceksin."

"Ya sana üç öpücük verirsem? Ya da beş? Beş iyi bir sayı." Çekici görünmek için elimden geleni yapıyorum. "Bu güvenli olmayabilir, P'nee-"

"Yedi öpücük, biri de aletine. Bu benim son teklifim," diyorum neşeyle, sonra tavanı işaret ediyorum. "Şimdi beni yukarı kaldır, S'bren. Sadece bakmak istiyorum."

Ağır ağır iç geçiriyor, sonra feneri bana uzatıyor ve elleriyle bir adım atıyor. "Asla 'sadece' bakmak istemezsin," diye mırıldanıyor. "Her zaman daha fazlası vardır."

"Sıkıcı olacaksa hayır," diye söz veriyorum ona ve bağcıklı ellerinin üzerine basıyorum. Beni hemen kaldırıyor, sallanmamam için bacaklarımı göğsünün sert duvarına dayıyor ve feneri tutuyorum. Daha fazla odası olan başka bir koridor. Meşaleyi yere bırakıyorum ve deliğin kenarına tutunuyorum. "Sanırım buraya çıkabilirim. Beni biraz daha yukarı itebilir misin?"

S'bren homurdanıyor ama dediğimi yapıyor ve bir dakika sonra fener tekrar elimde, başka bir kattaki odalara bakıyorum. Kapıların birçoğu kapalı ve mühürlü ve yanıp sönen ışık yok. Yine de koridorun en ucunda bir açıklık var ve oraya doğru ilerliyorum.

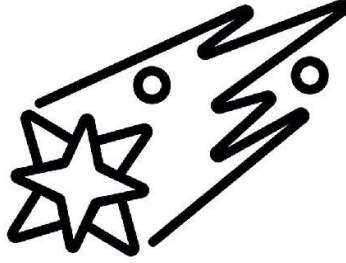
Metal gıcırıyor ve zemin titriyor.

Titreyen feneri tutarak donup kalıyorum ve sonra yavaşça arkamı dönüyorum. "S'bren?"

İri, ağır uzaylı dostum yukarı tırmanıyor, kendini ikinci kata çekerken zemin inliyor. Ona bakıyorum, gücünden büyüleniyorum ve kollarında patlaması gereken damarları hayal ediyorum. Mm. Dikkatim dağılmış bir halde bana yaklaşıp elimden feneri almasını izliyorum. "Bunu nasıl yaptın?" Ona soruyorum, büyülenmiş bir şekilde.

"Atladım." S'bren omuz silkiyor. "Eşimin onu korumak için yanında ben olmadan buralarda dolaşmasına izin vereceğimi mi sanıyorsun? Hayvanlar olabilir."

"Burada hiç hayvan yok. Burada hiçbir şey yaşamıyor." Kolunu tuttum. "Gel bakalım. Bakalım o odada ne varmış."

PENNY

I S'bren'i koridorun sonuna kadar götürüyorum ve her adımda zemin sanki öldürölüyormuş gibi gıcırıyor ve inliyor. Ben hafif değilim ve S'bren de hantal, bu yüzden düşeceğimizden endişeleniyorum. Yine de meşaleyi çatlaktan geçirdiğimiz an tüm bunlar değişiyor ve içinde ne olduğuna bir göz atın. Vay canına.

Beni etkileyen zemini kaplayan devasa ekipmanlar değil. Kablolar, fanlar, metal borular ve ne olabileceği hakkında hiçbir fikrim olmayan milyonlarca kare şeyin bir karışımı. Uzaylılara ait bir tuvalet sifon sistemi ya da bir atom parçalayıcı olabilir ve ben aradaki farkı anlayamazdım.

Dikkatimi çeken şey duvar oldu. Tavandan yere kadar, birisi bir çeşit boya almış ve her tarafına yazı yazmış. Yabancı bir dilde yazılmış dağınık yazılar duvarın bir tarafından yukarı, diğer tarafından aşağı sürünüyor ve sonra bir sonraki duvara doğru devam ediyor ve orada bir boya sıçramasıyla son buluyor.

"Birisi bir mesaj yazmış," diyorum S'bren'e. "Sence ne yazıyordu?"

"Mağaram kırılmış mı?"

Kıkırdıyorum, çünkü haklı olabilir. Birisi sadece nasıl kaza yaptıklarından ve geminin çalışmadığından bahsediyor olabilir. Ama bunu "mağaram bozuldu" şeklinde duymak kulağa komik geliyor. "Keşke ne dediğini bilseydik. Mardok bilirdi. Belki de mahsur kalan bir uzaylının karısına yazdığı bir aşk mektubudur, böylece burada yalnız yıllarını geçirirken bile onu düşündüğünü bilecektir."

S'bren aynı fikirde değilmiş gibi bir ses çıkarıyor. "Eğer bir khui alsaydı ve çiftleşme çağında olsaydı, khui onun için yeni bir eş seçerdi."

"Oh." Bu...daha az romantik. "Haklısın. Belki de sadece yardım isteyen bir mesajdır." Etrafımdaki metal hurdalara bakıyorum. Düzgün bir şekilde yığınlar halinde istiflenmişler, yani birileri bunları daha sonra kullanmak üzere depoladıklarını düşünmüş olmalı. "Sence bu hurdaların bir kısmını Mardok'a geri götürmeli miyiz? Belki kampta kullanabileceğimiz şeyler için

kullanabilir? Mağaralar için elektrikli aydınlatma yapıyor, biliyorsun."

Büyük uzaylım sessiz ve ben dönüp ona bakıyorum, bekliyorum. Odayı inceliyor, kaşları çatık

ve sonra başını sallar. "Buradan bir şeyler çalma düşüncesi hoşuma gitmiyor. Eğer bu kadar uzun süredir buradalarsa, belki de bunun bir sebebi vardır. M'dok'a bu eşyalardan ve yazılardan bahsedebiliriz, o ve F'rli gelip kendileri görebilirler."

"Yeterince adil."

Meşale tekliyor. S'bren bana elini uzattı. "Gel. Gidip ateşimizin başında oturalım. Üşümüş ve yorgunsun ve ben bugün çok öpücük kazandım."

Kıkırdıyorum, elimi onun elinin içine sokuyorum ve beni gölgelerle dolu koridora geri götürmesine izin veriyorum. "Demek sonunda bunları istediğine karar verdin, ha? Pek dikkat etmiyor gibi görüldüğün için emin olamadım."

"Oh, dikkat ediyordum. Sadece seni keşfetmeye teşvik etmek istemedim." Omuz silkiyor. "Ama sanırım şimdilik işimiz bitti."

Terk edilmiş odadaki yazıyı düşünerek başımı sallıyorum. Onu bulmanın ilk şaşkınlığı geçtiğine göre, içimde hüznü ve ürkütücü bir his var. "Burası hayal ettiğin gibi bir yer mi?" Yerdeki büyük deliğe geldiğimizde S'bren'e soruyorum. Aşağı atlayabilmesi için feneri bana uzatıyor.

S'bren kenarda çömeliyor ve sonra zarifçe aşağı atlıyor, daha fazla toz bulutu gönderen bir gümbürtüyle yere iniyor. "Buranın nasıl bir yer olduğunu hayal ettiğimi bilmiyorum. Sadece görmek istemiştım. Ama şimdi gördüğüme göre, bana atalarımı düşündürmüyor. Bu sadece garip." Kollarını yukarı kaldırıyor. "Aşağı atla. Seni yakalayacağım."

"Ben biraz büyük bir kıyım."

"Ve ben seni yine de yakalayacağım." Parmaklarını sabırsızca oynatıyor, kuyruğu arkasında havada kayıyor. "Önce meşaleyi uzat."

Yapıyorum ve ben ona doğru fırlatırken o düzgünce yanmayan ucundan yakalıyor. Yere yakın bir yere koyuyor ve sonra kollarını uzatıyor.

Ben ben oluyorum, hemen kollarına atlıyorum, havada süzülürken korkudan çığlık atıyorum. Beni yakalıyor ama çırpındığım için onu geriye doğru yere düşürüyorum ve sonra ikimiz de tozlu, moloz kaplı zemine yuvarlanıyoruz. Yükselen toz bulutuna öksürüyorum ve meşalemiz püskürüp sönüyor.

"Sana nasıl düzgün atlanacağını öğretmem gerekecek," diye homurdanıyor S'bren. "Kötü bir atlayışla kendini neredeyse iki kez öldürüyordun."

"İki kez mi?" Öfkeyle haykırıyorum. "İlki ne zamandı? Ve bekle! Bu kötü bir atlayış değildi!"

"Öyleydi ve ilk kez mağarada sarmaşıkların ip olduğunu sandığın zamandı." Ayağa kalkmama yardım etmek için elini bana uzattı. "Öyle değiller."

"Belki de çok fazla film izlemişımdır," diyorum savunmacı bir tavırla, beni yerden kaldırıp çocukmuşum gibi derilerimin tozunu alırken.

"Bu yüzden sana nasıl düzgün atlanacağını öğreteceğim. Böylece bir dahaki sefere seni yakaladığımda ikimizi de yere düşürmeyeceksin."

"Peki bir dahaki sefere olacağından bu kadar emin misin?"

Alay ederek soruyorum. "Seni tanıyor muyum? Evet."

Sesindeki mutlak inanca gülmek zorundayım.

Ateşe dönüyoruz ve S'bren ateşi harlıyor, bana yarı eğlenmiş bakışlar fırlatıyor. Ara sıra "Güvenli atlayışlar" diye mırıldanıp başını sallıyor ve ben de gülüp geçiyorum. Onunla bu kadar rahat olmak, sadece ikimizin anlayabileceği esprileri paylaşmak çok iyi hissettiriyor. Tanrım, beni çok mutlu ediyor. Issız, buzlarla kaplı bir gezegende bu kadar mutlu olabileceğimi hiç düşünmemiştim ama içim... sevinçle dolup taşıyor. Her şeyi olduğu gibi kabul ettim ve hayatın bana attığı yumruklarla başa çıkmak için elimden geleni yaptım, ama bu gece burada onunla otururken

hayatımın geri kalanının nasıl geçeceğini düşünüyorum ve bu bana... heyecan verici geliyor. Bir hayat

S'bren dolu, rezonansın yolumuza çıkmaması şartıyla.

Ateşi onarmayı bitiriyor, sonra yanıma geliyor ve ikimizin de poposunu sıkıştırabileceği büyüklükteki düz taşın üzerine oturuyor. Üzerimdeki kürkü daha sıkı sararak ısınmamı sağlıyor ve sonra büyük kolunu rahatça sırtıma dolayarak beni kendine doğru çekiyor. Yanına sokuluyorum, ateşi izliyorum ve son derece memnunum.

"Maceranızdan keyif alıyor musunuz?" diye soruyor bana.

"Gerçekten öyleyim." Tam olarak hayal ettiğim gibi gitmedi. Onu ilk reddettiğimde sadece iki arkadaş takılır, eğleniriz diye düşünmüştüm ama çok daha fazlasına dönüştü. Düşündüğüm gibi gitmediğine sevindim. "Sen mi?"

"Bu benim maceram değil," diye itiraf ediyor. "Ama bir anını bile kaçırmak istemem." Beni kendine daha da yakın tutuyor. "Burada seninle olmayı seviyorum. Tek başıma."

"Ben de."

"Yine de öpüşme kısımları en sevdiklerim olabilir," diye itiraf ediyor. "Tüm öpüşme kısımları."

Aptal gibi kıkırdıyorum, çünkü neyi kastettiğini biliyorum ve bizim oralarda buna "üçüncü aşama" deniyor. "Onlar benim de favorilerimden."

Bir süre sessiz bir şekilde ateşe bakıyor ve sonra bana bakıyor. "Kabileye döndüğümüzde hâlâ evlenmek istiyor musun?"

Bu soruya şaşırdım. Kalbim göğsümde bir buz kütlesi gibi hissediyorum. "Fikrini mi değiştiriyorsun?" Herkes benim hakkımda fikrini değiştiriyor. Takılmak için eğlenceliyim ama birlikte kalmak için yeterince eğlenceli değilim, öyle görünüyor. "Çünkü eğer öyleysen, sorun değil," diyorum, içim içimi yiyor olsa da. İyi Zamanlar Penny, ön plana çıkıyor ve onu seçimleri konusunda daha iyi hissettirmeye kararlı.

O an kendimden nefret ettim.

S'bren bana kaşlarını çatıyor. "Neden fikrimi değiştireyim ki? Tek istediğim sensin." Belimi sıkıca kavlıyor, sanki beni kucağına çekiyormuş gibi. "Sadece pişmanlık duymanı istemiyorum."

"Neden pişmanlık duyayım ki?"

"Çünkü rezonans bekliyordunuz."

"Olmayabilir," diyorum, bana söylediği sözleri hatırlatarak. "Hatırladın mı? Yıllarca ya da belki de hiç olmayabilir. Geleceğe güvenmenin bir anlamı yok." Ama bu konuyu açtığı için huzursuzum. "Lütfen, lütfen benden vazgeçme."

Şaşkın görünüyor. "Asla." Bu sefer beni kucağına çekiyor, bacaklarımı bir tarafa çekip beni kendine yaslıyor. Yüzüme bakıyor, ifadesi ayık. "P'nee, kaç kere sorarsan sor, senin hakkındaki fikrimi değiştirmeyeceğim. Khui'min sessiz olması önemli değil. Kalbim sadece ve sadece senin için atıyor. Sadece evlilik için S'bren'i seçersen kötü bir seçim yapıyormuşsun gibi hissetmeni istemiyorum. Çünkü eğer birbirimizle rezonansa giremeyeceksek, ben hiç rezonansa girmek istemiyorum."

Ona doğru ısınlandım. "Ben de."

"Emin misiniz? Çoğu dışının kit istediğini sanıyordum."

"Yani, eğer olursa, harika. Ama ben daha çok partnerimle ilgileniyorum. Bebek istediğim için rezonans istemiyorum. Rezonans istiyorum çünkü aşık olmak istiyorum." Ona gülümsüyorum, boynuzlarının arasına düşen bir tutam saç geriye itiyorum. "Ve şimdi sanırım rezonansa hiç ihtiyacım yok?"

"Yok," diye kabul ediyor, öne doğru eğilerek. "O zaman gece öpüşmelerimize başlayalım mı?"

Kıkırdıyorum, çünkü bunu sorması bile komik. Dilini bir usta gibi kullanabilen büyük, yakışıklı bir uzaylıyla oynamak istiyor muyum? Ne aptalca bir soru. Ama fark ettim ki

Daha önce ona attığım yemi yedi öpücük ve bir tane de sikine. Dikkatini bana odakladığı onca geceden sonra (şikayet ettiğimden değil), bu zevkin bir kısmını paylaşmak istiyorum. Etkileyici uzunluğuna ilk kez baktığımdan beri ben de ona dokunmak istiyordum.

Gece öpüşmemize başlamak istiyor muyum? Ne aptalca bir soru. "Ben mi başlayacağım?"

Ağzını saçlarıma sürüyor, yarı okşar gibi. "Bütün gün senin yumuşak kalçalarının arasındaki yüzümü düşündüm, dostum. Beni bundan mahrum mu bırakacaksın?"

"Hiç de değil." Düşündükçe nefesim kesiliyor. "Ama sana yedi öpücük sözü vermiştim, hatırladın mı?"

Sessiz ve kafamı kaldırdığımda kızarıyor, boynuzlarının dibi koyu mavi. O anda utangaç olduğunu fark ettim. Tabii ki utanıyor. O bir bakire. Belki de kendi zevkime bu kadar odaklanmasının bir nedeni de budur - çünkü alıcı tarafta olmak konusunda gergin. Yine de bu beni daha da kararlı kılıyor. "Bu öpüşmeleri evlendikten sonra yapacağız," diyor, eli tuniğimin kemerine gidiyor.

"Uh uh," diyorum kucağından kayarak ve onu reddederek. "Bu gece başlama sırası bende. Sana dokunma zevkinden beni mahrum bırakmazsın, değil mi?" Kalçalarının arasında duruyorum ve o daha ayağa kalkamadan yüzünü avuçluyorum. "Ayrıca, bu şekilde sana dokunmanın beni ne kadar ıslattığını görebilirsin. Bu beni sıram geldiğinde hazırlar."

S'bren'in gözleri kızarıyor ve yüzünde çıplak bir tahrik ifadesi belirliyor. "Yapmak zorunda değilsin-"

"Hiçbir şey yapmak *zorunda* değilim," diye hatırlatıyorum ona. "Bu konuyu açıyorum çünkü istiyorum. Ağzını üzerime koymaktan hoşlanıyorsun. Ağzımı sana dayamaktan hoşlanmadığımı mı sanıyorsun?" Eğilip onu öpüyorum, sözlerimi dilimin onunkine hızlı bir dokunuşuyla mühürlüyorum. Hafif, flörtöz bir öpücük, alaycı bir öpücük. "Bu bir."

İnliyor. Bu inleme sesine bayılıyorum. Ellerin tuniğimin kalın derisini avuçlamasını ve bir sonraki öpücük için eğilip başımı eğerek ağzımı onunkinin üzerinde gezdirirken beni kendisine doğru tutmasını daha da çok seviyorum. "İki."

Sonra ona üçten altıya kadar öpücükler veriyorum, her biri giderek daha uzun ve daha tutkulu oluyor. Onu öpmeyi seviyorum, dilinin tüm o çıkıntılarıyla benim pürüzsüz dilime karşı kaymasını seviyorum. Aramızdaki her öpüşmenin o kadar tutkulu olmasını seviyorum ki bazen başımı kaldırmayı unutuyorum ve bazen dünya onun ağzının benimkinin üzerindeki tadı ve dillerimizin sonsuz oyunundan başka bir şeye küçülüyor. Altıncı derin, lezzetli öpücükten başımı kaldırdığımda inliyorum ve ağzına son bir oyunbaz ısırık veriyorum. "Altı," diye nefes alıyorum.

Vücudum sıcaktan zonkluyor, meme uçlarım tuniğimin iç kısmına baskı yapıyor. Öpüşmelerimizden tahrik oluyorum, ama çok kısa bir süre sonra onu ağzımla keşfedeceğimi ve boşalmasını sağlayacağımı fark ettiğimde daha da tahrik oluyorum.

Şimdi bile bana karşı geriliyor. Gergin. Amımı saatlerce şevkle yalayabilen bir adamın aynı şeyi benim ona yapmamdan çekinmesi ne tuhaf. S'bren'e gülümsüyorum, parmaklarımı dolgun ağzının üzerinde gezdiriyorum ve sonra çenesini okşuyorum. "Şimdi seni soyacağım. Tabii üşümediysen."

Başını sallıyor, sessiz, bakışları tamamen bana kilitlenmiş.

Soyunmak pek de seksi bir iş gibi görünmüyor. İkimiz de hâlâ seyahatlerimizden kalma ağır deri ve kürk katmanlarıyla kaplıyız ve bu kargo bölümü -affedersiniz, "mağara"- ateş yüzünden yeni yeni ısınmaya başlıyor. S'bren'in pelerini çıkarıyorum ve ardından vücuduna bağlanmış en az üç dış kürk pançoyu tutan kemeri çözüyorum. Kalın, kürklü bir üst tuniği ve daha ince bir alt tuniği var. Deri bağlarla tutturulmuş ek kol örtüleri var ve aynı şey tozlukları ve botları için de geçerli. Birkaç dakika boyunca bağcıklarını çözdükten sonra fark ediyorum ki ben de hâlâ milyonlarca kat

giyinmişim ve muhtemelen ona oral seks yapmak üzere olan seksi, tombul bir panda ayısı gibi görünüyorum.

"Belki ikimiz de soyunuruz ve işleri hızlandırırız?" Kıkırdayarak söylüyorum. "Kalçalarının arasına girdiğimde çıplak olmak isterim."

Sıkılmış dişlerinin arasından kısık bir inilti çıkıyor ve ardından S'bren ayağa fırlayıp üstündeki örtüleri yırtıyor. Gülmemek için kendimi zor tutarak ben de aynısını yapıyorum ve üzerimizdeki sıcak, yalıtkan katmanları yırtıp atarken mağara uzun bir süre sessiz kalıyor. Soyunmak o kadar uzun sürüyor ki botlarımı çıkardığımda kıkırdamaya başlıyorum.

"Bu kadar komik olan ne?" diye soruyor peştamalını bir kenara atarak.

"Aklımda baştan çıkarıcı büyük bir sahne canlandı ve tüm bu katmanları çıkarmanın ne kadar süreceğini düşünmedim." Son botumu da çıkarırken kıkırdıyorum ve sonra çıplak bir şekilde kıpırdanıyorum. Hava buz gibi ama sırtım ateşe dönük olduğu için o kadar da kötü değil. "Şimdi otur da o kocaman sıcak bacaklarına yaslanayım."

S'bren tereddüt etmez. Tekrar kayanın üzerine çöküyor ve ellerini dizlerinin üzerine koyuyor, yüz ifadesi... boyun eğmiş mi? Tekrar kıkırdamak istiyorum ama o zaten utangaç ve biraz güvensiz hissediyor, bu yüzden kahkahamı yutuyorum. Artık iyi ve çıplak olduğuna göre tekrar baştan çıkarma zamanı. Eğilip onu bir kez daha dudaklarından öpüyorum, çekilmeden önce uzatıyorum. "Yedi. Bu sadece bir öpücük kaldı demek."

Elimi göğsüne koyuyorum ve sonra dizlerimin üzerine çökerken düz karnından aşağı kayarak daha da güneye kaymasına izin veriyorum.

Otururken bile, S'bren devasa bir adam. Kalçaları ağaç gövdesi gibi, göğsü bir süper kahraman filminden fırlamış gibi. Her tarafı büyük ve boy farklarımız çok çılgınca olmasın diye onu oturtuyorum ama yine de bu şekilde devasa hissettiriyor. Beni küçük ve narin hissettiriyor, ki hayatımda hiç narin olmadığımı düşünürsek bu garip. En ince halimde, sanırım aldığım en nazik iltifat "sağlıklı" bir kız olduğumdu, ki bu "tıknaz" kelimesinin kibarcasıydı. Ama bunun bir önemi yok, çünkü S'bren'in ayrılmış bacaklarının arasından geçip ellerimi onun iri kalçalarına koyduğumda tek gördüğüm bana dokunmak için yanıp tutuşan bir adam, iri göğsümden ve büyük kalçalarımın büyülenmiş bir adam. Raven kadar zayıf ya da Flor kadar minyon olmamam umurunda değil. Penny'yi Penny olduğu için seviyor.

Ve bu en seksi şeylerden biri.

Ellerimi uyluklarında aşağı yukarı kaydırıp onu okşarken S'bren kıpırdamıyor. Tenini okşuyorum, kadifemsi hissini seviyorum. Uzaylıların derisi süet gibi ve ona dokunduğumda rengi dalgalanıyor, sanki tahrik olduğunda kamuflajını kontrol edemiyormuş gibi. Tabii ki bunu büyüleyici buluyorum ve amacım onun bu kontrolü daha da kaybetmesini sağlamak. Üzerine eğilip ağzımı nazikçe göğsünün ortasına bastırıyorum. "Eğer bu senin için çok fazlaysa, bana haber ver ve durayım, tamam mı? Ama buradaki amacım aklını kaçırmayı sağlamak, bilesin diye söylüyorum. Ve sen benim tadımı seviyorsun, ben de senin tadını seversem şaşırma. Hem de çok." Eğildim ve dilimi bir meme ucunda gezdirdim.

Boğazından bir ses çıkarır. "Ellerimle ne yapacağım? Onları bir yere koymak istiyorum."

"Nereye istersen oraya koy."

Büyük uzaylım hemen göğüslerimden birini avuçluyor. Kıkırdıyorum, çünkü tabii ki bana uzanıyor. Ona ellerini daha nötr bir yere koymasını, bunun kendisiyle ilgili olduğunu söylemeliyim ama başparmağını meme uçlarımdan birinin üzerine hafifçe sürüyor ve ona durmasını söyleyemiyorum. Ne de olsa tüm bunlar zevkle ilgili ve bana dokunması onu daha da çok memnun etmek için yanıp tutuşmama neden oluyor. Şu anda bile kalçalarım sanki aralarındaki sızıyı dindirecekmiş gibi sıkıca birbirine kenetlenmiş durumda.

"Ne kadar büyük ve seksi olduğuna bir bak," diye fısıldıyorum dostuma, ellerimi göğsünün

zerinde geildirirken. Parmaklarımın o devasa kasların üzerinden aŗađı doğru kayışını, mıknatıslanmış gibi karnındaki damarın üzerinde gezinişini izliyorum. Aleti kucağından fırlıyor, hatırladığım kadar uzun ve kalın olan şaftı, dokunulmayı talep edercesine havaya dikiliyor. Gerçi S'bren bunu talep etmeyecek. Asla istemez. Onun gözünde ben

önemli olan, kur yapılması gereken.

Ama benim büyük, beceriksiz uzaylının biraz kur yapmaya ihtiyacı var. Geriye kayıyorum, ellerim uyluklarına doğru inerken topuklarımın üzerinde dinleniyorum ve sikine bakıyorum. Eli göğsümde kalıyor ve diğerine de uzanıyor, meme uçlarımla oynuyor ve sevdiğimi bildiği şekilde onları ileri geri yuvarlıyor. Kollarımız birbirine dolanıyor ve gözlerimi kapatıyorum, hafifçe kenara fırçalamadan önce bir an daha dokunuşunun tadını çıkarıyorum. "Bunun için daha sonra vakit var. Onun yerine ellerini omuzlarıma koy. Ya da saçlarıma."

İki büyük eli hemen omuzlarımda kenetleniyor, bakışları aynı anda hem dikkatli hem de ateş dolu. Bekliyor. Ne için beklediğini biliyorum.

Ben de bunu bekliyordum.

Öne uzanıyorum ve elimi sikinin etrafına sarıp şaftını kavriyorum. Burada sıcaktan kavruluyor, teninin dokusu kadifemsi yumuşaklıkta.

Ve inliyor. Oh adamım, nasıl da inliyor. Hayatımda duyduğum en seksi ses. Omuzlarımla tutan ellerim geriliyor. Tüm vücudu öyle ve kısa bir an için kontrolünü kaybedip kaybetmeyeceğini merak ediyorum.

"Yavaşlamamı ister misin?" Şaftını bir kez daha nazikçe sıkarken bile soruyorum.

"İhtiyacım var..." diye geveliyor. "Senin için... devam etmene."

"Kulaklarıma müzik gibi geliyor." Dudağımı ısıriyorum ve ellerimdeki muhteşem şafta bakıyorum. Büyük, ama daha da önemlisi gerçekten kalın ve çıkıntılar arasında iz bırakan ve içimdeyken bana mutluluk gibi hissettireceğini düşündüren bu harika damarlara sahip. Tepesi ihtiyaçtan neredeyse morarmış, yuvarlak başından aşağıya doğru kayan pre-cum boncukları. Onu kavradığım yerin altında, şaftı muhteşem taşaklarına ve kalın, geniş, büyüleyici mahmuzuna kadar devam ediyor. Her şeyi sanki bir kıza zevk vermek için yaratılmış gibi görünüyor ve diğer elimi onun etrafına sarmaktan kendimi alamıyorum. "Sanırım çikolataya boşalmıyorsun, değil mi? Çünkü eğer boşalırsan, rüya gördüğümü anlarım."

"Ne?" S'bren bana şaşkın bir bakış atıyor, elleri omuzlarımda tekrar tekrar kenetlenip açılıyor. Sert değil, sadece huzursuz.

"Yok bir şey. Sadece mükemmel olduğunu düşünüyorum, hepsi bu." Parmaklarımla önce gevşekçe, sonra da siki bir erkek penisiyle aynı tepkiyi veriyormuş gibi görüldüğünde artan bir sertlikle uzunluğunda aşağı yukarı sürüklüyorum. O zaman sert, hızlı vuruşlar ve bolca dil hareketi isteyecektir, özellikle de hayatı boyunca kendi başına mastürbasyon yapmak zorunda kaldıysa. Yaklaşıyorum, sonra dilimin ucunu başının üzerinde gezdirip ıslak bir damlacığı yalıyorum. Tuzlu. Hâlâ güzel.

S'bren sanki tüm dilimi taşaklarının üzerinde gezdirmişim gibi titriyor. Verdiği tepkiler beni en iyi şekilde öldürüyor. "Sana hoşuna gitmeyen bir şekilde dokunursam ya da bir şey iyi hissettirmezse bana söyle," diye mırıldanıyorum.

Bana inanamayarak bakıyor.

"Peki. Tamam, daha fazla dokunmak istediğin bir şey bulursam söyle o zaman." Ve tekrar sikinin başını yaladım.

Nefesi ciğerlerinde patlıyor. Elleri tekrar omuzlarımda sıkıca kenetleniyor ve sonra nefes nefese kalıyor, kontrol için mücadele ederken vücudu titriyor. Ne kadar tepki verdiğini görmezden geliyormuş gibi yapıyorum -bu beni deli gibi tahrik ediyor olsa da- ve bu sefer ağzım ve dilimle sikini keşfetmeye devam ediyorum. Dudaklarımla sıcak, kadifemsi tenine bastırıyor, sikini aşağı yukarı öpüyorum. Dilimle damarların izini sürüyorum ve uzunluğu boyunca dans eden çıkıntıları öğreniyorum. Tepenin alt tarafıyla alay ediyorum ve sonra beni karşılamak için yükselen her nem

parçasını yalıyorum. Bu sırada S'bren sanki daha önce hiç bu kadar inanılmaz bir şey hissetmemiş gibi en güzel sesleri çıkarıyor.

Birden kendimi oral seks kraliçesi gibi hissettim. Sanki gelmiş geçmiş en iyisiymişim gibi. Ve beni daha fazlasını yapmaya teşvik ediyor.

"Bacaklarını benim için daha geniş aç," diyorum ona, şaftının yan tarafını yalayarak. Aşağı inerken onu sıkıca kavıyorum ve büyük kalçalarını daha da araladığında başımı içeri itip taşaklarını yalıyorum. "Bunlar beni neden bu kadar büyülüyor bilmiyorum ama büyülüyorlar. Bu kadar büyük olmalarına bayılıyorum."

"Anlıyorum." Sesi boğuklaşıyor.

Dilimin ucunu taşaklarının üzerinde gezdiriyorum ama açımızdan dolayı iyi bir hareket yakalayamıyorum. Bu yüzden elimle sikini biraz okşuyorum, onları biraz kızdırıyorum ve sonra başımı tekrar kaldırıyorum, bu sefer mahmuza doğru gidiyorum. Bu daha sert, kanla beslenen kas yerine kıkırdak emmek gibi ve onun için işe yarıyor gibi görünmüyor. Onunla biraz oynuyorum, sonra son bir kez yalıyorum ve asıl olaya yöneliyorum.

Aletin başı yine spermle doldu ve ben de küçük takdir sesleriyle yalayarak temizliyorum. Şu anda inanılmaz derecede tahrik olmuş durumdayım. Bu sadece eylemin kendisi değil, onun tepkileri, tadı, kokusu, hevesi, vücudu. Her şeyi. Elini tekrar göğsüme götürüyorum ve horozunu kavrayıp ağzıma sokarken onu kızdırmasına izin veriyorum. Önce sadece başını alıyorum, dudaklarım üzerine kapanıyor ve tüm vücudunun titrediğini hissedene kadar yalıyorum, döndürüyorum ve emiyorum. Sonra, onu olabildiğince derine, dilimin boğazımın arkasına kadar kaymasına izin vererek alıyorum. Ağzım onun üzerinde geriliyor ve emmek istiyorum ama o kadar büyük ki bu mümkün görünmüyor. Bunun yerine dilimle onu kızdırmaya odaklanıyorum, onu ağzımdan geri çekmeden ve kafasına dikkat etmeden önce alt tarafını okşamak için kullanıyorum.

S'bren'e bakıyorum, yüzünde sırlı bir zevk ifadesi var, dudakları ben ucuyla uğraşırken aralanmış. Tanrım, kendini bu kadar kaptırmasına bayılıyorum. Onu ağzımla memnun ediyor olmama, bana defalarca yaşattığı deneyimin aynısını ona yaşıyor olmama bayılıyorum. Onu tekrar derinlere alıyorum, elimle tabanını pompalıyorum ve boğazımın arkasına çarpacak kadar derine çekene kadar çenemi gevşetiyorum.

Nefesini içine çekiyor, tüm vücudu farkındalıkla sarsılıyor. Sertleştiğini, elinin göğsümde sıkılaştığını, meme ucumu okşarken duraklayıp titrediğini hissedebiliyorum ve dilimde taze bir pre-cum tadı patlıyor. Kıkırdamak istiyorum ama ağzım onun sikiyle tamamen dolmuş durumda. Bunun yerine küçük bir mırıltı çıkarıyorum ve çabalarımı iki katına çıkarıyorum, elimin şaftının dibinde pompalanmasıyla eş zamanlı olarak dilimle onu çalıştırıyorum. Tekrar nefes alıyor ve sonra büyük eli başımın arkasına gidiyor ve onu yönlendirerek yavaşça ağzıma sokuyor. Bir, iki, üç kez ve sonra sıcak salgısı boğazımdan aşağı dökülüyor. Onu o kadar derine alıyorum ki tadını zar zor alabiliyorum, hepsini yutmaya çalışıyorum. Yine de bu çok fazla ve bir saniye sonra geri çekiliyorum, eli saçlarıma dolanırken tohumu dudaklarımdan ve çenemden aşağı akıyor.

S'bren göğüslerime sıçrayan son bir fişkırtmayla boşalmayı bitiriyor ve sonra uzun, sersemletici bir iç çekiyor. İri omuzları tamamen tükenmiş gibi sarkıyor ve yüzümü okşuyor, ağzımın kenarlarındaki salgısını şaşkın bir bakışla siliyor.

Tuniğimi temizliyorum, daha sonra fırçalamak için aklıma bir not alıyorum ve ona memnun bir gülümseme veriyorum. "Eğlendin mi?"

Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Söyleyecek söz yok."

"Bir 'evet' ya da 'hayır' başlangıç için harika bir yer," diye takılıyorum ona, şakacı bir şekilde kuyruğuna uzanarak. "Yani, bir 'teşekkür ederim' bile güzeldir-"

Bir sonraki anda ateşin yanında sırtüstü yatıyorum, tenim soğuk zemine bastırılmış. Bacaklarım aniden havaya kalkıyor ve S'bren kalçalarımı birbirinden ayırıyor. "Sana teşekkür edebilirim" diyor, "Ya da ben de senin için aynısını yapabilirim." Yüzünü indiriyor ve amıma sokuluyor, dili klitorisimin üzerinde kayıyor. "Ah, ve sen çok ıslaksın, dostum. Sikimi öpmek hoşuna gitti, değil

mi?"

Boynuzlarına uzanarak inliyorum. "Aman Tanrım, gerçekten de. Seni boşaltmaya bayıldım."

Tek aldığım karşılık bir homurtu. Ağzı beni yutmakla çok meşgul. Parmakları göbeğimin derinliklerine doğru kayıyor ve o kadar ıslağım ki parmaklarıyla beni sikerken, dili klitorisimdeyken vücudum sıcak emme sesleri çıkarıyor. O kadar hazır ve uyarılmışım ki her zamankinden daha hızlı titremeye başlıyorum ve mümkün görünmeden önce sert ve hızlı bir şekilde boşalıyorum, S'bren uzun, alaycı yalamalar arasında adımları mırıldanıyor.

Tamam, evet, bu "teşekkür ederim"den çok daha iyiydi. Ona hülyalı bir iç çekiş veriyorum ve bana uzandığında kollarımı boynuna doluyorum, beni kendine çekiyor ve ateşin yanında uzanırken beni yakın tutuyor.

Sırtımı okşuyor, parmakları omurgamda aşağı yukarı oynuyor ve kuyruğu bileğimin etrafında sahiplenici bir şekilde kıvrılıyor. Göğsünde atan kalbinin sesini dinliyorum, benim için yankılanmasa da bu sese bayılıyorum. "Bu harikaydı," diye fısıldıyorum ona. Bir araya geldiğimiz her an bir öncekinden daha iyi görünüyor ve bu beni çok mutlu ediyor.

Bu beni biraz da korkutuyor. Çok mutluyum. Hiçbir şeyin bunu değiştirmesini istemiyorum. Ne rezonans, ne dış dünya, hiçbir şey.

S'bren bana, "Seni memnun edebildiğime sevindim, dostum," diyor ve sesindeki küçük eğlence kırıntılarını duyabiliyorum. "Mağarayı gördükten sonra nereye gitmek istersin? Kabileye geri mi dönelim?"

İşte böyle, mutluluk balonum patladı. Sadece birazcık. "Bir süre daha burada kalmak istemiyor musun?"

"Atalarımızın evini gördüm. Hayal edebileceğim hiçbir eve benzemiyor, bu yüzden benim için pek cazip değil." Zihinsel olarak omuz silktiğini hissedebiliyorum. "Kadınım için bir ev yapmayı tercih ederim ama ziyaret etmek istediğin başka bir yer varsa oraya gidebiliriz."

Sahile dönme düşüncesi beni garip bir panik duygusuyla dolduruyor. Orada yaşamayı sevmediğimden değil. Küçük kampımızı rahat buluyorum ve lüksün kucağı olmasa bile, öyle bir topluluk duygusu var ki bunun önemi yok. Beni panikleten kısım... rezonans. Ya sahile döndüğümüzde hemen başka biriyle rezonansa girersem?

S'bren'den başka biri mi?

Şimdi, aşık olmama izin verdikten sonra mı?

Panik beni boğuyor ve sertçe yutkunarak ona sıkıca sarılıyorum. "Sanırım önce başka bir şey görmek istiyorum."

Endişemi fark etmiyor. İri eli bir kez daha sırtımda tembelce geziniyor. "Ne o zaman?" "Kuzey ışıkları mı?" Aklıma gelen bir fikir bu, çoğunlukla da boşa kürek çektiğim için.

Bazen geceleri gökyüzünde güzel yeşil girdaplar görüyoruz ve Farli bunların dağların yükseklerinde ne kadar yoğun bir güzelliğe sahip olduğundan bahsetti.

S'bren duraklar. "Ne?"

"Gökyüzündeki ışıkları biliyor musun?" "Yıldızlar mı?"

Endişeme rağmen gülüyorum ve ayağa kalkıp çıplak bedenime bir pelerin geçiriyorum. "Üzerine bir şeyler giy ve benimle gel."

"Burada ateşin yanında uzanmak istemez misin?" Bana tekrar uzanıyor. "Seni tekrar öpeceğim."

Ayak parmağımla onu dürtüyorum, kürkü omuzlarıma sıkıca sarıyorum. "Nasıl olsa yapacaksın. Ve hadi, bu uzun sürmeyecek. Sana gösterdiğimde anlayacaksın."

Homurdanarak ayağa kalkıyor ve pelerini giyiyor. Elinden tutup onu kargo bölümünün açık kapısına doğru sürüklüyorum, soğuk, kış gecesine değil ama gece gökyüzünü görebileceğimiz kadar uzağa. Ya da görebilirdik... eğer tamamen bulutlu olmasaydı. "Oh."

"Ben bir şey görmüyorum," diyerek bariz olanı teyit ediyor.

Dirseğimle onu dürtüyorum. "Çünkü hava bulutlu. Hava açıkken gökyüzünde hareket eden yeşil çizgileri biliyor musun? Farli dağların tepesinde onları görmek için güzel bir yer olduğunu söylüyor. Belki bunu yapabiliriz."

"Acımasız mevsimde mi? Bu benim kalın kafama bile aptalca geliyor."

Haklı olabilir ama henüz pes etmeye niyetim yok. "O zaman belki buralarda takılırız. Bir süre takılırız. Belki..." Yüzünde tuhaf bir ifade belirince sözümü kesiyorum. "Ne oldu?"

S'bren dışarıyı işaret ediyor.

Karanlıkta sürekli kar yağıyor olsa da gökyüzü ışıltılı bir fişek gibi parlıyor. Uzakta, parıldayan bir ışık parlıyor ve sonra yavaşça, çok yavaşça sönüyor. Sonra gece bir kez daha karanlığa gömülüyor.

Şaşırılmış bir şekilde bakakaldım. "O da neydi?"

"Bilmiyorum." S'bren'in sesi endişeli geliyor ve beni daha yakına çekiyor. "Yıldızlardan biri bizim topraklarımıza mı düştü?"

"Yıldızların" ona ve halkına yabancı bir kavram olduğunu unutuyorum. Bunun yerine, ışık patlamasını mantıklı bir şekilde düşünmeye çalışıyorum. Birkaç farklı renk parladı ve o kadar parlaktı ki bir anlığına gece gökyüzünü aydınlattı. Bulut örtüsünü de yarıp geçti, yoksa hiçbir şey göremezdik. Bir uydu olabilir mi? Ama bu gezegende yerleşim yok...şey, bir nevi. En azından teknoloji yok. "Kayan bir yıldız mı? Bir meteor mu?"

Omuz silkiyor.

"Gidip onu bulmalıyız! Şu dağ zincirinin yakınına inmiş gibi görünüyor." Belirgin dağları işaret ediyorum - ya da dışarıda gün ışığı olsaydı olacakları yeri.

"Bunun akıllıca olup olmadığını bilmiyorum." S'bren kuşkulu görünüyor. "Tehlikeli olabilir."

"Bu normal bir şey değil," diyorum. "Ya bir uyduysa? Ya içinde kurtarılması gereken insanlar olan başka bir gemiyse?" Bir an için bu beni dehşete düşürüyor ama sonra hatırlıyorum ki eğer bu yeni insanlarsa, henüz bitleri yok. Biriyle rezonansa giremem. Yine de doğal merakım galip geliyor. O parlayan ışığın ne olduğunu bilmek istiyorum. Karanlığın içine bir şeyin düştüğünü gördüm. Gördüğümü biliyorum. "Ya özel bir şeyse?"

"Ya düşmanlarsa?" S'bren başını sallar. "Onu rahat bırakmalıyız."

"S'bren, lütfen. Kendimiz görebilsek çok daha iyi hissedeceğim. Başka bir uzay gemisindeki insanlar olabilir." Elini tutuyorum. "Lütfen mi? Çok uzağa düşmüş gibi görünmüyor. En azından kontrol edebiliriz."

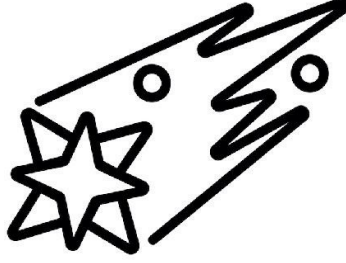
Dudakları inceliyor ve bana o kadar uzun süre bakıyor ki hayır diyeceğinden emin oluyorum. "Tehlikeli olabilir."

Ona ışınlanıyorum. "Beni koruyacaksın."

Uzun, acı dolu bir iç çekiş çıkarıyor. "Neden sana hayır diyemiyorum?"

"Çünkü beni seviyorsun," diyorum kollarımı beline dolayarak. "Dikkatli olacağız. Belki de uzaydan düşen bir kristaldir!"

"Belki." Ve tekrar iç geçirir.

S'BREN

I o gece hiç uyumayın.

P'nee yanımda uyuyor, bir yavru kedinin rahat uykusu. Benimle güvende olduğuna inanıyor, uyurken elleri kolumu ve kalçamı - ve sonra kasıklarımı - kavırıyor. Ben uyumuyorum

hiç de değil. Gökyüzünü delip geçen o parlak ışığı düşünüyorum.

Onu görmek istiyor. Tehlikeli bir şey olmadığından emin olmak için. Argümanının sağlam olduğunu bilsem de, bunun aptallık olmasından endişeleniyorum. Çamur beynimin göremediği gizli bir tehlike var. P'nee'mi hiçbir şey için riske atmayacağım. Onu tehlikeye atmayı reddediyorum... ama o haklı, eğer daha fazla hyoo-man varsa, kurtarılmaları gerekecek.

Parçalandım. Bu yüzden uyumuyorum. Uyanık kalıyorum, mızrağım elimde ve eşim rüya görürken onu koruyorum.

Sanki bana karşı çalışıyormuş gibi, ertesi gün hava açık ve soğuk ve P'nee düşen yıldızımızı bulmak için yola çıkmamızda ısrar ediyor. "Öğlene kadar bir avcı mağarası bulamazsak geri dönmemiz gerekecek," diye uyarıyorum onu. "Soğukta uyumanızı riske atamam."

"Hiç sorun değil," diye cıvıldıyor P'nee bana. "Gidelim mi?"

Oyalanmak için başka bir neden düşünemediğimden, atalarımın evini geride bırakıp garip nesneyi bulmak için derin karlara doğru yola çıkıyoruz. Bir parçam bir avcı mağarası bulamayacağımızı umuyor ama bir vadide iyi stoklanmış bir mağara buluyoruz ve böylece yolumuza devam edebiliyoruz. Nereye indiğine dair belli belirsiz bir fikrimiz var ama tatlı eşim caymıyor. Keşfetmeye ve seyahat etmeye hevesli, derin karların arasından geçip ilerlerken durmadan konuşuyor.

Burası daha önce bulunduğum bir bölge değil ama soğuk toprakların çoğu aynı görünüyor. Uzak dağlar, kayalık uçurumlar ve kayalıklar arasında vadi üzerine vadi var. Her şeyin üzerinde kar var. Soğukta büyümeyi başaran çalılar ve ince, kıvrımlı ağaçlar var ve ince sarmaşıklar kaya yüzeylerinde yukarı ve aşağı sürünüyor, ancak burası sıcak, sisli ormanların ve Büyük Tüten Dağ'ın

her zaman beliren varlığının olduğu anavatanımdan çok farklı.

Öyle olsa bile, bu bölge sa-khui tarafından iyi gezilmiş, çünkü en az üç tane bulabiliyoruz.

Kıvrımlı kayalıklar ve kayalık uçurumlar boyunca ilerlerken avcı mağaraları. Gece için sonuncusunda kalıyoruz ve ben eşimi her yerinden öptükten sonra o da benim için aynısını yapmakta ısrar ediyor.

Her şeye rağmen güzel bir gece.

P'nee ile birlikte olmak bile beni mutlu ediyor. Onunla geçirdiğim zamandan, neşeli kahkahalarını duymaktan ve seyahat ederken yüzündeki hevesli ifadeyi görmekten daha çok sevdiğim bir şey yok. Macerayı seviyor ve ona göre tüm bunlar bir macera. Belki de bir macera ama aklıma yıldızlardan gelen diğer halklar hakkında bize anlatılan korkunç şeyler geliyor, hyoo-man'ları evlerinden çalıp burada bırakanlar. Onlar iyi insanlar değiller ve P'nee'mi onların pençelerine doğru sürüklediğimden endişeleniyorum.

Tehlikeye dair en ufak bir ipucu bile varsa, daha ileri gitmeyeceğimize karar verdim. Geri dönüp olabildiğince çabuk sahile geri döneceğiz ki diğerlerini uyayabilelim.

P'nee'm bunun iyi bir şey olduğuna inanıyor. Bunun nazık bir ziyaretçi, gökten inen güzel bir kaya ya da daha önce görmediğimiz bir şey olmasını umuyor.

Şüphelerim var ama o böyle şeyleri benden daha iyi biliyor. Garip bir şey olacağından endişeleniyorum - ayın son birkaç dönüşünde o kadar çok şey değişti ki, artık "garip" beklenecek bir şeymiş gibi hissediyorum.

Ve P'nee'mi bundan koruyamayacağımdan endişeleniyorum.

YÜRÜRKEN P'NEE SOLUK SOLUĞA KEMERİMİ ÇEKİŞTİRİYOR. "S'BREN. ŞUNU GÖRÜYOR MUSUN?"

Bu öğleden sonra gökyüzünü izliyorum, çünkü bulutlar karanlık ve uğursuz, üzerimize daha fazla kar yağdırmaya hazır. Rüzgâr ısıyor ve akşam için saklanabileceğimiz bir avcı mağarası aramak için çevremizi tarıyorum. Yakınlarda bir tane mutlaka vardır. Bir dizi dar, yüksek uçurumdan geçiyoruz, çünkü bazen geniş vadiler kayboluyor ve tıpkı şu anda olduğu gibi yürümek için dar, kayalık kanyonlarla baş başa kalıyoruz. Bu uçurumlar mağaralarla dolu ve bulduğumuz her bir mağara, havanın bozması durumunda P'nee'yi geri getirebileceğim iyi bir yer olduğunu bildiğim için kendimi daha güvende hissetmemi sağlıyor. Ancak sonuncusunu bu sabah erken saatlerde geçtik ve geri dönmemiz gerekirse uzun bir yürüyüş yapmamız gerekecek. "Ne arıyorum ben? Bir mağara mı?"

"Hayır. Yukarı bak, aptal." Kemerimi tekrar çekiştiriyor ve ben durduğumda, tepedeki sarp kayalıklardan birini işaret ediyor.

Durup bakıyorum. Tepemde, rüzgarda çırpınan bir kürk. En azından ilk bakışta bir kürke benziyor. Ben bakarken hafifçe parılıyor ve uçurumun kenarından sarkan donmuş bir ağacın yumağına takılarak ileri geri çırpınıyor. "O da ne?"

"Sanırım bu bir paraşüt," diyor P'nee, heyecan dolu sesiyle. "Üzerinden sarkan iplere bak. Ve insan yapımı bir malzemeye benziyor. Bu da gördüğümüz şeyin insan yapımı olduğu anlamına geliyor. Ya da uzaylı yapımı. Hangisi olursa olsun. Tek söylediğim, düşündüğüm gibi bir meteorit olmadığı." Nefes nefese kolumu tuttu. "Sence bizimle yaşamak için gönderilmiş başka insanlar olabilir mi?"

"Bilmiyorum." Hâlâ çift çekimin ne olduğunu anlamaya çalışıyorum. "Neden bir deri gönderip orada bıraksınlar ki?"

P'nee kıkırdar ve başını sallar. "Hayır, hayır, paraşüt bir yelken gibi davranıyor." Kafam karışmaya devam edince ekliyor, "Tamam, bir kanat. Altındaki havayı yakalıyor ve bu şeyin ne kadar sert ve hızlı düştüğünü yavaşlatıyor ve onu yavaşça yere indiriyor. Paraşüt buradaysa,

gönderilen şey ya da her kimse yakınlarda olmalı, değil mi?" Ben izlerken eldivenlerini çıkarıp uçurumu inceliyor, sonra ilerleyip tabandaki kayaları kavırıyor.

Tırmanmakta olduğunu anlamam bir anımı alıyor. Parmaklarını uçurumun kenarına sokuyor ve kendini yukarı çekiyor, sonra elini bir sonraki kayaya koyarak daha yükseğe çıkıyor.

Hemen ileri atıldım ve ellerimi beline dolayarak onu uçurumdan aşağı indirdim. "O deriyi almak için yukarı tırmanmayacaksın!"

"S'bren!" Kollarımda bir kedi yavrusu gibi çırpınıyor. "O malzemeyi istiyorum. Onu ne için kullanabileceğimizi biliyor musun?"

"O zaman senin için getireceğim," diye ilan ediyorum. Uzun, dar uçuruma bakıyorum ve P'nee'nin tırmanışını düşünüyorum - ve sonra tekrar yere düşüyor çünkü insan elleri küçük ve kaya tarafından kolayca kesiliyor. Omuzlarımdaki ağır yükü silkerek ona ters ters bakıyorum. Ona mızrağımı veriyorum ve sonra en ağır pelerinimi çıkarıp ona sarıyorum. "Sen burada kal. Ben yukarı çıkıp çift atışını alacağım. Eşimin boynunu bir parça kürk için riske atmasına izin vermeyeceğim-"

"Bu kürk değil," diye itiraz ediyor ama gülümsüyor.

"Ne olduğu umurumda değil. Anlamıyorsun."

"Koruyucuyken çok seksisin." P'nee bana göz kırpmıyor.

Ona sadece hoşnutsuz bir bakış attım. "Dikkatimi dağıtma. Yukarı tırmanmana izin vereceğimi düşündüğün için bile kızgıyım."

Kaşlarımı çatmama gülüyor, beni okşuyor ve sonra çift atışını işaret ediyor. "Sen iyi bir adamsın, S'bren."

"Biliyorum," diye mırıldandım ve tırmanmaya başladım. Güçlüyüm ve uzun bacaklarım var, bu yüzden kayalık uçuruma çıkmam uzun sürmüyor. Yerden görüldüğünden daha dik ve P'nee'yi fazla uzaklaşmadan durdurduğum için iki kat memnunum. Kırılgan, yumuşak eşimin tutuşunu kaybedip aşağıya düştüğünü hayal ediyorum ve bu beni hayal kırıklığıyla dolduruyor. Neden ne kadar narin olduğunun farkında değil? Neden harekete geçmeden önce düşünmüyor?

Uçurumdan aşağı indiğimde ona dersini vereceğim, diye karar veriyorum, çifte atışa ulaştığımda ve onu tutmak için elimi kaldırdığımda. Deri -eğer deriyse- tuhaf ve kaygan, ince ve soğuk. Bir avuç kapmayı başarıyorum ve malzemeyi sarsıyorum.

"Yırtma onu," diye sesleniyor P'nee

aşağıdan. "Onu kurtarıyorum," diye

bağırıyorum. "Sıkışmış."

"Çöz şunu," diyor yardımsever bir şekilde. "Ben burada bekleyeceğim."

"Evet yapacaksın," diye bağırdım. "Buraya gelip yardım etmeyi düşünmeyin!"

Kahkahasının hafif sesi aşağıdan geliyor ve başımı sallarken gülümsüyorum. İmkânsız bir kadın... ama yine de hiçbir şeyi değiştirmezdim. Garip deriyi sonraki birkaç çekişimde daha dikkatli oluyorum, sonunda serbest kalana kadar. Onu eşime doğru fırlatıyorum ve eminim ki bir tüyden daha hafif bir şekilde çırpınarak uzaklaşıyor.

P'nee ellerini çırpıyor ve gülüyor, kanyondaki bir dönemece doğru ilerleyen derinin peşinden gidiyor. "Ben bakarım. Oradayken etrafa bir göz at ve bakalım gizemli nesnemizi görebilecek misin?"

Bu iyi bir fikir. Bir kolumu kayaya sabitliyorum ve vücudumu çevirerek tünediğim yerden etrafıma bakıyorum. Yerden birkaç boy uzaktayım, o kadar yüksekteyim ki yukarıdan aşağıya ulaşmak için belki de on kişi gerekir. Yine de buradan sarp vadiyi görebiliyorum ve baktıkça kardan başka bir şey görmüyorum. Gerçi her zaman kar yağıyor ve eğer yere düşen bir şey olsaydı, gece boyunca soluk beyaz tozla kaplanmış olurdu. Bu yüzden karda garip şekiller arıyorum, Atalar Mağarası'nı ve yıpranmış çevrenin geri kalanından çok keskin bir şekilde göze çarpan garip şeklini

düşünüyorum. İçinden geçtiğimiz dar patikaları oluşturan kıvrımlı kayaları görebiliyorum ve eşim deri çift atıma ulaşp onu eline aldığında dikkatim dağılıyor. Onu incelerken yüzündeki sevinci görebiliyorum,

kaygan malzemeye dokunuyor ve sonra onu yüzüne sürüyor. Bunu görmek sikimi sertleştiriyor ve P'nee'yi çift çekimin garip derisi üzerine yatırdığımı ve o malzemeye sürtünürken tatlı amını yaladığımı hayal ediyorum...

Düşüncelerimi odaklanmaya zorlayarak kendi yanağımı tokatlıyorum. Şu anda güzel eşimi düşünemem. Bu gece bir mağara bulduğumuzda amcık yalamak için yeterince zamanımız olacak. Şimdilik bu nesneyi bulmak istiyor ve ne kadar çabuk bulursak onu o kadar çabuk güvenli bir yere götürebilirim. Gözlerimi kısarak çevreme dikkatle bakıyorum. Uzak bir vadiye açılan dar kanyonlara. Ve... orada. Vadide, pürüzsüz kenarları ve ince bir kar serpintisi olan uzun, karanlık bir şekil var.

Doğal görünmüyor, bu yüzden P'nee'nin dediği gibi kayan yıldızımız

olmalı. "Görüyorum," diye bağıryorum ona. "Büyük, uzun bir taş."

"Tamam!" Sesini yansıtmak için ellerini ağzına götürüyor. "Etrafında bir krater var mı?"

"Hayır!"

"Tuhaf! Neden biri bir taş düşürdü?"

"Bilmiyorum," diye karşılık veriyorum. "Şimdi aşağı gelebilir miyim?"

"Etrafında hareket eden birileri var mı?" diye tekrar sesleniyor, şimdi iki elini ağzına götürüyor.

"Belki de bir gemidir?"

Bir gemi... Ataların Mağarası gibi mi? Eğer kayamızın bu boyutta olduğunu düşünüyorsa, hayal kırıklığına uğrayacaktır. Bu şey büyük -tahmin etmem gerekirse P'nee'den ya da benden daha büyük- ama mağara büyüklüğünde değil. Bunu ona söylemek için ağzımı açıyorum ama çift atışın onun elinden kaçıp güçlü bir esintiyle savrulduğunu görüyorum. Arkadaşımın dikkati hemen dağılıyor ve kalın karda yürüyerek peşinden koşuyor. O kadar hızlı koşuyor ki ayağını kaybedip yüzüstü kara çakılıyor, çünkü adımlarını ilk kez öğrenen bir yavru gibi devriliyor.

Buradan inip eşimin üzerindeki karın tozunu almalıyım, sonra da kayasına bakmaya gideriz.

Sonra gece dinlenmek için güzel, sessiz bir mağara bulacağız ve-

Kar hareket ediyor.

Gözlerimi kırıştıtararak duraklıyorum. Beyaz çevreye bakarken uzun bir süre hiçbir şey olmuyor ve bir şey gördüğümünden tam olarak emin değilim. Gözlerimi kısarak uzaktaki garip kayaya odaklanıyorum... ve kar tekrar kayanın yanında hareket ediyor.

Tedirgin bir şekilde tekrar P'nee'ye bakıyorum, derisini yakalamış ve tekrar katlıyor. Yüzü bana dönük, sırtı arkasındaki açık kanyona dönük ve ben de arkasındaki karın hareket ettiğini görüyorum. Bir şey zıplarken bedenim üşüyor ve tüylü beyaz bir yaratığa benzeyen şey ona yaklaşıyor.

"P'nee!" Telaşla bağıryorum. "Arkanda!"

Eşim etrafında dönüyor ve o da benimle aynı şeyi fark ediyor. T'chai'nin narin eşi gibi dehşet içinde çığlık atmasını bekliyorum. Bunun yerine, bir öfke çığlığı atıyor, bir avuç kar alıyor ve garip beyaz yaratıklara fırlatıyor.

Kaçmıyor. Böyle bir görüntünün beni bu kadar dehşete düşüreceğini ve onun cesaretiyle bu kadar gurur duyacağımı bilmiyordum.

"Mızrağım!" Ona bağıryorum, arkasından aşağı inebilmek için duvarlara tutunmak üzere arkamı dönmek zorunda kalmaktan nefret ediyorum. Bu uçurumun kenarında kapana kısılmış durumdayım, aşağı atlamak için çok yüksekteyim ve kırık bir bacakla onun için iyi değilim. "Mızrağımı getir, P'nee!"

"Geri çekilin, sizi boktan, çirkin kışlı ayılar!" Çığlığımı duydum.

Uçurumun yamacından aşağıya doğru olabildiğince hızlı bir şekilde tökezliyorum, sert yüzeyden aşağıya kayıyorum ve acelem yüzünden avuçlarımın derisini yırtıyorum. Umurumda değil, tek derdim eşime ulaşmak. Dibe inmek için daha fazla bekleyemediğimde atlıyorum.

Sert bir iniş oldu; beklediğimden daha yüksekteydim ve karla dolu zemine çarpmanın şoku

Yer vücudumu sarsıyor. Bir acı dalgasına karşı koyup mızrağıma koşuyorum, sonra da eşimin yanına gidiyorum. Hâlâ garip yaratıklarla yüzleşiyor, onlar kükreyip etrafında dönerken onlara avuç avuç kar fırlatıyor.

İçim rahatladı, ona saldırmadılar ama yakınlarda, ulaşamayacakları bir yerde pusuya yatmış bekliyorlar. Onu arkamdan iterek yanına geçiyorum ve yaratıklarla karşı karşıya geliyorum. Her tarafları kirli beyaz kürkle kaplı ama yüzlerinde şişkin gözler ve garip, gagalı ağızlar var. Elllerinde uzun pençeler var ve biri çömeliyor tıslarken ne kadar insana benzediğini fark ediyorum. "Bu bir tür kabile mi?"

"Sanırım onlar metlak," diyor P'nee, arkama saklanarak. "Onları uzaklaştırabilir misin?"

Eşim sırtıma yapışmış halde birkaç adım geriye doğru itiyorum ve uçurumun duvarına dayandığımızda rahatladığımı hissediyorum. Metlaklar hâlâ etrafımızı sarıyor ama P'nee benim önümde güvende ve önemli olan da bu. Mızrağımı hazırda tutuyorum, en büyüklerine, diğerlerinden daha yakın olana doğrultuyorum. Görünüşe göre saldırmak için onun izin vermesini bekliyorlar ve bir kez daha bir kabileye ne kadar benzediklerini fark ediyorum.

Ama bir kabile olmaları önemli değil, çünkü P'nee'mi tehlikeye attılar. Bunun için ölmeliler.

Tıslıyorum ve mızrağımı en yakın olana saplıyorum. Kükrüyor ve birkaç adım geri çekiliyor, sonra tekrar yavaşça ilerlemeye başlıyor. Yakınımdaki altı kafayı sayıyorum ve ben izledikçe daha fazlası yaklaşıyor. Sayıca çok azız ve yakında saldıracak kadar cesur olacaklar.

P'nee'yi bir şekilde buradan çıkarmam gerekecek. "Bir fikrin var mı?" diye soruyor dostum kemerimi çeğiştirerek.

Gözlerimi öndeki büyük, cesur olandan ayırmıyorum. "Bir fikrim var," diye fısıldıyorum dostuma. "Arkama saklan ve ben düşene kadar seni koruyayım. Sonra da mızrağımı alıp kaçarsın."

Hemen sırtıma bir tokat attı. "S'bren! Bu berbat bir fikir!" "İyi," diye karşılık veriyorum. "O zaman ben dikkatini dağıtırım. Sen de mızrağımı al ve kaç."

"Berbat bir fikir daha! Kamuflajı olan sensin. Kaçan sen olmalısın." Kendimi kurtarmak için onu geride bırakacağımı düşünmesi beni hayrete düşürdü. "Asla."

Büyük olan tıslıyor ve diğer ikisi daha cesur davranıp öne doğru yaklaşıyor. Mızrağımı onlara tekrar saplıyorum ve geri çekildiklerini fark ediyorum, ama her seferinde daha az. Bir şeyler yapmalıyız ve bunu şimdi yapmalıyız çünkü P'nee'nin zarar görmesine izin vermeyeceğim. "İleri atılacağım," diyorum alçak bir sesle ona. "Bunu yaptığımda, son avcı mağarasına geri koşmanı istiyorum-"

"S'bren, hayır-"

"Üç kadar saydığımda," diye başlıyorum. "Hayır! Ben-"

"Bir..."

Sırtımı tokatlıyor. "Kaçmıyorum, S'bren!" P'nee'nin tıslaması öfkeliydi. "Seni bırakmayacağım!"

"İki..."

Öfkeli bir ses çıkarıyor.

"Üç!" Sesleniyorum ve ileri atılıyorum. "*KOŞ, P'NEE!*"

İnatçı dostumun kendisine söylendiği gibi kaçıp kaçmadığını kontrol etmek için duramıyorum. Dikkat dağıtmakla çok meşgulüm. Mızrağımı kolumdan aşağı yuvarlıyorum ve eşimi her zaman büyüleyen bir şekilde çeviriyorum ve yaratıklar durup bakıyorlar. Onlar bakarken mızrağımın elime doğru yuvarlanmasına izin veriyorum ve ardından en yakındaki metlak'a doğru savuruyorum. Bir çığlık atıyor ve geriye doğru kaçışıyor. Bana en yakın olan ikisini kafalarından tutup birbirine

 arpıyorum ve kafataslarını büyük bir gürültüyle kırıyorum.

Sonra diğ rleri üzerime  ullanıyor, tıslıyor ve k kr yorlar, pençeleri kat kat giysilerimi tırmalıyor.    yaratık saldırırken P'nee'nin öfkeyle çığlık attığını duyuyorum ve sonra daha fazlası üzerime yığılıyor.

Pençeler yelemi yırtıyor, derimi parçalıyor ve vahşi yaratıkları üzerimden uzaklaştırmaya çalışarak kirli kürküme uzanıyorum. Birini yakalamayı başardım ama bir diğeri yapıştı. Onu koparıyorum, ancak yeni bir yaratık gagasını koluma batırıyor.

Yüksek sesli, vahşi bir bağırış yaratıkların sessizleşmesine neden oluyor. Paniğe kapılmış gibi donup kalıyorlar ve ben de bunu kendi avantajıma kullanıyorum. Önümden sarkan iki tanesini yakalıyorum, kafalarını birbirine çarpıyorum ve bir kenara fırlatıyorum. Bir sonrakini omzumdan koparıp kenara fırlatıyorum, sonra bir diğerrinin çenesini kolumdan söküp atıyorum. Bir tanesi - küçük bir tanesi- bacağımı ısırtıyor ve onu ensesinden yakalıyorum. Onu ikiye ayırıp bir kenara fırlatmak kolay olurdu, ama onda çok insana özgü bir şey var, bu yüzden onu fırlatıp atıyorum ve sonra kendimi destekleyerek daha fazlasının üzerime atlamasını bekliyorum.

Onun yerine, metlaklar dağılıyor. Birkaçı karda koşuştururken, benim fırlatıp attıklarım topallayarak geri dönüyor, temkinli davranıyor ve kaçmaya çalışıyor. Yanımda tereddüt eden birine hırlıyorum ve o da kükreyip koşarak uzaklaşıyor, karlı arazide kayboluyor.

Korkak hayvanlar.

Zor nefes alarak etrafıma bakınıp eşimi arıyorum. Yelem yüzümde, yaratıklardan birinin kafa derimi yırttığı yerde gözlerimin hemen üzerinde kısa bir tutam var. Her tarafım çürükler, ısırık izleri ve pençe oyuklarıyla kaplı ama bunların hiçbirinin önemi yok. Eşimi görmeliyim, onun güvende olduğunu bilmeliyim. Kan gözlerime akıyor ve görüşümü engellediği için sinirlenerek kanı kenara itiyorum.

Sonra kollar boynuma dolanıyor ve P'nee kendini üzerime atarak ikimizi de yere düşürüyor. "S'bren! Bebeğim! İyi misin?"

Acı ve rahatlama karışımı bir inilti duyuyorum ve ellerimi P'nee'nin vücudunda gezdiriyorum. "Sana zarar vermediler, değil mi?"

Gıdıklanan yerlerine vurduğumda ciyaklıyor. "Hayır! Yırtılan sensin. Zavallı tatlım." P'nee burnumu öpüyor ve iç çekiyor. "Çok cesurdun."

"Sana koşmanı söylediğimde koşmadın," diye homurdanıyorum ona. Yine de iyi görünüyor. Yıkılmamış. Rahatlamamanın ötesindeyim.

"Tabii ki yapmadım. Kaldım ve dikkatlerini dağıtmaya çalıştım. Seni parçalamalarına izin vermeyecektim!" Bu düşünceye kızmış görünüyor. "Kaç. Pfft."

"İkiniz de aptalsınız," diyor başka bir ses. Bir erkek sesi. Tanıdık bir ses.

P'nee'yi göğsüme bastırarak doğruluyorum ve konuşanı arıyorum. Kar yine yağıyor ama elinde mızrağı, yüzünde çatık kaşlarıyla bize doğru yaklaşan avcının koyu kayrak mavisi tenini gizleyemiyor.

Bek.

Sa-khui kabilesinin avcılarından biri, ayın birkaç turunda görmediğim bir avcı. Ben sahile geldikten kısa bir süre sonra eşini özlediği için evine döndü. Çok fazla konuşmadık ve onu şimdi burada görmek beni şaşırttı. "Biz neden aptalız?" Kendime engel olamayarak soruyorum.

"Karların içinde, acımasız mevsimde metlaklarla mı oynuyorsun? Şu anda aç ve cesurlar." Bize uzun uzun bakıyor, ben kucağımda eşimle. Yüzündeki ifade kurnazcaydı. "Acımasız mevsimde kampınızdan neden bu kadar uzaktasınız? Bir dişi mi çalışıyorsun?"

"Hayır," diyor P'nee ben daha konuşmadan. Eli koruyucu bir şekilde çenemin üzerine gidiyor, parmakları sanki beni susturmak istermiş gibi ağzımın üzerinde dans ediyor. "Ona bir macera istediğimi söyledim ve o da beni bir maceraya çıkardı."

Bek bunu sindirir, sonra homurdanır. "Haklıymışım. İkiniz de aptalsınız. Maceralarınızı acı

mevsime saklayın."

"Burada ne yapıyorsun o zaman?" P'nee'nin parmaklarının arasından konuşarak soruyorum.

"Arkadaşımı acımasız sezonun geri kalanı için büyük suya götürüyorum. Croatoan'da hava çok soğuk." Bir an düşünüyor ve sonra ekliyor, "Ve o da büyük suyu kendi gözleriyle görmek istiyor."

"Eşin burada mı?" P'nee başını eğip etrafına bakınıyor.

"Hayır, eşim şu kayalıklardaki bir avcı mağarasında güvenle saklanıyor." Yakındaki bir bölgeyi işaret ediyor. "Bu vadide çok sayıda metlak olduğu için metlakları uzak tutmak için büyük bir ateş yanıyor. Sen de aynısını yapmalısın."

"Yani buraya kayan yıldız için gelmediniz mi?" P'nee heyecanla söylüyor. "Çünkü S'bren onu gördü! Yakınlarda olduğunu söylüyor."

"Bu bir kaya," diye ekliyorum.

Bek meraklı görünüyor. "Bir yıldız mı?"

"Evet," diyor arkadaşım heyecanla. "Birkaç gün önce görmedin mi?"

"Hayır." Bek bir an düşünür. "Ama Ell-ee'm yıldızları sever. Onu görmek isteyecektir. Burada bekle ve yıldızını birlikte bulalım."

P'NEE VE BEN BEK'İN EŞİYLE BİRLİKTE DÖNMESİNİ BEKLERKEN EŞYALARIMIZI TOPLUYORUZ. O TELAŞLANIYOR Kesiklerimin ve alnımdan sarkan kısa yelemin üzerinden geçerek beni gıdaktıyor. "Benim yüzümden ısırılmandan nefret ediyorum."

"Beni ısırmadın," diyorum şaşkınlıkla.

Kıkırdıyor, beni öpüyor ve sonra alnımdaki kilidi tekrar fırçalıyor. "Paraşütü almak için yukarı tırmanacaktım ama onun yerine sen tırmandın. Yani yerde olsaydın ve pozisyonlarımız tersine dönseydi, hazırlıklı olurdun."

Buna homurdanıyorum. "Ben çok yetenekliyken senin o kadar yükseğe tırmanmana izin vereceğimi mi sanıyorsun?" "Ben çaresiz değilim!"

"Bunu biliyorum. Ama ben senin *eşinim*."

P'nee bana sadece bir bakış attı. "Tuhaf bir mantığın var, bebeğim." Parmakları yine düşünceli bir şekilde yanağımı okşuyor. "Ama genel olarak iyi olmana sevindim. Enfeksiyon kapmamaları için bu ısırıkları temizlemeliyiz... ama sanırım khui bununla ilgilenir, değil mi?"

"Doğru." Daha önce hiç böyle bir şey duymamıştım, enfekte ısırıklar. "Ben iyiyim," diye ısrar ediyorum, yine de üzerime titremesi hoşuma gidiyor. "Vücudumun tüm önemli parçaları sağlam."

Cesaretle sikimi kavırıyor ve bana şehvetli bir bakış atıyor. "Öyle olduklarını söyleyeceğim. Büyük koruyucum için ne kadar minnettar olduğumu sana daha sonra gösterebilirim." Bana göz kırpmıyor ve elini çekiyor.

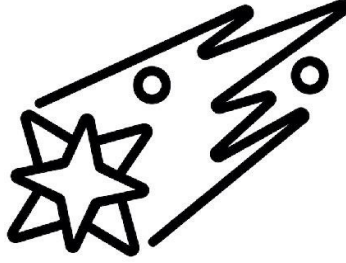
Yutkunuyorum. Sertçe. Böyle bir şeyi hayal ederek sevgili eşime bakıyorum. Zihnim fikirlerle yanıyor ve-

"Ho," diye sesleniyor Bek.

Zamanlaması berbat.

Ama P'nee'nin gözleri heyecanla parlıyor. Elimi tutuyor ve çekiştiriyor. "Hadi, gidip Elly ile tanışalım ve yıldızımızı görelim!"

Kürkümün tüm katmanları altında sikimi ayarlıyorum. Eli tenime değmeye bile yaklaşmamış olsa da, o şakacı dokunuşun beni tamamen kavurduğunu hissediyorum. Kavrulmuş... ve minnettar bir P'nee'nin neler yapabileceğini düşünmeden edemiyorum.

PENNY

Elly onunla tanıştığımda kesinlikle beklediğim gibi biri değildi. Gail'den onun sessiz bir tip olduğunu ve uzaylılar tarafından uzun süre alıkonulduğu için travma geçirdiğini duymuştum, ama kaba, saçma sapan Bek'le tanıştıktan sonra, eşinin nasıl biri olacağı konusunda kafamda farklı bir imaj oluştu. Uzun boylu,

Muhtemelen, zayıf ve bir şekilde çelikten bir çekirdeğe sahip. Belki narin görünüyor ama gerektiğinde kaleyi koruyabiliyor. Biraz Harlow gibi, tatlı ve sadık ama her zaman kendini toparlıyor ve görüldüğünden daha sert.

Bek'in yanına yapışan elf görünümlü waif için hazırlıklı değilim.

Genç görünüyor. Tia'dan büyük ama benden genç. Ufak tefek, soğuğa karşı kundakladığı kat kat giysiler onu neredeyse yutuyor. Yüzü sivri ve ince, gözleri kocaman ve perili görünüyor. Onda da ezici bir kırılganlık var. Kötü bir söz duyduğunda bayılacak ya da strese girdiğinde buharlaşacak kadınlardan birine benziyor. Güzel olduğunu söyleyemem ama o kadar ruhani ki onu dünyanın zorluklarından koruma ihtiyacı hissediyorsunuz.

Ve Bek'e yapışıyor. Kesinlikle yapışıyor. Sanki bizimle buluşmak için onun gücüne ihtiyacı varmış gibi, yürürken sürekli onun kolunu tutuyor. Bek de narin eşine aynı derecede vurulmuş görünüyor, yüz ifadesi tamamen koruyucu ve vahşi. Bu ifadeyi tanıyorum çünkü S'bren'in bana her zaman attığı bakışla aynı.

Hayatında hiçbir öğünü kaçırmamış, "sağlıklı" yapılı, kocaman öküz Penny ile tanışmak için hantal hantal yürüyen bir inek gibi hissediyorum. Vay be. Ama yapacak bir şey yok, bu yüzden gülümsüyorum ve elimi ona uzatıyorum. "Selam Elly. Ben Penny, sahilden."

Bana utangaç bir bakış atıyor ve uzattığım eli görmezden geliyor, sadece başını sallıyor ve Bek'e biraz daha yaslanıyor.

"Doğru," diyorum neşeyle, onun isteksizliğinden rahatsız olmamaya kararlıyım. "Eldiveni çıkarmak için hava biraz soğuk zaten."

S'bren omzuma ağır bir el koydu. "Ben S'bren'im. P'nee benim eşim."

Sesindeki şiddetli gururu seviyorum ve artık kendimi hantal bir öküç gibi hissetmiyorum.
Tanrım, bu adama bayılıyorum.

Elly, Bek'e meraklı bir bakış atıyor. Sanki aynı beyni paylaşıyorlarmış gibi, ikisinin de aklındaki soruyu dile getiren o oluyor. "Rezonans mı?"

"Hayır," diyor S'bren ben daha konuşmadan. "Kabileye döndüğümüzde evleniyoruz."

"Eh?" Bek'in kafası karışmış görünüyor.

"İnsan çiftleşmesi," diyor Elly küçük bir sesle. Eşinin kolunu sıkıyor. "Bu bir tören."

Bana gülümsüyor ve kendimi dünyanın en utangaç köpek yavrusuyla arkadaş olmuş gibi hissediyorum. Elly gerçekten utangaç ve onun için bir sempati dalgası hissediyorum. Bunun benim için ne kadar zor olduğunu biliyorum ve ben bir insanım. Öyle olmadığınızda bunun ne kadar zor olduğunu hayal bile edemiyorum. Garip bir şekilde S'bren'i ve onun beni tanımak için yaptığı garip girişimleri düşünüyorum. Uzakta durup beni nasıl izlediğini. Söyleyecek doğru kelimeleri olmadığı için bana sözsüz olarak attığı balıkları düşünüyorum. O gün hayatımı kurtarmasaydı S'bren'e asla aşık olmayabilirdim ve o da gariplikten kahramanlığa geçti.

Elly ve ben arkadaş olacağız, karar verdim. Bu yüzden ona gülümsüyorum ve en güven verici bakışımı takınıyorum. "Gail çok heyecanlanacak. Bize senin hakkında çok şey anlattı."

Tereddütlü ifadesi yerini saf bir zevke bırakıyor. "Gail'i özledim."

"Şu anda sahilde ve Z'hren'le uğraşıyor." Bir an düşündüm ve sonra ekledim, "Ve Vaza. O adam da biraz ele avuca sığmaz biri."

Bek homurdanıyor.

S'bren'in başparmağı neredeyse yokmuş gibi boynumun yan tarafına sürtünüyor ama derimdeki tüm sinir uçlarını aydınlatıyor. "Buraya yıldız bakmak için geldik."

"Evet!" Katlanmış paraşütü göğsümde tutarak heyecanla söylüyorum. "Birkaç gün önce gökten düştüğünü gördük ve peşinden koştuk."

"Aptalca," diyor Bek. "Tehlikeli olabilir."

"Ben de öyle dedim," diye kabul ediyor S'bren. "Ama eşim ikna olmayacaktır."

Elly bir an tereddüt ediyor, ifadesi belirsiz. Önce arkadaşına, sonra da bize bakıyor. "Onu gördük. O bir yıldız değil."

"Bunu gördüğümüz anda anladık," diyorum paraşütü göstererek. "Tehlikeli bir şey olabileceğini biliyorum ama yardıma ihtiyacı olan bir insan da olabilirdi ve bu yüzden tehlikeli olsun ya da olmasın gelip bakmamız gerektiğini hissettik. Sizinle karşılaşmayı beklemiyorduk."

S'bren boğazını temizler. "Eğer onun peşinden gelecek kadar aptalsak, neden buradasınız?"

Bek'in sert ağzının neredeyse gülümseyerek seğirdiğine yemin edebilirim. "Çünkü biz de aptalız. Ve çünkü ne olduğunu bilmemiz ve bir tehdit olup olmadığını görmemiz gerekiyordu."

"Bu bir kargo sandığı," diye ekliyor Elly nefes nefese bir sesle. "Daha önce bir tane görmüştüm..." Ve sessizleşiyor, Bek'e biraz daha yaklaşıyor.

Oh. Garip bir sessizlik çöküyor ve ne diyeceğimi bilemiyorum. "Önce" kelimesinin Elly için kötü çağrışımlar yaptığı çok açık ve ben de onun duygularını çiğnemek istemediğim için susuyorum.

"Pekâlâ," diyor S'bren uzun bir sessizlik anından sonra. "Eşimi kızgın, tüylü canavarlarla oynamak için karda sürüklemedim. Ona bir yıldız göstermeye geldim. Onu kendinize mal ettiniz mi?"

"Hayır," diyor Bek. "Düştüğü yerde karın içinde. Onun hakkında ne düşüneceğimizden emin değildik. Şimdi sen de buradasın, hep birlikte karar verebiliriz."

Elimi S'bren'in elinin içine sokuyorum. "Hadi kontrol edelim o zaman."

EĞER ELLY'NİN DEDIĞİ GİBİ BİR KARGO BAGAJIYSA, ŞİMDİYE KADAR GÖRDÜĞÜM EN TUHAF GÖRÜNÜMLÜ BAGAJ.

Bu lanet şey eski bir bilim kurgu filminden fırlamış bir monolit gibi görünüyor, tamamen pürüzsüz ve karanlık. Yerde yatıyor, üzerinde bir miktar kar var ve yere düşmüş devasa, doğal olmayan bir levha gibi görünüyor.

S'bren'in elini tutarak ona yaklaşıyorum ve sonra uzanıp yüzeyine dokunarak karın tozunu alıyorum. Sadece bir taş benziyor. "Bunun o olduğuna emin misin?" Tabii ki bunu yüksek sesle söylediğim anda kendimi aptal gibi hissediyorum. Eğer bu vadiye ait olmayan bir şey seçmem gerekseydi, bu kaya kesinlikle, kesinlikle o olurdu. Buraya ait değil. Üzerinde sadece hafif bir kar tozu var, bu da uçurumların dibinde yatan diğer yarı gömülü kayalara kıyasla uzun süredir burada olmadığı anlamına geliyor. "Yani, düştüğünü gördüğümüz şeyin bu olduğuna eminim. Bu benim için şaşırtıcı çünkü... sadece bir kayaya benziyor."

Elly'ye bakmak için döndüğümde omuz silkiyor ve Bek'in kolunu biraz daha sıkı tutuyor, yüzü solgun.

S'bren'in elini bırakıyorum ve eldivenlerimle şeyin üstündeki karın tozunu alıyorum. Yeterince eminim, kalın beyaz pullardan bazıları çok düz bir çizgide yakalanıyor ve kenarın her yerinde kılcal bir mühür gösteriyor. Karı düzeltirken, üst kısmın bir taş gibi yuvarlak olmadığını, bir masa gibi düz olduğunu fark ediyorum.

Ya da tabut gibi.

Derim diken diken oluyor ve uzunluğuna dikkatle bakıyorum. Belki bir metre uzunluğundadır? Dört ayak genişliğinde? Bir tabut olacak kadar büyük olabilir. Ya da şu askıya alınmış canlandırma kapsüllerinden biri. "Sence... burada biri mi var?"

"Bilmiyoruz," diyor Bek. "Elly'ciğim bunun gibi sandıkların kilit mekanizması olduğunu ve sadece o kişinin açabileceğini söylüyor."

Karın tozunu biraz daha alıyorum ve üzerinde pırıl pırıl parlak bir kareye benzeyen ama üzerine bastığımda hiçbir şey yapmayan küçük bir panel görüyorum. Hiçbir tepki yok. Başparmağımla bastırmayı ve dokunmayı deniyorum ama yanıt alamıyorum. "Bu bagajın bana göre olmadığı çok açık."

"O zaman kimin için?" S'bren soruyor, ben yanına çömelirken korumacı bir şekilde üzerimde duruyor. "Gezegene bir sandığı kim gönderiyor?"

"Burada birinin olduğunu bilen kişinin kim olduğunu bilmek istiyorum." Bek'in sesi sert. "Ve daha fazla istenmeyen ziyaretçi tehlikesiyle karşı karşıya olup olmadığımızı."

S'bren'in eli omzumda sıkılaşıyor ve parmaklarına dokunuyorum. Ona mı yoksa kendime mi güven verdiğimden emin değilim. Vardığımız gemiyi yok ettik çünkü birilerinin onu aramak için geri gelmesini ya da göndermiş olabileceği iz sinyallerini takip etmesini istemedik. Ama ya bir şekilde yaptıysak? Ya uzayda birileri burada olduğumuzu biliyor ve bize bir mesaj gönderiyorsa? Bu iyi bir mesaj mı yoksa kötü bir mesaj mı?

Tehlikede miyiz, değil miyiz?

Dudağımı çiğniyorum, düşünüyorum. "Peki açamazsak ne yapacağız?"

"Onu sahile geri götürüyoruz," diyor S'bren aniden. "M'dok akıllıdır. Nasıl açılacağını bilir o."

Bek ve Elly'ye bakıyorum, sessiz bir şekilde bakışıyorlar. "Bu da en az diğerleri kadar iyi bir fikir," diyorum.

Kabul et. "Tabii farklı bir düşünceniz yoksa."

Elly başını hafifçe sallıyor ve Bek bize bakıyor. "Tehlikeli olmadığı sürece onu seninle birlikte sahile götüreceğiz. Eşimin güvenliğini riske atmayacağım."

"P'nee'yi riske atmayacağım," diye kabul ediyor S'bren. "Ama eğer bu kayanın içinde bir insan varsa, onu kurtarmaya çalışmalıyız."

Göğsüm sıkışıyor. S'bren'in çok saf bir kalbi var. Bu adamı daha fazla nasıl sevebilirim ki?

ÖĞLEDEN SONRANIN GERİ KALANINI KAYAYI YANIMIZDA SÜRÜKLEMEK İÇİN BİR TRAVOIS KURARAK GEÇİRDİK. VE

Paraşüt malzemesi kaygan ve karın üzerinde kayıyor ve zaten kenarlarında kordonlar var, bu yüzden onu kullanmak mantıklı. Biraz üzgünüm çünkü bu kaygan malzemeden kıyafet yapmayı planlıyordum (ya da en azından bir kar pelerini) ama bunun yerine bir sürü deriyi boşa harcamak mantıklı gelmiyor.

Uzay gövdesi devasa boyutuna rağmen o kadar da ağır değil. Bek ve S'bren onu paraşütün üzerine düşene kadar defalarca yan yatırabiliyorlar. Adamlar için dolgulu kayışlar ve koşum takımları yapıyoruz ve Bek ve S'bren bunların omuzlarında nasıl hissettirdiğini test ediyor. Onu çekmeyi deniyorlar ve yeterince kolay hareket ediyor. Onu Bek ve Elly'nin kaldığı mağaraya sürüklüyoruz ve sonra hepimiz akşam için kamp kurup sabah kalkışa hazırlanıyoruz.

Bek ve Elly ile takılmak güzel bir gece. O pek konuşkan değil ve benim zihnim bir düzine şekilde çalışıyor, bu yüzden S'bren'in yanına sokuluyorum ve iki adamın av hikayeleri hakkında konuşmalarını dinliyorum. Panik yapmamaya çalışıyorum, çünkü bu günün eninde sonunda geleceğini biliyordum. Eve gidiyoruz.

Sahile dönelim.

Bir yanım bundan memnun. Seyahat yeterince ilginç olsa da kar fırtınalarından bıktım ve sahildeki küçük koyumuzda en kötüsünden yalıtılmış durumdayız. Geri dönüp Nadine, Harlow, Gail ve diğerleriyle konuşmaya hazırım. Kabilede neler olup bittiğini öğrenmeye ve bir gün boyunca hava koşullarıyla mücadele etmeden dinlenmeye hazırım. S'bren'in kenarda sessizce yaptığı kulübeyi görmeye hazırım, başından beri benim için yaptığını söylediği kulübeyi.

Onunla bir hayata başlamaya hazırım.

Sadece bu şansı bulamayacağımdan endişeleniyorum. Gruptan ayrı kaldığımız onca uzun gün boyunca hiç yankı bulamadık ve geri döndüğümüz an, bitimin başka biri için yanacağından korkuyorum. S'bren'den başka biri için. Bu beni yıkacak.

Ama sonsuza kadar uzak kalamayız. Bizi aramak için arama ekipleri gönderecekler ve bu da acımasız mevsimde bizi aramak zorunda kalanlar için adil değil. Ve S'bren'in sahilde bir kardeşi ve küçük bir klanı var. Bir daha geri dönmek üzere gidemez. Ben de gidemem.

Yine de bu gece bunu çok düşündüm. Hem de çok.

S'bren elimdeyken onu kaybetmek istemiyorum.

Geç oldu ve ateş yakıldı. Kürklerin altında ona doğru kıvrılıyorum ve uyumaya çalışıyorum - bu gece hanky-panky yok, mağaranın dar alanlarının her sesi belirgin hale getirmesiyle değil. Yarın sabah erkenden sahile geri döneceğiz. Uzay gövdesini sürükleyerek ve en kötü hava koşullarından saklanarak yavaş bir yolculuk olacak. Dönmemize daha çok zaman var... ama yeterli gelmiyor.

S'bren ve ben birbirimizi daha yeni keşfetmeye başladık. Henüz seks bile yapmadık. Düşünümüzü beklemek istedi, ama şimdi bunun bir hata olup olmadığını merak ediyorum. Ya rezonans bizi düğünden mahrum bırakırsa?

Endişeli bir şekilde uyuyorum.

Bir inilti ve ses mırıltısıyla gözlerimi ovuşturarak erkenden uyanıyorum. Nerede olduğumu anlamam bir anımı alıyor ve gözlerimi açtığımda Elly'nin kürklerin arasından mağaranın girişine doğru çabaladığını görüyorum. Mahremiyet perdesini kenara itiyor ve dizlerinin üzerine çöküyor, sonra da kara kusuyor.

Bek ayağa kalkıp onun peşinden gidiyor. Elly'nin bağırsaklarını kusmasını izlerken biraz rahatsız hissederek battaniyelerin üzerine oturuyorum. Hatırladığım kadarıyla rezonansa girmişlerdi ve Elly hamileydi. Bu tür şeyler onlar için normal ve Bek o kadar da endişeli görünmüyor.

Sempatik, evet, ama korkmuş değil.

S'bren oturuyor, büyük, sıcak bedeni sırtıma baskı yapıyor. "O iyi mi?"

"Sanırım sabah bulantısı," diye fısıldadım ona.

"Gececektir." Alnıma bir öpücük konduruyor. "Çay yapacağım."

S'bren'in ateşi karıştırmasını ve su koymasını izliyorum. Giyiniyorum, mağaranın ağzında kamburlaşan Elly'yi kontrol etmek için arada bir göz atıyorum. Bek onun yanında ve onu sıcak tutmak için omuzlarına bir kürk örtmüş. Ona yumuşak şeyler mırıldanıyor, saçlarını tutuyor ve omzunu okşuyor. Sonunda yan dönüyor ve başını Bek'in kalçasına yaslayarak yatıyor, tekrar kusma ihtimaline karşı hâlâ mağaranın ağzında duruyor. Adam bir kese sert, kurutulmuş yiyecek çıkarıyor ve ona bir dilim bir şey uzatıyor. Kadın tadına bakıp yüzünü buruşturarak ısıyor ama yine de minik ısırmalar alıyor.

Onları görünce kıskanıyorum.

Kusmaktan değil elbette, ama ne kadar bütünleşmiş olduklarından. Eşine bakarken ne kadar hassas olduğunu. Onun bebeğine hamile. Belli ki aşık. Her şeye sahipler ve kimse onları birbirlerinden alamaz. Şu anda, biraz kıskanıyorum. Her şeyi istiyorum. Peri masalını istiyorum.

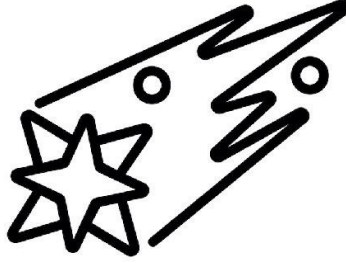
Ben otururken S'bren bakışlarımın önüne geçiyor, botumu tutuyor. Bana bir fincan uzatıyor, sessiz. Ona bakıyorum ve gözlerinde bir soru olduğunu görebiliyorum. Orada olduğunu biliyorum. Elly ve Bek'in etrafında olmak dinamiğimizi biraz değiştirdi. Bu sabah yine biraz garip davranıyor, sanki benimle nerede duracağından emin değil gibi. Ne de olsa bizi birbirimize bağlayacak bir rezonansımız yok.

Fincanı ikinci kez bana doğru itiyor. "Sürpriz çay."

Haklısın. Çünkü sürprizleri severim ve o da bunu hatırlıyor. İşte böyle, kıskançlığım yok oluyor. Başkasının sahip olduklarına ihtiyacım yok. Sadece S'bren'ime ihtiyacım var. Ona parlak bir gülümseme veriyorum, hissettiğim tüm sevgiyi sessizce göstermeye çalışıyorum. "Her zaman beni düşünüyorsun."

"Her zaman."

İhtiyacım olan tek şey buydu, gerçekten.

S'BREN

T

Sahile dönüş yolu yavaştı. Hava kötü ve Bek hamile eşinin dinlenebilmesi için geçtiğimiz her avcı mağarasında durmakta ısrar ediyor. Hantal taşı arkamızda sürükleyerek sürünerek ilerliyoruz. Ağır değil, ikimiz için de değil.

Karda çekerek ama hantal ve hava da yardımcı olmuyor.

Yine de P'nee'm asla şikayet etmez. Yüzü gülüyor, hava güzel olduğunda yanımda yürüyor ve kar özellikle derin olduğunda ve insanlar için yürümeyi zorlaştırdığında El'ee ile taşın tepesinde oturuyor. Günü dinlenerek geçirmek için bir mağarada durduğumuzda, P'nee sorumluluğu üstleniyor, El'ee'nin rahat etmesini sağlıyor ve çay yapıyor. Dal gibi El'ee çok sessiz, ama P'nee onunla arkadaş olmaya kararlı ve gün boyu onunla sohbet ediyor. Sanırım onun konuşması Bek'i sinirlendiriyor ama arkadaşı mutlu görünüyor, bu yüzden hiçbir şey söylemiyor.

Sanırım o da eşiyle yalnız kalamadığı için sinirleniyor. Bunun nasıl bir his olduğunu biliyorum. Kürklerin altında P'nee ile birlikte olmak, sıcaklığı ve nefesi paylaşmak ve teni tene bastırmak... ve dokunamamak? Bu çok zor ve onun yakınlığı, ona dokunmaktan, ellerimi yumuşak teninde gezdirmekten, kalçalarının arasından kaymaktan ve tatlı balının tadına bakmaktan başka bir şey düşünemememe neden oluyor.

Ama bunların hiçbirisi yok. Odalar sıkışık ve soğuk ve en ufak bir iç çekmemde herkes bunun farkına varıyor. Bu yüzden yalnız kalmak için daha uygun bir zamanı bekliyor ve oraya buraya küçük dokunuşlar yapıyoruz. P'nee ellerini ısıtıyormuş gibi yaparak tuniğimin altına sokuyor ve pantolonumun içine kaydırıyor. Ya da kürklerin altında dinlenirken tuniğini yukarı kaldırıyor ve meme uçlarının tenimi sıyrmasına izin veriyor, yüzündeki masum ifadeyi silemiyorum çünkü Bek ve küçük arkadaşı kısa bir mesafede oturuyor.

Bu da akşamları heyecanlı ama uzun kılıyor.

Ve dinlenmek için birçok kez mola vererek yolumuza devam ediyoruz. Yavaş yavaş uzaktaki sahile doğru ilerliyoruz ve ilerledikçe P'nee'min daha sessizleştiğini, kahkahalarının biraz daha zoraki olduğunu fark ediyorum. Bir şeyler için endişeleniyor. Ne zaman sorsam gülümsüyor ve

elimi eldivenli elinin içine alıyor.
"Önemli bir şey değil."

Yine de bunun bir şey olduğunu biliyorum. P'nee'yi hep izledim. Mutlu gülümsemelerini, kahkahalarını ve üzgün olduğu zamanları bilirim. Ne zaman kızgın olduğunu biliyorum ve ne zaman sıkıntılı olduğunu da kesinlikle biliyorum. Yine de bunu benimle paylaşmıyor ve bu beni daha da endişelendiriyor.

Bana ne olduğunu söylemezse bunu onun için nasıl düzeltebilirim?

"BU MAĞARAYI TANIYOR MUSUN?" TAŞI KAYDIRIP MAĞARANIN ÖNÜNDE DURDUĞUMUZDA BEK SORUYOR akşam için avcı mağarası.

Hava henüz kararmadı ama dışarısı soğuk ve El'ee taşın üzerinde titriyor, bu yüzden kamp yapmak istiyor. Bunu anlıyorum. P'nee'nin rüzgârda titrediğini görmek benim için zor ve bugün özellikle soğuktu. P'nee'nin rahat etmesi için gün içinde onlarca kez durabilirim. Bakışlarım sarı yeleli dişime kayıyor ve yüzünde günlerdir takındığı endişeli ifadenin aynısı var.

Bek, dikkatimi çekmek için çizmelerime kar vuruyor.

"Hm?" Bakışlarımı üzgün dostumdan ayırıp tekrar ona yöneltiyorum. "Ne?"

"Bu mağarayı tanıdın mı?" diye tekrar soruyor, kayalık yüzeyi işaret ederek.

"Bu bir mağara." Ona şaşkın bir bakış attım. "Özel bir yer mi?"

Kar yoğun bir şekilde yağmaya başlarken ve rüzgâr şiddetlenirken bile bana gözlerini deviriyor. "Bu sahile varmadan önceki son kar."

"Öyle mi?" Hayretler içinde kaldım. Girişe bakıyorum, tanıdık üçgen şeklini fark ediyorum. Buraya daha önce de gelmişim, farkındayım ama bir mağara bir süre sonra diğerine çok benziyor. "Bu kadar yakın olduğumuzu fark etmemiştim."

"Öyleyiz. Yarın bu kayayı kampa geri götürüp ne düşündüklerine bakacağız." Koşum takımını silkerek duraksıyor. "Ayrıca bu mağarada fazladan bir oda daha var."

Düşüncelerini takip etmeye çalışarak başımı kaşıyorum. "Ne olmuş yani?"

Bek iç geçiriyor ve elini yüzüne sürüyor. Bana doğru ilerliyor, El'ee ve P'nee'ye bir kez bakıyor ve sonra tuniğimin önünü çekerek beni öne eğilmeye zorluyor. "Döndüğümüzde şefle başın belaya girecek mi? Onunla bu kadar uzun süre yalnız kaldığın için?" Başını P'nee'ye doğru eğdi.

Sözleri beni huzursuz etti. Umutsuzca bir eş isteyen R'jaal'ı düşünüyorum. Ve P'nee'yi çalmamı kesinlikle onaylamayacak olan Raahosh'u. "Mutlu olmayacaklar, hayır."

"Bu mağaranın iki odası var," diyor tekrar. "İkinizin de birbirinize karşı güçlü hisler beslediğinizi biliyorum. Ama eşiniz mutsuz. Kabileniz mutsuz. Onların düşüncelerini değiştiremeyebilirsin ama en azından eşinin gülümsemesini sağlayabilirsin." Tuniğimi bırakıyor ve üzerindeki karın tozunu alıyor. "Mağaranın arka odasını kendime ve eşime ayıracağım. Kabilenizle tanışacağı için gergin ve bu gece onu mutlu edeceğim."

Bana son bir kez baktıktan sonra ellerini uzatarak dışısına doğru yöneliyor. "Gel, eşim," diyor. "İsnabilmen için bir ateş yakacağım." Bana son bir kez bakıyor, sonra mızrağını ve çantasını alıp mağaraya doğru ilerliyor. El'ee onun bir adım gerisinde. Sonra dışarıda sadece ben ve P'nee kalıyoruz. Soğuk rüzgâr tenimi ısırtıyor ve elimden ötesini görmek giderek zorlaşıyor. Bek'in söyledikleri beni şaşırtıyor.

P'nee'min üzgün olduğunu biliyor mu? Bu gece onu mutlu etmem gerektiğini mi düşünüyor? Çiftleşmeyi kastettiğinden şüpheleniyorum ama düğün törenimize kadar bekleyeceğimize söz verdiğimizizi bilemez. Ben

Onu öpüp kucakladığım için mutluyum ama nedense bunun gözlerindeki hüzne ulaşacağını sanmıyorum. Bu daha derin bir şey.

O zaman konuşmalıyız. Belki de benim hakkımda tereddütleri vardır. Belki de her şeye rağmen rezonansı beklemek istiyordur. Bu fikir midemi bulandırıyor ama P'nee'nin isteklerine uyacağım. Sadece onu mutlu edecek şeyi istiyorum, istediği şey ben olmasam bile. Onu kapıp tekrar tepelere kaçma, onunla birlikte uzak bir mağarada kaybolma ve bir daha asla geri dönmeme dürtüsüne karşı koyuyorum. Bırakalım diğerleri onlara getirdiğimiz bu taşla oynasın. Bırakalım S'bren ve P'nee'ye ne olduğunu merak etsinler. Dışından başka kimseye ihtiyacım olmayacak.

Ama kardeşim üzülür ve zaten hayatında çok şey kaybetti. M'tok da kardeşini kaybetmek istemeyecektir. Tereddüt ediyorum, eşim ve kardeşimin seçimi arasında kalıyorum.

"İyi misin?" P'nee soruyor. Uzun, ağır taşın tepesinden atlıyor ve derisindeki karın tozunu alıyor. "Yüzünde tuhaf bir ifade var."

Ona geniş gözlerle bakıyorum. Yavaşça başımı sallıyorum. Kendimi zorluyorum. Her ne kadar P'nee'yi götürmek istesem de, sahildeki kampta en güvende olan o. Bize saldıran metlakları ve Bek'in tesadüfen aynı noktaya gelmesi sayesinde nasıl kurtulduğumuzu düşünüyorum. Eğer o gelmeseydi, yaralanabilir ya da ölebilirdim ve bu da P'nee'yi yalnız ve savunmasız bırakırdı.

Hayır. Geri dönmeliyiz... bu bizim sonumuz olsa bile. Her zaman onu koruyacağımı söyledim, bu kendimden bile olsa. Kürklerini çenesine doğru yaklaşıtıyorum ve onun güzel, mükemmel, tuhaf hyoo-man yüzüne bakıyorum. "Hiçbir sorun yok. Gel bakalım. Isınabilmen için ateş yakacağım."

Mağaranın içi geniş ama karanlık. Bek arka taraflardan birinde ateş yakmış, dumanının kokusunu alabiliyorum ama ön tarafa hiç ışık vermiyor. Ben çukurun yanına çömelip ateş yakarken, P'nee titreyerek yakınımnda duruyor. Kükreyen bir aleve sahip olduğumuzda, ilk kat kürkünü çıkarıp kuruması için örtüyor ve kaşlarını çatarak çevremize bakıyor. Gözlerinde sessiz bir soruyla, mağaranın arka tarafındaki gizlilik perdesini işaret ediyor, burada ikinci, daha uzak bir odaya dallanıyor.

Başımı salladım. "Bek ve eşinin bu gece yalnız kalmaya ihtiyacı var."

"Oh." Biraz şaşırılmış görünüyor ve fısıldamak için eğiliyor. "Onlarla her şey yolunda mı?" "Sadece baş başa zaman geçiriyoruz," diyorum yanağına dokunarak. "Bizi rahatsız etmeyecekler."

P'nee yüzünde yumuşak bir gülümsemeyle dokunuşuma doğru eğiliyor. "Sanırım bu bizim de yalnız zaman geçirebileceğimiz anlamına geliyor.

Tabii birazdan dışarı çıkmazlarsa-"

Bek'in sözlerini düşünerek, "Olmayacak," diye onu rahatlatıyorum. O da bana bize yalnız zaman vereceğini ima etmişti. "Bu mağara bu gece sadece bizim." Ellerini ellerimin arasına alıp kendime doğru çekiyorum. "Ve yarın sahile dönüyoruz."

Bunu duyunca irkilmiş görünüyor. "Yarın mı? Bu kadar erken mi?" Yüz ifadesi düşüyor.

"Yarın," diye kabul ediyorum. "Ve ondan önce, gözlerine hüznü neyin getirdiğini bilmek istiyorum, P'nee. Bana neyi yanlış yaptığımı söyle ki düzeltebileyim."

Bana bakarken dudakları titriyor. "Sen hiçbir şey yapmadın, S'bren. Yemin ederim yapmadın. Sadece endişeliyim."

"Anlamıyorum. Seni bu kadar mutsuz eden şey ne?" Elini elime alıyorum ve parmak eklemlerini dudaklarıma götürüp nazikçe öpüyorum. "Evlenmek istemiyor musun?"

"I..." Dudaklarını ısıırıyor. "Şansımız olmayacak diye endişeleniyorum, biliyor musun?" Cesur bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Yankılanmamızı istedim." P'nee'nin gülümsemesi buruşuyor ve

gözyaşları yüzünden aşağı süzölüyor. "Tek istediğim buydu."

Gözyaşları beni mahvediyor. Tatlı yüzünü okşuyor, başparmaklarımla gözyaşlarını siliyorum.
"Rezonans önemli değil. Biz birbirimizi seçtik, eşim. Hepinizin önünde birbirimizi seçeceğiz."

İnsanlar da bizim birlikte olmamız gerektiğini görecekler."

"Biliyorum. Bunu biliyorum. Biliyorum." Gülümsemekte zorlanıyor. "Ama seninle çok mutluyum. Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğundan endişeleniyorum. O köye adım attığımız anda başka biriyle rezonansa gireceğimden. Ya da yankılanmaya başlayacaksın ama bu benim için olmayacak. Seni kaybedeceğim, çünkü söz konusu aşk olduğunda ben hep kaybederim."

"Hayır," diyorum inatla. "Beni kaybetmeyeceksin."

Kaybolamam-" "Ama rezonans-"

"Şşşt," diyorum ona, böyle bir şeyi ortaya atmaktan yarı korkarak. "P'nee, kalbim, ben seni seçiyorum. Geleceğin getireceklerinden ben de korkuyorum ama yolumuzdan saklanamayız."

"Yapamaz mıyız?" Bana ağlamaklı bir kahkaha atıyor.

Eğildim ve onun hüzünlü gülümsemesini öptüm. "Hayır, inan bana bunu birçok kez düşündüm ama sonunda bu bizi mutsuz eder. İnsanlarımız o kadar az ki -hem senin hem de benim- hepimize ihtiyaç var. Ayrıca, şifacı da orada. Seninle birlikte ülkeyi görmeyi çok sevdim. Daha fazla bir şey sevmedim." Sırf ona karşı koyamadığım için yumuşak ağzına bir öpücük daha konduruyorum. "Ama Bek gelmemiş olsaydı, dönüş yolculuğunu tek başına yapacaktın ve bu beni korkutuyor. Şifacı sahilde ve tek başına bir avcı seni tüm bu dünyadan koruyamaz. Bizi diğerlerinden uzak tutarak hayatını riske atmayacağım."

Bana yapışıyor, elleri yelemde dolanıyor, sanki beni asla uzaklaşamayacağım kadar yakınım çekebilecekmiş gibi. "Ne yapacağız o zaman?"

"Biz korku içinde yaşamıyoruz." Alnımı onunkine bastırıyorum. "Kalbim sende, P'nee. Ve ne kadar uzun ya da kısa olursa olsun, ona sahip olabildiğim sürece seninkine de sahip olacağım. Düğünümüzü kumsalda, kabilenin önünde yapacağız ve ben senin eşin, S'bren'in olacağım. Ve her günü sevinçle yaşayacağız."

"Sana aşık olduğum için seni kaybetmek istemiyorum, seni koca aptal," diye fısıldıyor. "Çok korkuyorum. Seni çok seviyorum."

"Seni seviyorum, P'nee'm. Ne olursa olsun, hiçbir şey bunu değiştirmeyecek. Yarın kabileyle yüzleşeceğiz. Belki bir şeyler olur. Belki de hiçbir şey. Ama bununla birlikte yüzleşeceğiz."

Başını sallıyor, sonra yüzünü tuniğine gömüp ağlıyor. Ona sımsıkı sarılıyorum, çünkü ona sarılmaktan başka bir şey yapamıyorum. İkimiz de neler olabileceğini biliyoruz ama bundan sonsuza dek kaçamayız.

Bir süre sonra "Hayır," diyor. Başını kaldırıp kokluyor, sonra yanaklarını silkeliyor. "Hayır, eğer yarından korkmayacaksak, ağlamayacağım. Gözyaşı dökmenin sırası değil."

"Öyle değil mi?" Merakla yankıladım. "Çünkü bunlar gözyaşına benziyor-"

"Yarından korkmayacağız," diyor P'nee bana kararlılıkla. Başını kaldırıyor ve bakışları benimkilerle buluşuyor. "Ve ben düğün gecemi bu gece istiyorum."

Çiftleşmek istiyor. Bu gece, sahildeki kampa geri dönmeden ve bizim için her şey değişmeden önce. Tüm bedenim özlemle dolup taşıyor ama buna karşı koyuyorum. Kendimi sakın davranmaya zorluyorum. Onu sonsuza dek istemişim gibi geliyor ama bu onun düşünmeden verdiği bir kararsa, mantıklı davranması gereken kişi ben olmalıyım. "Sana dokunmak istediğimi biliyorsun, P'nee'm, ama emin olup olmadığını sormam gerek."

Gözlerindeki bakış saf bir kararlılık. "Hiçbir şeyden bu kadar emin olmamıştım. Birlikte olmamızı istiyorum. Bu gece. Bir törene ihtiyacım yok. Tek ihtiyacım olan sensin. Ve sonra yarına birlikte bakacağız." Uzanıp yelemin bir tutamıyla oynadı. "Bir çift olarak."

Yavaşça başımı sallıyorum, sonra doğruluyorum. "O zaman mağarayı hazırlamalıyız. Ben çayı ısıtıp ateşi yakarken sen de kürklerden bir yatak yap. Yemeğimizi yedikten sonra çiftleşeceğiz."

Bunu o kadar sakın söylüyorum ki, sanki aletim hevesle zonklamıyormuş gibi. "Ama önce yemek yemelisin."

"Aç değilim." Gözleri parlıyor. "En azından erzak için değil."

Ağzım kuruyor. Dudaklarını yalıyor ve beni kızdırmak istediğinde dilini koyduğu tüm yerleri düşünüyorum ve inanılmaz derecede sert horozum daha da sıkılaşıyor. "Gücüne ihtiyacın olacak," diye boğulmayı başarıyorum.

Bana sadece başını sallıyor. "Her zaman çok korumacısın. Tamam. Hızlı bir akşam yemeği ve sonra eğlenceli şeylere geçeceğiz."

Mağaranın girişine ikinci bir gizlilik perdesi koyduktan sonra ateşi yakıp çay için su ısıtıyorum. P'nee kürkleri açıp üzerine uyumak için bir yığın yaparken mırıldanıyor, ruh hali düzelmiş. Bunu istiyor, fark ediyorum ve bu onu mutlu ediyor.

Bu beni çok mutlu ediyor. P'nee kollarımda. P'nee yatağında. Sikim P'nee'nin içinde-

Bir iniltiyi bastırıyorum ve kendimi başka şeyler düşünmeye zorluyorum, yoksa derilerimin içine döküleceğim. Ateşe, P'nee'nin çayı için özel bir bitki karışımı hazırlamaya ve onun için yeni bir lezzet yaratmaya odaklanıyorum. Ona erzak torbasını uzatıyorum ve ona bakmayı reddediyorum. Eğer bakarsam, kontrolümü kaybedeceğim kesin.

Şimdiden kaybetmeye çok yaklaştım.

P'nee yemeğinden bir ısırık alırken kıkırdıyor.

Ona hızlıca bakıyorum ve yine aynı hızla gözlerimi kaçırıyorum. "Ne?"

"Çok utangaç ve beceriksiz görünüyorsun," diyor bana. "Sahilde beni kurtardığın günkü gibi. Şimdi de bana karşı utangaç olduğunu söyleme sakın. Birlikte yaşadığımız onca şeyden sonra?" Uzanıp elime dokunuyor. "Meyve mağaralarında sürekli birbirimizin yanında çıplaktık."

Oh, hatırlıyorum. Çıplak, ıslak P'nee'nin görüntüsü beynime kazınıyor ve sikim peştemalimin önüne daha sert bastırıyor. "Unutmadım. Ve ben garip değilim."

"O zaman neden bana bakmıyorsun?"

Mağara duvarına bakıyorum, çenem kararlılıkla sıkılıyor. "Çünkü eğer bunu yaparsam, seni tatmin etmeyi unutacağım ve onun yerine seni azdıracacağım."

Nefesini içine çekiyor.

Çok fazla şey söyledim. Kürkler içinde onu nasıl memnun edeceğini bilen, sakın ve soğukkanlı bir eş istiyor, beceriksiz bir aptal değil. Son söylediğim sözlerden nefret ederek gözlerimi kapatıyorum. M'tok bana çamur beyinli derdi.

"Ben..." diye başlıyor, sonra iç çekiyor. "Şu anda çok tahrik oldum."

Özlem ve ihtiyaç dolu gözlerle ona bakıyorum. Güzel P'nee'm parlayan gözlerle beni izliyor, dudakları aralanmış. "Öyle mi?"

"Tanrım, evet." Yiyecek torbasını kapatıp bir kenara fırlatıyor, sonra da kürkünün bir katını soyuyor. "Soyunma zamanı."

Odamızı Bek ve eşinden ayıran, kısa bir mesafe ötedeki gizlilik perdesine bakıyorum. Çok sessizler ve bizi ne kadar duyabildiklerini -ya da duyup duyamadıklarını- bilmiyorum. "Daha sessiz olmalıyız," diye uyarıyorum dişimi, elimle ekranı işaret ederek.

P'nee bana kötü kötü baktı. "Elimden geleni yapacağım ama söz veremem." Ve tuniğinin ilk katını çıkardı.

Ayağa fırlıyorum ve ilk katımı da atıyorum. Sonraki birkaç dakika boyunca mağara sessiz, tek ses seyahat ederken bizi sıcak tutan kürk ve deri katmanlarımızı atmamızdan geliyor. Bağcıklar ve kayışlar, deriler ve kürkler ve bağlamalar ve sanki tüm katmanların altında teni bulmak sonsuza kadar sürecekmiş gibi geliyor, ama sonra botlarım dışında her şeyden soyunuyorum, kuyruğum ileri geri sallanıyor. Aletim çoktan dikilmiş ve gerilmiş, başı ıslak. Botlarıma uzanmamı zorlaştırıyor, çünkü ne tarafa çevirirsem çevireyim sikim önüme çıkıyor. Hiç bu kadar sert olmamıştım.

P'nee battaniyenin altından kayarak, "Çabuk şu botları giy," diye fısıldıyor. Kendisi de çıplak ve kürkleri okşamadan önce bana baştan çıkarıcı bir bakış atıyor.

Daha fazla teşvike ihtiyacım yok. Aceleyle botlarımı çıkarıyorum, kayışlarını koparıyorum ve sonra onunla birlikte kürklerin içine atlıyorum. Bir kıkırdamayı elinin arkasıyla bastırıyor, sonra ben uzanırken battanileri bedenimin üzerine çekiyor. Onu kendime doğru çekip ağzını talep ederken tüm hevesim kursağımda kalıyor.

P'nee inliyor ve kollarını boynuma doluyor, öpüşürken beni kendine yakın tutuyor. Dili benimkine sürtünüyor ve ben de ellerimi onun yumuşak teninde gezdiriyor, onu hissetmeyi seviyorum. Benim olmayı kabul ettiğinden beri pek çok kez öpüştük ama her seferinde yeni ve her seferinde özel hissediyorum. Pürüzsüz dilinin hissini, tadını seviyorum ve dilimle onu yağmalarken boğazında küçük zevk sesleri çıkarana kadar yalamalar ve okşamalarla ağzını fethetmeye çalışıyorum. Ellerimi poposunda gezdiriyorum, parmaklarımı kalçalarının arasında kaydırmadan önce yarıklarında gezdiriyorum. Islak ve sıcak, amcığı ihtiyaçtan kayganlaşmış.

Bir iniltiyle onu altımda yuvarlıyorum, sert nefes alırken ağzımı onunkinden kaldırıyorum. İçine girmek istiyorum ama P'nee'min boşalmak için daha fazlasına ihtiyacı olduğunu biliyorum ve bunu ona vermeyi hedefliyorum. Bu yüzden tenini öpüyorum, güzel, bol meme uçlarına doğru ilerliyorum. Onları seviyorum, pembe meme uçlarının ucundaki yuvarlak kabarıklıklara hayranlıkla bakıyorum. Ne kadar büyük olduklarını, hareket ettiğinde nasıl sallandıklarını, ne kadar uyarılırsa meme uçlarının o kadar gerginleştiğini seviyorum. Ağzımı birinin üzerine koyup ucunu emdiğimde çıkardığı nefes nefese sesleri seviyorum. Dilimle alay ederken çıkardığı iniltileri seviyorum ve sonra diğer memeye geçip aynısını yapabiliyorum.

Altımda ihtiyaç dolu bir şekilde kıvrana kadar meme uçlarını kandırıyor ve kızdırıyorum. Bir meme ucunun tadına bakarken, bir elimi kalçalarının arasına kaydırıyorum, bana açılana kadar kıvrımlarını sıyrıyorum.

"S'bren," diye bağıyor, o kadar yüksek sesle ki mağarada yankılanıyor.

"Şşşt," diye hatırlatıyorum ona, başımı göz teması kuracak kadar kaldırarak. Meme ucunu tekrar yalıyorum ve parmaklarımla "klitoris" dediği küçük çıkıntıyı buluyorum. "Diğerleri seni duyacak."

Yine de klitorisini ovduğumda küçük bir çığlık atıyor, sesi tiz ve delici ve mağaranın içinde taşınıyor. Çığlıklarını yutmak için ağzını tekrar öpüyorum, çünkü amcığı o kadar ıslak ve yumuşak ki parmaklarımı ondan çekemiyorum. Bu dünyadaki hiçbir güç beni o yumuşak, ballı kıvrımları okşamaktan alıkoyamaz. Bu yüzden onu öpüyorum ve öpüyorum, bir parmağımı içine sokuyorum ve başparmağım klitorisinin üzerinde kayarken bile ovuyorum. Çığlıklarını yutuyorum, tırnaklarının tenime batışından ve doruğa yaklaşırken vücudunun titreyişinden zevk alıyorum.

İhtiyaçtan çıldırmış gibi bakışı beni her zamankinden daha da sertleştiriyor. Sikimin başının pre-cum ile ıslandığını hissedebiliyorum, serbest bırakmama dürtüsüyle savaşıırken sıvı boncukları şafttan aşağı kayıyor. İtici parmağımın etrafını sıkıca sarana ve benim için gelene kadar dayanmak için.

Bana yapışırken elleri çılgınca hareket ediyor, kalçaları dokunuşuma karşı eğiliyor. "S'bren," diye tekrar bağıyor. "Lütfen. Lütfen. Henüz boşalmak istemiyorum. Boşaldığımda içimde olmanı istiyorum."

Alnımı onunkine bastırarak inliyorum. Bu sözleri duymak bile içimi acıtıyor ve konuşacak kadar kendimi kontrol edebilmem için birkaç dakika geçmesi gerekiyor. "Sen... önce gelmek istemiyor musun?"

Başını sallıyor, beni tekrar öperken ağzı çıldırmış gibi. "İçime gel. Çok iyi hissedeceksin," diyor bana, ısrarla. "Lütfen."

Sanki ikna edilmem gerekiyormuş gibi. Tek istediğim kendimi onun derinliklerine sokmaktı. Acı dolu bir iniltiyle onu sertçe öpüyorum, elimi hareket ettiriyorum ve kalçalarımı onun bekleyen uylukları arasında kaydırıyorum.

P'nee bana sürtünüyor, amcığı sessiz bir cesaretle sıkimin üzerinde kayıyor. "Sana ihtiyacım var," diyor sırtını dikleştirirken.

Ellerim titriyor, bunu çok istiyorum. Öyle bile olsa, kırılganlığımdan çok daha büyük olduğumu biliyorum.

Kadın. Her şeyim ona kıyasla çok büyük ve ona zarar vermemek için dikkatli olmalıyım. Uyluklarını birbirinden daha da ayırırken nazik davranıyorum ve sikimin başını göbeğinin girişine dayıyorum. Tüm varlığım onun içinde olma ihtiyacıyla ağrıyor, o kadar ki başım uğulduyor.

Sakin ol, S'bren. P'nee bunun özel olmasını hak ediyor. Mükemmel. Bunun onun hayal ettiği düğün gecesi olmadığıнын farkındayım. Sahilde onun için yaptığım rahat bir kulübede değiliz. Dışarıda kar fırtınasının başladığı soğuk, cereyanlı bir mağaradayız ve kısa bir mesafe ötede başka bir çift ben eşime dokunurken bizi dinliyor. Bu mükemmel bir ortam değil, bu yüzden eylemlerimle onun için mükemmel hale getirmeliyim.

O en iyisini hak ediyor. Ona en iyisini vermeliyim. Ona zevk vermeyi umarak yoluma devam edemem. P'nee benimle olmak için hayallerinden vazgeçtiği için pişmanlık duymamalı.

Onu tekrar öpüyorum, daha küçük formunun üzerine eğiliyorum, o kadar ki onu altımda ezeceğimden korkuyorum. Ama P'nee bunu umursamıyor gibi görünüyor. Bana yapışıyor, bir ayak bileği kuyruğumun dibine dayanıyor, sanki sessizce ileri itmemi emrediyor. Amcığı ıslak ve davetkâr; nefesimi içime çekiyorum, o kadar ihtiyaç doluyum ki doğru düzgün düşünemiyorum. "Eğer çok fazlaysam söyle bana. Eğer seni incitirsem."

"Acımayacak," diye fısıldıyor. "Harika hissettirecek." P'nee yanağımı okşuyor. "Seni çok seviyorum."

Bu yumuşak sözler kontrolümü kırdı. Bir homurtu ile onun derinliklerine daldım, eve battım.

Nefesini içine çekiyor, vücudu titriyor. Yine de kendimi kaybettim. Aletimi tutan duvarlarının sıcak, ıslak kavrayışının hissinde kayboldum. Vücudunun titrediğini hissediyorum. Sıcaklığının beni sıkıca kavrayışına, vücudunun benimkini tutuşuna.

Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemişti.

Kontrol için mücadele ederken alnımı onunkine bastırarak inliyorum. Bir kez daha titriyorum, kendimi bir arada tutmak için mücadele ediyorum, tam olarak daha önce söylediğim gibi yapmaktan ve vahşi bir canavar gibi ona kızmaktan kaçınıyorum. Onu çok fazla istiyorum. Görünüşe göre her şeyi böyle hissedebiliyorum. Titrediğini hissedebiliyorum, üzerini örttüğümde nabzının vücudunda attığını hissedebiliyorum...

O tekrar nefes alırken ben hareketsiz kalıyorum.

"S'bren." Nefes nefese kolumu tutuyor. "Bunu hissediyor musun?" Hissediyorum.

Bunca zamandır titrediğimi sanıyordum. Vücudum ihtiyaçtan titriyordu. Ama şimdi onun içinde derinlere oturduğumda, sikim tatlı amının içinde kabzasına kadar, garip titremenin durmadığını fark ettim ve hepsi P'nee'den gelmiyordu.

Elini göğsüme koyuyor, nefes nefese. Bakışları benimkilerle buluşuyor, ağzı açık. "Bunu hissediyor musun?" Tekrar söylüyor. "Aman Tanrım. Bunu hissediyor musun?"

Onu tekrar, sertçe öpüyorum ve bunu yaparken aramızda yükselen titremeyi, titreşimi... şarkıyı... hissediyorum.

Rezonans.

İkimizin de çok istediği şey sonunda gerçekleşti.

Hiç kimse P'nee'mi benden alamaz. O sonsuza kadar benim. Bu his çok güçlü. Kendimi durduramıyorum ve daha derine itiyorum.

P'nee gülüyor, sesi o kadar neşe ve mutluluk dolu ki beni daha da sertleştiriyor. Ağzını kapatıp tekrar içine girerken bile sırtıyorum. Elimin arkasından inliyor, sonra parmaklarımdan birini ağzına alıyor ve ben tekrar içine girerken emiyor.

Sonra ikimiz de kontrolden çıktık. Ona tekrar tekrar vuruyorum ve o parmaklarımın etrafında

küçük zevk sesleri çıkartıyor, onları emiyor ve çiftleşirken bile kalçalarını eğiyor. Vücutlarımız birbirine çarpıyor ve en ufak bir sessizlik olmadığından eminim, *eminim*. Bek ve eşi duyuyor

her ses, her deri tokadı... ve umurumda değil.

P'nee benim rezonans eşim. Sadece benim seçilmiş eşim değil, aynı zamanda khui'min de seçilmiş eşi. Umduğumuzdan çok daha fazlası. Eşime şiddetle sahip çıkıyorum ve onun uğuldayan vücudu sikimin etrafında sıkıca kenetlendiğinde, parçalanıyorum. Üç sert, kaba pompa daha ve sonra onun içine dökülüyorum, onun üzerinde yankılanırken onu yakın tutuyorum ve ona tohumumu veriyorum. Haykırıyor, amcığı son itişlerimle spazm geçiriyor ve onun da geldiğini bilene kadar beni tekrar tekrar sıkıyor.

Sonra bitkin bir halde üzerine yığılıyorum. Anlar geçiyor.

Rezonanstan sonra dünyanın devam ettiğini fark etmek garip geliyor. Tamamen tükenmiş bir halde eşimin üzerine uzanabilir ve hâlâ göğsümde rezonansın uğultusunu hissedebilirim. Aletim hala onun içinde seğiriyor ve ikimiz de nefesimizi yeniden kazanmak için mücadele ederken onun ve benim nefes nefese kaldığımızı hissedebiliyorum.

Üzerindeki ağırlığımı hafifletiyorum ve kızarmış, sevimli eşime bakıyorum. Yelesi alnına yapışmış, nazikçe tarayıp kurtarıyorum. "Sence bunu biz mi yaptık?"

Uzanyor ve parmak uçlarıyla çenemde iz bırakıyor. "Seks yapmak mı? Evet, bunu kesinlikle yaptık.

Hem de çok yüksek sesle."

"Yani... bu." Hâlâ şarkı söyleyen göğsümü gösteriyorum. "Rezonansı zorladık mı?"

"Bilmiyorum. Umurumda değil." P'nee kollarını boynuma doluyor ve beni bir öpücük için daha kendine doğru çekiyor. "Tek bildiğim mutlu olduğum. Çok mutluyum."

Büyük bedenimle onu boğacağımdan endişeleniyorum, bu yüzden ondan uzaklaşıyorum, bunun aletimin vücudunu terk etmesi gerektiği anlamına gelmesinden nefret ediyorum. Muhtemelen temizlenmeliyiz, ama yanıma geçtiğim anda, küçük dokunuşlar ve bastırılmış tenle tekrar üzerimde ve belki de temizliğin bekleyebileceğini düşünüyorum. "Mutlu musun?" Biraz kararsız bir şekilde soruyorum. "Artık birleşmemizden bir kit çıkacak."

Bana tuhaf bir bakış attı. "Neden mutsuz olayım ki? Tek istediğim seninle rezonansa girmek."

"Ama bir kit her şeyi değiştirecek." Artık her şey değiştiğine göre kendini yanımda kapana kısılmış hissetmesini istemiyorum.

yine değişti. "L'z'in sana söylediğini söylemiştin-"

P'nee boğazından bir ses çıkararak sözümü kesti. "Tüm bunlardan sonra avlanıp avlanamayacağım konusunda endişelendiğine inanamıyorum. S'bren, biz artık birbirimize aitiz. Sonsuza kadar. Kimse bizi ayıramaz." Gülümsemesi ıslıl ıslıl, yüzü bana mutluluk saçıyor. "Sahip olduğumuz şey için bir süreliğine bağımsızlığımdan vazgeçmeyi umursamıyorum."

Vazgeçmek mi? Böyle bir şeyi asla önermem. "Belki yavrumuz doğduktan sonra birlikte avlanabiliriz. Sen avlanırken ben onu taşıyabilirim. Hâlâ maceralar yaşayabiliriz. Sadece yavrumuzu da kendimiz gibi düşünmeliyiz."

"Haklısın. Ya hep ya hiç olmak zorunda değil." Ağzını bir gülümseme kaplıyor. "Sen harikasin. Bunu biliyor musun?" Uzanıp alnıma düşen kısa yele parçasını bir kez daha geriye itiyor. "S'bren, şu anda, şimdiye kadar olduğum en mutluyum. Hiç olmadığım kadar. Khuilerimiz birbirini seçti ama ondan önce bile sen beni seçtin." Başını sallıyor. "Bunun benim için ne anlama geldiğini bilmiyorsun."

Benim var.

Bunun onun için ne anlama geldiğini biliyorum, çünkü benim için de aynı anlama geliyor. Bu, başka hiçbir erkeğin benim iyi, güzel eşime bakamayacağı ve onunla rezonansa giremeyeceği

anlamına geliyor. O benim ve sadece benim. O ve ben birlikte bir aile kuracağız ve günlerimiz neşe, gecelerimiz öpücükler ve okşamalarla dolu olacak. Uzun Boynuz klanı yeniden büyüyecek ve P'nee de bunun bir parçası olacak.

Bir daha asla yalnız olmayacağım, çünkü maceracı, korkusuz, zeki eşim yanımda olacak.

Yüzünü okşuyorum, khiu'min şarkısı geçen her anla birlikte artıyor. Şimdi bile, sanki onun vücudunun sıcaklığını özlüyormuş gibi, aletimin bir kez daha dikkatimi çektiğini hissedebiliyorum. "Rezonans," diye mırıldanıyorum, bizi seçmiş olmasından hâlâ büyülenmiş durumdayım.

"Beni kaçırdığında istediğin bu değil miydi?" Yakınıma eğiliyor, dudakları benimkilerin üzerinde fısıldayarak okşuyor.

Öyle. Ama günler geçtikçe sanki benim olmayacakmış gibi hissetmeye başladım. Sanki P'nee, umut etmekle bile aptallık ettiğim bir şeymiş gibi. "Sen istediğim her şeysin."

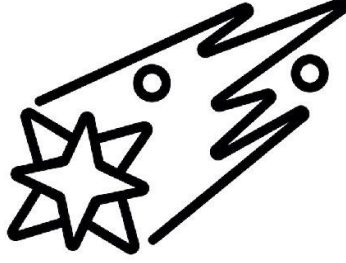
Gülümsüyor ve beni tekrar öpüyor. "Yankılanmayı bırakmadık," diyor elini kalbime bastırarak. "Umarım yarın kar tatili olur çünkü bu gece pek uyuyabileceğimizi sanmıyorum."

"Yorgun musun?" Yuvarlak kalçalarımından birini çekiştirip kalçamın üzerine doğru çekerken bile ona soruyorum. "Hayır."

"Ben de." Eğildim ve onu öptüm. "Sana Uzun Boynuzların dayanıklılıklarıyla tanındıklarını göstereyim mi?" Kıkırdıyor. "Uzun boynuzlarıyla tanındıklarını sanıyordum?"

"O da var."

"Bilmiyorum" diye düşünüyor beni tekrar öperken. "Goes All Night klanı kulağa hoş geliyor."

PENNY

W

avcı mağarasının sıkışık odalarında iki gün daha geçirdik. Dışarıda hava sanki sahile ne kadar yakın olduğumuzun farkındaymış ve bizi biraz daha hapsetmek istiyormuş gibi öfkeli. Teorik olarak bu kadar yakın ama bir o kadar da uzak olmak sinir bozucu olmalı.

Ben şahsen her dakikasını çok seviyorum.

evden.

Ben şahsen her dakikasını çok seviyorum.

Rezonans harika. Hiç şüphesiz başıma gelen en harika şey. Mesele sadece seks değil, gerçi seksi

düşünmek bile beni biraz kızartıyor. Bu benim için fiziksel ihtiyaçtan daha fazlası. Evrenin doğru

şeyi yaptığının farkına varmak. S'bren ve ben birbirimiz için yaratılmışız. O benim sonsuza dek

mutluluğum, ben de onun mutluluğuyum ve kimse bunu bizden bir nebze bile alamaz. Yankılanan

her mırıltımızda, kendimi erkeğime biraz daha bağlı hissediyorum ve her şey biraz daha özel

geliyor.

Benim için S'bren olmasına şaşırmamalıyım. Geriye dönüp baktığımda, tabii ki öyle. Her zaman

tamamen bana saplanıp kalmadı mı? Beni köpek yavrusu gibi takip etmedi mi? Ve ben, beni

okyanustan kurtardığı güne kadar hiç kimseye karşı bir şey hissetmemiştim. Sanki o gün içimde bir

şey uyandı.

Bunun benim bitim olduğunu düşünmek istiyorum. Belki de yavaş öğreniyordur ve evet, bunun

bizim için doğru seçim olduğunu anlaması biraz zaman almıştır. Çünkü tabii ki öyle. S'bren benim

için mükemmel. Nazik ve şefkatli, ihtiyacım olduğunda beni koruyan ama kendi işimi yapmam için

bana alan tanıyan iri yarı bir adam. Düşünmeden yaptığım seçimleri destekliyor ve onları bastırmaya

çalışmıyor. Romantik olduğumu biliyor ve bana bir düğün yapmak istiyor. Avlanmayı sevdiğimi

biliyor. Sürprizleri sevdiğimi biliyor.

Beni görüyor. Her şeyimi. Ve hiçbirini değiştirmek istemiyor. Ben onun için her halimle

mükemmelim.

am.

Ve benim için de mükemmel. Zeki olmadığına dair şaka yapmayı seviyor ama yanılıyor. O nazik

ve

Şefkatli ve oldukça zeki, özellikle de konu hayatta kalmak gibi burada önemli olan şeylere geldiğinde. Bir durumu hızlıca değerlendirebilir ve tehlikeli olduğunda ayakları üzerinde düşünebilir. Zeki olduğu doğru. Sadece sosyal beceriksizliğini aptallık sanıyor.

Ben şahsen onun sosyal beceriksizliğini sevimli buluyorum. Sahilde durup bana sessizce bir balık uzatan koca adamımı düşünmek bile içimi eritiyor.

Resonance kesinlikle romantik yönümü bir kademe, hatta bir dizi kademe yükseltti. Yani, daha önce seksi sevdiğimi sanırdım ama şimdi takıntı haline getirdim. Ellerimi S'bren'den uzak tutamıyorum ve onun her parçası beni cezbediyor. Başparmakları kalın, güçlü sanat eserleri gibi. Kuyruğu kıvrak ve büyüleyici. Saçları inanılmaz derecede görkemli. Gülüşü beni eritiyor.

Taşakları kocaman.

Taşaklara karşı bir şeyim olabilir. Her kızın bir saplantısı vardır, değil mi? Benimki sadece son derece mükemmel, son derece devasa bir aleti çerçeveleyen büyük, uzaylı topları. Ne zaman dokunsak, taşaklarını yüzüme sürtmek istiyorum, ki bunun çok garip olduğunu kabul ediyorum, ama bu beni deli eden, deli eden bir zihinsel görüntü.

Ve
mahmuzu.

Sigh.

Lanet olsun, ama o mahmuz inanılmaz. Kampta sa-khui eşi olan kızların hepsi bundan bahsediyor. Daha cesur olanlar konuşuyor. Brooke bu konuda susmuyor ama Harlow çok daha ağırbaşlı. Lauren bundan bahsedildiği anda kıpkırmızı oluyor ve Hannah kıkır kıkır gülüyor. Bunun sekse güzel bir katkı olduğunu düşündüm ama hiçbir şey o büyük, kalın, çıkıntılı sikin beni germesi hissinin yerini tutamazdı.

Sonra, ilk mahmuz tadımı aldım.

Herkes bunun ne kadar harika bir şey olduğundan bahsediyor ama hiç kimse bunun, eşiniz içinize girerken başparmağınızın klitorisinizin üzerinde kayması ve onunla alay etmesi gibi bir şey olduğunu söylemedi. Ya da belki de bunu söylediler ve ben kendim deneyimleyene kadar fark etmedim. Yine de çok yoğun. Çok yoğun. Ve her orgazmı "bu güzel ve sonunda bir doruk noktası olacak" dan "Aman Tanrım, o kadar sert ve hızlı boşalıyorum ki uzuvlarım işlevini yerine getiremiyor" a dönüştürüyor. Dün gece S'bren penetrasyondan önce benden bir orgazm çıkardı ve sonra üç tane daha çıkardı. Bir erkeğin bu kadar kendini beğenmiş görüldüğünü hiç görmemiştim.

Ben de hiç bu kadar iyi hissetmemiştim. Kendini beğenmiş olmak için her türlü hakkı vardı.

Bu sabah hala biraz kendini beğenmiş, sabahki "sürpriz" çayımдан bana bir fincan uzatırken yüzünde bir sırıtma var. Çayımı ondan alırken yüzüm kızarıyor, çünkü hâlâ biraz ağrım var, kaslarım her yönden ağrıyor. Mağara seks kokuyor ve Bek ile Elly'nin seksin ortasında Liz'i bile şok edecek şeyler söylediğimi duyduklarından eminim ama umurumda bile değil.

Mükemmel adamla rezonansa girdim. Ona aşığım. Beni bir şampiyon gibi boşaltıyor. Hayat hiç bu kadar güzel olmamıştı.

S'bren kürklerin içinde yanıma oturuyor ve karışmış saçlarımın bir tutamıyla oynuyor. "Kar hafıflıyor," diyor kayıtsızca. "Bek ve El'ee hazırsa bu gün yola çıkmalıyız."

Biraz üzgün olsam da, "Sanırım yapmalıyız," diye kabul ediyorum. "Eve" bir günden daha az bir süre kaldığını biliyorum ama bu mağarada olmak, sert bir rezonans yaşamak? Bunlar hayatımın en güzel birkaç günü oldu. Gelmiş geçmiş en muhteşem balayını yaşayan her kadın gibi ben de bunun devam etmesini istiyorum.

Ama sonra arka mağaradan gelen hışırtı ve hareket seslerini duyuyorum ve bu bana yalnız olmadığımızı hatırlatıyor. Bu özel bir şey değil. Bu mağara o kadar rahat bile değil. Hava cereyanı var ve dışarıdaki kar fırtınası yüzünden daha da kötüleşiyor. Eve döndüğümüzde, sahildeki koy dağların üzerindeki hava koşullarından yalıtılmış durumda ve S'bren harika bir küçük kulübe yaptı. Bu mağaradan ayrılıyoruz diye balayımız sona ermek zorunda değil.

Balayımız haftalarca sürebilir. Aylarca. Sonsuza kadar. Her şey bununla nasıl başa çıktığımıza bağlı. Artık kampa dönmek ya da rezonans hakkında ezici bir korku hissetmiyorum. Her şey mükemmel.

"Hazır mısın?" S'bren bana soruyor.

"Birlikte olduğumuz sürece her şeye hazırım." Kaşlarımı fincanımın üzerinde oynatıyorum.

"Baş başa bir akşam geçirmek güzel olacak. Yani kibar ve gürültülü olabiliriz."

Bana kuşkululu bir bakış atıyor ve eğiliyor. "Yani... bu senin sessiz kalman mıydı?"
Sadece gülümsedim.

BEK VE ELLY SON BİR KAÇ KEZ MAĞARANIN "BİZİM" BÖLÜMÜNDEN GEÇTİLER.

Ama biz toparlanırken, Elly ve ben mağaranın içinde sönmekte olan ateşin yanında oturuyoruz, adamlar da yığılmış kardan uzay gövdesini çıkarıyorlar. Eşyaları S'bren'in omuz çantasına geri koyuyorum ve bir yandan konuşurken bir yandan da kalan malzemeleri düzenliyorum. Elly dizlerine sarılıyor ve yüzünde utangaç bir gülümsemeyle dinliyor. Pek konuşkan biri değil ama ikimiz için de sohbeti sürdürmekten mutluyum.

En iyi buz kırıcı elbette dedikodudur ve ben de onunla dağınık, çok klanlı, çok uzaylı türlü ayak takımı grubumuzdaki herkes hakkında ufak tefek şeyler paylaşıyorum. Kendimizi burada bulmak için durağanlıktan uyanan bizler ile başlıyorum ve sonra adalılara geçiyorum. Ona kişilik tuhaflıklarından, kimin çabuk sinirlendiğinden (I'rec) kimin gizli bir romantik olduğundan (R'jaal) kimin uykusunda konuştuğundan (Steph) bahsediyorum. Bunların hepsi, tanışmak üzere olduğu herkesi en azından bir seviyede tanıdığını hissetmesine yardımcı olmak için tasarlanmış çerezler, böylece tamamen derinliksiz hissetmiyor. Kabilemle tanışmasını ve tamamen bunalmamasını istiyorum, çünkü onları sevmesini istiyorum.

Bir bakıma, onlar benim yeni ailem. Tabii ki onları sevmesini istiyorum. Herkesin ne kadar harika olduğumuzu anlamasını istiyorum. Hayatta kalanlardan oluşan dağınık bir grup olsak bile, yine de işleri halledebiliriz. Tıpkı Croatoan kabilesi gibi bir kabile olduğumuzu. Bu yüzden her şey hakkında konuşuyorum ve ben Devi ile N'dek'in birlikte ne kadar sevimli olduklarını anlatmakla meşgulken Bek başını mağaraya eğiyor. "Gitme vakti geldi." Bakışları Elly'nin üzerine düşüyor, adeta okşuyor. "Hazır mısın?"

Başını sallar ve ayağa fırlar.

S'bren'in çantasını alıyorum, ateşi söndürmek için üzerine bir sepet kar döküyorum ve peşlerinden gidiyorum. S'bren koşum takımıyla uğraşır, dikkati tamamen ona odaklanmış durumda. Çantayı yere bırakıp karda ilerledikten sonra onu arkadan belinden yakalıyorum. "Sürpriz!" diye sesleniyorum.

Kıpırdamıyor bile. "Beni şaşırtmak istiyorsan bundan daha sessiz hareket etmen gerekecek dostum. Ormandaki bir kaari'den daha gürültülüsün." Sanki bu karşılaştırmanın ne anlama geldiğini anlamam gerekiyormuş gibi bana göz kırpmıyor, sonra diz çöküp yere serilmiş koşum kayışlarının düğümlerini test ediyor.

Cesaretim kırılmadı. Aksine, kendimi neşeli ve sevinç dolu hissediyorum. O eğildiğinde kollarımı boynuna doluyor ve sırtına atıyorum. Başka bir erkek olsaydı, onu ezmekten korkardım ama bu S'bren. Hayatımda gördüğüm en kalın boyuna sahip ve beni daha önce de tüy gibi taşımıştı. Bu çok seksi ve beni ateşlendiriyor. "Beni kabileye geri taşıyacak mısın?"

Ayağa kalkıyor, elleriyle bacaklarımı beline doluyor, ben ona tutunurken beni havaya kaldırıyor. "Eğer istersen. Ama koşum takımını takmak zorundasın."

Buna kıkırdıyorum çünkü Bek'in yanında kayışı çeken ben olursam ne kadar sinirleneceğini tahmin edebiliyorum. "Belki de olmaz. Belki de tüm bu sürüşleri özele saklamalıyız." Parmağımı boynunun yan tarafında gezdiriyorum. "Bu geceyi dört gözle beklemeni sağlayacak bir şey, hmm?"

S'bren inliyor ve birkaç adım öne çıkıyor, sonra kolayca inebilmem için yüksek bir kayaya doğru ilerliyor. Kayanın üzerinde durduğum anda beni kendine doğru çekiyor, gözlerinde ateşli bir

bakış. "Kampa sert bir aletle gitmemi sağlamaya kararlısın, değil mi?"

"Oh, aşağı iniyor mu?" Bir elimi kaslı omzunun üzerinden kaydırırken kirpiklerimi kırıştırarak alay ediyorum. "Fark etmemiştim. Seni gördüğümde hep zorlanıyorum."

"Çünkü beni sertleştiriyorsun. Yaptığın her şey beni sertleştiriyor. Uyurken çıkardığın o yüksek sesler bile."

Gülmekten nefesim kesildi. "Horlamak mı? Ben horlamam!"

"Yapıyorsun... ama sonra seni kendime doğru çekiyorum ve duruyorsun."

Kahkahalarımı daha fazla bastırıyorum, çünkü bundan çok memnun görünüyor. Sanki dokunuşu uykumu kaçırıyor ve o da bir çeşit sihirli uyku perisi gibi bir şey. "Saçmalık."

"Bok yok," diyor. "Ve taşak yok... ama uyumana yardımcı olacaksa benimkini tutabilirsin."

"*Saçmalık* dedim," diye düzeltiyorum ama gülmekten kırılıyorum. Gerçekten çok tatlı. Çok şanslıyım. "Ve bu gece kulübemizde yalnız kaldığımızda bütün gece taşaklarını tutacağıma söz veriyorum. Anlaştık mı?"

Beni daha yakına çekiyor ve hızlı bir öpücük için kendine çekiyor. "Şimdi gerçekten sert bir aletle yürüyeceğim," diye mırıldanıyor, sonra isteksizce beni bırakıyor. "El'ee yıldız taşının tepesine çıkacak," diyor bana. "Ona katıl ve yola koyulalım."

S'bren yanağımı son bir kez okşadıktan sonra kürk pelerinimi daha sıkı sarıyor. Tam bir koruyucu. Mırıldanıyorum, bitim göğsümde mutlu bir kedi yavrusu gibi titreşiyor. Gerçekten ama gerçekten onunla mağaraya geri dönmemi istiyor ama Bek ve Elly'nin Icehome kampına gitmesi gerekiyor ve muhtemelen bizim de gitmemiz gerekiyor.

En iyisi bu, diyorum kendime, bir çocuk gibi ayaklarımı yere vurup protesto etmek istesem bile. Rezonans yüzünden çok heyecanlıyım ve henüz resmi olarak birbirimizle işimizin bittiğini sanmıyorum. Seksten başka bir şey düşünemiyorum. S'bren ve onun büyük, muhteşem vücudu, dilimi üzerine koyduğumda aldığı tat, gülümseme şekli, üzerimde titrerken beni tutma şekli dışında her şey-

S'bren inleyip beni kollarımdan tutana kadar hâlâ onun önünde durduğumu fark etmiyorum. "P'nee," diye mırıldanıyor, Bek ve Elly yaklaşırken sesi kısılıyor. "Bana böyle bakmaya devam edersen yolculuğumuzu bir gün daha erteleyeceksin, çünkü sana karşı koyamayacağım."

"Bu o kadar korkunç bir şey mi?" Ona nefes nefese soruyorum. S'bren'in kontrolünü tamamen kaybedip beni mağaraya geri sürükleyeceği ve böylece vahşi, pis bir seks yapabileceğimiz düşüncesi hoşuma gidiyor. Tekrar.

Duraksıyor, gözleri parlıyor ve teklifimi düşündüğünü biliyorum. Sonuçta hiçbir şey Bek ve Elly'yi gönderemeyeceğimizi ve onların daha sonra gelip uzay bagajını alabileceklerini söylemiyor...

"Eee?" Bek arkamızdan soruyor. Sesinde biraz sabırsızlık var. "Bugün gidiyor muyuz?"

Dudağımı ısıriyorum ve ellerimi S'bren'in sıcak tuniğinin önüne bastırıyorum. Khui'si o kadar yüksek sesle uğulduyor ki sanki tepemizde bir arı sürüsü uçuyormuş gibi geliyor. "Sesi bize karşı biraz sinirli geliyor."

"Onu umursamıyorum," diye itiraf ediyor S'bren. "Sadece seni düşünüyorum." Parmakları çenemde geziniyor, sanki onları tatmayı düşünüyormuş gibi dudaklarımın üzerinde kayıyor.

Tanrım, gerçekten kalmak istiyorum. Diğerlerine bakıyorum, Bek ve Elly yakınlarda bekliyorlar. Bek sabırsız, kollarını kavuşturmuş ve kaşlarını çatmış. Elly onun yanında bekliyor, gözleri belirsizlikle dolu.

Eğer burada kalırsak, Elly'nin kabileye alışmasını kolaylaştıracak ben olmayacağım. Elbette Bek'i var ama bu, tanımadığın bir kabileye girmeni kolaylaştıracak bir kız arkadaş, üstelik insan bir kız arkadaşla sahip olmakla aynı şey değil. Elly'nin yanında durup araya girmem için bana ihtiyacı var.

Ayrıca, eğer o uzay bagajında bir insan varsa ve ben S'bren'i kemirmek için geride kalırsam,

kendimi gerçekten çok suçlu hissedeceğim.

İ ekiyorum. Ağır bir şekilde. S'bren'e bakıyorum. "Bunu bu gece daha sonra bitirebiliriz sanırım."

"Bu gece," diye yineliyor, sesi açlıktan kısılmış. Ama başını sallıyor, başımın üstünü öpüyor ve birbirimizden ayrılıyor.

şimdiye kadar yaptığım en zor şey, aptal gövdeye doğru üç metre yürüyüp tepesine tırmanmaktı.

onu. Adamlar bizi çekerken Elly ve ben altında toplanıp sıcaklığı paylaşabilelim diye üzerine kürkler bırakılmıştı ama S'bren'in şu anda bana dokunması anlamına gelse bile karda çıplak kışla oturmayı tercih ederdim...

Bazı insanların neden rezonansın büyük hayranı olmadığını anlamaya başlıyorum. Harika bir şey, ama eğer bir şey yapmak zorundaysanız? Unutun gitsin.

Bek, Elly'yi öpüyor ve yanıma oturması için tırmanmasına yardım ediyor. Kürkleri Elly'nin etrafına doluyor ve eğer S'bren'in aşırı koruyucu olduğunu düşündüysem, Bek'in eline su dökemez. Ben beklerken adam Elly'nin kürklerini iki kez kontrol ediyor, yudumlaması için ona su veriyor, bir kese yiyecek uzatıyor ve ona mırıldanıyor. Sonunda tatmin oldu ve onu benim yanımda bırakıp koşum takımlarında S'bren'e katılmaya gitti.

Elly'ye gülümsüyorum ve battaniyenin bir köşesini ona uzatıyorum.

Onu kucağına çekiyor ve bana dünyanın en utangaç gülümsemesiyle karşılık veriyor. Uzay gövdesi hantal bir kızak gibi ileri doğru fırlıyor ve ikimiz de devrilmemek için ona tutunuyoruz.

Düzgün bir hız yakaladığımızda, Elly bana doğru eğildi ve fısıldadı.

"Kuyruk." "Ne?" Şaşırmış bir halde ona bakıyorum.

Yüzü kızarıyor ve bir an için konuştuğuna pişman olmuş gibi görünüyor, ama sonra kelimeyi tekrar boğuk bir şekilde söylüyor. "Kuyruk." Ben şaşkın şaşkın bakmaya devam edince, "Kuyruklar hassastır" diye ekliyor.

"Kahretsin," diye nefes alıyorum. Seks tavsiyesi mi? Dünyanın en kırılgan tavşanı bir kadından mı? Ama S'bren'e asıldığımı ve onunla alay ettiğimi görmüş olmalı. Tıpkı benim ona kabile hakkında tüyolar verdiğim gibi o da bana tüyo veriyor. "Teşekkürler. Hiçbir fikrim yoktu."

Yumruğumu çarpması için
havaya kaldırdım. Bana
şaşkınlıkla baktı.

"Çak bir beşlik" gibi mi? Dünya'dan ayrılalı ne kadar oldu? Beşlik çakmanın ne olduğunu biliyor musun?"

Yavaşça başını sallıyor, elini kaldırırken yüzünde utangaç bir ifade var.

Ona vuruyorum ve sonra yumruğumu tekrar kaldırıyorum. "Yumruk tokuşturmak yeni beşlik çakmaktır. Güven bana."

Elly yumruğuma vuruyor ve sonra kıkırdıyor. "Kuyruklar yeni...um..." Yüzünü ellerinin arasına gömüp başını sallıyor. "Aklıma hiçbir şey gelmiyor."

Bir kahkaha patlattım. "Gerek yok. Bu fikri tamamen anladım ve bunu kendi avantajıma kullanmayı planlıyorum." Kötü bir adam gibi parmaklarımı alaycı bir şekilde dikleştiriyorum. "Ona neyin çarptığını anlamayacak."

Cootie'm sadece mırıldıyor ve mırıldıyor, her türlü kuyruk oyununa hevesli.

ETRAF TANIDIK GELMEYE BAŞLAYANA KADAR SAATLER GEÇİYOR VE BEN ELLY İLE VAKIT GEÇİRİYORUM Orada burada sohbet ediyor, hiçbir şey ve her şey hakkında konuşuyor ve bizi çeken adamları izliyorduk. Hareket ederken S'bren'e çok bakıyorum, çünkü o kadar erkeksi ve muhteşem ki yürürken kuyruğunun sallanması bile beni ateşliyor. Bunun için biti suçlayacağım. Elly'yi de. Bana kuyruklarla ilgili o şeyi söylediğinden beri, onunkini ve ona yapabileceğim tüm pis şeyleri düşünmeden edemiyorum.

S'bren'in arka tarafına o kadar çok dikkat ediyorum ki, gövdenin hareket etmeyi bıraktığını fark

etmem bir anımı alıyor. Adamım duraklıyor ve bana bakıyor. Bek koşum takımını omuzlarından atıp bir kolunu kaldırırken bile yüzünde belirsizlik var. "Ho!"

Kahretsin, bir selamlama. S'bren'den uzaklaşıp çevremizi tarıyorum. Hâlâ kamptan epey uzaktayız ama hava güzel, bu da insanların avlanmaya çıktığı anlamına geliyor. Uzaktaki bir sırtın tepesinde iki figür görüyorum. Selamlamak için ellerini kaldırıyorlar ve sonra sırtın yanından aşağı doğru koşarak

Vadiyi kestiğimiz yerde aşağıya doğru kar dökülüyor.

"Gözlerime inanamıyorum! Bu Bek mi?" Yüzünü görmeden önce Taushen'in kahkahasını duyuyorum ve yanında da Rukh var. İki sa-khui, S'bren'in gergin olmasına şaşmamalı. Taushen yaklaşırken gülümsemesi biraz gerginleşiyor, bakışları S'bren'in üzerinde. Rukh kaşlarını çatarak beni izliyor ama o her zaman çözülmesi zor bir ceviz olmuştur.

Ben sadece onlara el sallıyorum.

Bek hem Rukh'un hem de Taushen'in sırtını sıvazlıyor ve sessiz kalan S'bren'e eliyle işaret ediyor. "Arkadaşımı biraz ısınması için sahile götürüyordum ve bu ikisiyle karşılaştım." Dönüp Elly'ye şimdiye kadarki en sevecen gülümsemesini veriyor, sonra da Taushen'e sırtıyor. "Sen avlanırken seni yakaladık mı?"

"Arama ekibi," diyor Taushen, ses tonu garip. Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve Rukh ile bakışıyorlar. "Yine de aramayı bırakabiliriz gibi görünüyor."

Ah. Bizi aramaya geliyorlardı. Cahil numarası yapıp daha geniş gülümsedim. "Sizi yakaladığımız için şanslıyız o zaman! Sizi bir yolculuktan kurtardık!"

İkisi de bir an için bana bakıyor, sanki bu kadar cıvıl cıvıl olmama şaşmış gibiler. S'bren koşum takımının içinde öylece duruyor ve omuzlarının çöktüğünü görebiliyorum. En kötüsünü düşünüyor, çünkü kabiledeki herkes beni onun kaçırdığını düşünüyor.

Tamam, öyle sayılır ama ben bunu çoktan aştım ve onlar da aşmalı. Bu yüzden ayağa fırladım, kürkleri bir kenara fırlattım ve gövdeden kaydım. S'bren'in yanına gidiyorum -kuyruğuna dokunmak istesem de buna şiddetle direniyorum- ve kolumu beline doluyorum. "Bu sandığı kampa geri götürmemize yardım etmek için tam zamanında geldiniz!"

Yeni parlak bir nesneyle herkesin dikkatini dağıtmaya çalışan ben miyim?

Emin ol öyleyim. Bütün gözler bana dönüyor.

"Bagaj mı?" Taushen yüzünde meraklı bir ifadeyle soruyor.

Başımı salladım. "Yıldızlardan geldi. İçinde bir şey var ama açamıyoruz. Kampa geri götürmemize yardım eder misin, böylece içinde herhangi biri ya da herhangi bir şey olup olmadığını görebiliriz?"

Üç sa-khui karşılıklı bakıştıktan sonra Bek başını sallayarak koşum takımını Taushen'e uzatır. "Tüm tartışmaları sahil kampına saklayabiliriz. Eşim yorgun ve üşüyor, onu akşam için sıcak bir yere götürmek istiyorum."

S'bren beni sessizce kendine çekiyor. Yüzündeki suçlu ifadeyi fark ediyorum, çünkü herkesin beni çaldığını bildiğinin farkında. Döndüğümüzde kötü bir şey olacağından endişeleniyor. Elini tutup sıkıyorum.

Endişelenmiyorum. Sahip olduğumuz şeyi kimsenin almasına izin vermeyeceğim. O benim.

EĞER BAGAJIN DIKKATI BAŞKA YÖNE ÇEKMEK İÇİN İYİ BİR DIKKAT DAĞITICI OLACAĞINI DÜŞÜNSEYDİM S'bren ve benim için Bek ve Elly'nin gelişile kıyaslanamaz bile. Herkes onlarla tanışacağı için o kadar heyecanlı ki kampın havası değişti. Zavallı Elly geride durmaya çalışıyor ama Gail onu görür görmez ikisi de ağlamaya ve sarılmaya başlıyor, sonra Brooke ağlıyor ve Elly'ye sarılıyor ve ikisi onu Bek'in yanından uzaklaştırıp herkesle tanıştırmaya başlıyor. Bek'in sırtına bir sürü tokat atılıyor ve coşkulu bir şekilde selamlanıyor.

Kimse S'bren ve benimle ne yapacağını bilmiyor. Bizi görüyorlar ama göz göze geldiğimiz anda hızlı bir selamlama ve ardından tedirgin bir bakışla karşılaşıyoruz. S'bren kesinlikle bir boka bulaşacak. İnsanların ona verdiği tepkilerden bunu anlayabiliyorum.

Koluna sarıldım ve sessizce onu rahatlatmaya çalıştım. Elbette, kağıt üzerinde kötü görünüyor. Gerçekten kötü. Onun için mazeret üretemem - beni uyuşturdu ve çaldı. Beni hemen geri getirmeyi teklif ettiğini, böyle bir şey olduğunu fark etmediğini bilmiyorlar. Rezonansa girene kadar geri gelmek istemeyen kişinin ben olduğumu bilmiyorlar. Tıpkı diğer her şeyde olduğu gibi, katmanlar ve karmaşıklıklar var. Tek bildiğim, Gölge Kedi'nin ona yönelttiği soğuk sessizliği ve pis bakışları hak etmediği. O'jek ve I'rec grubumuza yaklaşıyor ve hemen kaşlarını çatmaya başlıyorlar, bakışları önce benim sonra da S'bren'in göğsüne düşüyor.

Herkesin görebileceği kadar yüksek sesle yankılanıyoruz ve sahilde tansiyon yükseliyor. Kumsalın aşağısında Raahosh'un uzun boylu ve boynuzları kırılmış halini seçebiliyorum. Grubumuza doğru yöneliyor, arkadaşı da yanımızda ve içten içe ürperiyorum çünkü ortalığın karışacağından şüpheleniyorum.

Zavallı S'bren'im.

"Penny!" Nadine toplanan kalabalığın arasından sıyrılıp kollarını bana doladı. "Aman Tanrım, geri döndün!"

"Nadine!" Ciyaklayarak ona sarıldım ve mutlulukla zıpladım. "Seni çok özledim! Seni gördüğüme çok sevindim!"

Kankam biraz geri çekilip beni inceliyor ve bitlendiğimi duyunca kaşlarını bana doğru kaldırıyor. "Ondan nefret mi ediyoruz?"

Gülüyorum. "Hayır, sevmiyoruz! Onu seviyoruz."

Benim iri adamıma bakıyor, arkadaşı Thrand onun birkaç adım gerisinde ve sırtıyor. Nadine bir süre sonra, "Pekâlâ," dedi. "Seni kaçırdığı için başı ciddi belada. İnsanlar çok kızgın."

"O zaman bana da kızmaları gerekecek," diyorum ona. "Çünkü onu ben kaçırdım." "Ne?"

S'bren şaşkınlıkla soruyor.

"Ne?" Nadine kaşlarını çatarak yankılanıyor.

Bu küçük beyaz bir yalan ama ben devam ediyorum. S'bren'in yanına dönüyorum -benden uzaklaşmaya, bana yer açmaya çalışıyor ama izin vermiyorum- ve koluna sarılıyorum. "Bu doğru," diye haykırıyorum. "Uyandığımda beni hemen geri götürmeyi teklif etti-"

"Bekle, *uyandın* mı?" Nadine araya giriyor.

Oops. Sanırım kimse uyuşturulduğumu bilmiyordu? Onu görmezden geliyorum ve konuşmaya devam ediyorum. "Ama beni meyve mağarasına götürmesini sağladım ve ondan sonra Büyükler Mağarası'na ve yol boyunca birkaç yere daha gitmek istedim. Yani geri dönmemizin bu kadar uzun sürmesinin sebebi tamamen benim suçum." Omuz silkiyorum. "Bir ya da iki ay daha dışarıda kalabilirdim ama Bek ve Elly ile karşılaştık ve tüm bu sandık olayı."

Nadine sadece bana bakıyor. Başını hafifçe sallayıp gülüyor ve sonra ellerini kalçalarına koyuyor. "Tamam, o zaman ikiniz de alacaksınız. Ama ben seni tekrar sağlıklı ve gülümserken gördüğüme sevindim."

"Günlerdir başka hiçbir şey konuşmuyor," diye ekliyor Thrand, arkadaşına sinsi bir bakış atarak. "Ona benim hakkımda daha fazla konuşmamız gerektiğini söyledim bile."

Nadine homurdanıyor.

"Kardeşim mi?" S'bren sessizce sorar. "O... geri mi döndü?"

Vücudundaki gerginliği hissedebiliyorum. Neredeyse mırıldanıyor ve bu eve dönüşün sadece benim ve onun için bir korku olmadığını, kardeşinin başına kötü bir şey gelmiş olmasından korktuğunu fark ediyorum. Bana M'tok'tan hiç bu kadar uzun süre ayrı kalmadığını itiraf etti ve bazı insanlar tarafından pek de sıcak karşılanmadığımızı göz önüne alırsak, muhtemelen endişeleniyor.

"Evet," diyor Nadine.

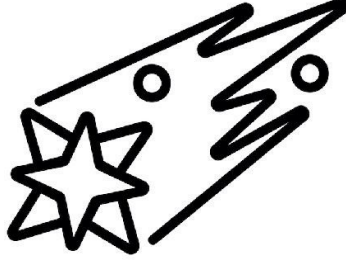
"Ve onun eşi..." S'bren soruyor.

"Bir istiridye kadar mutlu."

S'bren rahat bir nefes alıyor ve kalbim onun için sıkışıyor. Benim cootie'm de ateşleniyor, çok üzülüyorum çünkü herkes bize bakmak için dönüyor. Kızarıyorum ve bu kızarıklık daha da artıyor çünkü S'bren'in biti o anı daha da yüksek bir şarkıyla cevap vermek için kullanıyor.

Birisi kıs kıs güler.

"Ee," diyor Nadine eliyle uzay sandığını işaret ederek. "Bu büyük tabut da neyin nesi?"

S'BREN

E

Herkes bize dik dik bakıyor.

Bir dişi çaldığımı biliyorlar. Değerli, güzel, imrenilen bir dişi. Yankılandığımızı

biliyorlar - her iki khuimiz de yüksek sesle ve ağlamaklı bir şekilde şarkı söyleyerek bizi

selamlaşır ve bir kez daha eşleşirler. Ama P'nee, N'deen ve diğerleri yıldız taşına bakarken heyecanla

sohbet ediyor. Sa-khui avcıları bana doğru kaşlarını çatarken onu uzaklaştıramıyorum. En azından

sadece kaşlarını çatıyorlar. Gölge Kedi açıkça ters ters bakıyor, yüz ifadeleri düşmanca.

P'nee'yi çaldığımda herkesin bu kadar çok kızacağını tahmin etmemiştim. Mutlu

olmayacaklarını biliyordum ama... Bundan daha ötesini düşünmemiştim. P'nee'yi tamamen kendime

almaktan ötesini hiç düşünmedim. M'tok bunu çok basitmiş gibi gösterdi. Çok zekice. Bunun ötesini

düşünmedim. Hiç düşünmedim.

"Abi!"

Tanıdık ses beraberinde bir duygu seli getiriyor. M'tok'u bulmak için kalabalığı tarıyorum ve

onu gördüğümde büyük bir rahatlama hissediyorum. Kardeşim burada ve geniş geniş gülümsüyor.

Onu gördüğüme çok sevindim. İlerleyip ona sarılıyorum, duygularım boğazımı tıkıyor. Onu burada

görene kadar ne kadar özlediğimi ve onun için ne kadar endişelendiğimi fark etmemiştim. "Seni

gördüğüme sevindim kardeşim."

"İyi görünüyorsun," diyor M'tok, koluma bir tokat atarak. "Bütün bu kar sana

yakışmış olmalı." "Eşim bana yakışıyor," diyorum ona.

Gözleri sinsi bir zevkle parlıyor. "Demek senin için de öyle oldu?" Başımı salladığımda genişçe

sırıttıyor. "O zaman her şey yoluna girdi."

Bu biraz kaşlarımı çatmama neden oldu. "P'nee bunun kötü bir plan olduğunu söylüyor. Bunu

yapmakla hata ettiğimizi." Ona bir adım daha yaklaşıyorum. "Herkes çok kızgın."

"Bah. Bir süre öfkelerini çiğneyecekler ama ne yapabilirler ki?" Endişeli görünmüyor.

"İstediginizi aldınız, ben de öyle."

"S'bren?" P'nee günlerdir sürüklediğimiz taşın yanında gruptan uzaklaşarak bana sesleniyor.

Kardeşimin yanında durduğumu görüyor ve gülümsemesi genişliyor. Heyecanla yanıma geliyor ve ben de memelerinin ve kalçalarının ince salınımına bakmaktan kendimi alamıyorum. Benim khui'm bile şarkı söylüyor

Ama P'nee bir elini sırtıma koyup kardeşime bakıyor. "Beyin. Suratına yumruk mu atsam yoksa öpsem mi bilemiyorum."

"Onu öpmemelisin," diyorum kaşlarımı çatarak.

"İkisini de yapmamalısın," diye onaylıyor M'tok, sırtarak çenesini ovuşturuyor. "Eşim bana bakmaktan hoşlanıyor." Kendinden çok memnun görünüyor.

"Ah kardeşim," diye başlıyor P'nee ama bir başkası öne çıkınca susuyor. Bu R'hosh, yanında sarı yeleli eşi, kucağında en küçük yavrusunu tutuyor. R'jaal birkaç adım arkalarında.

Hepsi öfkeli görünüyor.

P'nee kolumu omuzlarına doğru çekerek kendini yanıma yaslıyor. Korktuğunu sanmıyorum ama her ihtimale karşı onu daha da yakın tutuyorum. Kardeşim M'tok diğer tarafıma geliyor ve sahilin sessizleştiğini fark ediyorum. Herkes dinliyor ve bekliyor.

R'hosh önümüzde durdu ve kaşlarını çatı. "Şimdi ikiniz de içine bastınız."

Çizmelerime bakıyorum ama temiz görünüyor. "Neyin içine?"

L'z kahkahalarla gülüyor. P'nee'ne bakıyorum ama parmaklarını ağzına bastırılmış, gülümsememeye çalışıyor.

R'hosh önce eşine, sonra da bana ters ters bakıyor. "Bu kabilede büyük sorunlara yol açtın-"

"Sen onu azarlamadan önce," diye geveliyor P'nee, kollarını iki yana açarak önüne atlıyor. "Sen de

çoktan yaptığımı biliyorum. Ona yaptığının yanlış ve korkunç olduğunu söyledim ve ertesi gün beni geri götürmeyi teklif etti. Çok özür diledi. Beni maceraya götürmesi için onu biraz zorladım."

"P'nee," diye başlıyorum, ellerimi omuzlarına koyarak. Bu küçük dokunuş ikimizin de khuis'lerinin daha da yüksek sesle şarkı söylemesini sağlıyor.

L'z arkadaşına dirsek atar. "Callie'nin kaçırılmadığını söylemesi ve şimdi de Penny'nin kaçırmanın kendisi olduğunu söylemesi çok şaşırtıcı. Çok garip, değil mi?"

Ona bir bakış atıyor.

R'jaal öne çıkar. "Parçalanmış durumdayım, klan kardeşim. Beni hayal kırıklığına uğrattın. Hepimiz eş istiyoruz ama cevap bu değil."

M'tok parmaklarını inceliyormuş gibi yaparak, "R'hosh onun eşini çaldı," diye cevap veriyor.

"V'za bize söyledi."

"Ne?" R'hosh sertleşiyor ve V'za için grubu tarıyor. Yaşlı adam G'hail'in yanında duruyor, elinde kiti var ve bize paniklemiş bir bakış atıyor. "Bu doğru mu, V'za?"

V'za bana ve M'tok'a bakıyor, sonra tekrar R'hosh'a dönüyor. "Rukh onunkini çaldı."

Eşi eline öksürürken, yüzü kızarmış ve omuzları titrerken R'hosh, "Bu konunun dışında," diye söze başladı.

"Hassen onunkini çaldı," diye devam ediyor V'za.

"Ve-" "Yeter!" R'hosh bağırıyor.

R'jaal, R'hosh'a ihanete uğramış bir bakış atar. "Bunların hiçbirini bana söylemedin." "Bu önemli değil!"

R'jaal kollarını kavuşturmuş, bekliyor.

"Ben... sanırım gidip bebeği besleyeceğim," diye mırıldanıyor L'z, suratını asmamak için elinden geleni yapıyor ve başarısız oluyor. Arkadaşının kolunu okşuyor ve ona doğru eğiliyor. "Harika gidiyorsun, korkusuz lider. İyi iş çıkardın."

R'hosh sadece iç çekiyor, elleri kalçalarında. Bir adım öne çıkıyor, böylece sadece ben, M'tok ve R'jaal -ve P'nee- onun konuşmasını duyabiliyoruz. "O zamanlar farklıydı," diyor alçak bir sesle. "Hem sen hem de kardeşin isteksiz dişilerle ortadan kaybolup sonra da mutlu bir şekilde

yankılanarak geri dönerken bu dişileri nasıl güvende tutacağız?"

"Bakın, cezalandırılmamaları gerektiğini söylemiyorum," diye araya giriyor P'nee. "Bence cezalandırılmalılar." Kaşlarını çatarak elimi arkadaşımın ağzının üzerine koydum.

Hemen konuyu kapatır ve konuşmaya devam eder. "Yanlış yaptılar. Her şeyi berbat ettiler. Kesinlikle yaptılar ve bunun yanlış olduğunun ve nedeninin herkese anlatılması gerekiyor. Onlara tuvalet görevi verin ya da birkaç ay boyunca tüm balıkları temizlemelerini sağlayın ama günün sonunda kimse zarar görmedi ve diğerlerinden bilgi saklamak da en az M'tok ve S'bren kadar suçlu. Kaçırılmanın insanlar için ne anlama geldiği ve eski kabilenizde bununla ilgili deneyimleriniz hakkında uzun bir konuşma yapmamız gerekiyor."

R'hosh kaşlarını çatıyor. "Bir konuşma ve fazladan birkaç ev işinin I'rec ve U'dron'un fikrini değiştireceğini mi sanıyorsun? Şimdiden diğer dişilere aç kaari gibi bakıyorlar."

"Bu çirkin bir durum," diye kabul ediyor P'nee. "Ama zaten S'bren'le yankılanmayacağımı kim söyleyebilir? Haftalardır gözlerimi ondan alamıyorum."

"Yapmadın mı?" Bunu duyduğuma şaşırdım.

Sadece elimi okşadı. "Tek söylediğim, mantıklı olalım. S'bren'i benimle dışarıda kalmaya zorladığım için ben de cezalandırılmalıyım." P'nee çenesini kaldırıyor. "Ben de aynı derecede suçluyum."

R'hosh inatçı, meydan okuyan dostuma bakıyor, sonra ellerini havaya kaldırıyor. "Sorumlu olmaktan nefret ediyorum." R'jaal'ı işaret ediyor. "Bunlar senin insanların. Cezalarına sen karar vereceksin. Ben gidip eşimle oturacağım." Kuyruğunu sallayarak fırtına gibi uzaklaşıyor.

Bizi şaşkın bir ifadeyle izleyen R'jaal ile baş başa kalıyoruz. "Herkes... eşini mi çaldı?" diye soruyor.

"Hemen hemen," diyor kardeşim. "Bu düşünülmesi gereken bir şey, değil mi?"

"Bekle, onu cesaretlendirme," diyor P'nee, kardeşime kaşlarını çatarak. R'jaal'ı işaret ediyor. "İkiyüzlü davranıp hiçbir şey yapmaman gerektiğini söyleyemem. Sadece... ne yaparsan yap, kadınına uyuşturucu *verme*. Buna kesinlikle hayır. Kes şunu."

Sadece bize bakıyor, sonra beni ve M'tok'u işaret ediyor. "Bir ceza düşüneceğim. O zamana kadar bu kampı terk etmeyin." Ve yüzünde şaşkın bir ifadeyle uzaklaştı.

M'tok bana dirsek attı. "Bir eş çalacak. Bekle ve gör. Ayın bir dönüşünden daha az bir süre veriyorum."

P'nee boğazından mutsuz bir ses çıkarıyor ama ben ona sıkıca sarılıyorum. Bana bu kadar mutluluk getirmişken R'jaal'a böyle bir şey yapmamasını nasıl söyleyebilirim? Bana P'nee'yi verdi. R'jaal'a yapmamasını nasıl söyleyebilirim? Kardeşime bakıyorum. Bu garip, soğuk kıyılara ayak bastığımızdan beri karamsar. Mutsuzdu. Şimdi ise sadece memnun görünüyor. Sağlıklı. Bunun sebebinin rezonansının tamamlanmış olması olduğunu fark ediyorum. Tüm sert, aç kenarları yıkıldı. "Eşin nerede?" Ona soruyorum. "Yalan mı?"

"Calida'm uyuyor," diyor, ondan bahsedince gülümsemesi parlıyor. "Onu yakında uyandıracağım." M'tok uzun yıldız taşını işaret ediyor. "Nedir bu taş? Neden bu kadar uzağa sürükledin?"

"Yıldızlardan geliyor," diyorum ona.

"Mardok'un bakması için geri getirdik," diye ekliyor P'nee. "Çünkü ne olduğunu bilmiyoruz. Sadece birinin onu buraya bıraktığını biliyoruz."

"Birisi mi?" M'tok'un kafası karışmış görünüyor. "Yıldız insanları," diyorum.

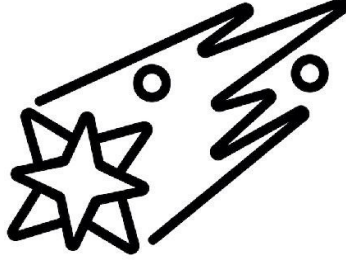
"Yıldız insanları kötüdür," diyor V'za yakınlarda. "Yoksa yanılıyor muyum?" G'hail'i kendisine biraz daha yaklaştıırıyor, yüzünde endişeli bir ifade var. "Neden taşlarını buraya getirdiler?"

"Ne olduğunu bilmiyoruz," diyor P'nee, yüz ifadesi sıkıntılı. "Ama eğer kötüyse, herkesten çok bizim sahip olmamız daha mantıklı."

"Bu bir silah mı?" G'hail sorar.

"Bilmiyoruz."

"O zaman öğrenmemiz gerek," diye yanıtlıyor G'hail. "Birisi gidip Mardok ve Farli'yi bulsun ve onları buraya getirsin. Eğer tehlikeliyse bu şeyin çocuğumun yakınında olmasını istemiyorum."

PENNY

T

Kamp bir süredir kaos içinde. Sanki bir krizden diğerine geçiyoruz. "Geri dönen fidyeciler sorun yaratıyor "dan "kampa tehlikeli bir nesne getirilmiş olabilir "e geçtik ve şimdi herkesin odağı kayada. Elly ve ben o şeyin tepesinde

Ama şimdi herkes ondan temkinli bir şekilde uzak duruyor, kısık sesle mırıldanıyor ve endişeli ifadelerle onu izliyor.

Umarım kötü bir şey değildir. Birkaç kez öyle olabileceğini düşündüm. O tabutun içinde insan yerine bir düşman da olabilir. Bir canavar olabilir. Bir nükleer bomba olabilir. Ya da uzay postanesinden gelen bir uzay postası olabilir. Hiçbir fikrimiz yok.

Mardok ve Farli'nin bulunması herkesi heyecanlandırır. Hava güzel olduğundan, kaplıcaların yakınında yetişen bazı otlar için tepelerde avlanmaya gittiler. Mari yakınlarda takılıyor ve bana suyla karıştırıldığında sahip olduğu alkali özelliklerden ve ekipmanı temizlemek için ne kadar iyi olduğundan bahsediyor, ama ben sadece yarı dinliyorum. T'chai tepelerde koşturup kabileye geri getireceği çifti ararken kabileyi izlemekle meşgulüm.

Görünüşe göre herkes gruplara ayrılıyor ve bu beni endişelendiriyor. Grubumuz her zaman birbirine bağlı küçük partilerle biraz klanvari olmuştur, ancak bu konuda daha iyiye gittiğimizi sanıyordum. Şimdi S'bren ve ben döndüğümüze göre, işler daha da kötüye gidiyor gibi görünüyor. Mari, R'jaal ile birlikte bizimle takılıyor. M'tok ve Callie el ele tutuşup S'bren'in yanında duruyorlar, S'bren kolunu omuzlarıma dolamış, ben de onun yanına kilitlenmişim. Grubun geri kalanından ayrı duruyoruz. Sa-khui'ler arkadaşlarıyla bir araya toplanmış, Bek ve Elly ile konuşuyor ve Gölge Kedi klanı kenarlarda küçük bir grup halinde toplanmış, fısıldaşıyor ve bize bakıyor. Hâlâ kızgın görünüyorlar.

Grubun geri kalanı -eşleşmemiş ve eşleşmiş eski köleler ve Güçlü Kol grubu- bölünmeleri fark etmiyor gibi görünüyor. Ama benim için acı verici bir şekilde aşıkârlar ve sanki bundan biz sorumluymuşuz gibi hissediyorum. Kabilenin parçalanmasını istemiyorum. Büyük ve mutlu bir aile olmamızı istiyorum... ama S'bren ve M'tok istediklerini almak için kuralları çiğnerken, bunu

istediğim için bir pislík olabilirim.

Kesinlikle rahatsız edici bir bekleyiş oluyor.

Devi yüksek sesle, "Öyleyse... herkesin düşündüğünü söyleyeceğim," der. Gruplar sessizleşir, dinlerler ve Devi eliyle uzay gövdesini işaret eder. "Bunun bir nükleer savaş başlığı olduğunu mu düşünüyoruz?"

Brooke, Taushen'in yeleşini tutarak, "Tanrı aşkına," diyor. "Bunu kim düşünüyordu?"

"Şimdi *ben* düşünüyorum," diye mırıldanıyor Flor.

"Ben de," diyor Mari sessizce.

"Ciddi misin?" Devi şaşkın görünüyor. "Kimse bunu düşünmüyor muydu?"

Bu düşünce beni dehşete düşürdü. Bu *kadar* tehlikeli olabileceği hiç aklıma gelmemişti. "Bana bir tabut gibi göründü," diye ekliyorum. "Gemide içinde bulunduğumuz kapsüllerden biri gibi."

"Oh." Devi parlıyor. "Umarım haklısındır."

Tanrım, ben de öyle. Karışıma bir kişi daha eklemenin korkunç olacağını düşünmüştüm. Şimdi en iyi senaryo gibi geliyor. Herkes sessizleşiyor, sandığa bakıyor ve muhtemelen farkında olmadan kampa geri getirdiğimiz nükleer savaş başlığını hayal ediyor.

Kendinden emin bir ses, "Bu bir savaş başlığı değil," diyor ve Mardok ileriye doğru gidiyor, arkadaşı Farli de onun yanında. Yanında evcil hayvanı dvisti var - uzun burunlu, tüylü lama görünümlü bir şey. Meleyip kuyruğunu sallayarak taşa yaklaşıyor ve sanki büyük bir tuz kütlesiymiş gibi yalamaya başlıyor.

"Nedir o zaman?" Yine yüksek sesle konuşuyorum, çünkü kendimi sorumlu hissediyorum. Ne de olsa o lanet şeyi almak benim fikrim değil miydi? S'bren onunla hiç ilgilenmemişti ve Bek ile Elly de ne yapacaklarını bilmiyorlardı. Bense onu yanımıza almanın harika olacağını düşünmüştüm. Şimdi ise olabileceği tüm o korkunç şeyleri düşünüyorum.

Gerçekten bu kadar düşüncesiz olmamayı öğrenmem gerekiyor. Dünyayı pembe gözlüklerle görmemeyi.

Vay be. Bir *savaş başlığı*. Bu konuda kabuslar göreceğim.

Mardok ilerliyor, çıplak kolları açıkta, dövmeleeri görünüyor. Artık soğuğa alışmış gibi giyiniyor, tıpkı sa-khui gibi, ama kimse Farli kadar çıplak değil. Küçük deri bir etek, botlar ve boncuklu bir kolye takıyor. Çok güzel ve kaslı olduğu için bunu taşıyabiliyor. Ben o kadar değilim.

Mardok dvisti'yi kenara iter. "Şimdi olmaz, Chompy." Bir ucuna çömeliyor, kurumuş kar tanelerini bir kenara fırçalıyor ve kendi kendine başını sallıyor. "Bu bir savaş sandığı."

Kalbim sıkışıyor ve desteğe ihtiyacım olduğu için S'bren'in kolunu tutuyorum. Savaş mı? "Savaş mı?" Gail yankılanıyor. "Savaş sandığı nedir?"

Mardok kıkırdıyor ve hepimizin endişeli yüzünü görünce başını sallıyor. "Korkacak bir şey yok. Bu sadece büyük savaş sırasında yaygın olan bir tür saklama kabı. Su geçirmez, hava koşullarına dayanıklı, yanmaz, lazer geçirmez ve şimdi korsanlar onları kullanmayı seviyor çünkü takip edilemezler." Parmaklarını ucundaki boş, parlak pedin üzerinde gezdiriyor. "Belirli bir kullanıcıya anahtarlanmışlar, bu yüzden muhtemelen..."

Kayalıklardan yüksek sesli, metalik bir cıvıltı yankılanırken ve elinin yakınında birkaç ılık yeşil renkte yanıp sönmeye başlarken sesi kesiliyor.

"Çok mutlu olacağım," diyor geri çekilerek. Şaşkınlığı yüzünden okunuyordu. "Benim için mi?" "Doğum günün mü?" Hannah sesinde alaycılıkla soruyor.

Lauren onun koluna hafifçe vurur ve onu susturur.

"Neden biri sana bir sandık gönderiyor?" Farli, kolunu Chompy'nin boynuna dolamış ve elini ağzının üzerine koymuş halde soruyor.

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf ediyor Mardok. Bir eliyle çenesini ovuşturuyor, sonra

başparmağını deftere bastırıyor ve bir şeyler yazıyor.

Havaya bir ışık yayılıyor ve bir dakika sonra bir hologram başlıyor. En azından ben bunun bir hologram olduğunu düşünüyorum. Bana o eski, tuhaf bilim kurgu filmlerini hatırlatıyor... ama sanırım o kadar da tuhaf değil,

koşullar göz önüne alındığında. Bir kadının kafasının 3 boyutlu bir resmi beliriyor ve sanki konuşurken bir tür bilgisayar monitörünün önünde oturuyormuş gibi görünüyor, çünkü kameraya bakıyor.

"Bu..." Farli soruyor.

"Niri," diye onaylıyor Mardok, gözleri merakla parlıyor. Konuşamıyormuş gibi bir elini ağzına götürüyor ve benim de gözlerim sempati gözyaşlarıyla doluyor. Belli ki önemseydiği ve haber almayı beklemediği biri.

Resimdeki kadın -görünüşe bakılırsa yaşlı bir sa-khui kadını- boğazını temizliyor ve öne doğru eğiliyor. "Umarım bunu bulman çok uzun sürmemiştir, Mardok. Aslında, boş ver onu. Umarım hâlâ yaşıyorsundur ama kim bilir hayatının geri kalanında yaşamaya karar verdiğin o aptal gezegende. Seni lanet olası aptal." Başını iki yana sallıyor. "Bundan daha fazla beynin olduğunu sanıyordum ama sanırım birlikte olduğun o küçük tatlı şey beynini emmiş."

Farli gülerek Mardok'un yanında durur. Elini onun omzuna koyuyor ve hafifçe sıkıyor. O da gülümseyerek dokunuyor. İkisi de Chompy'nin sandığa geri dönüp onu tekrar yalamaya başladığını fark etmiyor ya da umursamıyor gibi görünüyor. Kimse onu durdurmak için harekete geçmiyor. Hepimiz mesajı izliyoruz.

"Ne düşündüğünüzü biliyorum," diyor uzaylı kadın Niri. "Düşünüyorsun, kutsal gezegenler, o nasıl hayatta?" Sert ağzı bir gülümsemeye dönüşüyor ve şakağına vuruyor. "Hayattayım çünkü savaşta çok uzun zaman geçirdim. Bana her zaman tek gözün açık uyumam gerektiğini öğretti. Kimseye güvenme." Kamerayı işaret ediyor. "Bu kaptanın öğrenmesi gereken bir şeydi. Son limanımızdan çıkarken korsanlar tarafından takip edildik. Radarda sürekli anormallikler görüyordum ama o benim paranoyak olduğumu düşünüyordu. Görünüşe göre değilmişim, değil mi? Her neyse, gecenin bir yarısı gemimize bağlandılar ve gemiye çıkmaya çalıştılar. Sistemlerimiz onları sadece birkaç dakika uzak tuttu. Kaçış kapsüllerini ya da başka bir şeyi ateşleyecek zaman yoktu." Ağzı sert bir çizgi halinde inceliyor. "Ama bilgisayarda bir arıza emniyeti kurdum ve..." Bir el sallıyor. "Tüm sırlarımı paylaşmayacağım. Sadece gemi kayıtlarına göre gemiye bindiğimizde mürettebattan bir kişi eksilmişti ve ben de başka bir uzay limanına inene kadar havalandırma kanallarında saklandım diyelim. Pek hoş değildi ama hayatta kalmak asla öyle değildir. Bunu biliyorsun."

Mardok boğazından boğuk bir ses çıkarır.

"Her neyse, sana yeni adımı ve yönettiğim gemiyi söyledim ama ben bile bu bilgileri ne kadar şifreli olursa olsun bir mesajda bırakacak kadar aptal değilim." Omuz silkiyor. "Tek söyleyeceğim şu. Uzak bir kuzenine tüm eşyaların miras kaldı ve duyduğuma göre dış sektörlere tek başına gitmek için küçük, güzel bir derin uzay yük gemisi almış. Eğer geri dönersen, bunu hallederiz. Eğer dönmezsen, eminim kuzenin parayı senden daha çok kullanabilir."

Duraksıyor, sonra iç çekiyor ve başını eğiyor. "Bir bakıma, o gezegende kaldığın için mutluyum. İyi olmana sevindim. İyi olduğunu varsayıyorum ama iniş yapmadan bunu bilmemin bir yolu yok ve o gezegen "düşmanca ortam" olarak yeniden sınıflandırıldı, o yüzden bunu atlayacağım. Duygusal şeylerle aram iyi değildir zaten. Ama... Bu son seferde seni düşünüyordum ve umarım mutlusundur. Umarım bir hata yapmış gibi hissetmiyorsundur, ama bence gayet iyisin. Sen her zaman huzur ve sessizliği her şeyden çok seven biriydin. Umarım buna sahiptir."

Kadının ifadesi yumuşuyor. "O gemiyi özlemiyorum. Diğerlerini de özlemiyorum. Ama bazen seni özlüyorum. Hiç sahip olamadığım aptal oğlum gibisin."

Mardok kahkahaya boğulur.

"Her neyse, bu sektördeydin ve sizi düşündüm, bu yüzden merhaba demek için bir sandık dolusu şekerleme göndereyim dedim. Uzayın bu ucundan geçerken ara sıra size bir hediye paketi

atabilirim, ama çok fazla şey beklemeyin. Önemli ya da izi sürülebilecek bir şey gönderemem, çünkü senden hoşlansam da senin için kendimi riske atmak istemiyorum." Sırıttıyor. "Umarım bu keffing şeylerinden hoşlanıyorsundur, çünkü kredi zulamı sadece senin için temizledim." Kadın çenesini kaldırır

bir kez daha. "Şimdi, duygusallaşmadan önce gitmeliyim. Çocuğuna benim adıml falan ver. Güle güle." Öne doğru uzanıyor ve hologram kapanıyor.

Her şey sessizleşiyor.

Farli ve Mardok'a bakarken nefesimi tuttuğumu fark ediyorum. İri, dövmeleli uzaylı bakışlarını kaçırıp bir an yere bakıyor ve Farli kısa kesilmiş saçlarını okşayarak onu rahatlatıyor. Kimse hareket etmiyor ya da bir şey söylemiyor ama S'bren'in elime uzandığını ve kendi eliyle sıkıldığını hissediyorum. Bazen bu sahildeki herkesin burada olmak için bir şeylerden vazgeçmek zorunda kaldığını unutuyorum. Bu, hepimizin bu işte birlikte olduğumuzu, hepimizin burada birlikte hayatta kalmaya çalıştığımızı hatırlatıyor.

Ne olursa olsun biz bir aileyiz.

Mardok boğazını temizler ve panele tekrar dokunur. "Bakalım ne göndermiş, tamam mı?"

Bagajın kapağı tıslar ve yukarı kalkar, sonra geri kayar, kendini düzgünce yan tarafa sıkıştırır ve yoldan kaybolur. İç kısım ortaya çıkar ve herkes eğilir.

Neye baktığımı bilmiyorum. Orada burada birkaç kutu renkli şey görüyorum ama hepsi yabancı dillerde yazılmış. Mardok eğilip büyük, uzun bir kutu çıkarıyor ve başını sallayarak gülüyor.

"Ne oldu?" Farli büyük bir hevesle soruyor.

"Alaşım bıçaklar," diyor, uzun, ince bir kutuyu çekip açıyor ve ortaya kötü görünümlü bir hançer çıkarıyor. "Isıl işlem görmüş metal alaşım, neredeyse hiç bileme gerektirmez." Büyük sandığa bir bakış atıyor. "Bunlardan kolayca bir düzine gönderdi."

Gruptan onay sesleri yükseliyor.

Mardok bıçağı Farli'ye uzatır, Farli parlayan gözlerle bıçağı bakar. Bıçağın kenarına dokunuyor ve ne kadar keskin olduğunu görünce nefesi kesiliyor. "Dikkat et aşkım," diyor Mardok ona. "Bakalım başka ne varmış." Daha fazla kap alıyor. "Sinyalleri maskeleyebilmemiz için bazı karıştırıcılar. Bir alet çantası. Bu... baharatlara benziyor?"

"Baharatlar?" Gail bir adım öne çıkarak soruyor. "Bakabilir miyim?"

Onları uzatıyor ve sonra tekrar bagajı karıştırıyor. "Birkaç kutu Homeworld tatlısı, biraz erişte, sabun ve biraz kumaş."

"Kumaş mı?" Callie iç geçiriyor, gözleri parlıyor.

"Sabun mu?" Willa'nın sesi heyecanlı geliyor. "Evet."

Her birimizin koklaması ve incelemesi için eşyalar tek tek elden ele dolaştırılıyor. Parlak bıçaklardan birine dokunuyorum, etkileniyorum. Dokunduğumda metal soğuk gelmiyor ve bıçağı inanılmaz keskin. Tüm hediyeler arasında bunlar en iyisi çünkü avlanmayı çok daha kolaylaştıracaklar. Bıçaklar konusunda heyecanlanan tek kişinin ben olmadığım açık, çünkü avcılarının her biri isteksizce bir sonrakine vermeden önce her birini uzun, çok uzun bir süre elinde tutuyor. Sonra hepsi Mardok'a geri veriliyor, o da bagaja istifliyor.

Duraksıyor, sonra sandığı açmak için geri dönen Raahosh'a ve R'jaal'a bakıyor. "Bunu nasıl bölüştüreceğimi bilmiyorum," diyor Mardok. "Herkes yetecek kadar yok."

"Bir fikrim var," diyor I'rec hemen. "Belki de onlar için oyunlar düzenlemeliyiz. Bir yarışma."

"Sen ve senin oyunların," diye homurdanıyor T'chai.

"Oyunlar adildir. Herkes rekabet etme şansına sahip olabilir. Herkes kazanma şansına sahip olabilir."

Mardok dönüp bize baktı. Önce bana ve S'bren'e, sonra Bek ve Elly'ye baktı. "Sandığı bulan sizdiniz. Sanki onlar sizinmiş gibi hissediyorum."

"O sizin için bırakılmış bir sandıktı," diyor S'bren. "Asla bizim için değildi."

Mardok, "En azından ilk hakkı sen almalısın," diye itiraz ediyor. "Sen ve Bek-"

"Peki ya ceza?" I'rec öne doğru bir adım atıyor. İfadesi sert, ağzı kaşlarını çatacak şekilde aşağı çekilmiş. "Yani S'bren güzel metal bıçaklar ve bir rezonans eşi mi alacak? Bu bana ceza gibi görünmüyor."

Gölge Kedi klanının geri kalanından hafif bir mırıltı geliyor ve Raahosh kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor, ifadesi nötr. İçimden bir ses onun da I'rec ile aynı fikirde olduğunu ama bunu yüksek sesle söyleyip öfkeli avcıya daha fazla cephane vermeyecek kadar akıllı olduğunu söylüyor.

Mardok Raahosh ve R'jaal'a bakar. "Eee?"

Raahosh R'jaal'a döner ve eliyle işaret eder. "Cezalandırmadan sorumlu olan sensin. Artık sandıktan da sen sorumlu olabilirsin."

R'jaal çenesini sıvazlıyor. Uzun bir süre düşünüyor, önce Mardok ve Farli'yi, sonra Bek ve arkadaşını, sonra S'bren ve beni, en sonunda da I'rec'i izliyor. "Sandık M'dok'a ait," diyor bir süre sonra. "Bizimle paylaşmak istediği her şeyi memnuniyetle karşılayacağız. En azından eşi için bir bıçak isteyeceğini tahmin ediyorum." R'jaal eliyle Bek'i işaret eder. "Bek de sandığı bulmak için bir bıçak almalı. Ama... S'bren'e bıçak yok. Bu onun cezası."

Mardok ve Raahosh başlarını sallarlar.

S'bren'in elini sıkıyorum, onun için acı çekiyorum. Bir bıçak isteyeceğini biliyorum. İnanılmazlar ve şimdiden avlanmanın, toplamanın, günlük işlerin her yönünü ne kadar kolaylaştıracaklarını düşünebiliyorum.

Ama dostum elimi geri sıkıyor ve bana gülümsüyor. Uzanıp parmağını yanağımda gezdiriyor, sanki bana endişelenmememi, ihtiyacı olan tek şeye sahip olduğunu söylüyor. Bu beni daha iyi hissettiriyor.

"Eğer Mardok geriye kalanı paylaşmak isterse," diye devam ediyor R'jaal, "O zaman bıçakları yarışan herkes arasında adil bir şekilde bölüştürmek için oyunlarımız olacak. Bu herkes için adil görünüyor mu?"

Bir onay mırıltısı var.

O'jek öne çıkıp bize ters ters bakıyor. "S'bren ve M'tok için ceza ne olacak?"

"Oyunlarda yarışamazlar," diyor R'jaal. "Bu onların cezası."

"Bu yeterli değil-" O'jek başlıyor.

Bek kaşlarını çatarak öne çıkar. "Ceza mı istiyorsun yoksa oyun mu? Çünkü S'bren'in bu sandığı geri getirmesine hiç gerek yoktu. Mar-dock hiçbir şey paylaşmak zorunda değil. Sadece onların iyiliği sayesinde bıçaklarınız var. Şükredin." Dönüp S'bren'e bakıyor ve ardından onaylarcasına başını sallayarak çenesini kaldırıyor. "S'bren bir dişiyi çalarak yanlış yaptı ama o iyi bir avcı ve ben bu yıldız taşını karda bırakacakken onu geri getirmek için çok çalıştı. Nefretinizi hak etmiyor."

Ah, kahretsin. Şimdi Bek'e duyduğum minnettarlıktan ağlayacağım. Arkasında, arkadaşı Elly bana utangaç bir gülümseme ve küçük bir başparmak işareti veriyor.

"Eee?" R'jaal, I'rec ve O'jek'e dönerek şöyle diyor. Onlar da bize bakıyor. "Oyun o zaman."

SONUNDA S'BREN'İN KULÜBESİNE GERİ DÖNDÜĞÜMÜZDE GEÇ OLMUŞ GIBI HISSEDİYORUZ. KAMPTAKI HERKES merhaba demek, dedikoduları paylaşmak ve Mardok'un sandığını sormak için uğradı. Onu nasıl bulduk? Kaçtığımızda nereye gittik? S'bren ben fark etmeden beni nasıl götürdü?

Uykumun ağır olduğuna dair bir hikaye uydurdum. İkime ilaç kattığını bilmelerini istemiyorum. Ne kadar kötü olduğunun farkında değildi ve kendimi ona karşı korumacı hissediyorum. Callie bana sessizce itiraf etti.

M'tok ve onun hakkında da yalan söyledi ve sırlarımızı saklamayı kabul ettik.

Kabilemi seviyorum ama her şeyi bilmek zorunda değiller. Bazı şeyler özel kalmalı.

Harlow'la konuşurken ateşin yanında güveç kasemin üzerinde esniyordum ki S'bren kaseyi dikkatlice elimden çekip yere bıraktı. Beni kollarına aldı ve gelin gibi grubun dışına taşıdı. "Bu akşamlık işimiz bitti. Yarın konuşacak daha çok şey olacak."

"Oh. Tamam." Uykulu bir şekilde göğsüne sarılıyorum. "Teşekkürler bebeğim. İyi karar." Gerçekten de öyle. Konuşmalar dikkatimi dağıtıyor ve herkes konuşmak istiyor gibi görünüyor. Yine de çok yorgunum. Uzun, çok uzun bir gün oldu ve S'bren'le yatmak kulağa harika geliyor. "İyi geceler, Harlow."

Ben uzaklaşırken onun kıkırdamasını duyabiliyorum. "İyi geceler."

S'bren beni kulübemize götürürken sıcak ve rahat bir şekilde yaslanıyor. Kulübenin içine hiç girmedim çünkü geçmişte böyle bir şey isteseydim benden içeri girmemi beklerdi. Önceki Penny bu fıkirden uzak dururdu. Önceki Penny biraz aptaldı.

Yine de kulübesinin nasıl olduğunu merak ediyorum. İçi sağlam ve sıcak mı yoksa mağarada olmaktan daha mı kötü? Tanrım, umarım değildir. Berbatsa duygularını incitmek istemem. Ne olursa olsun hevesliymiş gibi davranmalıyım çünkü bunun için gerçekten çok çalıştı. Erkeklerin kulübe inşa etmekten başka bir şey yapmadıkları birkaç gün hatırlıyorum, çünkü bunun kürklerine bir kadın alabilecekleri anlamına geldiğini düşünüyorlardı. Hatırladığım kadarıyla bu numaraya kanan tek kişi Bridget'ti ve onun için pek de iyi olmadı.

S'bren kulübesinin platformundaki basamağı tırmanıyor ve sonra kapının üzerindeki deri kapağı kenara itip içeri giriyor. İçerisi karanlık ama o beni nazikçe ayağa kaldırırken gözlerimi ovuşturup etrafıma bakıyorum.

"Burası çok soğuk," diyor. "Kürkleri senin için düzelteyim, sonra da ateş yakarım."

Ben kulübeye bakarken o da kürkleri açıyor. Karanlık olmasına rağmen, burada pek bir şey olmadığını görebiliyorum. Bir sepet eşya, yatak için hazırladığı birkaç rulo kürk, hepsi bu. Ortada bir ateş çukuru var, kenarları ahşap döşemeye değmesin diye büyük kayalarla kaplı. Tavan yüksek ve dikişli deriyle kaplı, tepede bir duman deliğine açılıyor. Rahat olmak için yeterince büyük ve rahat olmak için yeterince küçük.

"İşte," diyor S'bren ve sonra sanki çok yorgunmuşum da soyunmaktan acizmişim gibi üzerimdeki kat kat giysileri çıkarmaya başlıyor. Çok şirin. Yine de elleri üzerimde gezinip giysilerimi çıkardıkça her an daha az yoruluyorum.

"Eşyaların nerede?" Kulübeyi işaret ederek sordum. "Burası bir ev değil."

Karanlıkta omuz silkiyor ve tuniğimi başımın üzerine çekiyor, sonra da kürklerin altına girmemi işaret ediyor. "Eşim gelene kadar burası bir yuva sayılmaz. Artık o da burada olduğuna göre, burayı birlikte bir yuva haline getirebiliriz."

Aww. Daha önce onun tatlı olduğunu mu düşünüyordum? Şu an hissettiklerimle kıyaslanamaz bile. Kürklerin altına kıvrılıyorum, mutlulukla dolup taşıyorum ve yankılanarak mırıldanıyorum. S'bren ateş çukurunun yanında diz çöküp çalışmaya başlıyor ve bir kıvılcım parladığında, elime çok yakın olan kuyruğunu görüyorum.

Elly'nin söylediklerini düşünüyorum ve khui'm daha yüksek sesle mırıldanıyor. Kaçamak bir şekilde uzanıp parmaklarımı kuyruğunun üzerinde hafifçe gezdiriyorum.

Kaskatı kesilir, omuzları gerilir ve tamamen hareketsiz kalır.

Bir kıkırdamayı bastırıyorum ve kuyruğunu tekrar aşağı

yukarı okşuyorum. S'bren nefesini içine çekiyor. "Ne

yapıyorsun?" "Eşıme dokunuyorum."

"Ama... orada?"

"Durmali mıyım?"

Kısık bir inilti çıkarır. "Hayır."

"Ateşı unut," dedim ona. "Gel, kürklerin içinde bana katıl."

Bir an için itiraz edeceğini düşündüm, ama aceleyle giysilerini topladı ve sonra

battaniyeleri benimle birlikte. Yan yatıyor ve beni kollarına çekiyor, beni sertçe öpüyor, elleri kıcımlı yoğurup sıkıca kavıyor. Parmaklarımı kuyruğunun dibine doluyor ve sikini okşar gibi okşuyorum ve onun uyarılmışlıkla titrediğini hissediyorum.

Bitim göğsümde uğulduyor, yüksek sesle - en az onunki kadar yüksek sesle. Bu küçük titreşim zevki daha da artırıyor ve elimi göğsünün ön tarafına kaydırıp onu tekrar kürklerin içine bastırmadan önce kuyruğunu sıkıyorum. "Sen orada kal," diye fısıldıyorum.

Kaşlarını çatarak sırt üstü yuvarlanıyor. "Nereye gidiyorsun?"

"Hiçbir yerde," diyorum. "Üstte olma sırası bende." Bir bacağımlı kalçalarının üzerinden kaydırıyorum ve sert sikini elime alıyorum, onu ıslatmak için kaygan kıvrımlarımda yukarı aşağı sürüklüyorum... ve çünkü harika hissettiriyor.

S'bren inliyor, kollarıma dokunuyor ve sonra ne yapacağını bilemiyormuş gibi ellerini yanlara bırakıyor. "Bunu... hyoo-mans yapabilir misin?"

"Oh evet." Onu tekrar kıvrımlarımın arasında kaydırıyorum, ona karşı sallanıyorum. "Çok eğlenceli şeyler yapıyoruz." Bu pozisyonda belki de ilk kez kendimi seksi ve güçlü hissediyorum. Geçmişte hep iri cüsemle partnerimin üstüne çıkarsam onu rahatsız edebileceğimden endişe ederdim. S'bren ile böyle şeyler hakkında endişelenmeme hiç gerek yok. Bu muhteşem bir şey. Ona hınzırca bir gülümseme veriyorum ve sikinin başını zaten sırlıklam ve hazır olduğum göbeğimin girişine yerleştirip onu içeri yönlendiriyorum.

İkimiz de inliyoruz.

Çılgın ve muhtaç elleri kollarımı kavıyor ve ben onu kalçalarıma doğru yönlendiriyorum. Hareketlerini yavaş ve temkinli bir şekilde vücudumun derinliklerine doğru ilerletiyorum. S'bren daha az öyle - bana doğru itiyor ve tüm hevesiyle beni sikinin üzerine çekiyor. Sonuç olarak, rahat olduğumdan daha hızlı bir şekilde onun sikiyle doluyorum ve bu şekilde ne kadar büyük olduğunu hissetmeye alışmaya çalışarak birkaç hızlı nefes emiyorum. Normalde kocaman olmadığından değil. Sadece bu şekilde büyütülmüş gibi hissediyorum.

Şimdi bile, mahmuzu klitorisime en keyifli şekilde baskı yapıyor. Yerimde kıpırdanıyorum, onu test ediyorum ve neredeyse o küçük hareketten boşalıyorum.

"Sür beni," diye nefes alıyor S'bren, beni kaldırıyor ve tekrar ona doğru sürüklüyor. "Sür beni, dostum."

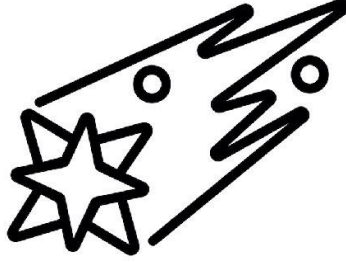
Ellerimi göğsüne koyuyorum ve kalçalarımı çalıştırmaya başlıyorum. Önce yavaşça, sonra ihtiyaç ve rezonans beni ele geçirdikçe artan bir hızla. Onun üzerinde aşağı yukarı çalışırken kalçalarımın her esnemesinde göğüslerim zıplıyor ve sallanıyor ama umurumda değil. Duyguların içinde kaybolmuş, onun içimde hissettiklerinden büyülenmiş, orgazmın peşinden koşmakla meşgul olduğum için ne kadarımın sallandığını umursamıyorum.

Sonra her şey sıkılaşıyor ve orgazm içimde patlarken nefesim kesiliyor, bedenim sertleşiyor. S'bren adımı tekrar tekrar mırıldanıyor, ben boşalırken ve boşalırken bile beni sert uzunluğunda yukarı ve aşağı sürüklüyor. O durmadığı için orgazmım da durmuyor ve sonra ilkinin üstüne ikinci, daha sert bir orgazm beni vurduğunda haykırıyorum. Nefesi dişlerinin arasından tıslıyor ve sonra içimde doruğa ulaşırken beni sikinin üzerine çarpıyor ve mahmuzunu klitorisime doğru itiyor ve beni üçüncü kez akıllara durgunluk veren bir şekilde boşaltıyor. Tüm varlığım parçalara ayrılıyor ve yavaşça kendini tekrar bir araya getiriyor gibi görünürken dünya eğiliyor. Uyluklarım titrerken S'bren'in göğsünün üzerine yığılıyorum ve bunun ne kadar iyi olduğuna şaşırarak nefes nefese kalıyorum.

Saçımı okşuyor. "Evine hoş geldin."

Gözlerimi kapatıyorum ve
gülümsüyorum.

EPILOG

PENNY

I Düğün için güzel bir gün. Soğuk ve sert havaya rağmen ikiz güneşler ortaya çıkıyor ve memleketteki gibi güneşli bir gün olmasa da yine de muhteşem ve özel bir gün.

Kabile sahilde, diğer kızların benim için yaptığı deniz kabuğu kaplı "koridorun" her iki yanında oturuyor. Beyaz kürkle süslenmiş özel bir tunik giyiyorum ve Callie'nin yardımı sayesinde göğüs dekoltelerimi ortaya çıkaran derin bir yakası, etek ucu ve manşetleri boyunca işlenmiş küçük çiçekler ve sarmaşıklar var. Buralarda çiçek buketi diye bir şey yok, bu yüzden harika kokan ve muhtemelen daha sonra bir fincan çayı süsleyecek taze otlardan oluşan yapraklı bir karışım taşıyorum, çünkü bu kabilede hepimiz pratiklikten yanayız. Başıma paraşütten yapılmış bir örtü takıyorum. Yüzümü kapatmıyor ama yüksek bir topuzun arkasına tutturulmuş saçlarımı örtüyor.

Bekleyen damadıma doğru koridordan inerken ıslıl ıslıl bir gelin gibiyim. S'bren, khuis'imizin en acil uğultusunu kesmesinin üzerinden günler ve günler geçmesine rağmen bakışlarıyla beni yutuyor. Bu hamile olduğum anlamına geliyor ve dünyamın yeniden ne kadar hızlı değiştiği konusunda biraz endişelenmem gerekiyor ama nedense endişelenmiyorum. Etrafım sevinçle çevrili.

Nedimelerim Elly ve Nadine'e gülümsüyorum. S'bren'in diğer tarafında M'tok ve Bek onun sağdıçları. Gail ellerini kavuşturmuş bizi bekliyor ve ben S'bren'in önünde durduğumda bana doğru bir gülümseme gönderiyor.

Bana uzandı ve bir öpücük için beni kendine çekti.

Ben kıkırdarken bile Gail kibarca boğazını temizliyor. "Henüz bunun zamanı değil," diye onu azarlıyor. "Sabırsız çamur beyinli," diye mırıldanıyor M'tok, kardeşini dürterek.

S'bren bana sırtıyor ve yine de bir öpücük çalıyor. "Beklemenin anlamı yok." Sadece gülüyorum. Beni aptalca mutlu ediyor.

Gail yüksek bir sesle, "Sevgililer," diye söze başladı. "Bugün burada S'bren ve Penny'nin insani birleşme törenine tanıklık etmek üzere toplanmış bulunuyoruz..."

Kelimelere dikkat etmek istiyorum. Gerçekten istiyorum. Hayatım boyunca bir düğün bekledim, değil mi? Ama S'bren'imizin ne kadar güzel olduğuna bakmadan duramıyorum. Uzun saçları düzgün

bir örgü şeklinde geriye doğru toplanmış.

Tuniği geniş omuzlarını vurgulayacak şekilde oturtulmuş. Benimkinde olduğu gibi onun tuniğinde de aynı beyaz kürk süslemesi var ve Callie'nin bunu bizim için yapmak için ne kadar uykusuz geceler geçirmiş olabileceğini düşünüp ona teşekkür etmeyi ve iyiliğinin karşılığını ödemeyi aklıma not ediyorum. Belki S'bren'in esrarengiz bir beceriye sahip olduğu en sevdiğim sürpriz çay karışımlarından birini ister, ya da belki-

"Yüzük sende mi?" Gail soruyor.

Oh. Bizde değil-

S'bren bir yüzük çıkarıp bana uzattığında tamamen hayrete düşüyorum. Metalden değil, ince, inci gibi bir kabuktan yapılmıştı ve oyulması saatler sürmüş olmalıydı. Elimi avucunun içine alıp yüzüğü parmağıma taktığında ağzım şaşkınlıktan bir karış açık kalıyor... ancak yüzüğün çok ama çok büyük olduğunu fark ediyorum. Başparmağıma bile tam oturmuyor ve o tamamen ezilmiş görünüyor.

"Mükemmel," diyorum ona çabucak, başparmağımdan kaymasın diye yumruğumu sıkarak. Bir kordon örüp boynuma takacağım, çünkü bunun bir önemi yok. Önemli olan tek şey S'bren'in bunu benim için yapacak kadar değer vermiş olması ve ben de ne kadar mutlu olduğumu tüm dünyaya haykırmak istiyorum.

Teşekkürler, rezonans. Teşekkürler, bit.

Gail törenin sonunda, "*Şimdi* gelini öpebilirsiniz," dedi. S'bren beni tutup yukarı çekiyor, böylece kollarımı boynuna dolayabiliyorum ve ayaklarım yerde sallanırken beni öpüyor.

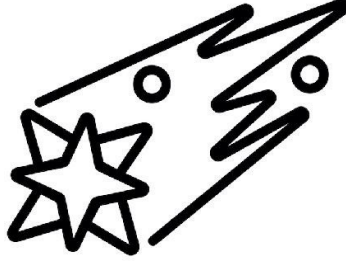
Herkes alkışlar ve güler.

İşıl işıl, duvağımyı tekrar omuzlarıma atıyorum ve kocama bakıyorum. Tezahürat yapan kabileye bakıyorum. Herkes burada; benim dışımda, ki o durumdan hâlâ şikâyetçi. Püfür püfür esen soğuk bir kumsaldayız ve bundan sonra Mardok'un zulasındaki son erişte ve tatlılarla bir düğün ziyafeti çekeceğiz ve sonra hayat normale dönecek. Hava soğuk olacak, su akmayacak ve her gün çok çalışacağız. Hiçbir şey kolay olmayacak; ne giysi, ne yemek, ne banyo, hatta ne de doğum. Ama bu kötü bir hayat olduğu anlamına gelmez. Sadece dünyaya döndüğümde sahip olacağımı düşündüğümden farklı bir hayat.

S'bren'in büyük başparmağı parmak eklemlerimi şefkatle okşuyor ve kendi kendime, seçme şansım olsa bile her seferinde bu dünyayı ve S'bren'i seçeceğimi düşünüyorum.

"Şimdi ne olacak?" Arkadaşım -kocam- bana dönerek soruyor. Ona gülümsüyorum. "Her şey."

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Bu kitap yazmak için büyük, sıcak bir kucaklama gibiydi. Penny'yi seviyorum. S'bren'i seviyorum. Çok karmaşık insanlar olmamalarını seviyorum. Penny önce davranır, sonra düşünür. S'bren kendisinin çok zeki olduğunu düşünmüyor. Ama birlikte sihirli. Ve eğlenceli. Hem de çok eğlenceli. İyi bir tartışma yazmayı sevsem de (bkz. son kitap) sadece iyi vakit geçirmek ve eğlenmek için bir araya gelen bir çift yazmayı da seviyorum.

Oldukça basit olmalarına rağmen Penny ve S'bren'in katmanları var. Kitap yazmak biraz terapi gibi, çünkü karakterlere daha önce mücadele ettiğim sorunları verebiliyorum. Penny'nin şakayla karışık kendine 'İyi Zamanlar Penny' demesi gibi. Hepimiz bir zamanlar ya 'İyi Zamanlar Penny'si' olmuşuzdur ya da bunu yapan birini tanıyoruzdur. Onaylanmaya o kadar heveslidirler ki, sırf partnerlerini mutlu etmek için kendi arzu ve ihtiyaçlarını alt üst ederler. Bu durum Penny'yi de etkilemiştir, ancak doğru erkeği bulduğunda, o buna hemen bir son verir.

S'bren de bu hikayede biraz çiçek açıyor. Hikayenin daha hafif ve eğlenceli olacağını bildiğimde kimseye büyük takıntılar vermemeye çalışıyorum ve bu yüzden S'bren'in dönüştürücü bir 'makyaj' anı yok ama hikaye ilerledikçe orada. Belirsiz bir şekilde başlıyor, her konuda tavsiye almak için kardeşine bakıyor ve kendinden şüpheleniyor. Hikayenin sonunda - ve yanında Penny varken - seçimlerinde kendine güveniyor. İsteddiği şeyin peşinden gitmeye istekli ve artık M'tok'un liderlik etmesine izin vermeyecek.

(Muhtemelen hala çoğu zaman M'tok'un liderlik etmesine izin verecektir, ancak bunun nedeni M'tok'un biraz daha fazla beyin tipi olmasıdır. Her zaman komplo kuruyor!)

AMA ODADAKİ FIL HAKKINDA KONUŞALIM.

Şu çay meselesi.

Kafamda bu harika bir fikirdi, bir başka "bakın uzaylılar kendi bakış açılarından bunu insan kadın bakış açısından ne kadar farklı görüyorlar" türünden bir andı. Gerçekte ise... hata yaptım. Pek çok insan bu hikayeden memnun değil ve bunu tamamen anlıyorum! Birçoğunuz bunun asla aşılmaması gereken bir çizgiyi aştığını düşünüyor, bu yüzden tamamen anlıyorum. Bunu ekledim çünkü Callie'nin M'tok için uğraşmak zorunda kalacağı büyük bir "Bunu yaptığına inanamıyorum" anı istedim ama niyetler her zaman önemli değildir.

O zaman neden bu lanet kitapta da var Ruby? Seni pislik!

Çünkü... bunu zaten konunun bir parçası olarak düşünmüştüm. Ama S'bren M'tok'tan çok farklı

ve umarım ne yaptığını anladığında verdiği tepkiyi görmek işlere yardımcı olur. Eğer değilse, seni tamamen anlıyorum.

kitabı sevmiyorum. Her zaman çitlere doğru sallanıyorum, ama bazen biri faul topuna çarpıyor.

İyi tarafından bakarsak! Tüm bu 'eş kaçırma' olayı artık bir sır değil ve bu yüzden bunu fark eden daha agresif, yalnız erkeklerimizden bazıları için nasıl sonuçlanacağını görmek eğlenceli olacak. Gelecekteki hikayeler için pek çok konu belirliyorum ve kabilemizi nelerin beklediğini görmek için heyecanlıyım. İşler yavaş yavaş kızışıyor ve yakında patlayacak. Gelecek kitaplarda biraz sert dram arayın!

Oh!

Bek ve Elly'yi Icehome'a getirdim! Geçen gün içinde onların olduğu bir şeyi yeniden okuyordum ve onları özlediğim için çok üzuldüm. (Biliyorum, tuhafım, kendi karakterlerimi özlüyorum.) Bu yüzden Icehome'u ziyaret ediyorlar ve sahilde yıldızlara bakıyorlar :) Umarım siz de onları tekrar görmekten en az benim kadar keyif almışsınızdır.

Programda sırada ne var? Ocak ayında Vordigar'ın hikayesi olacak. Eğer ondan bahsetmeyi kaçırdıysanız, WHEN SHE'S READY'de Tassen'in arkadaşıydı. Bu, Read Me Romance podcast'inin bir parçası olan bağımsız bir novella, yani sesli ve tamamen ücretsiz! Anlatıcılar harika bir iş çıkardılar ve adamın sesi ÇOK GÜZEL, bu yüzden sesle ilgileniyorsanız, gidip bir göz atın! Hikaye Kindle'da da mevcut.

Bunun ötesinde, SWORN TO THE SHADOW GOD üzerinde sıkı bir şekilde çalışıyorum, ancak kalın bir canavar olacak (onları ince severim), bu yüzden onun için biraz daha uzun olacak, ancak radarınızda tutun!

Çok sevgiler,

Ruby!

ICEHOME ÇALIŞANLARI

'Kazazedeler' (Icehome Kabilesi)

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, yeni hamile. Marisol'un arkadaşı.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girer. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından 'kapatılır'.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yeni hamile. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis'te yankılanır. Şimdi tekrar hamile.

Glory - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Yeni doğmuş ve çok tatlı.

Willa - Güneyli tınısı olan yetişkin bir kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e yakınlık duyuyor. Hamile.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü.

Veronica - Gezegendeki en yeni şifacı. Geldiğinde Ashtar'la rezonansa girdi. Biraz sakar. Hasta başı davranışları üzerinde çalışması gerekiyor. Hannah'yi asistanı olarak görevlendirdi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Veronica ile hemen rezonansa girer. Damızlık.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Thrand ('Bland' ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e benziyor.

Tia - Plaj kampında bir genç. Sessah'la ve muhtemelen diğer herkesle flört ediyor. Çiftleşmemiş tüm erkeklere kişisel haremiymiş gibi davranıyor.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrand'a benziyor.

Callie - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a benziyor. Ayrıca

M'tok'tan çok uzun bir süre nefret etti. Bunu atlattı.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takılıyor. A'tam'dan ayrıldım. Karışık bir durum.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynler. Şarkı söylemeyi sever.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneş ışığı. Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından çalındı. S'bren'e yankılanıyor.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'te yankılanıyor ve yeni hamile.

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ve bunu kimse anlayamıyor.

Eski Kabileden (Croatoan)

Raahosh (Ruh-HOSH) - Croatoan kabilesinin avcısı. Karmakarışık boynuzları var. Liz ile çiftleşti ve 3 kızı var, Raashel, Aayla ve şimdi de Ahsoka. Genelde etrafta olmak hoş değildir (eşi hariç).

Liz - Raahosh'un huysuz insan eşi. Raashel, Aayla ve yeni doğan Ahsoka'nın annesi. Yıldız Savaşları ineği. Tuzlu.

Raashel (Ruh-SHELL) - Liz ve Raahosh'un en büyük kızı. Biraz ispiyoncu.

Aayla (Ay-LAH) - Liz ve Raahosh'un ortanca çocuğu. Gren tarafından büyülenmiş.

Ahsoka (Uh-soh-kuh) - Liz ve Raahosh'un yeni doğan kızı.

Sessah (SESS-uh) - Croatoan'dan bekar, sırık gibi, genç sa-khui. Şu anda Icehome'daki tüm bekar kadınların gözlerini kamaştırıyor.

Rukh (ROOKH) - Croatoan kabilesinin avcısı ve eski yayıncı. Eşi Harlow'dur. Raahosh'un kardeşi, Rukhar'ın ve şimdi de Daya'nın babası.

Harlow - Rukh'un eşi, Rukhar ve yeni doğan Daya'nın annesi. Mardok'a parçalanmış gemilerden çalınan/yağmalanan teknoloji konusunda yardımcı olur.

Rukhar (ROOKH-arr) - Harlow ve Rukh'un küçük oğlu.

Daya (DIE-uh) Harlow ve Rukh'un yeni doğan kızı.

Farli (FAR-lee) - Az sayıdaki sa-khui dişisinden biri. Mardok ile çiftleşti ve Chompy adında evcil bir dvisti var. Hamile.

Mardok (Mar-DOCK) - Buz gezegeninde kalmayı seçen eski asker. Teknoloji gurusu. Farli ile çiftleşti.

Taushen (Tow (inek ile kafiyeli)-SHEN) - Avcı ve Brooke'un eşi. Icehome kampına yeni geldi.

Brooke - yakın zamanda Taushen ile çiftleşti. Dünya'daki kuaför, Icehome kampına yeni geldi. Beş dakikadan fazla hareketsiz oturan herkesi örür. Hamile.

Bek (BECK) - Avcı ve Elly'nin eşi. S'bren ve Penny ile birlikte Icehome kampına yeni geldi. Kendini tamamen kadınına adanmış. Onun dışında biraz çatlak bir canavar.

Elly - On yılı aşkın bir süredir uzaylı esaretinde tutulan dişi insan. Çok kırılgan ve utangaçtır ve huzursuz olduğunda gerileme eğilimi gösterir. Gail'e tapıyor. Bek'e tapıyor. Yıldızları sever.

Ada Klanları

Güçlü Kol Klanı

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'ın sahibi.

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

I'chai (Göz-utangaç) - merhum kadın, Z'hren'in annesi

Z'hren (ZRENN) - Güçlü Kol'un yetim çocuğu, şimdi Gail ve Vaza'nın çocuğu

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - klanın gece kuşu evcil hayvanı

Gail - Z'hren'in evlatlık ebeveyni, bir zamanlar Croatoan'lı olan yaşlı insan dişi. Kabilede ona izin veren herkese annelik yapmayı seviyor.

Vaza - Z'hren'in evlat edinilmiş ebeveyni, yaşlı sa-khui erkeği, bir zamanlar Croatoan'lı. Çoğu kötü olan tavsiyeler vermeyi sever.

Uzun Boynuz Klanı

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Marisol ile yankılanır. Adada skyclaw tarafından saldırıya uğrar ve neredeyse öldürülür. Yaraları enfekte olur ve neredeyse ölür, bu yüzden şifacı rezonansını durdurur.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye benziyor. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever.

Biraz sinsice.

S'bren (Suh-BRENN) - Avcı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beynine karşı kas gücü (Pinky?). Kadınların etrafında hödük. Penny'yi kendisi için alıyor ve ona yankılanıyor.

Gölgeli Kedi Klanı

I'rec (I WRECK) - Klan lideri. Bir çeşit bok karıştırıcı. Ayrıca artık S'bren'den nefret ediyor.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz. Ayrıca şu anda S'bren hayranı değil.

A'tam (Uh-TAMM) - Hunter, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Şu anda Bridget yüzünden kafası karışık.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul çalar.

DAHA FAZLA RUBY DIXON'A MI İHTİYACIN VAR?

Tabii ki biliyorsunuz! Yani, hadi ama. ;)

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited'ta, öyleyse neden geçmiş listemde bir gezintiye çıkıp nelerin ilginizi çekeceğini görmüyorsunuz? İşte havanızda ne olduğuna bağlı olarak birkaç öneri. Okumaya devam edin!

Icehome'a en baştan başlamak ister misiniz?

[Lauren'in Barbar'ı](#)

[Veronica'nın](#)

[Ejderha'sı](#)

[Willa'nın Canavar'ı](#)

...ya da EN BAŞTAN başlamak mı?

[Buz Gezegeni Barbarları](#)

Büyük mavi mahmuzlarımızı uzayda uzaylılar mı istiyorsunuz?

[Korsanın Esiri](#)

[Hapishane Gezegeni](#)

[Barbar](#)

Ya da belki bir şekil değiştiren havasındasınız mı?

[Fire In His Blood](#)

[SHIFT: Beş Eksiksiz Roman](#)

